

Revista de Medicină și Farmacie

Vol. 53
2007

Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu-Mureș

Orvosi és Gyógyszerészeti Szemle

Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem

Revista de Medicină și Farmacie
Orvosi és Gyógyszerészeti Szemle

Publicație a
Universității de Medicină și
Farmacie
din Târgu Mureș
University Press

ISSN 1221-2229

Adresa
Gheorghe Marinescu nr. 38,
540139 Târgu Mureș
Tel (+40)-265-215551, Fax
(+40)-265-210407

CONSILIUL ȘTIINȚIFIC

Prof. dr. Constantin
Coptoiu
Rector
Prof. dr. Örs Nagy
Conf. dr. Klara Bráznaiac
Prorector
Prof. dr. Ioan Nicolaescu
Căpitan
Conf. dr. Virgil Gliga
Prof. dr. Sorin Popșor
Prof. dr. Maria Dogaru
Decan
Prof. dr. Gyöngyi Dudutz
Prof. dr. Galafton Oltean
Prof. dr. Dezső Kovács
Secretari științifici

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. dr. Marius Sabău
Redactor șef
Șef lucr. dr. Carmen Căldăraru
Secretar de redacție
Prof. dr. Franciska Schneider
Prof. dr. Toru Schimizu
Prof. dr. Nicole Berger
Prof. dr. György Benedek
Prof. dr. Miklós Káiser
Prof. dr. Zoltan Szendrői
Prof. dr. Dan Teodor Simionescu
Prof. dr. Angela Borda
Prof. dr. Carol Csödö
Prof. dr. Radu Deac
Conf. dr. Dan Dobreanu
Conf. dr. Grigore Dogaru
Prof. dr. Imre Egyed
Prof. dr. Ștefan Hobai
Șef lucr. dr. Silvia Imre
Conf. dr. Monica Monea Pop
Prof. dr. Ioan Muntean
Prof. dr. Monica Sabău
Prof. dr. Béla Szabo
Conf. dr. Tibor Szilágyi
Șef lucr. dr. Camil E. Vari
Redactor

Tehnoredactare: Deák Vasile
Coperta: MasterDruck Târgu Mureș

**Supliment la revista Universitatii de Medicina si
Farmacie Tg. Mures
Supliment nr.2, volumul 53, an 2007**

Cuprins:

Program	5
Sectiunea I (discipline preclinice)	7
Sectiunea II (discipline medicale)	60
Sectiunea III (discipline chirurgicale)	115
Sectiunea IV (stomatologie)	143
Sectiunea V (farmacie)	150

Comitet Stiintific de Onoare

Prof. Dr. Constantin Copotoiu,
Rector al Universitatii de Medicina si Farmacie Tg.Mures
Presedinte al Congresului,

Conf. Dr. Klara Branzaniuc
Presedinte de Onoare al Congresului
Prorector

Prof. Dr. Ioan Nicoalescu
Cancelar al UMF Tg.Mures

Conf. Dr. Virgil Gliga
Decan al Facultatii de Medicina, UMF Tg. Mures

Prof. Dr. Sorin Popsor,
Decan al Facultatii de Stomatologie, UMF Tg. Mures

Prof. Dr. Maria Dogaru,
Decan al Facultatii de Farmacie, UMF Tg. Mures

Comitetul de organizare

Alexandru Vizitiu
Cristi Calimanescu
Aida Cristiades
Alexandra Comanici
Alexandra Ricu
Alina Ardelean
Alina Deliu
Ana-Maria Catana
Anamaria Rusu
Andrei Baluta
Andrei Burszan-Barabas
Bianca Beleiu
Bogdan Haifa
Carmen Feurdean
Carmen Sava
Gheorghe Catalin Todea
Ciprian Todea
Corina Campean
Cosmin Albu
Crina Manole

Cristi Trambitas
Cristian Fridman
Cristian Simon
Dan Nistor
Daniel Albu
Dinu Tiplica
Emil Grajdeanu
Florin Mitocaru
Florin Olaru
Gabriel Lostun
Ionut Oniceanu
Iulia Mihalache
Liliana Cosarca
Loredana Ciornohuz
Luchian Bataga
Madalina Matei
Maria Angela Varga
Marius Hulub
Mihai Pavel
Mihail Marian Varga

Nicoleta Lazar
Noemi Iuhos
Oana Dogaru
Radu Badita
Radu Liviu Todoran
Radu Vlaicu
Raluca Popescu
Asist. Univ. Raluca Sabau
Raul Ianos
Remus Caraman
Remus Ricu
Ruxandra Farcas
Simona Neata
Smaranda Marin
Stefan Varzaru
Stelian Caraghiaur
Steluta Demeter
Valentin Stroe
Vasile Costin
Vlad Golu

Liga Studentilor Tg.Mures prin organizarea Congresului de Comunicari Stiintifice pentru Studenti si Tineri Medici MARISIENSIS, doreste sa faca cunoscute ultimele rezultatele obtinute de studenti si tineri medici in munca de cercetare si sa promoveze imaginea Tg.Muresului si a valorilor autohtone in cadrul aquisului comunitar european.

Inca de la infiintare Liga Studentilor Tg.Mures a promovat activitatea stiintifica in randul studentilor, avand ca tel principal completarea, actualizarea si perfectionarea perpetua a cunostiintelor si deprinderilor specifice meseriei de medic.

Aceasta manifestare ofera si un prilej special sa omagiem cu respect dascalii medicinei romanesti, dascali care si-au lasat pecetea asupra mai multor generatii de studenti, si care au vegheat la formarea noastra ca specialisti , dar si ca oameni.

Le multumim si pe aceasta cale, indrumatorilor nostrii pentru eforturile depuse in initierea studentilor medicinisti, stomatologi si farmacisti precum si a tinerilor practicieni in munca de cercetare si speram ca talentul si experienta lor sa fie si in continuare puse in valoare cu prilejul organizarii altor manifestari stiintifice similare cu aceasta.

Dorim ca aceasta manifestare sa fie o realizare pe toate planurile si sa reprezinte un pas in fata pentru tineretul apartinand lumii medicale romanesti, in vederea stimulării cercetării științifice .

Uram succes tuturor participantilor si speram ca pe parcursul manifestarii sa va simti bine alaturi de colegi.

Comitetul de organizare

"Stiinta este adevarul, este cunoasterea si intrebuintarea fortelor naturii spre fericirea omului"- Victor Babes

**Congresul de
Comunicari Stiintifice pentru Studenti si Tineri Medici
MARISIENSIS 2007
are loc sub auspiciile urmatoarelor :**

Ministerul Educatiei si Cercetarii
Universitatea de Medicina si Farmacie Tg.Mures
Primaria Municipiului Tg.Mures
Directia de Sanatate Publica Mures
Spitalul Clinic de Urgenta Tg.Mures
Colegiul Judetean al Medicilor Mures
Alianta Nationala a Organizatiilor Studentesti din Romania
Casa de Cultura Studenteasca Tg.Mures
Liga Studentilor Tg.Mures

Cu sprijinul deosebit al oficialitatilor locale:

Rector
Prof. Univ. Dr. Copotoiu Constantin
Prorector stiintific
Conf. Dr. Klara Brinzianuc
Prorector Didactic
Prof. Dr. Nagy Ors
Cancelar
Prof . Dr. Ioan Nicolaescu
Decan Medicină Generală:
Conf . Dr. Virgil Gliga
Decan Medicină Dentară:
Prof . Dr. Sorin Popșor
Decan Farmacie:
Prof . Dr. Maria T. Dogar
Primar al Municipiului Targu Mures
Dr. Dorin Florea

Program

JOI 19 APRILIE

16:00-18:30 - Festivitatea de deschidere
21:30-24:00 Cocktail

VINERI 20 APRILIE

8:00-8:30 - Mic Dejun
9:30-11:30 - Prezentare Lucrari
11:30-12:00 - Coffee-break
12:00-14:00 - Prezentare Lucrari
14:00-15:30 - Pranz
15:30-17:30 - Prezentare Lucrari
17:30-18:00 - Coffee-break
18:00-20:00 - Prezentare Lucrari
20:00-21:00 - Cina
21:30 - Program social

SAMBATA 21 APRILIE

8:00-8:30 - Mic Dejun
9:30-11:30 - Prezentare Lucrari
11:30-12:00 - Coffee-break
12:00-14:00 - Prezentare Lucrari
14:00-15:30 - Pranz
15:30-17:30 - Prezentare Lucrari
17:30-18:00 - Coffee-break
18:00-20:00 - Prezentare Lucrari
20:00-21:00 - Cina
21:30 - Program social

DUMINICA 22 APRILIE

8:00-8:30 - Mic Dejun
11:00-12:00 - Festivitatea de Inchidere
12:00 - Plecarea participantilor

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS
19-22 aprilie 2007
a XI – a Editie

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

19-22 aprilie 2007

a XI – a Editie

SECTIUNEA I

DISCIPLINE PRECLINICE

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE
TG.MURES
NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

FACTORII DE RISC AI TUBERCULOZEI LA UN LOT DE PACIENTI DIN TG. MURES

Autor: Evulet Andreea Elena

Coautor: Turcea Elena Sidonia

Coordonator: Conf.Univ.Dr. Monica Tarcea

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Scop: Scopul acestui studiu este de a evalua factorii de risc asociati tuberculozei la un grup de pacienti mureseni si o interpretare a ponderii acestei boli in judetul Mures.

Metodologie: Este un studiu retrospectiv pe perioada 1999-2003 avand ca surse de date 3277 foi de observatie ale pacientilor internati in Clinica Pneumoftiziologie Targu-Mures. Au fost calculate date referitoare la factori de risc legati de stilul si modul de viata: tabagismul cronic, alcoolismul cronic, conditii insalubre de viata (locuinta, alimentatie), noxe profesionale precum si factori de risc agravanti (bronhopatii cronice obstructive, boli cardio-vasculare, ulcer gastric - stomac operat, hepatita cronica, diabet, infectia HIV/SIDA)

Rezultate: Factorii de risc descoperiti erau legati de organismul gazda sau generati de modul si stilul de viata: cea mai mare frecventa procentuala au avut-o factorii de risc legati de stilul de viata: tabagismul cronic (69,8%), alcoolismul (38,2%) si conditiile precare de viata (31,2%); riscul de a face tuberculoza a persoanelor fumatoare a fost probabil de patru ori mai mare decat riscul pentru persoanele nefumatoare; tabagismul cronic reprezinta probabil 75,6% din totalul factorilor de risc adjuvanti ai infectiei tuberculoase; cel mai important factor de risc legat de organismul gazda a fost reprezentat de grupul bolilor cronice respiratorii (36,1%);

Concluzii: Infectia HIV/SIDA asociata tuberculozei a avut o pondere mica (0,48%), dar din totalul pacientilor cu infectie duala (16 pacienti), 93,7% erau pacienti sub 14 ani.

CRITERII DE DIAGNOSTIC MICROSCOPIC ÎN CARCINOMUL MEDULAR MAMAR

Autor: Farcas Ana Maria Priscila

Coordonator: Dr.Simona Stolnicu

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Carcinomul mamar de tip medular este o tumoare rara, bine delimitata, constituita dintr-o proliferare de celule slab diferiteiate, dispuse in placarde fara diferentiere glandulara si care se asociaza cu un infiltrat inflamator cronic stromal. Daca sunt respectate toate criteriile de diagnostic microscopic si daca tumora are un diametru mic si nu se asociaza cu metastaze axilare, prognosticul este mai bun decat cel al carcinomului ductal infiltrativ NOS.

În aceasta lucrare am reanalizat microscopic un numar de 33 de carcinoame medulare dintr-un numar total de 3500 leziuni mamare pe o perioada de 7 ani (1999-2005).

În 12 cazuri tumora a fost extirpată prin sectorectomie iar în 21 de cazuri s-a efectuat mastectomie totală cu eviscerare axilară. Vârsta medie a pacienților examinate a fost de 54.42 ani. 21 din cele 33 de tumori examinate au avut un aspect nodular cu margini bine delimitate iar într-un caz tumora a avut un aspect chistic. În 17 cazuri, tumora a avut diametrul peste 3 cm.

Aplicând criteriile de diagnostic microscopic actuale (margini tumorale de tip "pushing", aspect sincitial în peste 75% din tumoare, prezența atipiei nucleare și a unui număr mare de mitoze atipice, a unui infiltrat inflamator marcat, absența de glande sau carcinom in situ la periferie), doar 12 dintre cele 33 de tumori au îndeplinit aceste criterii, restul fiind reconsiderate ca și carcinoame ductale infiltrative cu trasaturi medulare. Dintre toate aceste criterii, cel mai dificil de apreciat a fost cel reprezentat de aspectul arhitectural (prezența de glande, aspect sincitial).

În aprecierea prognosticului tumoral, al supraviețuirii pacientei dar și al managementului oncologic, stabilirea corectă a tipului microscopic este esențială. Pe de altă parte, unele dintre criteriile microscopice de diagnostic sunt subiective și dificil de aplicat. De aceea, carcinomul medular este o entitate controversată și tendința actuală este să se renunțe la această categorie.

CONSIDERATII ASUPRA UNUI CAZ DE DISTROFIE MUSCULARA DUCHENNE

Autor: Gatu Alina-Andreea

Coautor: Bararu Iris

Coordonator: Dr. Mihai Macovei
UMF Iasi

Rezumatul lucrării:

Distrofiile musculare progresive sunt cele mai frecvente afecțiuni genetice umane. Miopatia Duchenne sau forma severă de distrofie musculară progresivă este cea mai comună copilului, are modul de transmitere X-linkat și o prevalență de 1 la 3300 de nou-născuți de sex masculin. Absența producerii de distrofina se traduce printr-o slăbiciune musculară progresivă, primele manifestări clinice aparând în jurul vârstei de 3-5 ani, cu imobilizare până la 11-13 ani. Tulburările respiratorii sunt comune pe parcursul ultimelor stadii, acestea, alături de afecțiunile cardiace, conducând la deces în jurul vârstei de 18 ani.

Lucrarea de față prezintă cazul unui copil de sex masculin, în vârstă de 11 ani, care se internează la Spitalul de Copii "Sf. Maria" din Iași pentru o evaluare bio-clinică.

Anamneza, examenele clinice și paraclinice, alături de analiza genetică au relevat hipertrofia mușchilor soleari bilateral, duri și dureroși la palpare (pseudohipertrofie), mers cu bază largă de susținere, legănare, dificultate de ridicare din clinostatism în ortostatism - manevra Gowers pozitivă, diminuarea forței musculare la nivelul membrelor (proximal), valori foarte mari ale CK ($>10\times$).

Pacientul a fost diagnosticat cu Distrofie musculară Duchenne.

Prognostic: imobilizare în scaun cu rotile, afectare pulmonară și cardiacă, deces în jurul vârstei de 18-20 ani.

Concluzie: prezentăm date din literatura despre Distrofia musculară Duchenne, un caz clinic ilustrativ și metode de a facilita diagnosticul practic.

DERMATOGLIFOLOGIA - O METODA COMPLEMENTARA IN DIAGNOSTICAREA MALADIILOR UMANE

Autor: Gatu Alina-Andreea
Coautor: Bararu Iris
Coordonator: Dr. Mihai Macovei
UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Lucrarea de fata face cunoscuta o metoda de analiza genetica utilizata in depistarea unor maladii genetice(Down, Turner, Klinefelter, Patau, Edwards) sau malformatii, precum si in studiile de ereditate. Dermatoglifologia este stiinta care se ocupa cu studiul crestelor papilare prezente pe fata internă a degetelor, palmelor si plantelor. S-a stabilit stiintific ca desenele papilare, digitale, palmare si plantare precum si santurile de flexiune ale mainii si piciorului incep sa se formeze inca din luna a III-a a vietii intrauterine.

Datorita faptului ca aceste desene palmare, plantare, digitale sunt imprimate de papilele dermice, modelul lor fiind determinat genetic, orice degradare a epidermului nu afecteaza structura desenului. Doar leziunile adanci ale dermului pot determina alterarea ireversibila a desenului palmar.

Cercetari genetice au scos in evidenta corelatia dintre aberatiile cromosomiale si aberatiile constitutiilor individuale dermatoglice in anumite maladii.

Dermatoglifile pot contribui la stabilirea unui diagnostic precoce nu numai cand este vorba de aberatiile cromosomice ci si in cazul maladiilor ce nu au origine genetica.

Metoda de lucru consta in examinarea in totalitate a suprafetelor palmare si digitale de la mana dreapta precum si a constructiilor dermatoglice de la planta si degetele piciorului stang. Sunt redade aspecte privind amplasarea si numarul triradiusurilor, formulele dermatoglice digitale pentru ambele maini, prezenta unor desene in forma de arc, lant, vartej in ariile palmare, santuri de flexiune palmara.

O cunoastere mai profunda a dermatoglifelor si a legilor ereditare care le guverneaza va permite in viitor o precisa definire a malformatiilor si a maladiilor genetice sau de alta natura.

EFICACITATEA TRAZODONEI IN TERAPIA DURERILOR ASOCIATE SEVRAJULUI ALCOOLIC

Autor: George Ilas
Coautor: Balazs Stefana-Andreea, Mihaila Elena, Nistor Bogdan
Coordonator: Asist. Univ. Dr. Victor Cojocaru
UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Deși sunt practic ignorate de literatura de specialitate și chiar de terapeuți, faptul că sevrajul alcoolic este însoțit de numeroase și variate manifestări dureroase nu poate fi contestat. Ele sunt numai mascate de spectaculozitatea simptomelor anxioase și halucinator-delirante. Amnezia retrogradă, facilitată și de administrarea medicatiei clasice face ca raportarea acestora să fie redusă. Durerea din sevraj are o cauzalitate multiplă: pe de o parte, dezechilibrul indus de consumul cronic de alcool duce la o hiperactivitate a aminoacizilor neuroexcitatori, iar pe de altă parte, pacienții au deja grade diferite de afectare de tip neuropat.

Studiul se încadrează în linia cercetărilor noastre anterioare și urmărește ameliorarea opțiunilor de tratament ale sevrajului etanolic prin luarea în considerare a durerii în scopul revenirii la o optimă calitate a vieții. El a fost efectuat în cadrul Cabinetului de psihiatrie al Ambulatorului Policlinic "Sf. Spiridon" Iași. Au fost urmăriți 27 pacienți sex masculin, dependenți, cu vârste cuprinse între 18 și 66 de ani tratați cu

trazodona, comparativ cu alti 5 pacienti care au beneficiat de abordarea tratamentelor clasice: benzodiazepine (Bromazepam) si Carbamazepina. Evaluarea durerii s-a facut folosind Scale de durere consemnate in Jurnale de durere pe perioada a trei saptamani. Abstinenta a fost certificata de apartinatori, sugerandu-li-se pacientilor ca medicatia ar putea avea efect disulfiramic, ceea ce ar fi facut deosebit de periculoasa asocierea etanolului.

Rezultatele au evidenciat o neta superioritate in cea ce priveste efectul analgezic a trazodonei fata de terapia clasica la o eficacitate de remisie a simptomelor de sevraj cel putin comparabila.

Cuvinte cheie: trazodona, sindrom de sevraj etanolic, durere, aminoacizi excitatori, 5HT.

ACIZII GRASI POLINESATURATI N3, N6 SI ROLUL LOR IN ALZHEIMER SI PARKINSON

Autor: Gogeneata Alexandra Maria

Coautori: Gogeneata Lascar Ioan, Vasile Iuliana

Coordonator: Dr Iamandei George

UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Acizii linoleici si non-linoleici sunt considerati esentiali pentru realizarea functiilor celulare normale, datorita faptului ca unica lor sursa este alimentara, ei neputand fi sintetizati de catre organism. Ei constituie precursorii acizilor grasi polinesaturati cu lant lung, precum acidul arahidonic (AA), acidul eicosapentanoic (EPA) si acidul docosahexanoic (DHA), care contribuie la realizarea numeroaselor functii celulare: fluiditatea membranei, sinteza eicosanoida, activitati enzimatice, expresia genelor si jonctiunile celulare. Creierul este bogat in acizi grasi polinesaturati (PUFA) precum DHA, a caror nivel este direct corelat cu sursa alimentara, nivelele

scazute ale DHA fiind corelate cu declinul in integritatea structurala si functionala a acestui tesut.

De asemenea, abunda in acest tesut acidul arahidonic, precursor al sintezei eicosanoida, fiind utilizat in semnalizarea intracelulara sau extracelulara. PUFA au fost totodata corelati cu deficiente neurodegenerative precum bolile Parkinson si Alzheimer, cat si cu deficiente cognitive induse de speciile reactive ale oxigenului in cursul procesului de imbatranire. Aportul optim de PUFA, in special dozele corespunzatoare de n3 si n6, au efect protector asupra functiilor creierului, putand reduce manifestarile clinice ale unor anumite patologii precum bolile Alzheimer si Parkinson.

CARACTERISTICI ETIOLOGICE SI CLINICE ÎN BOLILE DIAREICE ACUTE INFECTIOASE LA UN LOT DE COPII DIN SIGHISOARA

Autor: Grajdeanu Emil

Coordonator: Conf. Univ. Tarcea Monica

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Scop: Studiul retrospectiv analizeaza aspectele clinice, etiologice si terapeutice ale diareilor acute infectioase la 143 copii internati in anul 2005 la Spitalul orasenesc din Sighisoara.

Material si metoda: S-au evaluat: diagnosticul etiologic, manifestarile clinice la internare, tratamentul etiologic, modalitatea evolutiva.

Rezultate: Incidenta crescută a cazurilor din mediul rural (62%) subliniază rolul principal al condițiilor de igienă ca factor favorizant în declanșarea unei boli diareice acute infecțioase și sezonul de vară-toamnă. Doar o treime (36%) au avut etiologie cunoscută, și anume spectrul etiologic este dominat de bacterii din genul *Salmonella*. În cazurile neelucidate etiologic, intra în discuție virusurile enteropatogene și tratamentul administrat anterior internării, pentru diagnosticul cărora metodologia este mai complicată. Durata de spitalizare a fost sub 7 zile la 61% din pacienți. Sensibilitatea la antibiotice este aceeași, reprezentativă pentru Amikacina la 78% dintre ei.

Concluzii: Diareea acută continuă să fie o problemă de sănătate publică, prin morbiditatea și mortalitatea crescute, în special în mediile sociale defavorizate.

NERVII MEMBRULUI SUPERIOR: APRECIERI MICROANATOMICE CANTITATIVE

Autor: Ibanescu Irina

Coordonator: Prof. Dr. Doina Lucia Frincu
UMF Iași

Rezumatul lucrării:

Scop. Refacerea microchirurgicală a nervilor periferici lezați întâmpină dificultăți în sutură, greșă sau regenerarea lor, aspecte care au făcut necesară elucidarea particularităților microanatomice cantitative ale acestora care ar putea orienta conduita terapeutică.

Material și metode. S-au studiat fragmente de 2-2,5 cm din trunchiul nervilor median, ulnar și radial, recoltate la diferite nivele. Fragmentele recoltate au fost prelucrate prin tehnica la parafină și sectionate seriat la 5 μm. S-au ales secțiuni la distanță egală între ele care au fost colorate prin tehnici curențe sau speciale. Măsurătorile cantitative s-au făcut pe secțiunile microscopice reprezentative, aplicându-se un program video digital interactiv, folosindu-se opțiunile: a) stereologia pentru determinarea volumelor procentuale ale fibrelor nervoase, matricei conjunctive și lumenelor vasculare b) măsuratoarea standard pentru aprecierea parametrilor vaselor sanguine endoneurale.

Rezultate. Volumele % ale componentelor nervilor periferici studiați evidențiază schimbarea raporturilor dintre ele, de la un nerv la altul și de la o regiune topografică la alta. Matricea nervilor studiați crește procentual periarticular, atingând valoarea maximă în nervul ulnar, apoi în structura nervului median în canalul carpian. Lumelele vasculare au volumul % cu cele mai mari valori în nervul ulnar în 1/3 mijlocie a bratului și în nervul median în 1/3 superioară a antebratului, zonele cu cea mai mare suprafață de schimb. Ariile vaselor sanguine endoneurale din nervul ulnar au dimensiuni descrescătoare în următoarea ordine: regiunea cubitală anterioară, 1/3 mijlocie a bratului, santul ulnar și 1/3 inferioară a bratului. Între fasciculele mușchiului flexor ulnar al carpului vasele endoneurale au forme diferite, majoritatea fiind sinuoase, de unde și suprafața lor mai mare.

Concluzii. Raporturile fasciale sau osoase reduc și uniformizează dimensiunile patului vascular endoneural, iar raporturile musculare permit variații dimensionale și direcționale ale dispozitivului vascular intrafascicular. Există un raport invers proporțional între dimensiunile vaselor sanguine epi- și perineurale, pe de o parte și cele endoneurale, pe de altă parte. Cuantificările morfometrice au semnalat modificări obiective, precise, ale componentelor structurale ale nervilor periferici, în special a dispozitivului vascular endoneural, care condiționează rezultatele intervențiilor reconstructive.

MONITORIZAREA STĂRII DE SANĂTATE A COPIILOR ȘI TINERILOR DIN UNITĂȚILE DE ÎNVĂȚĂMÂNT ROMÂNESC

Autor: Ilies Mirela

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Monica Tarcea

UMF Tg. Mureș

Rezumatul lucrării:

Scop: Monitorizarea stării de sănătate a copiilor din unitățile de învățământ din România prin dispensarizare și interpretarea caracteristicilor de morbiditate înregistrată.

Metodologie: Evaluarea stării de sănătate a copiilor și adolescenților din unitățile de învățământ din mediul urban și rural pe baza examenelor de bilanț, examenelor periodice, dispensarizării, triajului epidemiologic. Stabilirea tendințelor morbidității și dinamica acesteia prin evaluarea organizării și supravegherii examenelor medicale de bilanț al stării de sănătate a dispensarizării și triajului epidemiologic, în conformitate cu reglementările MS în colectivitățile de copii și adolescenți. Aceste date statistice au fost primite de la Centrul de Sănătate Publică din Tg. Mureș și Institutul de Sănătate Publică din București și este corespunzător anului 2005, la nivel național.

Rezultate: Din analiza datelor centralizate pe întreaga țară, a rezultat o morbiditate de 25,2% pentru prescolari la intrarea în grădiniță, elevii claselor I-a, a IV-a, a VIII-a, a XII-a, elevii școlilor profesionale anul II; morbiditatea din mediul urban fiind mult mai mare față de cea din mediul rural. Județele din Ardeal înscrise o valoare mult superioară mediei pe țară (36,3%). Pe primele locuri se afla afecțiunile oculare cronice, hipotrofiile staturo-ponderale, sechelele de rahitism și deformările castigate ale coloanei vertebrale. Cea mai mică prevalență s-a înregistrat în județul Giurgiu (0,48%) și cea mai mare în județul Braila (39,67%). Prevalența bolilor cronice dispensarizate arată că pe primele locuri se situează viciile de refracție (2,99%) urmate de viciile de postură (1,28%), spasmofilie (0,83%), obezitate neendocrină (0,71%).

Concluzii: Pe grupe de vârstă, prevalența bolilor cronice arată o frecvență crescută la grupa de vârstă 15-19 ani (14,20%) urmată de grupa de vârstă 11-15 ani (12,53%) și grupa de vârstă 7-11 ani (12,49%), ca atare subliniem importanța monitorizării atente a stării de sănătate a copiilor din școli.

CONTRIBUTII LA STUDIUL TUMORILOR DE COLON

Autor: Imre Agnes

Coordonator: Prof. Dr. Egyed-Zs Imre

UMF Tg. Mureș

Rezumatul lucrării:

Introducere: În majoritatea țărilor, cancerul de colon reprezintă a doua cauză de deces prin cancer după cel pulmonar. Material și metoda: Materialul prelucrat la Laboratorul de Morfopatologie al Spitalului Clinic Județean de Urgență din Targu-Mureș între anii 2004-2005. Rezultate: Din tumorile intestinului gros analizate în perioada menținută, 510 erau maligne și 195 erau benigne. În raport cu sexul distribuția este aproximativ egală, cu ușoară predominanță pentru sexul masculin (56%). Perioada de vârstă cea mai afectată este între 51-80 ani cu frecvență maximă între 61-70 ani. Cancerul colorectal se localizează mai ales în sigmoid și rect. Incidența în funcție de diferite stadii de extindere a tumorilor maligne de colon (T): Tis 0,39%, T1 1,56%, T2 12,15%, T3 57,64%, T4 8,43%. În funcție de metastaze limfonodulare (N): în 212 cazuri nu au fost găsite metastaze limfonodulare cu metode histologice, N1 113 cazuri, N2 46 cazuri, iar în 139 cazuri (majoritatea biopsii endoscopice), nu s-au descris metastaze limfonodulare. Unii autori recomandă cautarea insulelor

celulare tumorale in nodulii limfatici cu ajutorul metodelor imunohistochimice, in cazul in care nu se pot identifica metastazele cu metodele traditionale. Cu ajutorul tehnicilor genetice este posibila clasificarea moderna a cancerului colorectal in functie de stabilitatea microsatelitelor, care se coreleaza cu raspunsul la chimioterapia adjuvanta. Concluzii: Factorul cel mai important in area pacientilor care necesita chemoterapie adjuvanta ramane si in continuare atingerea nodulilor limfatici prin metastazare.

DISPLAZIA SI CARCINOMUL DE COL UTERIN- DIAGNOSTIC SI PREVENTIE

Autor: Iuhos Noemi Claudia

Coautori: Tompa Ionela, Ciortea Carmen, Chira Liliana

Coordonator: Dr. Chira Liliana

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Cancerul de col uterin este a doua afectiune maligna la femei, ca frecventa, reprezentand astfel o problema de sanatate de interes global. Gravitatea problemei este cu atat mai mare, cu cat afectiunea intereseaza mai ales femei la varsta procreatiei.

MATERIAL SI METODA: Am studiat cazuistica Laboratorului de Anatomie-Patologica a Spitalului Clinic Judetean Tg.Mures pe anul 2006, referitoare la displaziile si carcinoamele de col uterin. Din prelucrarea datelor rezulta ca predomina leziunile displazice de tipul CIN III si carcinomul invaziv al colului uterin. Deasemenea cel mai mare numar de modificari patologice displazice si canceroase ale colului uterin apar intre 30-59 de ani, cu varful incidentei la grupa de varsta 40-49 de ani.

CONCLUZII: Asemănător majorității bolilor maligne, cancerul de col uterin, este o boala cu factori cauzali si de risc multipli, dintre care unii pot fi partial sau total eliminati. Astfel, scaderea numarului de imbolnaviri depinde cel mai mult de constientizarea populatiei de acesti factori de risc si de metodele prin care pot fi inlaturati. Programe de cercetare, care s-au extins pe studii de mai multi ani au concluzionat ca vaccinarea antiHPV poate preveni dezvoltarea carcinomului de col uterin, stiind faptul ca HPV este prezent in peste 90% din cazuri.

FRECVENTA PARAZITOZELOR INTESTINALE LA POPULATIA MUNICIPIULUI DRAGASANI INTRE ANII 2003-2006

Autor: Laurentiu Ene

Coordonator: Sef de lucrari Dr. Barabas-Hajdu Eniko

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Parazitii constituie cauze majore ale bolilor infectioase ce afecteaza omul. In lucrarea de fata ne-am propus sa studiem frecventa parazitozelor la locuitorii municipiului Dragasani si ai regiunii, intre anii 2003-2006.

Pentru realizarea studiului, tehnica de lucru aplicata de noi a fost cea a examinarii coproparazitologice prin metoda preparatului nativ si Kato-Miura.

In urma examinarii probelor de materii fecale din 2003 (572 de probe dintre care 155 pozitive), am constatat urmatoarea frecventa a parazitozelor intestinale: 68 (45,03%) cu *Ascaris lumbricoides*, 64 (42,38%)

cu *Giardia lamblia*, 11 (7,28%) cu *Enterobius vermicularis*, 7(4,64%) cu *Trichuris trichiura* și 1 (0,66%) cu *Hymenolepis nana*.

În 2004 (1007 probe dintre care 156 pozitive), am constatat: 78 (52,70%) cu *Giardia lamblia*, 42 (28,38%) cu *Ascaris lumbricoides*, 14 (9,46%) cu *Enterobius vermicularis*, 12 (8,11%) cu *Trichuris trichiura* și 2 (1,35%) cu *Hymenolepis nana*.

În 2005 (1111 cazuri din care 111 pozitive) s-a observat: 58(52,25%) cu *Giardia lamblia*, 24 (21,62%) cu *Ascaris lumbricoides*, 14 (12,61%) cu *Enterobius vermicularis*, 11 (9,91%) cu *Trichuris trichiura* și 4 (3,60%) cu *Hymenolepis nana*.

În 2006 (1169 de cazuri din care 66 pozitive) am observat: 36 (54,55%) cu *Giardia lamblia*, 20 (30,30%) cu *Ascaris lumbricoides*, 5 (7,58%) cu *Trichuris trichiura*, 3(4,55%) cu *Enterobius vermicularis* și 2(3,03%) cu *Hymenolepis nana*.

Comparând rezultatele celor patru ani de studiu se observă scăderea treptată a frecvenței parazitilor.

Rezultatele obținute remarcă necesitatea introducerii examenelor periodice cu tratament tinit la cazurile pozitive, în rândul colectivităților de copii, precum și realizarea unui program de educație sanitară cu scopul prevenirii îmbolnăvirilor.

THE NEONATAL Fc RECEPTOR (FcRn) EXPRESSION IN THE HUMAN SKIN

Autor: Lazar Ioanina Sorana

Coordonator: Șef de lucrări Dr. Petru Cianga
UMF Iași

Rezumatul lucrării:

The neonatal Fc receptor, FcRn, is a MHC class-I like molecule, able to bind IgG in both complexed and free state. The receptor is responsible for both IgG transcytosis and recirculation. The FcRn expression throughout the human body is very wide, however it is not completely known. In this paper, we show by immunohistochemical methods that in the human skin FcRn is present not only in keratinocytes, but also in the epithelial cells of the hair follicle and of the sebaceous gland, as well as in melanocytes. Furthermore, we were not able to detect the receptor's expression in the endothelial cells and this raises the question of potential alternative mechanisms of IgG transportation across the blood vessel walls.

STUDIUL ASUPRA TERATOAMELOR MATURE CHISTICE OVARIENE

Autor: Lupse Mihaela

Coautor: Olaru Daniela, Coman Malina

Coordonator: Conf. Univ. Musat Carmina Liana

Facultatea de Medicină, Universitatea "Dunărea de Jos", Galați

Rezumatul lucrării:

Teratoamele reprezintă tumorile benigne congenitale complexe, de natură embrionară, formate din diferite țesuturi care nu au nici o legătură cu organele unde sunt descoperite. Teratoamele chistice mature ale ovarului reprezintă cea mai frecventă formă de teratom ovarian, în marea majoritate a cazurilor având o evoluție benignă.

Material și Metodă. Acest studiu a fost efectuat pe un lot de 127 de pacienți internați în perioada ianuarie 2005- martie 2007 în secția de Obstetrică-Ginecologie a Spitalului Clinic Universitar Sf. Apostol

Andrei, Galati cu diagnosticul „chist ovarian” si a caror indicatie de tratament a fost ablatia chistului. Pentru realizarea acestui studiu s-a recurs initial la o metoda retrospectiva de investigare a lotului, preluindu-se datele din foile de observatie, pentru fiecare caz fiind intocmit un protocol. In studiul nostru am folosit si materialul prelucrat si examinat din histoteca Laboratorului de Anatomie Patologica al Spitalului Judetean “Sfantul Apostol Andrei”, Galati, pentru cele 23 de cazuri diagnosticate cu “teratom chistic matur benign”.

Rezultate si discutii: Numarul celor diagnosticate cu “teratom chistic matur benign” este intr-o continua crestere. Daca in anul 2005 existau 5 cazuri, in perioada ian-mar.2007 existau deja 10 cazuri. Intervalul de varsta in care incidenta descoperirii teratomului este maxima, 64%, este 20-25 de ani. Pacientii prezentau localizare unilaterala in 91% din cazuri, iar simptomatologia dominanta a fost reprezentata de dureri pelvine, sangerari.... Doua paciente au fost internate cu diagnosticul de sindrom subocluziv. Macroscopic piesele prezentau dimensiuni cuprinse intre 6-30 de cm, in grosimea peretelui gasind structuri organoide variate: un axis, dinti, iar la examinarea preparatelor histopatologice am observat tesuturi cu originea in cele 3 foite embrionare: ectoderm, mezoderm, endoderm.

Concluzii: Fiind cea mai frecventa forma de teratom ovarian si avand in vedere numarul de cazuri in crestere in ultima perioada, consideram ca teratomul chistic matur benign trebuie readus in atentia specialistilor.

STUDIU PRIVIND SECURITATEA ALIMENTARA A PREPARATELOR DIN CARNE COMERCIALIZATE ÎN FAGARAS

Autor: Maria Angela Borsa

Coautor: Mihail Marian Varga

Coordonator: Conf. Dr. Monica Tarcea

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Scop: Evaluarea impactului factorilor de risc alimentar reprezentati de carne si preparatele de carne asupra starii de sanatate a populatiei din Fagaras prin evaluarea parametrilor de calitate si de siguranta alimentelor la principalele produse din carne comercializate in zona, pe cinci ani.

Metodologia: Ne-am bazat pe analizele fizico-chimice a probelor de carne si produse de carne prin folosirea de tehnici de laborator standardizate conform metodologiei difuzate de Ministerul Sanatatii.

Rezultate: Calitatea igienico-sanitara a alimentului sub aspectul indicatorilor fizico-chimici si microbiologici evidentiaza ponderea celor corespunzatoare, doar doua treimi; Continutul in nutrienti reliefa abateri insemnate a proteinelor, la 59% din probe; ponderea grasimilor in preparatele de carne se remarca prin valori scazute variind in jurul a 5% in 2002, iar in ultimii 3 ani se constata o tendinta de crestere peste normele admise; variatia umiditatii inregistreaza o crestere a valorilor pana in 2004 cand reprezinta 42,9% din totalul probelor necorespunzatoare; evolutia nitritilor este inconstanta, inregistrandu-se variatii foarte mari de-a lungul celor 5 ani, de la numai 14,9% probe necorespunzatoare in 2002, pana la 72,2% in 2004; ponderea probelor necorespunzatoare bacteriologic este aproximativ o treime din numarul total al probelor necorespunzatoare iar ponderea coliformilor de cca 2/3 din totalul probelor necorespunzatoare microbiologic; germeni patogeni salmonella si stafilococ coagulazo-pozitiv nu au inregistrat depasiri ale limitelor admise.

Concluzii: Toxiinfectiile alimentare raman in prezent o amenintare a sanatatii populatiei, nefiind an fara focare de izbucnire si fara cazuri de imbolnavire; dinamica morbiditatii inregistraza fluctuatii anuale diferite, cu tendinta de crestere pentru toxiinfectiile alimentare.

MODELAREA COMPORTAMENTULUI NANOPARTICULELOR MAGNETICE IN STUDIUL TERAPIEI CANCERULUI PRIN MFH

Autor: Mariana Pavel

Coautori: Cristina-Elena Mihaila, George Gradinariu

Coordonator: Prof. Dr. Alexandru Stancu

UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Magnetic Fluid Hyperthermia (MFH) este una din problemele de actualitate in cercetarile privind terapia cancerului. Aceasta tehnica consta in injectarea unui fluid continand nanoparticule magnetice (feromagnetice/superparamagnetice) in tumora si aplicarea unui camp magnetic alternativ ce va duce la productia de caldura de catre nanoparticule. Aceasta va duce la o crestere a temperaturii locale in tesut de 42-45° C, care atat va distruge celulele canceroase, cat si va preveni proliferarea acestora. Mai mult, cresterea temperaturii locale a permis amplificarea eficientei chemoterapiei. Totusi, gasirea materialelor potrivite pentru nanoparticule pentru obtinerea unui fluid magnetic biocompatibil este unul din principalele scopuri ale acestei metode de terapie. Scopul lucrarii este de a studia traciectoria acestor nanoparticule in vasele de sange, cum sunt captate de tumora si mecanismul prin care aceste nanoparticule actioneaza asupra acesteia si timpul in care se degaja caldura primita prin aplicarea campului magnetic variabil. Am folosit un model computational pentru a simula comportarea nanoparticulelor in imprejurari virtuale similare conditiilor in vivo. In primul rand am masurat caldura generata de un camp magnetic, variind atat amplitudinea si frecventa acestuia, cat si dimensiunea nanoparticulelor, obtinand valori optime atat pentru amplitudinea si frecventa campului, cat pentru o anume concentratie de nanoparticule, functie de metoda de administrare. De exemplu, injectarea directa necesita o cantitate substantial mai mare de material pentru a se localiza in tumora decat metodele ce implica administrarea intravasculara sau tinta cu anticorpi. Pentru aceasta am luat in calcul si prezenta vaselor de sange si a tesutului din jurul tumorii ce preiau o parte din caldura degajata de nanoparticule in aceasta. In concluzie, magnetic fluid hyperthermia ofera o sansa importanta in tratarea diferitelor tipuri de cancer.

TINERII BISTRITENI SI FUMATUL - COMPORTAMENTE CU RISC

Autor: Mihail Marian Varga

Coautor: Maria Angela Borsa

Coordonator: Conf. Dr. Monica Tarcea

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Scop: Obiectivul acestei teme este evaluarea fumatului, ce prezinta pericol de dependenta la varste tinere, si de a trasa tendinta comportamentelor de consum.

Metodologie: Datele prelucrate provin dintr-un studiu bazat pe administrare de chestionare anonime, legat de consumul de tutun, alcool si droguri tari la tinerii din judetul Bistrita. Intrebarile sunt orientate pe stilul de viata si pe folosirea produselor psihoactive la tineri cu varste cuprinse intre 14 si 20 de ani, elevi ai scolilor bistritene.

Rezultate : Desi s-au facut eforturi intense in ultimele trei decade pentru a reduce prevalenta fumatului, acesta continua sa se constituie ca o problema critica a sanatatii publice. Un aspect ingrijorator

aparte este numarul crescut de femei tinere care fumeaza. Desi exista totusi diferente ale tipului de consum intre fete si baieti, mecanismele psihologice care regleaza comportamentul general al consumului de tutun sunt similare pentru cele doua sexe. Experimentarea fumatului poate fi favorizata de cunoasterea de prieteni si relatii familiale care nu pot renunta la acest obicei daunator. Prietenii pot participa la acelasi proces experimental si evolutiv catre instalarea dependentei de tutun, iar cunostintele din familie pot favoriza sau participa si ele in determinarea acestui fenomen.

Concluzii: Influenta puternica pe care parintii o exercita asupra procesului de are a prietenilor de catre adolescenti si asupra susceptibilitatii lor la influenta de grup pare sa fie o explicatie plauzibila pentru rezultatele obtinute in urma cercetarilor noastre.

TUMORI SINCRONE COLORECTALE

Autor: Millig Laura

Coordonator: Prof. Dr. Jung Janos, Prep. Univ. Dr. Gurzu Simona

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

INTRODUCERE: Tumorile sincrone sunt tumori aparute in acelasi organ sau in organe diferite, intr-o perioada mai scurta de 6 luni. In literatura, sunt raportate ca fiind intalnite destul de rar, pentru identificarea lor fiind necesare explorari amanuntite.

MATERIAL SI METODE: Am analizat 791 de piese operatorii cu carcinoame colorectale, provenite de la clinicile chirurgicale din Targu-Mures (2003-2006). Am urmarit parametrii clinico-patologici clasici in toate cazurile si am comparat aspectul tumorilor unice cu cele sincrone, care afectau unul sau mai multe segmente ale colonului. In tumorile sincrone am studiat si aspectele imunohistochimice.

REZULTATE: Tumorile sincrone, identificate in numar de 15 cazuri (1,90% din totalitatea carcinoamelor), au fost diagnosticate dupa varsta de 51 ani, cu incidenta maxima intre 71-80 de ani. In 66% din cazuri, au prezentat polipi asociati. 12 au fost adenocarcinoame cu variate grade de diferentiere iar 3 mucinoase. In unul din cazuri, in canalul anal am intalnit un carcinom epidermoid asociat cu un adenocarcinom rectal.

Expresia proteinei p53, a oncoproteinelor c-erbB2 si bcl-2 n-au prezentat corelare cu gradul de diferentiere, localizarea respectiv stadializarea Duker-MAC.

NANOSISTEME CU TAMOXIFEN - LIPOZOMI SI COMPLECSI AI GAMMA-CICLODEXTRINEI

Autor: Minea Nicoleta Georgiana

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Hobai Stefan, Sef de lucrari Dr. Zita Fazakas

UMF Tg Mures

Rezumatul lucrarii:

Tamoxifenul (TAM) este un estrogen sintetic utilizat de peste 20 de ani in tratamentul cancerului mamar. Acesta actioneaza pe receptorii estrogenici de tip alfa si beta printr-un mecanism competitiv cu estradiolul sau alti SERM (ive estrogen receptor modulators) inhiband proliferarea celulelor estrogen-dependente, cum sunt si cele din cancerul mamar, avand astfel un efect antiestrogenic.

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE**
TG.MURES
NUMAR EDITAT DE **LIGA STUDENTILOR TG.MURES**

Lipozomii sunt bistraturi lipidice studiate inca din 1960 si folosite in prezent ca agenti transportori pentru numeroase substante medicamentoase si chiar a fragmente genice utilizate in transfectii celulare.

Ciclodextrinele (CD) sunt oligozaharide cu structura toroidala, produse prin actiunea speciei *Bacillus macerans* asupra amidonului si constituite din unitati de glucoza legate 1-4 alfa-glicozidic, avand trei reprezentanti principali: alfa-ciclodextrina (cu 6 unitati de glucopiranoza), beta-ciclodextrina (cu 7 unitati de glucopiranoza) si gama-ciclodextrina (cu 8 unitati de glucopiranoza).

Scopul lucrarii

Dezvoltarea unor noi metode terapeutice prin utilizarea nanotehnologiei si studiul comparativ a diferiti transportori moleculari cum ar fi lipozomii si gama-ciclodextrina.

Modul de lucru

S-a incorporat Tamoxifen intr-un film lipidic de ovoidita si colesterol in raport molar 1:1. Hidratarea filmului lipidic s-a facut cu tampon fosfat de pH = 7,4, ca urmare s-au obtinut lipozomi multilamelari incarcati cu tamoxifen, MLV- TAM. Dupa sonicarea lipozomilor MLV-TAM si trecerea suspensiilor obtinute prin extrudare prin filtre de policarbonat (AVESTIN) de 100 nm s-au obtinut lipozomi unilamelari mari, LUV- TAM.

Cantitati de 40 mg Tamoxifen au fost amestecate cu 0,2 g ciclodextrina: alfa, beta, gama si s-au dizolvat in solutia alcoolica 2%. Probele au fost analizate spectrofotometric la 236 nm in vederea stabilirii celei mai eficiente ciclodextrine pentru complexarea Tamoxifenului. In continuare s-a preparat complexul binar TAM-gama-ciclodextrina prin metoda malaxarii.

Eficienta incorporarii in lipozomi a fost determinata prin masurarea dispersiei optice rectangulare in cursul titrarii cu TRITON X-100 iar comportamentul termotrop al complexelor cu gama-ciclodextrina a fost inregistrat prin masuratori microcalorimetrice (DSC Shimadzu-60).

Rezultate

Solubilitatea Tamoxifenului poate fi marita prin incorporarea lui in liposomi sau in gama-ciclodextrina. Eficienta incorporarii sale in lipozomi este 57,54%, iar in gama-ciclodextrina 59,60%.

Concluzii

Aceste metode de incorporare a diferite substante in nanoparticule stabile ofera o noua perspectiva asupra terapiei prin scaderea marcata a dozei necesare pentru acelasi efect biologic, avand ca principal rezultat reducerea evidenta a efectelor secundare ale unor medicamente.

GENETICS OF NEOPLASTIC TRANSFORMATION - ANEUPLOIDY AND CANCER

Autor: Murza Rebeca

Coordonator: Prof.Dr. Dorina Stoicanescu

UMF Timisoara

Rezumatul lucrarii:

INTRODUCTION :

We present the molecular cytogenetic characterization of anchorage independent (AI) clones. SKY analysis of AI clone 1. In this particular cell, the losing of chromosome 1 and chromosome 6 is shown. Representative CGH analysis of AI clone 1.

MEAN AND METHODS

Aneuploidy is a hallmark of human cancer, however the exact role that it plays in the pathogenesis of cancer is debated and is still essentially unknown. In particular, it is not clear whether aneuploidy is merely a

consequence of mutations in tumor causing genes, or an intrinsic feature of cancer cells that by itself promotes mutations in these genes. Cancer is thought to be a multistep process and there is large experimental evidence that variation in nuclear DNA content and chromosomal aneuploidies may occur at early stages of tumorigenesis and are invariably observed in carcinomas. According to this view, by gaining or losing entire chromosomes, aneuploidy could simulate both over-expression and loss of specific loci relevant to cell growth, thus providing the substrate for ion of more aggressively growing cells.

RESULTS

Human fibroblasts have been used to investigate mechanisms of tumorigenicity. They have a limited proliferative potential and a combination of two oncogenes and hTERT (telomerase) activity is needed for immortalization although some data challenge this view. In the present paper It has been set up an in vitro model to test the hypothesis that aneuploidy could occur early in transformation in humans. It has been therefore explored the effect of antisense mediated ive and temporary gene inactivation, inhibition of gene function without gene mutation. This technique circumvents the use of genotoxic drugs, which act in complex and uncontrolled ways in tumorigenesis. It has been exposed human fibroblast to antisense oligonucleotides directed against 13 different genes (ARP1, BUB1, BUB3, CENP-A, -B, -C, -E, -F, MAD2, INCENP, INTZW10, SMC1, ZW10) involved in chromosome segregation. It has been demonstrated that inhibition of several of these genes gives rise to aneuploid cells, most of which are eliminated by apoptosis. After inhibition of BUB1, whose product is involved in the spindle checkpoint, some of these cells are able to escape programmed death and give rise, at low frequency, to anchorage independent clones.

CONCLUSION

Analysis of these clones shows chromosomal instability and suggests that even temporary interfering with spindle checkpoint genes could be relevant to neoplastic transformation in humans.

INDICATII SI CONTRAINDICATII DE TRANSPLANT CARDIAC

Autor: Oana Dogaru

Coautor: Mihai Dorin Vartolomei, Radu Dorin Drag

Coordonator: Prof.Univ.Dr.Anca Sin, Asist. Univ. Dr.Ovidiu S.Cotoi

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Introducere:Transplantul de organe a cunoscut in ultimii ani un mare avant in toate marile centre medicale ale lumii.incepand de la tehnicile chirurgicale avansate,anestezie si terapie intensiva,histocompatibilitate.pana la monitorizarea si tratamentul postoperator.

Scop:Lucrarea prezinta cele mai frecvente indicatii si contraindicatii de transplant cardiac.

Material si metoda:se prezinta si se compara principalele indicatii si contraindicatii de transplant in Europa,SUA si Romania in raport cu cele mai noi ghiduri sau consensuri internationale.

Rezultate si discutii:Ca parte practica prezentam experienta unui centru de transplant romanesc-13 pacienti care au suferit un transplant cardiac la Tg.Mures.De asemenea,sunt discutate criteriile de includere sau excludere pe listele de asteptare pentru transplant,precum si comparatia intre patologia adultului si cea a copilului.Cea mai mare bariera actuala in calea transplantului o reprezinta lipsa donatorilor.Datorita penuriei de organe se incearca metode noi cum ar fi:xenogrefa,organele artificiale sau clonarea de organe.

Concluzii:transplantul de organe ofera in prezent sanse mari de supravietuire pacientilor ajunsi in stadiile finale ale unor maladii grave si se va impune tot mai mult si in tara noastra ca o metoda terapeutica viabila.

Cuvinte-cheie:indicatii-contraindicatii-transplant cardiac.

ISTORIA DERMATOLOGIEI BRASOVENE

Autor: Oanta Smaranda

Coautor: Chiperi Ramona, Pantea Radu

Coordonator: Prof.Dr.Oanta Alexandru, PrepUniv.Dr.Irimie Marius

Facultatea de Medicina , Universitatea Transilvania, Brasov

Rezumatul lucrarii:

Istoria dermatologiei brasovene

Preocupari legate de afectiunile cutanate si tratarea acestora au existat inca din cele mai vechi timpuri. In aceasta lucrare prezentam activitatile din domeniul dermato-venerice ale medicilor brasoveni, incepand cu primele atestari ale unor astfel de preocupari ce dateaza din jurul anului 1500, cand medical Valentin Krauss (1464-1534) a semnalat pentru prima data in cadrul „Societatii danubiene” de la Viena aparitia sifilisului in tara noastra, si pana in prezent, in cadrul mai larg al dezvoltarii dermato-venerologiei romanesti si mondiale.

Personalitatea care a dat o noua dimensiune acestei specialitati medicale a fost academicianul Stefan Gh. Nicolau de numele caruia se leaga o serie de entitati clinice mentionate in toate tratatele de specialitate, creatorul unei adevarate Scoli de Dermatologie Romanesti cu reprezentanti in centrele Universitare din intreaga tara.

Prima atestare a existentei unui centru dermato-venerologic in Brasov dateaza de la 1 ianuarie 1927, cand ia fiinta „sectia de boli de piele, venerice si sifilis” in cadrul Spitalului “Ghe. Marzescu”, sub conducerea medicului primar dr. Emil Colbazi.

Trecutul dermatologiei brasovene se leaga de numele a doua mari personalitati ale vietii medicale din orasul nostrum: dr. Aurel Voina si dr. Emil I. Bologa. Dr. Aurel Voina isi inscrie un drept de pionerat in domeniul medicinei estetice ca reprezentant al initiativelor cosmetologiei romanesti. Dr. Emil I. Bologa, personalitate de o vasta cultura medicala si literara, este autorul, de-a lungul indelungatei sale cariere, a numeroase lucrari stiintifice in domeniul dermato-venerologiei, publicate sau comunicate, atat in tara, cat si in strainatate.

VARIATIILE ANATOMICE ALE NERVULUI AXILAR SI LEZIUNILOR ACESTUIA

Autor: Onofras Ana Maria

Coordonator: Conf. Dr. Dumitru Paduraru

UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Nervul axilar prezinta un traiect complex, cu trei puncte de angulatie care reprezinta granite delimitante pentru patru segmente, al 5-lea corespunzand terminatiei nervoase intramusculare deltoidiene.

Scopul studiului a fost determinarea cu precizie a anatomiei acestui nerv si a ramurilor sale, cu aspecte morfologice ale fiecarui segment.

Studiul pe cele 17 cadavre a evidentiat urmatoarele segmente ale nervului :

1 - de la originea sa la marginea inferioara a m. subscapular;

2 - de la m. subscapular la marginea antero-laterala a m. triceps brahial;

3 - de la m. triceps la partea postero-mediala a gâtului chirurgical humeral;

4 - de la humerus pana la intrarea sa in muschiul deltoid;

5 - distributia intramusculara a nervului in m. deltoid.

In primele 4 segmente au fost notate originile ramurilor colaterale destinate m. subscapularis , teres minor, articulatiei scapulo-humerale, a nervului cutanat brahial lateral, precum si a ramurilor terminale motorii destinate m. deltoid. Au fost masurate lungimea si diametrul nervilor in segmente si distanta dintre segmentul 1 si ia musculo-tendinoasa a m. subscapularis.

Rezultatele au aratat ca diametrele medii erau de aproximativ 4.1 mm in segmentul 1, 4.2 mm in segmentul 2 si 3.4 in segmentul 3. Au fost observate numeroase asimetrii de origine a ramurilor musculare, articulare sau cutanate intre partea stanga si cea dreapta; nervul cutanat brahial fiind absent in 4 cazuri.

Delimitarea intre cele 5 segmente este propusa radiologilor si chirurgilor pentru eficientizarea procedeeleor ce intereseaza nervul axilar si leziunile acestuia.

CONSUMUL DE ALCOOL LA POPULATIA TANARA DIN LOCALITATEA TARGU-SECUIESC (JUD. COVASNA)

Autor: Opra Timea Magdolna

Coautori: Todea-Moga Ciprian, Niga-Szasz Ecaterina

Coordonator: Conf.univ.dr. Monica Tarcea

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Obiectivele principale ale studiului sunt: evaluarea frecventei consumului de alcool, cunoasterea cantitatilor de alcool consumate, respectiv efectele alcoolului asupra organismului uman, la un lot reprezentativ de tineri din localitatea Targu Secuiesc - judetul Covasna, efectuat in primavara anului 2006.

Material si metoda: Studiul de fata a constat in efectuarea unei anchete de tip transversal prin chestionare, privind consumul de alcool la un lot de 153 subiecti cu varste intre 23 si 32 de ani de ambele sexe si cu pregatire educationala medie si superioara. Pe grupe de varsta predomina tinerii de 24 si 25 de ani (un sfert din lot) restul fiind in proportii egale.

Rezultate: Din studiul realizat am constatat ca alcoolismul este intalnit cu o frecventa de 7,8% intre 23 si 29 de ani. Mediul familial cu tendinta la alcoolism in care se dezvolta individul are o mare influenta asupra instituirii consumului de bauturi alcoolice. Alcoolismul isi recruteaza victimele dintre cei care au terminat o institutie de invatamant superior si care nu isi gasesc un loc de munca sau munca depusa nu este corespunzator remunerata. S-a constatat ca majoritatea celor care sunt consumatori cronici au fost implicati in accidente (rutiere sau la locul de munca) in ultimul an sau anterior. O categorie care trebuie avuta in atentie este a celor care consuma ocazional alcool, mai frecvent sau nu, in cantitati mai mari sau mai mici. Se observa o distributie relativ egala a barbatilor (17 cazuri) cu a femeilor (14 cazuri) care consuma alcool.

Concluzii: Sunt tot mai numeroase cazurile in care femeile conduc diverse institutii, firme, in care sunt supuse unui stres cel putin egal cu al barbatilor si care conduce la o crestere a numarului de femei tinere dependente de alcool. De aceea trebuie accentuata atentia tuturor factorilor implicati in combaterea acestui flagel spre aceasta din urma categorie.

EFFECTUL ANTI-TUMORAL SI ANTIOXIDANT AL DIETEI CU PROTEINE DE SOIA

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

Autor: Paraiac Madalina Elena
Coautori: Bucur Dana Ramona, Platon Oana, Suteu Patricia
Coordonator: Prof. Univ. Dr. Muresan Adriana
UMF Cluj-Napoca

Rezumatul lucrarii:

Introducere

Ingredientele active in soia care par sa aiba efecte anti-cancerigene si antioxidante sunt isoflavones, saponins, acid fenolic, phytosterols si inhibitori kinase de proteine.

Scop

Datorita unei asemenea complexitati, am studiat rolul dietei cu soia in dezvoltarea cancerului, ca in cazul Walker 256 carcinosarcomului. Antioxidantii din soia pot incetini eevolutia tumorii, deci putand fi folositi in chimioprofilaxie si asocia in tratament.

Metode

In prezentul studiu, am folosit 20 de sobolani masculi Wistar impartiti in 2 loturi egale, la ambele realizandu-se un transplant subcutanat de carcinosarcom Walker 256. La 5 zile dupa inoculare, un lot a fost hranit cu 1g proteine de soia/200 g animal, zilnic, in timp ce al doilea a primit mancare standard. Dupa 20 de zile de dieta cu soia, am observat variatiile volumului tumoral, a greutatii animalelor si am analizat markerii stresului oxidativ, ca malondialdehida, peroxizii lipidici, proteinele carbonilate si indicatorii activitatii antioxidante, donorii de hidrogen, din tumora si ser. Am studiat de asemenea si influenta asupra activitatii fagocitare.

Rezultate

Dupa administrarea proteinelor de soia, activitatea de fagocitoza a crescut de la 30.4 ± 2.07 la 38 ± 1.87 ($p < 0.01$), in paralel cu reducerea volumului tumoral. La animalele hranite cu soia se intensifica oxidarea lipidelor (1.94 ± 0.16 vs. 1.10 ± 0.18 ; $p < 0.001$) si a proteinelor (1.21 ± 0.44 vs 0.77 ± 0.14 ; $p < 0.05$) fara modificarea evidenta a apararii antioxidante.

Discutii

Dieta cu soia previne dezvoltarea tumorii si pierderea greutatii corporale prin cresterea apetitului si prin stimularea eficacitatii fagocitozei; in plus, soia a marit de asemenea productia de specii reactive la oxigen prin efectul citotoxic tumoral.

CONSIDERATII ANATOMO-CLINICE ASUPRA VASCULARIZATIEI NERVULUI ULNAR

Autor: Petrache Ilinca
Coautor: Rebenciuc Anda-Ioana
Coordonator: Dr. Paduraru Dumitru
UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Introducere: Nervul ulnar este principalul nerv motor al membrului superior. Numarul grupelor sale fasciculare creste progresiv din axila spre jumatatea proximala a bratului, apoi scade catre antebra. Vascularizatia acestui nerv provine din mai multe surse si anume din arterele axilara, brahiala, ulnara, colaterala ulnara superioara, colaterala ulnara inferioara si recurenta ulnara posterioara. Scop: Lucrarea noastra vizeaza explorarea surselor de vascularizatie ale nervului ulnar si distributia lor in functie de

fasciculele acestuia, precum si implicatiile clinice ale acestor aspecte anatomice. Materiale si metode: Am folosit 10 membre toracice de cadavru conservat in formol, 10 membre toracice de cadavru proaspat, 5 membre toracice amputate din treimea medie a bratului pana la palma. Totodata am analizat intraoperator 20 de nervi ulnari (2 de la brat, 3 de la cot, 8 de la antebrat si 7 de la pumn). Metodele pe care le-am utilizat sunt disectia, microdisectia si observarea cu microscopul operator a modificarilor tecilor conjunctive ale vaselor intrinseci ale nervului ulnar. Rezultate si discutii: Studiile noastre confirma existenta a doua surse de vascularizatie a nervului ulnar (constante si inconstante), principala artera atribuita acestuia fiind colaterala ulnara superioara. La nivelul bratului si al axilei vascularizatia este asigurata de arterele brahiala si axilara, iar la nivelul antebratului, de recurenta ulnara posterioara. Cele 10 interventii de decompresiune in canalul epitrohleo-olecranian urmarite au ilustrat leziuni minore anterioare, prezenta de compresiuni in canalul osteofibros, prezenta de lipom in canalul cubital, chist tenosinovial si arcada Osborne dezvoltata. In toate situatiile am remarcat modificari ale nervului: marirea volumului insotita de cresterea consistentei cu aspect de pseudonevrom, explicat de cresterea grosimii si a densitatii tecilor conjunctive si de cresterea volumului fasciculelor nervoase. Analiza celor 4 cazuri de compresiune a nervului ulnar in canalul lui Guyon a relevat o dubla suferinta: nervoasa si vasculara, ilustrata de ingrosarea peretelui arterial si de marirea volumului nervului.

Concluzii: Am urmarit intraoperator aspectul nervului ulnar pe sectiune si am constatat modificari ale vaselor intrinseci, in raport cu leziunea suferita. Am observat ca desi la brat nervul este insotit pe toata lungimea sa de artere voluminoase care emit numeroase colaterale nutritive, la antebrat si pumn, arcadele vasculare sunt mai bogate si mai largi. In zonele de flexie, arcadele vasculare s-au dovedit a fi mai numeroase, ca si sursele din care provin. Nervul ulnar este un exemplu elocvent al relatiilor functionale existente intre vase si nervi.

THE ANALGESIC EFFECT OF PERIPHERAL ADMINISTRATION OF MORPHICEPTIN ON AN ANIMAL MODEL OF HYPERALGESIA

Autor: Petrea Cecilia Maria

Coautori: Amihaesii Dana Gabriela, Tudorache Anca Mihaela

Coordonator: Dr. Irina M. Jaba

UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Introduction:

Although the analgesic effect of the opioids is classically defined as a central effect, mediated through the action of central opioid receptors, recent data support a supplemental peripheral analgesic action.

Local, parenteral or topical administration of exogenous opioids, in the dosages and conditions presented in the quoted clinical studies, produces a significant analgesia, by a specific mechanism which is activated in the inflamed tissues. Nevertheless, little is known about the possible implication of the opioid peptides in mediation of peripheral analgesia.

Morphiceptin, an atypical opioid peptide and a weak opioid agonist, has a significant central analgesic effect.

Aim of study:

The study targeted the identification of a possible peripheral analgesic activity.

Material and methods:

To this end, we applied behavioral testing (thermo and mechano-analgesic tests), in rats with unilateral hind paw inflammation induced with carrageenan.

The animals were housed in a temperature controlled room ($21^{\circ}\text{C} \pm 2^{\circ}\text{C}$) with a 12 hours/12 hours light/dark cycle, 4 mice and 1 rat per cage, and allowed to acclimate for at least 24 hours before use, with free access to food and water.

The animal breeding facility of the Central Drug Testing Laboratory, „Gr. T. Popa” University of Medicine and Pharmacy, Iasi supplied adult male Wistar rats with an average weight of 275-300g.

Drug administration: morphiceptin (Sigma Chemical Co., St. Louis, MO) was injected directly into the inflamed hind.

Hyperalgesia model: rats with unilateral hind paw inflammation induced with carrageenan.

Analgesic tests: plantar test (plantar device, Ugo Basile, Comerio, Varese, Italy) and analgesymeter test (Ugo Basile algesymeter).

Data analysis: Statistical analysis of the results was performed using ANOVA two-way test, followed by Bonferroni post-hoc test.

Results and conclusions:

Morphiceptin injected directly into the inflamed hind paw produced a mild and transitory antinociception. The fact that naloxone, a competitive opioid antagonist, blocks the analgesic effect, proves that the antinociceptive activity is only possible through activation of peripheral opioid receptors.

Key words: morphiceptin, analgesia, peripheral opioid receptors, inflammation.

EVIDENȚIEREA TERMINAȚIILOR NERVOASE ȘI A STRUCTURILOR RECEPTOARE ÎN SISTEMUL ARTICULAR AL UMARULUI

Autor: Ustuca Andreea Camelia

Coautori: Ungureanu Doris Gabriela, Ungureanu Radu Ionuț

Coordonator: Dr. Melinte Razvan

UMF Craiova

Rezumatul lucrării:

Obiective. Studiul a fost impus de problemele ridicate de biomecanica sistemului articular al umărului ce a necesitat evidențierea terminațiilor nervoase și a structurilor receptoare ale acestuia.

Material și metode. Studiul a fost efectuat pe fragmente proaspete de mușchi, labrum glenoidal recoltate de la cadavre neformolizate (4), cu vârsta cuprinsă între 11 zile și 65 ani, obținute de la Laboratorul de Anatomie Patologică și Citodiagnostic al Spitalului Municipal Craiova. Fragmentele recoltate au fost fixate în cloral hidrat și prelucrate după tehnica de impregnare argentică pe bloc Cajal Nonidez.

Rezultate și discuții. Din analiza secțiunilor seriata a fragmentelor examinate am remarcat trunchiuri nervoase în mușchiul subscapular, biceps brahial și boneta rotatorilor, sectionați în diferite incidente (transversal, longitudinal și oblic). La unirea tendomionemului cu mionemul se remarcă trunchiuri nervoase care se ramifică în numeroase neurofibre cu dispoziție spațială realizând arborizații tridimensionale de tipul „tufisurilor” descrise de Rollette. În zona de ieșire a tendoanelor mușchilor care realizează boneta rotatorilor s-au identificat trunchiuri nervoase și relativ frecvente formațiuni receptoare de tipul corpusculilor lamelari descriși de Pacini. Topografia mecanoreceptorilor de la nivelul labrumului glenoidal a evidențiat: partea postero-superioară conține terminații libere în structurile conjunctive și corpusculi lamelari tip Pacini; partea antero-superioară - trunchiuri nervoase cu neurofibre cu traiect sinusoidal și terminații nervoase vegetative

simpatice; la nivelul conexiunii labrumului glenoidal cu tendonul capului lung al bicepsului - terminatii tip IIa si tip IIb din clasificarea lui Freeman-Wyke.

Concluzii. Miscarile efectuate in sistemul articular al umarului sunt miscari de mare finete declansate de unitati motori cu o structura musculara complexa si o inervatie bine diferentiata la nivelul jonctiunii tendomionemului cu mionemul.

ANEVRISMUL DISECANT DE AORTA

Autor: Vasiliu Daniela

Coordonator: Prof. Dr. Jung Janos, Prep. Univ. Dr. Gurzu Simona

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Introducere: Disectia aortica este o urgenta vasculara cu mortalitate inalta, care consta in ruptura circumferentiala sau transversala a intimei aortei, cu acumularea de sange intre intima si medie. In ciuda tehnicilor chirurgicale moderne, mortalitatea este ridicata.

Material si metoda: Pornind de la un caz de necropsie prezentat in una din lucrarile practice de morfopatologie, am incercat sa ma documentez in amanunt cu privire la aneurismul disecant de aorta. Am analizat protocoalele de necropsie pe sapte ani pentru a afla procentul aneurismelor disecante precum si varsta si sexul celor care au decedat in urma acestora. Lucrarea de fata, insa, este un prim pas in cercetarea acestei patologii. Am incercat sa adun cat mai multe date bibliografice si sa elaborez un referat cu privire la boala de mai sus.

Rezultate: Din 2357 de necropsii efectuate intre anii 2000-2006, un procent de 2,5% (59 de decese) a fost reprezentat de disectia aortei. Varsta medie a fost de 60 de ani iar raportul barbati / femei a fost de 1,95 / 1. Din datele adunate din literatura, am insistat asupra cauzelor disectiei, a aspectului macro- si microscopic, a particularitatilor bolii precum si asupra modalitatilor de diagnostic si tratament.

MONITORIZAREA GRADULUI DE POLUARE AMBIENTALA ÎN JUDEȚUL MEHEDINTI

Autor: Vatau Dan

Coautori: Palaghiu Andreea, Petrov Diana

Coordonator: Conf. Univ.dr. Monica Tarcea

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

OBIECTIV: Evaluarea principalelor caracteristici legate de gradul de poluare urbana si rurala din judetul Mehedinti, comparativ cu alte judete din sudul Romaniei, pentru anul 2005.

MATERIAL SI METODA: Datele au fost strinse din rapoartele finale obtinute de la Inspectoratul de Sanatate Publica si Agentia de Protectia Mediului si Apele Romane din Bucuresti.

REZULTATE: Calitatea aerului in mediul urban a avut o evolutie stationara in cursul anului 2005 fata de 2004, iar pentru majoritatea noxelor analizate nu s-au inregistrat depasiri ale CMA; nu avem zone cu risc ridicat la expunerea la particule in suspensie; principala sursa de apa potabila din judet este Dunarea, din care se capteaza apa pentru tratare si distributie catre populatie, iar calitatea apei potabile corespunde

normelor legale in vigoare; in decursul anului 2005 nu avem informatii din care sa rezulte cazuri de imbolnavire ce pot fi puse in legatura cu poluarea aerului.

CONCLUZII: Urbanizarea continua, definita ca fenomenul de crestere accelerata a populatiei urbane, de aparitie de noi orase si de extindere in teritoriu a celor existente, presupune si necesita dezvoltarea unor facilitati ecologice, semnificative si din punctul de vedere al sanatatii populatiei si igienei mediului, printr-un management eficient.

PREZENTAREA ANATOMOCLINICA A CREIERULUI HIDOCEFAL SI A MODIFICARILOR NEUROANATOMICE AFERENTE

Autor: Victor Neagoe

Coautor: Nicolae Gherasim

Coordonator: *Prep. Univ. Dr. Adrian Ivanescu*

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Lucrarea prezenta este un studiu efectuat asupra anatomiei si patologiei creierului hidrocefal precum si a modificarilor de corp calos aferente.

Hidrocefalia reprezinta sindromul caracterizat prin acumularea LCR aflat in tensiune, in cavitatile ventriculare cerebrale(hidrocefalia interna) sau intre foitele meningiene(hidrocefalia externa) si are ca rezultat distensia emisferelor cerebrale si consecutiv acesteia, modificarea structurilor neuroanatomice din cutia craniana.

Studiul a fost efectuat in cadrul disciplinei de Anatomie prin macro,mezo si microscopie si urmareste evidentierea modificarilor structurilor neuroanatomice si scheletale in hidrocefalie, precum si a tehnicilor de diagnostic si tratament ale afectiunilor cauzatoare de hidrocefalie.

Dintre metodele de diagnostic se folosesc CT,RMN,CT-XENON,ULTRASONOGRAFIA, iar ca posibilitati de tratament chirurgical amintim shuntul cerebro-peritoneal si shuntul cerebro-atrial drept.

CONSIDERATII CLINICE ASUPRA UNUI CAZ NEGLIJAT DE SINDROM DOWN

Autor: Zaharia Katy

Coautor: Chiforeanu Ana-Maria

Coordonator: *Dr. Butnariu Lacramioara*

UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Sindromul Down (SD) determinat de trisomia (totala sau partiala) cromosomului 21 are o incidenta de 1/650 nou-nascuti vii. Regiunea critica implicata este 21q22. Semnele clinice caracteristice SD sunt: dismorfism (facies caracteristic), hipotonie musculara si retard mental. Cele mai frecvente complicatii sunt determinate de malformatiile cardiace asociate, hipotiroidie congenitala si infectiile respiratorii recurente (deficit imunologic). Managementul pacientilor cu SD este multidisciplinar: dispensarizare cardiologică, endocrinologică, tratamentul infectiilor intercurrente, consiliere psihologică, terapie logopedică.

Lucrarea de fata urmareste evolutia si gravitatea complicatiilor aparute intr-un caz neglijat de SD.

Prezentăm pacienta Z.A.M., de sex feminin, în vârstă de 16 ani, al doilea copil al unui cuplu tânăr, aparent sănătos. Sarcina a decurs normal. nașterea naturală, scor Apgar 8. APF: menarha s-a instalat la vârsta de 16 ani; APP: DSA diagnosticat la naștere, ulterior nu a mai fost dispensarizată cardiologic; SD confirmat citogenetic la vârsta de 2 ani (cariotip 47, XX, +21); obezitate marcată de la vârsta de 13 ani.

Examenul clinic (la 16 ani și 6 luni) releva: obezitate generalizată grad III ($G = +16,68DS$), T, PC-normale, fenomene de insuficiență cardiacă dreaptă (dispnee, cianoza generalizată, edeme periferice); dismorfie cranio-facială caracteristică SD, suflu sistolic gr. II/6 parasternal stâng, retard psiho-motor sever.

Investigațiile paraclinice confirmă prezenta cardiomiopatiei dilatative drepte, decompensarea fiind determinată de o infecție respiratorie intercurrentă; examenul endocrinologic și dozarea hormonilor tiroidieni confirmă prezenta hipotiroidismului, care a accentuat retardul mental.

În concluzie: pacientii cu SD necesită o atenție deosebită din partea familiei și un management corect, ambele contribuind la îmbunătățirea calității vieții.

Cuvinte cheie: SD, malformații cadice, hipotiroidie.

STUDIUL DISTRIBUTIEI RAMURILOR ARCULUI AORTIC ȘI A DERIVATELOR LOR – ARTERELE VERTEBRALE

Autor: Zamfirescu Ioana

Coautori: Zorila Marian Valentin, Ștefan Manuela

Coordonator: Dr. Melinte Razvan

UMF Craiova

Rezumatul lucrării:

Introducere. Datorită complexității proceselor de formare a arcului aortic și a ramurilor acestuia se pot produce numeroase anomalii vasculare. Variantele anatomice ale originii arterei vertebrale sunt identificate de obicei întâmplător, cu ocazia studiilor angiografice sau în urma examinării anatomice postmortem, deoarece, în majoritatea cazurilor sunt clinic asimptomatice.

Material și metode. Pentru studiul nostru am utilizat cadavre formolizate de adult de la Catedra de Anatomia Omului, Universitatea de Medicină și Farmacie din Craiova. Am cateterizat aorta, am injectat o soluție de gelatină marcată cu un traser cromatic și am urmărit prin tehnica disecției macro și mezoscopice, sub lupă, distribuția ramurilor arcului aortic: trunchiul brahiocefalic, artera subclaviculară și carotida comună stângă, precum și derivatele lor; ne-am îndreptat atenția în mod deosebit asupra originii și distribuției arterelor vertebrale.

Rezultate și discuții. Disecția minuoasă a arcului aortic și a ramurilor sale a relevat distribuția clasică a acestora, descrisă în tratatele de anatomie. În unul din cazuri, am observat absența trunchiului brahiocefalic, emergenta separată a arterei subclaviculare și carotide comune drepte. În plus artera vertebrală dreaptă își are originea în artera carotidă comună dreaptă având un traiect ascendent pentru a pătrunde în foramenul transvers în dreptul marginii superioare a cartilajului tiroid. Pe partea stângă, s-a evidențiat prezența a două artere vertebrale, hipoplazice, ce emerg din artera subclaviculară. În final, am luat în discuție aspectele embriologice implicate în apariția acestor anomalii vasculare și consecințele prezenței lor asupra hemodinamicii cerebrale.

Concluzii. Particularitatea cazului descris constă în prezența emergentei particulare a arterei vertebrale, bilateral; deși aceste anomalii vasculare ale originii arterei vertebrale sunt doar variante anatomice, cunoașterea detaliată a existenței și prezenței lor este crucială în studiile angiografice și în chirurgia vasculară a capului și gâtului.

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITĂȚII DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE**

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE **LIGA STUDENTILOR TG.MURES**

Considerații privind modalități noi de tratament în terapia bolii Alzheimer

Autor: Petrisor Anca Larisa

Coautor: Cucu Andrei Ionuț

Coordonator: Prof.Dr.Catalina Elena Lupusoru
UMF Iași

Rezumatul lucrării:

Boala Alzheimer este cea mai frecventă afecțiune progresivă, degenerativă a sistemului nervos, cu importante consecințe socio-economice, caracterizată de prezența unor depozite de beta-amiloid. Scopul lucrării: sistematizarea datelor din literatura de specialitate, privind influențarea farmacologică a bolii Alzheimer. Material și metodă: au fost cercetate studiile din baza de date Medline, folosind cuvintele cheie "Alzheimer", "pharmacological targets".

Rezultate: din cele 110 articole care tratează abordarea farmacologică a bolilor neurodegenerative, mai mult de jumătate prezintă rezultate ale cercetărilor din ultimii 3 ani. Boala Alzheimer suscită o atenție deosebită. Beta-amiloidul reduce plasticitatea sinaptică și transmisia colinergică și glutamatergică. Alături de inhibitorii de colinesterază utilizați în prezent în terapie (Tacrina, Donepezil, Rivastigmina, Galantamina), recent a fost aprobată utilizarea Memantinei, un antagonist al receptorilor NMDA, medicament care și-a dovedit eficiența prin trialuri clinice. În creierul persoanelor cu boala Alzheimer, în afara anomaliilor patologice, există și un proces inflamator. În prezent se evaluează influența AINS asupra evoluției bolii. S-a constatat că tratamentul pe termen lung cu anti-inflamatorii nesteroidiene (Flurbiprofen, Acid meclofenamic) reduce considerabil riscul apariției bolii și întârzie demența deja instalată. În stadiul de evaluare clinică se află Clioquinol, un inhibitor al oxidării amiloidului beta. În stadiul de studiu experimental se află inhibitorii fosforilării proteinelor tau (derivati de Staurosporina, Benzinidazoli), inhibitorii de gama-secretază (peptidici sau nonpeptidici), inhibitorii de beta-secretază.

Concluzie: boala Alzheimer, fiind o afecțiune complexă, prezintă ameliorări sub terapie medicamentoasă existentă în prezent. De aceea este necesară găsirea de noi medicamente pentru tratamentul bolii Alzheimer.

TERATOAMELE OVARIENE MATURE ȘI IMATURE. CHISTUL DERMOID ȘI GUSA OVARIANĂ

Autori: Popa Alina, Carasca Cosmin

Coautor: Iftenie Elena

Coordonator: Dr Carasca Carmen
UMF Tg. Mureș

Rezumatul lucrării:

Teratoamele sunt tumori disembrioplasice, cu origine în celulele totipotente germinale, constituite din structuri tisulare derivate din 1, 2 sau 3 foie embrionare (ectoderm, mezoderm, endoderm). După clasificarea O.M.S. teratoamele pot fi:

1. Imature
2. Mature

3. Monodermice și înalt specializate

Teratomul imatur

Are dimensiune variată, o suprafață netedă și lucioasă iar pe secțiune este solidă sau chistică.

Conform sistemului de gradare histologică propus de Scully și Thurlbeck (1960) se disting:

- gradul „0” țesuturi mature cu mitoze rare sau absente
- gradul „1” țesut matur + țesut mезenchimal primitiv
- gradul „2” țesut matur redus + focare de țesut neuroepitelial
- gradul „3” țesut imatur

Teratomul matur reprezintă aproximativ 20% din teratoamele ovariene.

Prezintă chisturi cu material sebaceu și fire de păr și este alcătuit în întregime din țesut matur.

Chistul dermoid face parte din cadrul teratoamelor mature de tip chistic la nivelul cărui se găsesc elemente constitutive ale tegumentelor și anexelor alături de celule gigante de corp străin (glande sudoripare, dinți, unghii). El reprezintă 20% din totalul tumorilor ovariene.

Gusa ovariană (struma ovarii) face parte din cadrul teratoamelor mature de tip monodermic și înalt specializat. Incidența este rară de 2-3%. Ea se prezintă sub 3 forme:

- țesut tiroidian pur
- componenta a unui chist dermoid
- țesut tiroidian și chistadenom

Statistica arată că în perioada 1997-2007 departamentul de anatomo-patologie, sector 2, Târgu Mureș, a înregistrat de la secția Ginecologie II, un număr de 202 cazuri cu diagnostic clinic de tumori ovariene la paciente cu vârste cuprinse între 20-75 de ani, dintre care:

- pentru 30 s-a stabilit diagnosticul de chist dermoid
- 1 struma ovarii (gusa ovariană)
- 1 teratom solid mixt

FACTORUL MICROBIAN ÎN ULCERUL CRONIC DE GAMBA; FLORA BACTERIANĂ; AEROBA - FARMACOREZISTENTĂ

Autor: Raluca Ioana Floristeanu

Coordonator: Conf. Dr. Felicia Toma

UMF Tg. Mureș

Rezumatul lucrării:

Scop: În lucrarea de față ne-am propus să studiem flora microbiană din ulcerul cronic de gambă și să urmărim sensibilitatea/rezistența agenților patogeni față de anumite grupe de antibiotice cu scopul instituirii unui tratament eficient. Ca rezultat al lucrării ne-am propus să evaluăm utilizarea unor medicamente de primă alegere pentru cazurile în care diagnosticul etiologic întârzie.

Material și metoda: Au fost prelucrate 213 probe patologice recoltate de la pacienți cu ulcer cronic de gambă internați la Clinica de Dermatologie Târgu-Mureș în perioada 2004-2006. Recoltarea probelor s-a realizat cu tampon steril. Prelucrarea s-a realizat prin metode bacteriologice uzuale. Nu am avut posibilitatea de a cultiva și germeni anaerobi. Antibiotograma s-a efectuat prin metoda difuzimetrică Kirby-Bauer cu microcomprimate produse de firma Oxoid.

Rezultate: Ulcerul de gambă a apărut mai frecvent la femei (75%) și la vârste cuprinse între 35 și 82 ani (94%). Un procent de 87% din investigați au prezentat contaminare cu flora bacteriană aerobă reprezentată de *S.aureus* (70%), *E.coli* (11%). *S.aureus* a fost sensibil față de Imipenem, Ciprofloxacin,

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITĂȚII DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE

TG.MUREȘ

NUMĂR EDITAT DE

LIGA STUDENȚILOR TG.MUREȘ

Gentamicina, E.coli fata de Imipenem, Gentamicina, P.aeruginosa fata de Ticarcilina, Netilmicina, Piperacilina, Aztreonam, Imipenem, Amikacina iar Proteus spp. fata de Imipenem, Norfloxacin, Gentamicina.
Concluzii:

1. Cazurile de ulcer cronic de gamba au predominat la femei si la varste de peste 60 de ani.
2. A fost izolata flora bacteriana aeroba la 87% din cazurile de ulcer cronic de gamba.
3. Flora bacteriana izolata din ulcerile de gamba a fost variata, cel mai frecvent fiind izolat Staphylococcus aureus, E. coli, Pseudomonas aeruginosa.
4. Sensibilitatea fata de antibiotice a fost diferita la tulpinile izolate ceea ce impune efectuarea tratamentului tintit conform cu rezultatele antibiogramei.
5. Ca tratament de prima intentie in ulcerul cronic de gamba infectat propunem, pentru arealul Mures utilizarea imipenemului fata de care procente de peste 80% din tulpini manifestau sensibilitate

TIPURI DE PROTEINE CHAPERONE SI ROLUL LOR BIOLOGIC

Autor: Riciu Magda-Elena

Coordonator: dr. Marian Raluca

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii

Stresul e implicat in toate relatiile dintre individ si mediul in care acesta isi desfasoara activitatea. De la nastere, in fiecare moment al existentei sale, organismul uman este supus mai multor factori de stres a caror consecinte ar putea fi fatale. Efectul lor este limitat de protectia la nivel molecular exercitata de catre proteinele Chaperonne denumite si proteinele de stres sau proteine de soc termic. Aceste proteine raspund nu numai la factorii de stres ci si la stimuli fiziologici si psihopatologici.

Proteinele Chaperonne sunt localizate la nivelul membranei mitocondriale si reticulo-endoplasmatic.

Factori care provoaca sinteza proteinelor de soc termic: socul termic, iradiatiile cu UV, metalele grele, arseniu.

Stimuli fiziologici care determina sinteza acestor proteine: hormoni, factori de crestere, ciclul celular.

Stimulii fiziopatologici implicati sunt: infectiile, hipoglicemia si anoxia.

Tipuri de proteine si rol biologic

Ubiquitina: Implicata in mecanismele de degradare dependenta de proteine

HSP 10: Toleranta la ischemie

HSP20(si grupul HSP 27): Rezistenta la chimioterapice, apa oxigenata, UV, TNF. Rezistenta la ischemie, hipertermie, stimularea agregarii proteinelor nucleare

Cristalina: Toleranta la hipertermie si ischemie. Reziatenta la actiunea apei oxigenate si a TNF

HSP 60: Toleranta la hipertermie si ischmie(in asociere cu HSP 10)

HSP 65: Regresia tumorala

HSP 70: Rezistenta la hipertermie, ischemie, hipoxie. Rezistenta la endotoxine, actiunea H2O2, UV, apoptoza. La nivel tisular: recupararea contractilitatii si reducerea infarctului miocardic dupa ischemie.

HSP 72: Rezistenta la apoptoza si hipoxie

HSP 90: Toleranta la hipertermie, ischemie, apoptoza.

HSP 100/110: Toleranta la hipertermie. Reluarea diviziunii celulare dupa un soc termic.

Prezenta proteinelor Chaperonne in diferite tipuri celulare le permite acestora o reactie rapida la diverse stresuri. Ca urmare a agresiunilor de toate tipurile aceste proteine se sintetizeaza in exces si joaca, alaturi de alti constituinti polipeptidici celulari, un rol de protectie.

EFFECTUL COMPUSILOR ZINCULUI ASUPRA BACTERIILOR IMPLICATE IN INFECTIILE TEGUMENTULUI

Autor: Silaghi Ciprian

Coautori: Vale Crina , Muica Anamaria

Coordonator: Dr Doczi K. Zoltan

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Introducere

Terapia antimicrobiana este esentiala in tratamentul infectiilor provocate de microorganisme, inasa in timp, procentul tulpinilor cu rezistenta dobandita la antibiotice creste in raport direct cu intensitatea utilizarii acestora intr-un teritoriu dat. Consecinta acestui fapt fiind o crestere a consumului de antibiotice , si nevoia obtinerii unor noi antibiotice ce pot face fata amenintarii bacteriene.

Obiectivul lucrarii

Scopul acestui experiment este de a demonstra efectul antimicrobian a compusilor zincului asupra bacteriilor implicate in cele mai frecvente infectii ale tegumentului.

Materiale si metoda

Pentru a atinge acest obiectiv am folosit culturi de: *Pseudomonas aeruginosa*, *Streptococcus pyogenes*, *Staphylococcus aureus* si *Staphylococcus epidermidis*, tulpinile bacteriene fiind cultivate pe geloza simpla si geloza-sange.

Pe mediile de cultura am aplicat runde impregnate cu solutii de: clorura de zinc 10% si 20%, sulfat de zinc 10 %, oxid de zinc 1% si 2% si acetat de zinc 10% si 20%.

Mediile de cultura au fost puse la incubat 24 ore la temperatura de 37 grade celsius.

Rezultate

Toate tulpinile bacteriene s-au dovedit a fi sensibile la solutiile de clorura de zinc 10% si 20%, sulfat de zinc 10 % si acetat de zinc 10% si 20%. Fata de solutiile de oxid de zinc 1% si 2% numai *Streptococcus pyogenes* s-a dovedit sensibil, restul fiind rezistente la actiunea acestor solutii.

Concluzii

Aceste rezultate ii certifica proprietatile antimicrobiene a compusilor zincului. Totodata au unele calitati superioare fata de cele a altor antibiotice, precum: pretul de obtinere, lipsa reactiei de sensibilizare si absenta rezistentei bacteriene. Toate aceste aspecte propun compusii zincului ca fiind o varianta de tratament a infectiilor tegumentului.

TRATAMENTUL ERIZIPELULUI CU MEDICATIE PE BAZA DE ZINC

Autor: Silaghi Ciprian

Coautori: Vale Crina , Muica Anamaria , Oancea Raica Ciprian

Coordonator: dr Doczi K. Zoltan

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării:

Introducere

Erizipelul este o infecție a pielii cauzată cel mai frecvent de streptococul de grup A. Această infecție interesează atât dermul cât și limfaticile și se caracterizează prin roșeață, durere și leziuni demarcate ce o diferențiază de alte infecții ale pielii.

Obiectivul lucrării

Scopul lucrării este obținerea unei metode de tratament cu medicație pe baza de acetat de zinc și compararea rezultatelor cu cele obținute în tratamentul cu penicilină.

Materiale și metoda

Am folosit 60 de soareci cărora le-a fost inoculată suspensie bacteriană de *Streptococcus pyogenes* printr-o mică incizie la nivelul tegumentului spatelui, apoi s-a urmărit evoluția bolii. Semne de agitație au apărut în a doua zi de la infectare, iar în ziua a patra au fost vizibile primele leziuni cutanate. În ziua a opta de evoluție a bolii, am repartizat soarecii în 6 loturi a câte 10 și am început tratamentul.

Animalelor din primul lot, lotul martor, nu li s-a aplicat nici un fel de tratament, pentru a urmări evoluția naturală a bolii. Lotul al doilea a fost tratat cu soluție injectabilă de Penicilină G, administrată intramuscular, aceasta fiind tratamentul actual al erizipelului. Lotului III i s-a aplicat tratament local cu unguent cu acetat de zinc, iar lotului IV cu unguent cu eritromicina și acetat de zinc. Loturilor V și VI pe lângă tratamentul cu cele 2 tipuri de unguente li s-a administrat și o doză de penicilină egală cu un sfert din doza administrată lotului II.

Tratamentul a fost menținut timp de 10 zile.

Rezultate

Lotul martor a prezentat o evoluție progresivă a bolii până în ziua a 15-a, după care toți soarecii prezentau tendințe de vindecare. Vindecarea s-a realizat cu cicatrici în aproximativ ziua a 22-a de evoluție a bolii.

Soarecii tratați cu penicilină s-au vindecat un aproximativ ziua a 8-a de la începerea tratamentului, iar soarecii din loturile cărora li s-a administrat tratament local au avut o evoluție foarte bună, leziunile cutanate vindecându-se în 3-4 zile de tratament.

Concluzii

Perioada de vindecare evident mai scurtă, face ca tratamentul pe baza de acetat de zinc să fie o alternativă viabilă la penicilină în tratamentul erizipelului.

EVALUAREA CONSUMULUI DE ALCOOL ȘI TUTUN LA POPULAȚIA TANARĂ DIN CAMPULUNG MUSCEL

Autor: Simionescu Florin

Coautor: Stanciu Cristina, Trandafir Arabela

Coordonator: conf. dr. Toma Felicia

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării:

Scopul lucrării:

- evaluarea consumului de băuturi alcoolice și a fumatului la liceenii din Campulung-Muscel.

Material și metoda:

-au fost intervievatii prin chestionare 212 liceeni (107 de la liceul teoretic, 105 de la liceul de chimie), din clasele IX-XII.

Rezultate:

Au recunoscut consumul ocazional sau zilnic de alcool (32%) si de tutun (79%) dintre liceenii investigati. Printre bauturile preferate se numara berea (70%) si spirtoasele (42%). Varsta de debut a consumului de alcool si tutun a fost cuprinsa intre 13-16 ani pentru 40% dintre elevi. Raspunsurile ne-au evidentiati faptul ca majoritatea elevilor procura alcoolul si tigarile prin cumparare (3/4) ceea ce ridica semne de intrebare si sugestii pentru programele de supraveghere si prevenire ce se impun. Locurile preferate pentru baut si fumat: barurile, discotecile, petrecerile, motivatia liceenilor fiind curiozitatea si dorinta de a face parte din „gasca”.

Concluzii:

- procentul de liceeni care consuma alcool si care fumeaza este foarte mare;
- varsta de debut a consumului de alcool si tutun este frageda;
- influenta familiei si prietenilor in consumul de alcool si tutun.

Recomandari:

- este necesara o riguroasa educatie pentru sanatatea tinerei generatii realizata nu prin interzicerea, ci prin explicarea efectelor consumului de tutun si alcool;
- este necesara perfectionarea programelor de informare asupra actiunii nocive a alcoolului si tutunului;
- pedepsirea aspra a persoanelor care vand sau ofera alcool si tutun minorilor.

CRITERII DE DIAGNOSTIC ALE ADENOCARCINOMULUI DE PROSTATA PE PUNCTIA BIOPSIE PROSTATICA

Autor: Smaranda Marin

Coautori: Grigoras Oana, Olaru Florin

Coordonator: asist. univ. Dr. Andrada Loghin.

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Punctia Biopsie Prostatica(PBP) este singura examinare preoperatorie care poate confirma suspiciunea clinica de adenocarcinom de prostata(ADKP)si poate furniza date in legatura cu prognosticul bolii.

Scopul lucrarii este de a prezenta criteriile de diagnostic ale adenocarcinomului de prostata, in special pe PBP.

Material si metoda: au fost studiate 101 PBP efectuate in Clinica de Urologie din Tg-Mures, examinate histopatologic in Laboratorul de Anatomie Patologica al Spitalului Clinic de Urgenta Tg-Mures, in perioada ianuarie 2002-martie 2007. Toate biopsiile au fost prelucrate dupa un protocol standard, dupa fixare in formol 10% au fost incluse in parafina, sectionate si colorate cu Hematoxilina Eozina. Diagnosticul de ADKP a fost pus pe baza unor criterii precise de malignitate (dezorganizare arhitecturala, nucleu marit in volum, nucleol proeminent), iar gradul de diferentiere a fost evaluat pe baza scorului Gleason.

Rezultate: din cele 101 PBP examinate, diagnosticul de ADKP a fost stabilit pe 55 de biopsii, restul fiind leziuni benigne sau tesut prostatic normal. In ceea ce priveste diferentierea tumorală, scorul Gleason a fost 6 in 2 cazuri, 7(4+3) in 7 cazuri, 7(3+4) in 8 cazuri, 8 in 27 de cazuri, 9 in 5 cazuri, iar pe una din biopsii scorul Gleason stabilit a fost 10.

Concluzii: pe lângă diagnosticul de malignitate, examenul anatomopatologic al PBP trebuie să ofere și date cu valoare prognostică, esențiale pentru alegerea conduitei terapeutice, scorul Gleason fiind la ora actuală cel mai bun factor prognostic al cancerului de prostată.

ANATOMIA PATOLOGICĂ ȘI METODELE DE DIAGNOSTICARE A HIDROCEFALIEI CONGENITALE

Autor: Szalai Anna-Szidónia

Coautor: Kiss István

Coordonator: Dr. Gurzu Simona, Dr. Mezei Tibor, Prof. Dr. Egyed

UMF Tg. Mureș

Rezumatul lucrării:

Introducere: Prezentarea morfopatologică a hidrocefaliei congenitale, corespunzător vârstei și posibilităților de diagnosticare și examinarea cazuisticii.

Material și metoda: Am studiat diverse surse teoretice, privind etiopatogeneza acestei boli. Am adunat datele referitoare la mortalitatea copiilor cu vârste cuprinse între 0-5 ani, care au fost diagnosticați cu hidrocefalia congenitală în perioada 1995-2006 de la Laboratorul de Anatomie Patologică, al Spitalului Clinic Județean de Urgență Targu Mureș. Am analizat statistic aceste date, luând în considerare diverși parametri (vârsta, sex, boli asociate). Rezultatele noastre le-am comparat cu cele găsite în literatura de specialitate.

Rezultate: Etiologia hidrocefaliei congenitale nu este clarificată în totalitate, la patogenезă contribuie atât factori genetici, cât și elemente exogene. În perioada 1995-2006, la departamentul de Anatomie Patologică au fost autopsiați 64 de copii cu vârsta între 0-5 ani dintre care 3 au suferit pe parcursul tratamentului clinic intervenții neurochirurgicale. Din datele găsite, iese în evidență că în marea majoritate băieții au o predispoziție mai crescută la această boală. Mortalitatea copiilor este în proporție de 73% în primul an al vieții.

Concluzii: Mortalitatea copiilor scade, speranța de viață crește concomitent cu intervențiile chirurgicale, ceea ce înseamnă că diagnosticul și tratamentul clinic e din ce în ce mai performant.

EVOLUTIA TUBERCULOZEI MULTIDROGREZISTENTE ÎN JUDEȚUL NEAMȚ, ÎN PERIOADA 2003 - 2006

Autor: Szepl Iuliana Andreea

Coautor: Ciobanu Liliana

Coordonator: Sef lucr. Dr. Golea Cristina

UMF Tg. Mureș

Rezumatul lucrării:

SCOPUL: evaluarea particularităților epidemiologice ale procesului epidemiologic pentru tuberculoză multidrogrezistentă, în județul Neamț în perioada 2003-2006.

MATERIAL ȘI METODA:

Am analizat datele demografice, epidemiologice și clinice referitoare la cazurile de tuberculoză multidrogrezistentă, aflate în evidența Spitalului de Pneumoftiziologie Biserican, Ambulatoriul de Specialitate, al județului Neamț, în perioada 2003-2006.

REZULTATE: in judetul Neamt, in perioada studiata, au fost afectati cu predilectie: barbatii (96,80%), grupa de varsta 51-60 ani (38,40%), pacientii rezidenti din mediul rural (79,20%). Am observat o tendinta de crestere a numarului de cazuri nou depistate de la 12 cazuri in 2003 (3,58%000) la 30 cazuri in 2006 (8,60%000). Din totalul cazurilor aflate in evidenta, au fost cazuri noi 74 (59,20%), pacienti vindecati 22 (17,60%), pacienti cu tratament incheiat 8 (0,64%), pacienti cu tratament dupa abandon sau pacienti care au abandonat tratamentul 6 cazuri (0,48%).

CONCLUZII:

Tuberculoza multidrogrezistenta inregistreaza o tendinta ascendenta in judetul Neamt,

Tuberculoza multidrogrezistenta se incadreaza in tendinta generala de evolutie a acestui fenomen la nivel national si international.

**TRUNCHIUL CELIAC, LIGAMENTUL ARCUAT MEDIAN AL DIAFRAGMULUI:
RAPORTURI SI IMPORTANTA CLINICA**

Autor: Tamas-Szora Attila

Coautor: Trifan Aurelian Catalin

Coordonator: Dr. Precup Dorel

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Introducere

Compresia si stenoza trunchiului celiac de catre ligamentul arcuat median al diafragmului sunt aspecte binecunoscute din punct de vedere angiografic si chirurgical, caracterizate prin: stenoza, de la moderata la severa, a trunchiului celiac, dilatare poststenotica si formarea de vase colaterale. In studiul de fata s-au investigat diferitele pozitii ale ligamentului arcuat median raportat la trunchiul celiac cat si distanta dintre aceste doua structuri. In plus au fost realizate analize histo-patologice ale stalpilor diafragmatici si ale ligamentului in cauza.

Materiale si Metoda

S-au studiat 127 de cadavre de ambele sexe. Dupa pregatirea cavitatii peritoneale, s-au efectuat disectii ale trunchiului celiac. Pentru examenul histo-patologic, trei cadavre au fost alese aleator, si s-au prelevat probe de 3,5 cm/ 2,3 cm din ligamentul arcuat median al diafragmului. Sectiuni de 5 micrometri au fost colorate si analizate microscopic.

Rezultate

Pozitiile ligamentului arcuat median s-au prezentat astfel: la 23 de cadavre (18,11%) ligamentul se suprapunea trunchiului celiac, la 39 de cadavre (30,71%) era tangent, iar la restul de 65 de cadavre (51,18%) acesta se situa la distanta de elementul arterial. Analiza histologica a ligamentului a indicat tesut conjunctiv dens, adipocite, vase de sange si nervi, intr-o atmosfera de fibre musculare striate.

Concluzii

Ligamentul arcuat median al diafragmului se clasifica astfel: cu predominanta de fibre musculare, cu predominanta de tesut fibros si mixt. Sindromul de compresiune celiaca este o situatie des intalnita, ea fiind simptomatice doar in rare ipostaze. Pentru evaluarea corecta a fenomenului procedeul de electie sunt: angio-CT cu reconstructie 3D, RMN, Eco-Doppler.

MONITORIZAREA CALITATII NUTRITIVE SI CONTAMINARI MICROBIOLOGICE A UNUI LOT DE BAUTURI RACORITOARE

Autor: Todea-Moga Ciprian

Coautori: Opra Timea Magdolna, Todoran Radu

Coordonator: Conf.univ.dr. Monica Tarcea

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării:

Scopul acestei teme este o abordare sistematică a identificării, evaluării și controlului riscurilor privind calitatea bauturilor racoritoare, înlăturarea factorilor de risc care ar putea să modifice calitatea acestui grup de alimente și să afecteze starea de sănătate a consumatorilor precum și siguranța alimentului și prevenirea îmbolnăvirilor cauzate de un produs necorespunzător sub aspectul conținutului din ce în ce mai mare de aditivi.

Metodologie: Au fost controlați 924 agenți economici, constatându-se abateri la peste 65% dintre aceștia. Pentru determinarea calității produselor, s-au determinat: substanța uscată, grade refractometrice; aciditatea % acid citric; CO₂ g/l; benzoatul de sodiu mg/l; metale cu potențial toxic (Cu, Pb, As) mg/l; coloranți. Au fost analizate un număr de 1.119 probe de bauturi racoritoare din punct de vedere chimic, 1.027 din punct de vedere microbiologic și 1.034 probe pentru teste de salubritate.

Rezultate: Îndulcitorul nu a fost specificat pentru majoritatea județelor. Pentru indicatorul aciditate s-au înregistrat 55 de probe necorespunzătoare din 894 probe analizate. Pentru benzoatul de sodiu s-au înregistrat 39 de probe necorespunzătoare din 790 probe analizate. Pentru metale cu potențial toxic nu s-au înregistrat probe necorespunzătoare. Din punct de vedere microbiologic au fost analizate 1.027 probe, 32 fiind necorespunzătoare, dintre care 8 număr total de germeni, 7 acili coliformi totali, 17 mușcăiuri. Bauturile racoritoare produse și comercializate către populație sunt reprezentate de bauturile racoritoare cu termen de valabilitate mai mare de 14 zile, ceea ce explică și calitatea mult îmbunătățită a bauturilor racoritoare față de anii precedenți.

Concluzii: Cunoșcând că cele mai expuse riscului sunt grupurile de populație reprezentate de copii, bătrani, femeile gravide, analizele și rapoartele anuale efectuate pot fi un punct de plecare în abordarea unor strategii din programele de promovare a sănătății publice.

CARCINOSARCOMUL MAMAR- PREZENTARE DE CAZ

Autor: Tompa Ionela

Coautori: Iuhos Noemi Claudia, Szabo Noemi

Coordonator: dr. Chira Liliana

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării:

Tumorile maligne mamare se situează pe locul I, ca frecvență între cancerele femeii, carcinomul mamar dominând această patologie.

Carcinosarcomul mamar este o tumoră malignă rară, ce apare la femei în vârstă (media de vârstă 67 ani), cu prognostic sever.

MATERIAL ȘI METODA: Se prezintă cazul unei femei în vârstă de 87 de ani, care prezintă în sânul stâng, cadrantul supero-extern, o formațiune tumorală exulcerată de 35*25 mm. S-a practicat, ca și tratament, mastectomia simplă. Macroscopic, tumoră are aspect chistic, relativ bine delimitată, prezentând în

aceasta cavitate o proliferare tumorală de aspect papilar, albicioasă, friabilă, de 10*15 mm. Aceasta leziune tumorală s-a aflat la distanță de marginile de rezecție chirurgicală. Tumora a fost prelevată, fixată cu formol și prelucrată prin metode histologice standard, completate cu examinări imunohistochimice.

CONCLUZII: Am considerat interesantă această prezentare de caz datorită prognosticului foarte sever al leziunii, rarității acestui tip de tumora și discuțiilor care se pun pe seama originii carcinosarcomului mamar.

ANEVRISMUL TRUNCHIULUI CELIAC: STUDIU DE CAZ SI TEHNICI ACTUALE DE INVESTIGARE

Autor: Trifan Aurelian Catalin

Coautor: Tamas-Szora Attila

Coordonator: Dr. Precup Dorel

UMF Cluj Napoca

Rezumatul lucrării:

Introducere

Anevrismul trunchiului celiac este o problemă clinică rar întâlnită; mai puțin de 180 de cazuri au fost documentate până în prezent. Situația poate fi asimptomatică sau poate determina doar disconfort abdominal, de aceea majoritatea cazurilor sunt descoperite fie datorită rupturii anevrismului fie accidental în cursul investigațiilor imagistice pentru altă patologie abdominală. Prezentăm aspectele particulare ale unui anevrism de trunchi celiac descoperit la o piesă de disecție și modalități actuale de diagnostic premorbid.

Materiale și Metoda

Cadavrul a aparținut unui bărbat de 45 de ani, conservat prin formolizare de-a lungul unui an. Anevrismul a fost examinat in situ (raporturi, formă, mărime și consistență) după prepararea peretelui și cavității abdominale, apoi prin metode histo-patologice. Secțiunile obținute după includere în parafină au fost colorate cu orceina, col. tricromă Masson, hematoxilina-eozină și observate sub microscop (200x, 400x).

Rezultate

Anevrismul de trunchi celiac s-a prezentat ca o structură sacciformă de 2,3 cm lungime și 1,5 cm în diametru. Dilatația cuprindea punctul de emergență al trunchiului, întinzându-se pe întreaga sa lungime. S-a observat distribuția normală a trunchiului. Examinarea histo-patologică a indicat natura disecantă a anevrismului, diagnostic susținut de tromboza intraparietală prezentă atât în colorațiile cu orceina cât și tricromă Masson.

Concluzii

Cazul de față, datorită potențialului letal ridicat, subliniază necesitatea evaluării riguroase a trunchiului celiac ori de câte ori se examinează aorta abdominală, sau în caz de durere abdominală înaltă de cauză necunoscută. Studiile recente indică următoarele metode cu specificitate și sensibilitate diagnostică crescută: angioCT-3D, CT cu substanță de contrast și RMN.

IMPLICATIILE CITOSCHELETULUI IN PATOLOGIE

Autor: Trutia Cristina Georgeta

Coautori: Vartolomei Mihai Dorin, Dragan Radu Dorin, Albu Cosmin, Dogaru Oana.

Coordonator: As. Univ. Dr. Ovidiu S. Cotoi, Prof. Univ. Dr. Anca Sin

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE**

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE **LIGA STUDENTILOR TG.MURES**

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Implicatiile Citoscheletului in Patologie

Introducere: Citoscheletul reprezinta o retea complexa tridimensionala intracitoplasmatica care mentine formele specifice celulelor eucariote, determina functiile si miscarile celulare. El este constituit din 3 tipuri de filamente proteice: microfilamentele de actina, filamentele intermediare si microtubulii, anastomozate si anforsate intre ele.

Scop: Prezentarea rolului citoscheletului in lumea vie si implicatii sale in patologie.

Material si metoda: Se studiaza citoscheletul pe preparate microscopice preluate prin metode standard, coloratii speciale si imunohistochimie.

Rezultate si discutii: Lucrarea evidentiaza componentele citoscheletului pe celulele normale si patologice, embrionare si adulte. Citoscheletul are implicatii majore in viata celulei. Microfilamentele de actina determina in celulele non-musculare vascozitatea citoplasmei, forma celulei si adaptarile functionale (microvilozitati), iar in celulele musculare se asociaza cu miozina constituind miofibrilele, respective sarcomerele.

Filamentele intermediare, clasificate in 5 tipuri (I-V) si au rol major in diagnosticul tumorilor maligne prin "fabricarea" anticorpilor monoclonali indreptati impotriva lor folositi in tehnicile de imunohistochimie. Microtubulii impreuna cu centrozomul (MTOC- microtubule organizing center) constituie motorul celular cu rol major in diviziunea celulara, miscarile cililor si flagelilor, transportul transmembranar prin vezicule, etc.

Concluzii: Citoscheletul confera citoplasmei aspect de "supa cu fidea", microfilamentele de actina contribuie la forma celulei, adezivitatea celulara, motilitatea si contractilitatea celulara. Filamentele intermediare si rolul lor in imunohistochimie reprezinta cea mai mare descoperire a secolului al XX-lea in diagnosticul tumorilor maligne, iar microtubulii constituie "motorul" celular.

Cuvinte cheie: Citoschelet-Actina-Imunohistochimie-Diviziune celulara.

**MONITORIZAREA COMPONENTELOR STILULUI DE VIATA
LA STUDENTII MEDICINISTI MURESENI**

Autor: Turcea Elena Sidonia

Coautor: Evulet Andreea Elena

Coordonator: conf.univ.dr. Monica Tarcea

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Scop: În studiul de fata mi-am propus sa inventariez componentele stilului de viata la studentii mureseni, precum si influenta acestuia asupra starii de sanatate.

Metodologie: Factorii comportamentali urmariti au fost: modul de alimentatie, de petrecere a timpului liber, de invatare, de activitate fizica, de raspuns la factorii de stres, de apel la fumat, alcool si droguri, toate corelate cu starea de sanatate fizica si psihosociala la colegii mei, studenti la medicina. Am apelat la metoda de investigare bazata pe ancheta epidemiologica transversala, efectuata la un numar de 80 de studenti la medicina din UMF Tg. Mures, obtinuta in urma completarii individuale, anonime, a unui chestionar.

Rezultate: Estimarea comportamentului tabagic evidentiaza ponderea fumatorilor actuali la cifre de 16,25%, cu predilectie pentru cei de la oras. Consumul frecvent de bauturi alcoolice este recunoscut doar de un procent de 17,85% dintre baieti si 3,84% dintre fete, cifre surprinzator de mici fata de alte studii, ceea ce

reflecta subiectivismul monitorizării comportamentelor cu risc. Urmărind atitudinea tinerilor asupra activității fizice am dedus ca un procent important de 71,25% practica mișcarea în timpul liber și un sport, iar 30% se considera sedentari. Doar jumătate dintre studenți (52,5%) au afirmat că dorm cu regularitate 7 ore, ceea ce le asigură odihna necesară vârstei și pregătirii universitare, cu aspect benefic. Doar un procent mic de 18,75% își rezervă zilnic 2 ore din timpul liber pentru a citi literatura preferată și relaxare, aspect întâlnit mai frecvent la studenții de sex masculin.

Concluzii: Performanțele intelectuale în corelație cu stilul de viață și sensibilitatea individuală la stres sunt satisfăcătoare doar pentru jumătate din cei chestionați. Restul se considera suprasolicitați de programa de învățământ, de cerințele de studiu (în special în sesiunea de examene), acumulând oboseala, insomniile, stări de nervozitate și frustrare, toate influențând negativ atitudinea lor față de alți factori de risc, cum ar fi tutunul, cafeaua, alcoolul sau sedativele.

EPIDEMIOLOGIA SALMONELOZELOR ÎN JUDEȚUL MUREȘ ÎN PERIOADA 2003-2005

Autor: Urdas Daniel Ioan

Coordonator: Conf. Dr. Felicia Toma

UMF Tg. Mureș

Rezumatul lucrării:

SCOP: Studiarea farmacorezistenței tulpinilor de salmonella izolate din focarele de toxinfecție alimentară (TIA), cu urmărirea emergentei tulpinilor rezistente la antibioticele utilizate mai frecvent.

MATERIAL ȘI METODA: În perioada ianuarie-februarie 2005 au fost examinate prin metode bacteriologice uzuale 2569 scaune recoltate de la pacienții spitalizați cu TIA. Tulpinile de Salmonella spp au fost testate față de antibiotice prin antibiograma difuziometrică.

REZULTATE: Incidența totală a salmonelozelor în perioada studiată a fost de 4,78%, cu 63,4% din cazuri în mediul rural și 62,6% la femei. Au fost afectate cu precădere persoanele cu vârstă între 21-40 de ani. Etiologia a fost dominată de Salmonella enteritidis. Tulpinile izolate erau rezistente la Aminoglicozide.

CONCLUZII:

1. Incidența Salmonelozelor în perioada studiată a fost semnificativ mai mare în mediul rural și la femei.

2. Pondere etiologică a TIA a revenit tulpinilor de Salmonella enteritidis.

3. Salmonella enteritidis a fost sensibilă față de: CEFTAZIDIM, CLORAMFENICOL, CIPROFLOXACIN, POLIMIXINA B, COTRIMOXAZOL.

PARTICULARITĂȚI MORFOLOGICE ALE GURILOR TRANSVERSALE ALE VERTEBRELEOR CERVICALE

Autor: Serbea Dorina

Coordonator: Prof. univ. dr. Petru Bordei

Medicina Constanta

Rezumatul lucrării:

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITĂȚII DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE

TG. MUREȘ

NUMĂR EDITAT DE

LIGA STUDENȚILOR TG. MUREȘ

Scopul lucrarii. Aprecierea caracterelor morfologice ale gaurilor transversare ale vertebrelor cervicale in ceea ce priveste numarul, forma, localizarea, delimitarea si raporturile existente intre gaurile transversare ale vertebrelor cervicale.

Material si metoda de lucru. Studiul a fost executat pe 100 de vertebre, dintre care 65 au fost reprezentate de catre vertebre cervicale C3-C7 (dintre care numi la 46 vertebre s-au putut urmari reperele osoase bilateral), 25 axisuri si 10 vertebre atlas.

Rezultate. Din totalul de 111 gauri vertebrale C3-C7, numai 18 dintre ele erau rotunde, restul de 93 au fost ovale, fie, mai frecvent, cu axul mare orientat medio-lateral, fie cu axul mare orientat transversal. Gauri vertebrale avand aceeasi forma bilateral au fost intalnite in 33 de cazuri, dintre care 28 de cazuri prezentau gauri ovalare. Diametrul longitudinal superior al gaurii transversare era in 32 de cazuri egal cu cel inferior, in 36 de cazuri era mai mare, iar in 43 de cazuri era mai mic decat diametrul inferior. Diametrul transversal superior era egal cu cel inferior in 22 cazuri, mai mare in 42 cazuri si mai mic in 47 cazuri. Am gasit un numar de 63 gauri transversale duble, dintre care duble bilateral 14 cazuri, celelalte fiind 5 gauri transversare stangi si 8 drepte. Gaura suplimentara (cea mai mica) cel mai frecvent, 49 cazuri, era situata posterior, in 11 cazuri fiind situata anterior. In 3 cazuri cele doua gauri aveau aceleasi dimensiuni. In 26 de cazuri gaurile suplimentare erau delimitate incomplet. Dintre cazurile cu gauri duble bilateral, in 10 cazuri cele stangi erau mai mici decat cele drepte.

La nivelul atlasului gaura transversara poate fi incomplet delimitata anterior si orificiul sau superior poate fi acoperit de o punte osoasa intinsa intre procesul articular superior si marginea supero-laterala a arcului posterior. La nivelul axisului gaura transversara este orientata cel mai frecvent transversal, avand o directie latero-medial si poate fi incompleta postero-lateral.

Concluzii. Gaurile transversare prezinta o variabilitate foarte mare, fiind frecvent intalnite asimetrii in privinta formei, dimensiunilor, orientarii si localizarii lor.

Variabilitatea dimensionala si mai ales dedublarea ar putea fi cauza tulburarilor de circulatie in teritoriul arterei vertebrale.

STUDIUL MORBIDITATII PRIN TRICHINELOZA ÎN JUDEȚUL VRANCEA

Autor: Adriana Dorobat

Coautor: Andra Dragoiu

Coordonator: Conf. Dr. Monica Tarcea

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Obiectivul acestui studiu a fost urmarirea situatiei imbolnavirilor de trichineloză din judetul Vrancea comparativ cu masurile de control si preventie luate de Directia Sanitar Veterinara judeteana.

Metodologie: Studiul utilizeaza datele referitoare la rezultatele de laborator a probelor de carne, prelevate de la Laboratorul de Igiena Alimentatiei din Directia de Sanatate Publica Focsani/judetul Vrancea precum si foile de observatie ale celor internati la Spitalul de Boli Contagioase de adulti si copii din Focsani. Metodele de lucru au inclus: analiza anuala cumulata.

prin care s-a efectuat centralizarea imbolnavirilor și focarelor raportate pe ani și analiza propriu-zisă a cazurilor, care a cuprins studierea cazurilor separat, cu observarea caracteristicilor, incidenței imbolnavirii raportat la vârstă, sex, mediu de proveniență, formă clinică de boală, prezența sau absența examenului trichineloscopic.

Rezultate: Toate focarele de trichineloză sunt familiale ca urmare a consumului de carne infestată provenită de la porcii sacrificați în gospodăriile proprii și neexaminată trichineloscopic de organele sanitare-veterinare. Repartiția calendaristică a focarelor de imbolnavire arată o certă sezonabilitate a parazitologiei cu interesarea deosebită a lunilor de iarnă (decembrie-ianuarie) când sacrificările de animale sunt mai numeroase cu ocazia sărbătorilor de iarnă. Repartiția pe grupe de vârstă evidențiază o afectare atât a adulților cât și a copiilor, însă cu preponderență este interesată vârsta adultă, peste 20 ani. La copii se observă ponderea foarte scăzută a imbolnavirilor, cu excepția varfurilor de morbiditate când crește și numărul copiilor afectați. Repartiția cazurilor pe medii reliefează ponderea bolii în special pe mediul urban, deși posibilitățile de investigare sunt mai facile comparativ cu mediul rural.

Concluzii: Predominanța cazurilor de imbolnavire prin trichineloză este reliefată în special la persoane cu statut economico-social mediu și sub mediu și cu un nivel scăzut cultural și educațional, observându-se abateri de la cerințele de igienă prevăzute de legislația în vigoare, totuși nu s-au constatat decese pe perioada examinată.

CONSIDERATII ANATOMO-CLINICE IN SINDROMUL DE CANAL CARPIAN

Autor: Alexandrescu Raluca-Iustina

Coautor: Constantin Camelia

Coordonator: Conf. Dr. Dumitru Paduraru

UMF Iasi

Rezumatul lucrării:

Sindromul de canal carpian în chirurgia mâinii) reprezintă suma semnelor, simptomelor și a modificărilor electrofiziologice determinate de compresiunea nervului median la nivelul canalului carpian.

SCOP: Lucrarea de față oferă o privire de ansamblu asupra literaturii de specialitate în ceea ce privește SCC și prezintă un studiu realizat pentru evidențierea incidenței acestui sindrom.

MATERIAL ȘI METODA: Am utilizat un lot de 20 de pacienți cu diagnostic de SCC înregistrați în Clinica de Chirurgie Plastică a Spitalului de Urgență Iași.

În paralel am utilizat 3 membre toracice conservate în formol din Colectia Laboratorului Institutului de Anatomie UMF IASI și 6 membre toracice proaspete de la Institutul de Medicină Legală IASI.

REZULTATE: Observațiile noastre la cadavru relevă: prezența arterei nervului median, rețeaua capilară epineurială distinctă, existența doar a capilarelor intrafasciculare ce drenează în epinervul interfascicular, prezența a numeroase vene în epinerv. Acestea parasesc fasciculul și traversează oblic perinervul ceea ce favorizează compresiunea în cazul edemului fascicular.

Rezultatele studiului nostru pe lotul de 20 de pacienti confirma: incidenta crescuta a SCC la femei(15 cazuri 75%),ambele sexe prezinta mai frecvent afectarea mainii drepte(60%)-din cele 20 de cazuri s-au identificat 2 cu SCC bilateral,ambele la femei.In 16 cazuri(80%) compresiunea nervului median la pumn a fost ideopatica.In restul de 4 cazuri a fost evidentiat un factor etiologic care favorizeaza aparitia bolii(1 caz hipotiroidie,1 caz artrita reumatoida , 2 cazuri diabet).

DISCUTIE: In concluzie SCC constituie o entitate clinica determinata de compresiunea nervului median in tunelul osteo-fibros al carpului.Observatiile noastre la cadavru si la pacienti confirma concluziile literaturii de specialitate si prezinta incidenta SCC si conditiile favorizante:artrita reumatoida,diabet,hipotiroidism,hemodializa,sarcina si menopauza.

APECTIUNI ALE MEMORIEI SI ALE FORMATIUNILOR ANATOMICE IMPLICATE IN MEMORIE LA PACIENTII CU DEMENTA CORTICALA SI SUBCORTICALA

Autor: Amati Anca Laura

Coordonator: Prof. Dr. Doina Cosman
UMF Cluj-Napoca

Rezumatul lucrarii:

Obiective:

Dementa este un proces patologic definit ca o tulburare generalizata a functiilor intelectuale manifestandu-se in primul rand la nivelul proceselor de gandire si memorie si apoi la nivelul functiilor afective si in comportament.Intre cele doua forme de dementa, corticala si subcorticala, nu s-a stabilit o delimitare neta, diferentele fiind insa semnificative din punct de vedere anatomic si psihic. Tulburarea memoriei este un simptom major in ambele tipuri de dementa, insa deosebirile consta in modul si gradul in care diferitele sistemele mnezice sunt afectate, deosebiri care au fost evaluate in prezentul studiu.

Material si Metoda:

In prima etapa a studiului au fost evidentiate prin disectie pe piese conservate in formol structurile sistemului nervos central care stau la baza memoriei si s-a facut o analiza comparativa intre tomografiile computerizate (CT) apartinand pacientilor cu dementa corticala si subcorticala.

In a doua etapa un numar egal de pacienti cu dementa corticala si subcorticala au fost inclusi intr-un studiu de tip caz-martor, in cadrul caruia au fost evaluate prin diferite teste urmatoarele sisteme mnezice: memoria de scurta durata, memoria episodica, memoria semantica, memoria procedurala si sistemul reprezentarii perceptive.

Rezultate:

In ansamblu rezultatele obtinute au evidentiat tulburari de memorie mai putin severe la pacientii cu dementa subcorticala in comparatie cu cei suferind de dementa corticala, acestia din urma prezentand o afectare mai grava a memoriei de scurta durata implicand un deficit in achizitionarea de noi informatii.

Concluzii:

Cele doua etape ale studiului au permis stabilirea corelatiilor intre formatiunile anatomice si sistemele amnezice afectate.

THE IMPLICATIONS OF N-ACETYLASPARTYLGLUTAMATE IN NOCICEPTIVE PROCESSING

Autor: Amihaesii Dana Gabriela

Coautori: Petrea Cecilia Maria, Tudorache Anca Mihaela, Anca Cretu

Coordonator: Irina M. Jaba

UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

N-acetylaspartylglutamate (NAAG) is the most widely distributed peptide neurotransmitter in the mamalian nervous system. Following synaptic release NAAG activates NMDA receptors and it is a highly ive agonist at the type 3 metabotropic glutamate receptor (mGluR3).

Aim of study: We aimed to study the effect of spinal and supraspinal NAAG on acute, inflammatory and visceral pain models in rats to see the implications of N-Acetylaspartylglutamate in nociceptive processing.

Material and methods:

The effect of spinal and supraspinal NAAG was studied on acute (thermal and mechanical), inflammatory (carrageenan-induced hyperalgesia) and visceral (cyclophosphamide cystitis) pain models in rats. NAAG was administered intrathecally and intracerebroventricularly.

Animals: Wistar rats with an average weight of 275-300g.

Drug administration: Different groups of rats were treated with N-acetyl-aspartyl-glutamate administered intrathecally and intracerebroventricularly. The control groups received an equal volume of saline.

Intrathecal Catheterization: Rats were also implanted with chronic indwelling intrathecal catheters for the drug testing (intracerebroventricular catheterization).

Analgesic tests: Paw edema and hyperalgesia were induced by injecting a solution of - carrageenan Different tests were utilized to evaluate the antinociceptive effect of the substances tested: thermal nociception (plantar test), mechanical nociception (analgesymeter test). Visceral pain was assessed on a cyclophosphamide cystitis model, using a behavioral score.

Data analysis: Statistical analysis of the results was performed using ANOVA test, followed by Bonferroni and Dunnett post-hoc tests.

Results and conclusions: NAAG suppressed the carrageenan-induced thermal and mechanical hyperalgesia in rats, but did not affect significantly the normal pain.

The increased inhibition of nociception observed after inflammation may be explained by the upregulation of mGluR3 expression after peripheral inflammation. These results support an important role of NAAG in the processing of noxious information, especially under inflammatory conditions.

THE IMPORTANCE OF THE AMINO ACIDIC SEQUENCE OF MINIMUM STRUCTURE TYPICAL OPIOID PEPTIDES FOR THE ANALGESIC ACTIVITY

Autor: Anca Cretu

Coautori: Carmen Negutu, Anca Tudorache, Cecilia Petrea

Coordonator: Irina M. Jaba

UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Materials and methods:

Different groups of 8 rats were treated with 1) Gly-Tyr, 0,5 mg/rat i.t., 2) Tyr-Gly, 0,5 mg/rat i.t., 3) Tyr-Gly-Gly, 0,5 mg/rat, i.t., 4) Gly-Gly-Phe-Leu, 0,5 mg/rat, i.t., 5) Leu-enkefalina, 0,5 mg/rat, i.t.. Nociceptive tests were utilized to evaluate the antinociceptive effect of the tested substances: plantar test (thermal nociception), analgesymeter test (mechanical nociception).

Results:

The fragments of typical opioid peptides elicited antinociceptive activity only when a tyrosine residue was present at the N-terminal end of the amino-acidic sequence. The presence of N-terminal tyrosine provides affinity for the opioid receptors and significant analgesic activity. The intensity of the antinociceptive effect was directly proportional with the length of the amino-acidic sequence.

Conclusions:

The inhibition of their analgesic effect by previous administration of naloxone clearly proves that this effect is mediated through the endogenous opioid system. The intensity of the antinociceptive effect was directly proportional with the length of the amino-acidic sequence.

LEFLUNOMIDES SIDE-EFFECTS IN EXPERIMENTALLY INDUCED CHRONIC ARTHRITIS

Autor: Andrei Cucu

Coautor: Larisa Petrisor

Coordonator: MD, Mihaela Chicu

UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Introduction: The chronic inflammatory rheumatism diseases, along with cardiovascular disease and cancers, represent the main cause of morbidity in the world. Among these, rheumatoid arthritis represents, due to its gravity of evolution and to the motor handicap it causes, a permanent challenge for current doctors. The high treatment costs impose the discovery of new drugs which can delay or stop the evolution of joint inflammatory phenomena. One of the new drugs belonging

to the DMARDS category is Leflunomide, which has proved its efficiency in long-term therapy, but whose side-effects aren't yet fully determined.

Objectives: The aim of our study was to induce a chronic inflammatory arthritis to female Wistar rats with carrageenan and to supervise the evolution of the joint inflammatory phenomena, of the liver, kidney and heart under the Leflunomide treatment.

Materials and Methods Chronic inflammatory arthritis was induced through injection of carrageenan 1% solution in tibio-femoral joints for 8 weeks and Leflunomide was administered on a daily basis. At the end of the experiment we have taken fragments from tibio-femoral joints, liver, kidney and heart to emphasize the possible side-effects of Leflunomide and carrageenan.

Results: Clinical aspects of chronic inflammatory arthritis were confirmed through radiological (RX), biochemical (fibrinogen and ceruloplasmin), immunological (IL-1), osteodensitometrical (DEXA) and anatomopathological examinations.

Conclusions: For the first time in medical literature, we have underlined the side effects of Leflunomide on the heart. Leflunomide has improved the clinical evolution of the disease, but hasn't cured it.

INCIDENTA PARAZITOEZELOR INTESTINALE LA COPIII DIN CLASELE 1-4 TG. MURES

Autor: Angheluta Raul

Coautori: Anca Sipos, Remus Sipos, Man A., Anca Mare

Coordonator: Conf.Dr.Felicia Toma

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

In literatura de specialitate din tara noastra se descrie o incidenta crescuta a parazitoezelor intestinale la copii cu varste de 6-10 ani.

Scopul lucrarii a fost de a evidentia aceste afectiuni la copii scolari din mediul urban.

Material si metode: GlaxoSmithKline a organizat un program national de urmarire a incidentei parazitoezelor intestinale la copiii din clasele 1-4 si care a cuprins mai multe etape de informare asupra normelor generale de igiena, posibilelor infestari cu diferiti paraziti si posibilitatilor de control ale bolilor parazitare. S-au oferit copiilor cate un coprocultor si o brosură prin care se specifica Clinica Hipocrate ca loc de colectare a probelor, aceasta clinica avand contract cu UMF Tg. Mures pentru un diagnostic concludent. Am facut parte din colectivul de persoane care au lucrat la acest proiect la Disciplina de Microbiologie. Au fost studiate 214 probe de scaun recoltate de la copii din tot arealul orasului Tg. Mures intre 23.05 – 20.06.2006. Probele au fost studiate in paralel prin 3 metode de diagnostic coproparazitologic (preparat nativ, Kato si Miura; Willis-Hung); pentru a avea certitudinea unui diagnostic corect.

Rezultate: Eficienta a fost corelarea metodelor preparat nativ si Kato si Miura. Nu s-au evidentiat cazuri de giardioza. Parazitoezele intestinale evidentiate au fost: ascarioza In 17 cazuri (8%), strongiloidoza In 5 (2,33%), oxiuroza In 3 (1,4%) si himenolepidoza, dipilidioza, ancilostomoza In cate un caz (0,46%).

Concluzii: Obținerea unei incidente scăzute a parazitozelor intestinale, precum și absența giardiozei la acești copii ne atrag atenția asupra sistemului actual de control și diagnostic parazitologic.

MODIFICARILE MARKERILOR DE STRES OXIDATIV

Autor: Antocea Mihaela

Coautor: Fedorov Catalina, Ion Georgiana

Coordonator: Conf. Dr. Manuela Ciocoiu

UMF Iași

Rezumatul lucrării:

Obiective. Studiul are drept scop evaluarea modificărilor unor parametri enzimatici: glutation-peroxidaza (GSH-Px) și neenzimatici: glutationul redus (GSH), precum și a malondialdehidei (MDA), ca produs final de peroxidare lipidică, în condiții de efort fizic, cât și sub acțiunea vitaminelor C și E.

Material și metoda. S-au utilizat sobolani albi, rasa Wistar, grupați astfel: -lotul 1: martor; -lotul 2: tratat alternativ cu vitamina C (4 mg/100g greutate) și E (30 mg/100g greutate); -lotul 3: supus zilnic la exercitiul fizic; lotul 4: pretrat 2 săptămâni cu vitaminele C și E, apoi supus la efort fizic zilnic, 2 săptămâni; lotul 5: s-au administrat vitaminele C și E, timp de 30 zile concomitent cu efortul fizic zilnic. Determinările biochimice s-au făcut pe eritrocite și omogenatul de cord.

Rezultate. În condițiile exercitiului fizic prin înot (lot 3) se constată o diminuare a activității GSH-Px cu 19,4% în eritrocit și 41% în omogenatul de cord comparativ cu lotul martor. Modificările GSH-Px nu sunt semnificative statistic pentru lotul 2 raportat la lotul 3. Efortul fizic reduce concentrația GSH la nivelul eritrocitului (lot 3), iar administrarea vitaminelor antioxidante reface GSH în omogenatul de cord (mai rapid pentru lotul 5 decât pentru lotul 2). Malondialdehida este prezentă în eritrocit, dar absentă în omogenatul de cord a soarecilor din lotul 3. Administrarea acestor vitamine reduce nivelul MDA în eritrocit (lotul 5 și 4 față de lotul 3).

Concluzii. Datele experimentale demonstrează necesitatea administrării vitaminelor C și E în scopul intensificării acțiunii sistemului de luptă antioxidantă și creșterii rezistenței la peroxidarea lipidică.

NOI PERSPECTIVE TERAPEUTICE ÎN TRATAMENTUL MICOZELOR MULTI-DROG REZISTENTE

Autor: Asaftei Raluca

Coautor: Grosul Irina

Coordonator: Dr. Tamba Bogdan

UMF Iași

Rezumatul lucrării:

Cresterea incidentei infectiilor fungice, mai ales la pacientii cu imunosupresie severa sau cei din unitatile de terapie intensiva, a creat in ultimii ani o presiune asupra cercetatorilor in vederea dezvoltarii de noi agenti antifungici.

Alaturi de alte trei clase de medicamente anti-fungice utilizate curent in terapie (poliene, flucytazine si echinocandins), azolii reprezinta clasa cu cele mai promitatoare rezultate.

Posaconazole este un medicament nou din clasa triazolelor care in 2006 a fost investigat in faza a III-a din trialurile clinice si a fost recent lansat pe piata. Utilizat pentru tratamentul si prevenirea infectiilor fungice invazive, a demonstrat in cadrul studiilor in-vitro si in-vivo desfasurate ca are un spectru larg impotriva infectiilor cu: majoritatea speciilor de Candida, Cryptococcus neoformans, specii de Aspergillus si Fusarium, zygomycetes si a micozelor endemice.

Clinic s-a observat o eficacitate crescuta impotriva infectiilor fungice cu risc vital, care adesea nu raspund la tratamentul cu medicamentele uzuale (amfotericina b, ketoconazol, fluconazol), avand o putere de 16 ori mai mare ca amfotericina b impotriva infectiilor invazive cu aspergillus fumigatus.

Aceasta noua triazola are o distributie larga in organism, metabolizat in principal in ficat si este bine tolerat chiar in tratamentul de lunga durata. In acelasi timp efectele adverse sunt in general minore.

Efectul major asupra infectiilor fungice este evidentiat la pacientii cu: leucemie mieloblastica acuta, cu sindrom mielodisplazic ce prezinta o neutropenie cronica severa, cu predispozitie importanta de a dezvolta infectii fungice invazive (infectia invaziva cu aspergillus fumigatus, fusarioze, specii de candida).

Acest nou compus triazolic ofera clinicienilor o alternativa eficienta si sigura la amfotericina B in fata infectiilor fungice agresive. Odata cu lansarea pe piata, Posaconazolul va deveni din ce in ce mai utilizat, mai ales in combinatie cu formulari lipidice ale amfotericinei, in tratamentul zygomicozei, si probabil in tratamentul micozelor endemice si infectiilor cu specii non-Aspergillus.

STUDIUL GLIOBLASTOAMELOR IN MATERIALUL LABORATORULUI ANATOMO-PATOLOGIC DIN SPITALUL CLINIC JUDETEAN TARGU MURES

Autor: Balogh Rozalia

Coordonator: Prof. Dr. Egyed-Zs. Imre

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Scopul lucrarii este studiul glioblastoamelor in materialul laboratorului anatomo-patologic din Spitalul Clinic Judetean Tg Mures. Material si metoda: In materialul biptic provenit de la neurochirurgie in cursul anului 2006 am cautat cazurile de glioblastom pe care le-am prelucrat statistic, urmarand incidenta pe sexe si pe grupa de varsta a acestei tumori. Rezultate: Intr-un material biptic de 243 cazuri de neurochirurgie, numarul cazurilor de tumori cerebrale a fost 172, din care intr-un numar de 31 am gasit glioblastom. Acest numar se imparte in 29 de glioblastoame primare, respectiv 2 glioblastoame secundare. In ceea ce priveste tipul histopatologic s-au dovedit 19 glioblastoame propriu-zise, 10 glioblastoame gigantocelulare si 2 cazuri de gliosarcoame. Privind incidenta pe sexe, am gasit glioblastom la 16 barbati, respectiv la 15 femei. Frecventa pe grupe de

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

varsta oglindeste afectarea mai frecventa a categoriei de varsta intre 50-70 ani (22 cazuri), intre 30-40 ani avem 5 cazuri, sub 30 respectiv peste 70 ani avem cate 2 cazuri, iar intre 40-50 ani nu avem nici un caz. Concluzii si discutii: Din materialul bioptic prelucrat glioblastoamele reprezinta 18% din totalitatea tumorilor din sistemul nervos central, ceea ce coincide cu datele din bibliografie (20%). Incidenta pe sexe (aproximativ egal) nu corespunde cu datele bibliografice dupa care barbatii sunt mai frecvent afectati. Datele bibliografice reflecta incidenta maxima pe categoria de varsta intre 50-60 ani, sub 30 ani si in copilarie tumora apare la o frecventa minima. In materialul bioptic prelucrat de noi incidenta maxima (70,97%) cuprinde categoria de varsta 50-70 ani, iar sub 30 ani frecventa este 6,45%, ceea ce sugereaza ca glioblastomul afecteaza si populatia mai tanara.

OSTEOZA IMPERFECTA

Autor: Bitir Elena

Coordonator: Dr. Ionela Pascanu

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Osteogeneza Imperfecta (OI) este o boala genetica determinata de mutatii la nivelul genelor COL1alpha1, COL1alpha2 sau la nivelul genei CRTAP, alterand sinteza moleculei de collagen. Boala este o afectare de tip autozomal dominant (AD) sau recesiv (AR), 90% din cazuri fiind ereditare, iar celelalte sunt cauzate de aparitia unei mutatii de novo.

Au fost descrise sapte subtipuri ale bolii, forma cea mai severa fiind OI tip II, iar cea mai comuna si mai putin severa OI tip I. Diagnosticul poate fi pus pe baza semnelor clinice, fiind identificate: deformari osoase, fragilitate osoasa cu predispozitie la fracturi, sclere cu nuanta albastra sau gri, fata triunghiulara, predispozitie la scolioza, dentinogeneza imperfecta sau scaderi ale acuitatii auditive.

Tratamentul bolii este multidisciplinar, presupunand interventii ortopedice, stomatologice, neurologice si psihoterapie. Din punct de vedere farmacologic, tratamentele actuale sunt focalizate pe controlul simptomelor. Terapia cu GH (hormon de crestere recombinat) a avut rezultate nesatisfacatoare, fiind considerata experimentală. Utilizarea bifosfonatilor a avut rezultate incurajatoare la pacienti suferind de cele mai severe forme de OI.

A fost studiat cazul unui pacient de 14 ani, diagnosticat cu OI, cu mecanism de transmitere AD pe linie paterna, aflat in tratament cu bifosfonati. La examenul clinic au fost identificate fracturi multiple la traumatisme usoare, exces ponderal, sclere albastre si acuitate auditiva normala. In urma tratamentului rezultatele obtinute au fost: scaderea incidentei fracturilor, cresterea mobilitatii articulare si disparitia durerilor cronice.

Gasirea unei terapii genice eficiente se doreste a fi rezolvarea ideala a tuturor manifestarilor clinice induse de mutatiile determinante in OI.

DIVIZIUNEA CELULARA IN LUMEA VIE

Autor: Bota Adriana Maria

Coautori: Dragan Radu Dorin, Vartolomei Mihai

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Anca Sin; As. Univ. Dr. Ovidiu S. Cotoi

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Introducere: Ciclul celular(CC) reprezinta perioada de timp scursa din momentul in care celula s-a constituit in urma unei diviziuni pana in momentul terminarii proprii diviziuni. Cuprinde 2 mari etape- interfaza(perioada dintre 2 diviziuni)si diviziunea celulara(DC) propriu-zisa.

Scop: Stabilirea interrelatiilor ciclului celular cu procesele fiziologice si patologice ale organismelor vii si aplicatiile practice in patologie.

Material si metoda: Se studiaza fenomenele normale si patologice ale diviziunii celulare pe frotiuri de maduva hematogena osoasa sau in tumori maligne si benigne.

Rezultate si discutii: Am analizat diviziunea celulara din celulele umane embrionare si mature, normale si patologice, precum si influenta diversilor factori(hormone,citostatice,raze X, hipertermie,infectii virale) asupra ciclului celular. Astfel in microscopie optica se pot identifica aspecte ale mitozei normale(profaza, metafaza,anafaza,telofaza) dar si mitoze atipice. Lucrarea prezinta aspecte microscopice ale mucoasei intestinale si uterine, in conditii normale, dar si mitoze atipice in caz de tumori maligne(adenocarcinom, melanoma malign). CC se afla in centrul lumii vii si are legaturi stranse bilaterale cu: oncogeneza, apoptoza, proteinele Chaperonne, diferentierea si senescenta celulara, degenerescenta celulara, virusi si prioni, ingineria genetica, biotehnologia, cronobiologia si bioritmologia, etc.

Concluzii: DC reprezinta fenomenul central al vietii pe Pamant, fiind in acelasi timp cel mai vulnerabil fenomen din viata celulei, dar si cel mai spectaculos.

Cuvinte cheie: diviziunea celulara-oncogeneza-apoptoza.

STUDIU ANATOMIC SI DINAMIC ASUPRA MARELUI NERV OCCIPITAL

Autor: Breazu Alina

Coordonator: Dr. Dumitru Paduraru

UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Studiul evidentiaza importanta ramurei posterioare a celui de al II lea nerv spinal(marele nerv occipital al lui Arnold). Prin disectie pe cadavre formolizate s-a incercat definirea traiectului sinuos al nervului si localizarea unor repere clinice pentru furnizarea de informatii asupra viitoarelor anestezii locale. Am descoperit ca traiectul este in cele mai multe cazuri constant evidentiindu-se trei portiuni si doua benzi. Prima portiune (P1) ajunge pana in partea inferioara a muschiului inferior obliques capites. Prima banda (A1) ocoleste transversal muschiul continuandu-se cu a doua portiune (P2) care se apropie de ligamentul nucat. A doua banda este portiunea unde nervul incruciseaza muschiul semispinal. A treia portiune (P3) merge pe partea dorsala a muschiului semispinal si in portiunea profunda a trapezului.

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

O altă parte a studiului a încercat să elucideze relația dintre marele nerv occipital și structurile adiacente în timpul diferitelor mișcări ale gâtului.

Prin teste clinice am evidențiat zonele unde nervul este vulnerabil anatomic.

În concluzie sunt specificate diferite teste clinice pentru evidențierea compresiunii nervului și importanța măsurilor terapeutice în cazul durerii provocate în timpul extensiei, flexiei, și mișcări contralaterale a capului sau presiuni resimțite la doi centimetri lateral și un centimetru deasupra proceselor spinatoase ale axisului.

PARTICULARITĂȚI MORFOLOGICE ALE ORIGINII ARTEREI MEZENTERICE SUPERIOARE ȘI ALE RAMURILOR SALE COLICE

Autor: Bucur Alina

Coautori: Corici Paul, Iorga Ionuț, Miga Andrei

Coordonator: Prof.univ.dr. Petru Bordei

Medicina Constanța

Rezumatul lucrării:

Scopul lucrării. Urmărirea arterei mezenterice superioare și a ramurilor sale colaterale și terminale în ceea ce privește originea, traiectul, calibrul și teritoriul lor de vascularizare colică.

Metode și material de lucru. Studiul nostru a fost efectuat prin disecție și injectare de mase plastice atât pe cadavre umane adulte și fetale, cât și pe blocuri organice eviscerate..

Rezultate. În privința originii din aorta a arterei mezenterice superioare am găsit-o întotdeauna situată pe fața anterioară a aortei. Într-un singur caz la un făt de 7 luni am găsit un trunchi celiomezenteric. Pe un preparat de coroziune realizat pe un bloc organic abdominal subdiafragmatic, care provenea de la un adult și caruia i-am injectat cu masă plastică aorta, am găsit o arteră colică medie care își avea originea pe fața anterioară a arterei, paramedian stângă, ramificându-se într-un ram drept și un ram stâng, ambele de calibru egal, formând arcada paracolice transversă, arterele colice superioare și mijlocie drepte și stângi lipsind. Terminal cele două ramuri ale arterei colice medii participau la formarea arcadelor paracolice dreapta și stângă, anastomozându-se la dreapta cu ramul colic al arterei ileocolice, iar la stângă cu ramul superior de bifurcație al arterei sigmoidiene superioare. Pe același preparat, artera ileocolică se termină prin bifurcare într-un trunchi apendiculo-colic și un trunchi biceco-ileal. Artera ileocolică se poate ramifica inițial în două ramuri, unul colic și celălalt dând naștere arterelor cecale, apendiculară și ileală.

Concluzii. Variabilitatea mare a modului de ramificare colaterală a arterei mezenterice superioare are drept urmare diferitele variante morfologice ale arcadelor arteriale paracolice, aspecte care pot ridica multiple probleme în cazul intervențiilor chirurgicale.

EFECTELE VERAPAMILULUI ASUPRA IMUNITĂȚII NON-SPECIFICE ȘI EVOLUTIA TUMORII WALKER 256 CARCINOSARCOM

Autor: Bucur Dana Ramona

Coautor: Paraiac Madalina Elena
Coordonator: Prof. dr. Muresan Adriana
UMF Cluj-Napoca

Rezumatul lucrarii:

Introducere

Verapamilul este un blocant al canalelor de calciu care induce modificari ale raspunsului imun si determina relaxarea celulelor musculare netede si cardiace, prin inhibarea influxului de calciu. Efectul imunosupresiv al Verapamilului este important in evolutia neoplaziei, prin inhibarea activarii limfocitelor si a eliberarii citokinelor, Verapamilul induce proliferarea tumorală si metastazarea.

Scop

In prezentul studiu am analizat modificarile induse de Verapamil asupra apararii imune non-specifice si a statusului redox pe sobolani cu carcinosarcom Walker.

Metode

Am folosit un model experimental cu 18 sobolani masculi Wistar, ce au fost transplantați subcutanat cu carcinosarcom Walker 256. După 50 de zile, animalele au fost împartite în 2 grupe:

1. La o grupă (n=9) am administrat prin gavaj 8 mg Verapamil/Kg corp zilnic;

2. A doua grupă (n=9) a primit aceeași cantitate de ser fiziologic;

După 11 zile de tratament cu Verapamil, animalele au fost sacrificate și am recoltat probe de sânge pentru analizarea nivelului de hemoglobină, numărului de limfocite și markerii stresului oxidativ (malondialdehidă, peroxidii lipidici, proteinele carbonilate, donorii de hidrogen). Totodată am analizat modificările histopatologice ale splinei, parametrii stresului oxidativ din tumoră, dimensiunea tumorii și activitatea fagocitozei in vitro.

Rezultate

După administrarea de Verapamil, activitatea fagocitară a scăzut (25.75 ± 3.84 vs. 15.25 ± 1.16). Atât în ser cit și în țesutul tumoral nivelul peroxidilor lipidici a crescut (2.33 ± 0.33 vs. 1.10 ± 0.18) și a scăzut apararea antioxidantă (Donorii de hidrogen: 16.21 ± 9.93 vs. 30.78 ± 9.95), apare leucopenie, anemie, stagnare în greutate.

Discutii

Rezultatele arată că Verapamilul inhibă fagocitoza, mărește parametrii stresului oxidativ din ser, și apare leucopenie. Putem concluziona că, tratamentul cu Verapamil încetinește răspunsul imun în timpul dezvoltării tumorii Walker 256 la sobolani, sugerând faptul că medicamentele care inhibă influxul de calciu ar trebui folosite cu precauție în cazul pacienților cu cancer.

CONSECINTELE DINTRE ATRACURIUM SI DOPAMINA ASUPRA MIORELAXARII

Autor: Bucur Dana Ramona

Coautori: Patrascu Alexandra, Trambitas Stanca, Varga Paula

Coordonator: Prof. Dr. Sandor Vlaicu

UMF Cluj-Napoca

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

Rezumatul lucrarii:

Obiective:

Studiul interactiunii dintre atracurium, miorelaxant nondepolarizant si dopamina.

Material si metoda

Am lucat pe soareci albinosi, Swiss, masculi cu greutatea corporala intre 20-35g. Prin randomizare am constituit 4 loturi cu cate 20 animale fiecare.

Efectul miorelaxant a fost evaluat prin testul Julou-Corvoisier. Animalele sunt suspendate cu membrele anterioare pe o bara orizontala. Mentinerea sub 20 de sec in aceasta pozitie pozitiveaza testul.

Lotul I, control, a fost injectat intraperitoneal (i.p.) cu atracurium 10 micromoli/kg corp.

Loturile II, III si IV au primit dopamine ip 2.5; 12.5; respectiv 50 micromoli/kg corp cu 20 de min anterior injectarii de atracurium. S-au luat in considerare relaxarea musculara, convulsiile si decesul animalelor.

Ca indicatori nonparametrici, am folosit procentul animalelor cu fenomene neuro-musculare si mortalitatea. Pentru indicatorii parametrici, am calculat latenta de aparitie a relaxarii, a convulsiilor, a deceselor si durata relaxarii musculare. Indicatorii parametrici au fost exprimati in secunde prin medie si eroare standard.

Analiza statistica s-a facut prin testul Fischer, al probabilitatii exacte, si prin testul Student-t; Student-t. Semnificatia statistica a fost considerata la valori ale $p < 0.05$.

Rezultate:

Administrarea atracurium produce relaxare musculara si convulsii la 90%, respectiv 50% dintre animale si o mortalitate de 10%. Dopamina are influenta minima asupra relaxarii musculare si asupra convulsiilor, la toate dozele utilizate. Revenirea din relaxare are loc intr-un procent mai redus dupa dopamina, atingand semnificatia statistica la doza maxima. Durata perioadei de relaxare este mai redusa dupa dopamina, 50 micromoli/kg.

Concluzii:

Relaxarea musculara dupa atracurium este insotita de convulsii, necaracteristice altor miorelaxante nondeloparizante. Explicatia acestei asocieri este dificil de explicat. Dopamina are efecte moderate asupra fenomenelor neuromusculare determinate de atracurium. Dozele mari de dopamina cresc procentul animalelor decedate, dar in mod discordant, durata perioadei de relaxare musculara este semnificativ mai redusa.

CARACTERIZAREA EFECTELOR TAHIFILACTICE ALE ANGIOTENSINELOR I SI II LA NIVELUL VENEI PORTE DE SOBOLAN

Autor: Bului Alexandra

Coordonator: prof. dr. Simona Mihaela Slatineanu, dr Bogan Gurz

UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Unii autori atrag atentia asupra posibilitatii ca angiotensinele (Ang) sa prezinte, la nivel vascular, reactii de tahifilaxie incrucisata. Am urmarit efectele contractile ale Ang II si precursorului acesteia Ang I la nivelul inelelor de vena porta de sobolan fara endoteliu. Am constatat ca Ang I are efecte contractile inferioare Ang II. Administrand 1 M Ang I cu 15 minute inaintea 0.1 M Ang II am constatat ca o reducere semnificativa a efectelor contractile ale Ang II. Efectele tahifilactice constatate s-ar putea datora internalizarii complexului Ang receptor AT1 (receptor specific al Ang II de tip 1). Aceste rezultate aduc in discutie inca un posibil mecanism de actiune al inhibitorilor enzimei de conversie, care, prin cresterea nivelelor Ang I circulante ar putea induce indirect si reducerea disponibilitatii receptorilor AT1 membranari pentru Ang II.

PUNCTIA BIOPSIE CA METODA ACTUALA DE DIAGNOSTIC

Autor: Burszan Barabas Andrei

Coautori: Mihai Dorin Vartolomei, Oana Dogaru, Radu Dorin

Coordonator: As. univ. Dr. Ovidiu S. Cotoi

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Introducere

Desi punctia biopsie (PB) se foloseste de mult timp ca metoda diagnostica si chiar terapeutica, este in continuare o metoda actuala de diagnostic, in contextul unor interventii minim invazive asupra pacientilor. Dezvoltarea imagisticii medicale a permis identificarea precisa a indicatiilor si contraindiciilor punctiei biopsie si cresterea preciziei acesteia pentru recoltarea de material tisular care va fi apoi supus examenului histopatologic.

Obiectiv sa se analizeze importanta diagnostica a punctiei biopsie hepatice si endomiocardice.

Material si metoda

In studiul nostru am cuprins analiza punctiei biopsie hepatice si endomiocardice ca metoda de diagnostic in afectiunile inflamatorii, tumorale sau posttransplant.

Fragmentele tisulare recoltate prin PB sunt supuse prelucrarilor histologice standard (fixare in formol, includere in parafina, sectionarea si colorare cu hematoxilina eozina si coloratii speciale van Gieson si tricrom Masson). Posttransplant sau in afectiunile tumorale se pot aplica tehnici de imunohistochimie sau de biologie moleculara.

Rezultate

Ca parte practica se prezinta aspectele histopatologice si criteriile de diagnostic microscopic ale hepatitelor cronice virale si stabilirea indicatiei de tratament cu interferon. Pentru monitorizarea posttransplant se studiaza aspectele microscopice ale complicatiilor pe termen scurt, mediu si tardiv (rejet acut sau cronic) sau bolile asociate.

Discutii

In prezent se foloseste punctia biopsie in scop diagnostic ale afectiunilor inflamatorii sau tumorale a unor organe ca : ficat, rinichi, tiroida, prostata, glanda mamara, etc sau monitorizarea posttransplant cardiac, pulmonar, renal, hepatic, etc. Sunt discutate indicatiile, contraindiciile PB si

accidentele și incidentele posibile. Aspectele histopatologice sunt corelate cu datele clinice și paraclinice.

Concluzii

PB, deși o metodă minim invazivă, rămâne cea mai folosită metodă de recoltare a tesuturilor pentru examenul histopatologic, cel care oferă în final diagnosticul de certitudine în afecțiunile inflamatorii sau tumorale.

PARTICULARITĂȚI METABOLICE ÎN HIPERTENSIUNEA INDUSĂ DE SARCINĂ

Autor: Caba Bogdan

Coautor: Feras al Jaafari

Coordonator: prof. Veronica Colev Luca

UMF Iași

Rezumatul lucrării:

În determinismul multifactorial al hipertensiunii induse de sarcină (PIH) perturbarea metabolismului lipidic și apariția stress-ului oxidativ dețin un rol important.

SCOP: Studiul își propune să releve dereglări ale metabolismului lipidic și prezenta stress-ului oxidativ în sarcină cu hipertensiune.

MATERIAL ȘI METODA: Au fost studiate un număr de 25 gravide cu PIH și 20 gravide normale spitalizate în Spitalul Obstetrică și Ginecologie "Cuza Voda" în perioada 2006 și 2007.

Loturile au fost urmărite clinic și paraclinic: glicemie, metabolism lipidic (TG serice, HDL și LDL colesterol) și superoxiddismutazei (SOD).

REZULTATE: Am constatat la gravidele cu PIH comparativ cu cele normale o creștere a TG serice (172,27 mg/dl față de 95,85 mg/dl), a LDL colesterol (152,5 față de 112,58 mg/dl) și o scădere a SOD:

- 5,52 USOD / min / 37°C / VHT lot mator

- 3,79 USOD / min / 37°C / VHT lot gravide hipertensive
semnificative statistic.

CONCLUZII: Studiul efectuat evidențiază faptul că în sarcină cu PIH pe fondul unei dislipidemii moderate se produce o augmentare a elementelor prooxidante ce justifică consumul enzimei SOD. Aceste modificări pot fi ameliorate printr-o terapie antioxidantă adecvată.

FACTORI DE RISC ÎN DIABETUL ZAHARAT LA UN LOT DE PACIENȚI MUREȘENI

Autor: Carmen Feurdean

Coautori: Dr. Neagu Ionuț, Niga-Szasz Ecaterina, Adriana Boeri

Coordonator: Conf. Dr. Felicia Toma

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Scop: aprecierea frecventei factorilor de risc cu influenta in diabetul zaharat tip 2 la pacienti mureseni

Material si metoda: Au fost monitorizati factorii de risc implicati in etiopatologia diabetului zaharat insulino-independent prin date anamnestice, paraclinice si prin date obtinute in urma unui chestionar de evaluare asupra stilului de viata si a starii socio-economice. Au fost evaluate de asemenea complicatiile cronice ale diabetului zaharat. Lotul de studiu a fost alcatuit din 105 pacienti aflati in evidenta Policlinicii de diabet, Nutritie si Metabolism din Tg.Mures, in anul 2006

Rezultate: Preponderente semnificativ au fost femeile (80/105) si persoanele cu varste peste 51 ani. Un numar de 93 persoane aveau DZ tip II iar in antecedente, din 105 pacienti, 74 prezentau dislipidemie si 25 HTA. Procentul fumatorilor si a consumatorilor de alcool a fost mic (18%, respectiv 15%). Cele mai frecvente complicatii aparute au fost HTA (57,1% si retinopatia diabetica (61%).

Concluzii:

- au predominat semnificativ femeile, varstele de 51-70 ani, tipul II de diabet zaharat
- factor predispozant major - dislipidemia
- factori de risc - lipsa de activitate fizica; starea socio-economica precara
- complicatiile mai frecvente: retinopatie diabetica si HTA.

DETERMINAREA SUSCEPTIBILITATII LA ANTIBIOTICE A TULPINILOR DE E COLI IZOLATE DE LA PACIENTI SPITALIZATI

Autor: Chitu Alexandru

Coautor: Palasan Adela

Coordonator: Asist. univ. Szekely Edith, Prof. univ. Marioara M

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

In cadrul infectiilor cauzate de germeni Gram-negativi, E coli ocupa locul de frunte atat in cazul infectiilor intraabdominale cat si in cele urinare. Aparitia si raspandirea tulpinilor rezistente la antibiotice ridica probleme de tratament.

Materiale si metode: Printr-un studiu retrospectiv pe o perioada de un an (ianuarie-decembrie 2006) am analizat tulpini izolate din diverse produse patologice relevante, provenite de la pacienti internati in sectiile de terapie intensiva, chirurgicale si medicale ale Spitalului Clinic Judetean de Urgenta Targu Mures. Am urmarit global si in dinamica principalele fenomene de rezistenta a tulpinilor de E coli, detectate prin tehnici difuzimetrice.

Rezultate: Din 203 tulpini de E coli izolate, incidenta producerii de beta-lactamaze cu spectru extins (BLSE) a fost de 24,6%, aceasta variind intre 18,1%-42,8% in functie de profilul sectiei. Sensibilitatea la antibiotice a fost urmatoarea: ampicilina 30,5%, amoxicilina/acid clavulanic 54,3%, cefalotin 26,0%, cefuroxim 71,0 %, cefotaxim 72,7%, cefepim 74,4%, levofloxacin 78,6%,

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

kanamicina 52,8%, gentamicina 72.9%, amikacina 91,0%, netilmicina 91,6%, cotrimoxazol 57,1%, tetraciclina 36,1%. Nu s-au intalnit tulpini rezistente fata de carbapeneme.

Concluzii: Cefalosporinele de generatia a III-a, fluorochinolonele si aminoglicozidele de generatie noua raman in continuare active pe E coli. Eficienta cefalosporinelor poate sa scada datorita raspandirii tulpinilor producatoare de BLSE. Carbapenemele raman cele mai active antibiotice in vitro.

FACTORI DE RISC PENTRU CANCERUL BRONHOPULMONAR

Autor: Ciobanu Liliana Daniela

Coautor: Szep Iuliana

Coordonator: Dr. Cristina

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Scopul lucrarii: Evaluarea interventiei unor factori de risc la cazurile de cancer bronhopulmonar.

Material si metoda: Lotul studiat a cuprins 450 de cazuri de cancer bronhopulmonar internate in Clinica de Oncologie din Targu Mures in perioada 2000-2005. Lotul martor a cuprins 450 de bolnavi cu alte boli neoplazice, in acelasi raport de sexe. Am analizat la ambele loturi prezenta factorilor de risc: fumat, noxe profesionale, antecedente personale, heredocolaterale si altele.

Rezultate: Din lotul persoanelor cu cancer bronhopulmonar 73,11% sunt fumatori, fata de 39,11% in lotul martor (OR=4,23). Expunerea la noxe profesionale se constata la 124 dintre bolnavi (27,55%), cele mai frecvente expuneri fiind la diluanti, vopsele, benzen, insecticide, ierbicide, pulberi metalice si siliciu. In antecedentele acestor persoane am gasit: TBC 30 de cazuri (6,66%); BPOC 37 de cazuri (10,44%); tumori maligne 16 cazuri (3,55%); silicoza 2 cazuri (0,44%); stari precanceroase 1 caz (0,22%).

ATITUDINEA ADOLESCENTELOR MURESENE FATA DE PLANIFICAREA FAMILIALA

Autor: Cristina Stanciu

Coautor: Florin Simionescu

Coordonator: Conf. Dr. Felicia Toma

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Scop: studiul nostru a dorit sa demonstreze ca se poate obtine un nivel corespunzator de cunostinte in domeniu prin actiuni adecvate.

Material si metoda: Studiul de fata s-a desfasurat ca ancheta test; actiune retest. A fost aplicat un chestionar anonim tip la momentul de start dupa care s-a realizat un program educativ prin

specialisti in domeniu – medici de la cabinetele scolare, medici rezidenti in specialitatea obstetrica-ginecologie, sociologi. A urmat reluarea unor intrebari din chestionar (ce vizau nivelul de cunostinte si unele motivatii ale comportamentului demografic) la aceleasi adolescente.

A fost chestionat un esantion de 93 adolescente de la Liceul Economic, conducerea acestei colectivitati dorind realizarea unei campanii de informare pe acest subiect, la solicitarea elevelor.

Rezultate: varsta primului ciclu a fost de 13-14 ani, a debutului relatiilor sexuale intre 17-19 ani cu ideea de casatorie la 22-26 ani. Comportamentul demografic este deficitar. Daca 80% dintre strabunici si 62% din bunici aveau peste 3 copii, fata doreste sa nasca cel mult 2 copii ceea ce va duce la scaderea natalitatii si a sporului natural al populatiei.

In urma programului educativ derulat s-au imbunatatit semnificativ cunostintele referitoare la complicatiile avortului, a metodelor de contraceptie si a bolilor cu transmitere sexuala.

In concluzie, studiul scoate in evidenta necesitatea unui program sustinut de informare si educare in scoala referitor la viata sexuala, boli transmise sexual, metode contraceptive, indicatori demografici. Programul de informare este considerat necesar, util si binevenit de catre adolescentele testate.

MODALITATI DE RAMIFICARE TERMINALA A TRUNCHIULUI CELIAC FETAL

Autor: Dina Constantin

Coautori: Betleaga Adela, Surdu Loredana

Coordonator: Prof.univ.dr. Petru Bordei

Medicina Constanta

Rezumatul lucrarii:

Scopul lucrarii. Studiul trunchiului celiac sub aspectul nivelului originii sale din aorta abdominala, a modului sau de ramificare terminala si a raporturilor care se stabilesc intre aceste ramuri.

Material si metode de lucru. Studiul nostru a fost efectuat pe 50 fetusi umani proaspeti si formolizati, a caror varsta a fost cuprinsa intre 4-9 luni, folosind ca metode de lucru disectia si injectarea de masa plastica (tehnovit) urmata de coroziune.

Rezultate. Doar in 11 cazuri (22% din cazuri) trunchiul celiac prezenta bifurcarea sa clasica. In 20 de cazuri am intalnit existenta unui trunchi hepato-splenic, caruia i-am descris patru variante, artera gastrica stanga putand avea originea: sub bifurcatia trunchiului, direct din aorta, in artera hepatica sau in artera splenica. Trunchiul gastro-hepatic l-am intalnit in 5 cazuri descriindu-l doua variante in care artera splenica isi avea originea in aorta (2 cazuri) sau sub bifurcatia trunchiului (3 cazuri). Trunchiul gastro-splenic cu originea arterei hepatice in aorta l-am intalnit in 4 cazuri. In 6 cazuri am gasit lipsa trunchiului celiac, cele trei ramuri arteriale avand-si originea direct din aorta. In cate un singur caz am intalnit urmatoarele variante de ramificare terminala a trunchiului celiac: trunchi celiac ramificat terminal in 4 ramuri, in 5 ramuri si trunchi celiac ramificat in doua trunchiuri secundare, hepato-gastric si hepato-splenic.

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

Concluzii. Atunci cand originea trunchiului celiac din aorta este situata paramedian dreapta sau cand cele trei ramuri arteriale isi au originea direct in aorta, arterele hepatica si splenica au un calibru aproximativ egal. Variabilitatea mare a modului de ramificare terminala a trunchiului celiac, exemplificata si prin statisticile foarte contradictorii existente in literatura de specialitate, s-ar datora unor cauze legate de zona geografica, de rasa sau In cazul aceluiasi areal, de o serie de factori de mediu care actioneaza in perioada organogenezei.

ASPECTE RADIOIMAGISTICE IN UNELE ANOMALII RENO-URETERALE SI VASCULARE RENALE

Autor: Dr. Andrei Faca

Coautor: Dr. Daniel Iubas

Coordonator: Dr. Cornelia Georgescu

Spitalul Universitar de Urgenta Bucuresti

Rezumatul lucrarii:

Lucrarea isi propune ca pe baza semnelor clinice generale sa stabileasca modalitatile si ordinea de investigare radioimagistica in unele anomalii Reno-Ureterale si Vasculare Renale, prezente de-a lungul timpului in Clinica de Radiologie-Imagistica Medicala a Spitalului Universitar de Urgenta Bucuresti. Continutul prezentei lucrari este sustinut de imagini radiologice, ecografice si angiografice foarte gritoare, completate cu cateva cuvinte legate de aspectul clinic pentru care pacientul a fost internat.

SERODIAGNOSTICUL TOXOPLASMOZEI IN MATERIALUL LABORATORULUI EUCLID DIN ORADEA IN PERIOADA 2001-2006

Autor: Erdelyi Tibor

Coautori: Len Ibolya, Dr. Bar

Coordonator: Dr. Barabas-Hajdu Eniko

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Toxoplasmoza este una dintre cele mai raspandite zoonoze de pe globul pamantesc. Infectia produsa de sporozoarul *Toxoplasma gondii* evolueaza asimptomatic sau cu simptome reduse in majoritatea cazurilor. Consecintele grave apar la organismele imunodeprimante, respectiv la fetii si nou-nascutii mamelor infectate in timpul sarcinii. In acest studiu, ne-am propus prezentarea screeningului realizat in laboratorul Euclid din Oradea, in perioada 2001-2006, pentru a avea o imagine despre frecventa infectiei cu *Toxoplasma gondii* la femeile din regiunea municipiului Oradea. Prelucrarea serurilor s-a realizat prin metoda de latexaglutinare folosind BioKit-ul (Spania), prin care s-au evidentiat anticorpii specifici totali anti- *Toxoplasma gondii*. Am studiat un lot de 1274 de paciente, din care 386 (30,92%) au fost pozitive, cu titrul de peste 15 UI/ml; 888 (70%)

paciente erau seronegative, ele alcatuind grupul cu risc crescut pentru a contacta toxoplasmoza in viitor, chiar in timpul unei sarcini. De aceea ele necesitau o monitorizare a seroconversiei. La pacientele cu un nivel ridicat de anticorpi este indicata si efectuarea testului ELISA, pentru evidentierea cvantitativa a anticorpilor specifici anti- Toxoplasma gondii de tip IgG si cvalitativa a celor de clasa IgM, corelarea dintre cele doua asigurand un diagnostic mai sigur.

Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti

MARISIENSIS

19-22 aprilie 2007
a XI – a Editie

PRECLINIC

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE
TG.MURES
NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

19-22 aprilie 2007
a XI – a Editie

SECTIUNEA II

DISCIPLINE MEDICALE

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE
TG.MURES
NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

EVALUAREA CALITATII REABILITarii LA PACIENTUL HEMIPLEGIC

Autor: Adina Tudor

Coautor: Paul Lucian Nedelea

Coordonator: dr. Constantinescu C., dr. Gavrilovici R.

UMF "Gr. T. Popa", Iasi

Rezumatul lucrarii:

Introducere:

Obiectivele studiului de fata sunt de a aprecia calitatea reabilitarii pacientului hemiplegic, prin prisma contributiei sistemului sanitar si ingrijirilor intraspitalicesti la acest proces.

Material si metoda:

Lotul include 48 pacienti, ajunsi hemiplegici in urma unui AVC, evaluati precoce dupa episodul declansator si la, in medie, 9 luni de la acesta.

Lotul de studiu include 31 barbati si 17 femei, cu varste cuprinse intre 52 si 76 de ani, provenind, in 81.25% din cazuri, din mediul rural.

Evaluarea s-a realizat prin aplicarea scalelor Hamilton, Rankin, respectiv IADL (Activities of daily living) si a unui chestionar specific de calitate a reabilitarii. S-au notat de asemenea si supravietuirea, complicatiile si recurente ale acestora, posibilitatea de ramanere la domiciliu, independenta si reintegrarea sociala.

Rezultate:

Toti cei 48 de pacienti au supravietuit, 29 dintre ei prezentand insa complicatii.

In toate cazurile, externarea si ramanerea la domiciliu au fost posibile, fiind afectat insa gradul de independenta. Doar 10 pacienti pot fi considerati total independenti, cu handicapuri minore.

La 46 pacienti depresia s-a ameliorat semnificativ, la 2 pacienti agravandu-se insa.

Discutii:

La sfarsitul studiului, pacientii isi autoapreciaza starea de sanatate ca situandu-se, pe o scara de la 1 la 10, in jurul notei 8. Marea problema remarcata insa de noi a fost absenta psihologului din echipa de reabilitare, ajungandu-se la persistenta/ agravarea depresiei initiale, cu o ingreunare a reintegrarii sociale ulterioare. De asemenea, cadrele sanitare medii, in numar insuficient, nu reusesc de obicei sa ingrijeasca eficient bolnavii internati, care, in acest caz in special, necesita o atentie deosebita.

AVANTAJELE SI LIMITELE UTILIZARII HRV (HEART RATE VARIABILITY) CA MIJLOC DIAGNOSTIC SI DE EVALUARE A TERAPIEI IN APNEEA DE SOMN

Autor: Adina Tudor

Coautor: Ina Lazar; Blanca Zorila

Coordonator: dr. Daniela Boisteanu; dr. E. Mucenica.

UMF "Gr. T. Popa", Iasi

Rezumatul lucrarii:

Introducere:

Apnea obstructiva de somn a fost asociata, in ultimii ani, cu hipertensiunea arteriala, stopul cardio-respirator, ischemia miocardica si infarctul miocardic acut, accidentele vasculare cerebrale si complicatiile

vasculare, fara a se putea stabili insa precis mecanismele ce stau la baza acestor asocieri. Plecand de la ideea ca influentele simpatice sunt mult accentuate in apnea de somn, studii recente sugereaza ca factor important activitatea anormala a sistemului nervos autonom. (SNA)

Obiectiv:

Stabilirea unei corelatii intre apneea de somn si disfunctiile SNA, prin inregistrarea nocturna a indicelui de variabilitate a frecventei cardiace - HRV, alaturi de inregistrarile polisomnografice clasice. Aceste monitorizari au fost efectuate comparativ, inainte si dupa terapia nCPAP.

Material si metoda:

Lotul nostru de studiu a inclus 33 pacienti, dintre care 75.75% barbati (25 pacienti), avand varste cuprinse intre 49 si 64 ani, diagnosticati polisomnografic cu apnee de somn moderata si severa.

Au fost inregistrati urmatoorii indici: IAH , indicele de desaturari, SaO2 medie si minima, media si SD pentru HRV nocturn si pNN50. Evaluarea s-a facut inainte de initierea terapiei nCPAP si la, in medie, 6 luni de la debutul acesteia.

Rezultate:

IAH a scazut semnificativ statistic de la 65 la 4 evenimente/ora de somn, indicele de desaturari de la 47.5.9 la 3.24 evenimente /ora, iar SaO2 medie s-a imbunatatit de la 91.9% la 94.5%. Indicele triunghiular HRV nocturn a variat de la 19.10 la 13.25 ($p=0.007$), ca si indicele pNN50 ($p=0.003$), la toti pacientii investigati dupa initierea terapiei nCPAP, sugerand ca terapia CPAP eficienta poate restaura defectele sistemului nervos autonom caracteristice SAOS moderat si sever.

Discutii:

Indicele HRV nocturn se impune ca o metoda eficienta si relativ ieftina de diagnostic si evaluare a terapiei in apnea de somn, comparativ cu polisomnografia, tinand cont si de prevalenta mare a acestui sindrom in populatia generala, desi la noi, inca subdiagnosticat.

EPILEPSY COMITAL SEIZURES

Autor: Alecu Tiberius Razvan
UMF Oradea

Rezumatul lucrarii:

EPILEPSY is one of the most common neurological conditions occurring in the range of 0,5 - 1.0% of the general population in developed countries .

The first modern definition of epilepsy was given by HUGHLINGS-JACKSON in the second half 19th century. He defined it as „the occasional , sudden, excessive, rapid and local discharge of grey matter”.

An operational definition of epilepsy often used curenly is : „the occurrence of transient paroxysm of excessive or uncontrolled discharges of neurons , wich may be caused by a number of different aetiologies leading to epileptic seizures”.

An epileptic seizure (also termed „ictus” or „ictal event”) is a transient paroxysm of excessive discharges of neurons in the cerebral cortex causing an event which is discernible to the person experiencing the seizure or an observer.

The clinical manifestations of seizures may take many different forms varying from patient to patient and reflecting the functions of the cortical tissues in which the excessive discharge arises and to which it spreads .

TUBERCULOUS MENINGITIS IN THE HOSPITAL OF INFECTIOUS DISEASES, IASI, ROMANIA

Autor: Andrei Luca

Coautor: Ovidiu Mitu , Alexandra Varlan

Coordonator: Conf. Dr. Catalina Mihaela Luca

UMF Oradea

Rezumatul lucrarii:

The aim of this study is presentation of tuberculous meningitis patients admitted in the department of Iasi Infectious Diseases Hospital, where patients from all North-East Romania are attended to.

We retrospectively studied the cases of tuberculous meningitis during 2005-2006 regarding clinical and laboratory methods of diagnosis. We used the classic laboratory methods together with new ones, the quantification of gamma-interferon in blood, in presence of M. tuberculosis specific antigens.

A total of 58 patients (41 male - 71% and 17 female - 29%) were included. The mean age was 31 years (age ranged: 10 months - 80 years). The clinical symptoms and signs on the admittance were compatible with tuberculous meningitis .

The patients fulfilled some of following diagnosis criteria: CSF pleocytosis (with < 100 elements/ml for 15 cases, 101-300 elem./ml for 25 cases and >300 elem./ml for 17 cases) high CSF protein level - 45 cases (78%), low CSF glucose level - 32 (55%), favorable response to antituberculous therapy and steroids - 51 cases (88%) and a mortality of 12%.

Microbiological diagnosis was done through culture in CSF (cerebrospinal fluid) with positive results in 18 cases: 6 cases (10%) were with negative CSF cultures and 12 (21%) had positive M. tuberculosis CSF cultures and positive Quantiferon TB Gold results. Also, in 3 cases (5%) we had multidrug resistant strains of M. tuberculosis.

We used quadruple association of antituberculous drugs for treatment, with favorable response in 48 cases (83%) and with a mortality of 12% (7 cases). Sequelas were present in 18 cases (31%), with: hydrocephalus 10 cases (56%), arahnoiditis in 3 cases (16%) and tuberculomas in 5 cases (28%).

This study indicates that a new and rapid diagnosis method is highly needed and improves the prognosis of tuberculous meningitis, shorting the time needed for an early and accurate treatment initiation.

HEPATITA VIRAL A, B - ASPECTE EPIDEMIOLOGICE

Autor: Iliese Vasile

Coordonator: seflucrari dr. Cristina Golea

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Scop: Evaluarea aspectelor clinico-evolutive la un lot de pacienti cu hepatita virala acuta tip B, internati in Spitalul de Boli Infectioase din Suceava in perioada 2002-2004.

Material si metoda: Am luat in studiu 303 bolnavi adulti, internati in Spitalul de boli infectioase Suceava, in perioada 1.01.2002-31.12.2004, plecand de la foile de observatie ale bolnavilor internati cu hepatita acuta B si fisele de dispensarizare individuale.

Rezultate: Au predominat pacientii din mediul urban, de sex masculin si tinerii din colectivitati. Sursele de transmitere implicate au fost vaccinarile, transfuziile de sange si interventiile

stomatologice. Sezonalitatea a fost variabila, cu predominenta pentru cei trei ani pentru sezonul de toamna. Durata medie a spitalizarii a fost de 32 de zile, iar cea a terapiei a fost in medie de 16 zile. Evolutia bolnavilor luati in studiu a fost buna, cu ameliorare in 308 cazuri si deces doar in 5 cazuri.

Concluzii: Se cere o supraveghere mai atenta a surselor de infectie implicate in hepatite.

ASPECTE CLINICE, EVOLUTIVE SI TERAPEUTICE IN CHISTUL HIDATIC PERICARDIC-PREZENTARE DE CAZ

Autor: Badarau Oana

Coordonator: Dr.Sarbu Voichita

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Chistul hidatic cardiac reprezinta doar 0.5 pana la 2% din totalul echinococozelor.

Cele mai frecvente localizari sunt ventricolul stang urmat de septul interventricular si ventricolul drept.

Chistul hidatic pericardic este intalnit extrem de rar.

Lucrarea de fata prezinta cazul unui barbat cu multiple chisturi hidatice pericardice.

Pacientul in varsta de 32 de ani acuzand dispnee la eforturi mici, fatigabilitate extrema, tuse seaca de decubit s-a prezentat in clinica noastra anterior diagnosticat cu tamponada cardiaca subacuta tbc, insuficienta cardiaca NYHA IV, pleurezie tbc, neconfirmate BK dar cu tratament urmat in teritoriu timp de 3 luni dupa care pacientul si-a interupt medicatia din proprie initiativa acesta dezvoltand hepatita toxica medicamentoasa. De mentionat si o splenectomie in urma cu 12 ani pentru un chist hidatic splenic.

La ecocardiografie s-a observat ingrosarea pericardului, multiple depozite de fibrina si o colectie circulara masiva.

La pericardiocenteza s-au extras 1000ml de lichid hemoragic.

In urma examinarii CT s-a ridicat suspiciunea de chist hidatic pericardic.

La deschiderea mediastinului s-a observat pericardul tensionat extrem cu colectie pericardica masiva si s-au evacuat 800ml de lichid pericardic de aspect sanguinolent si 700ml din pleura dreapta. Deasemenea s-au extras multiple chisturi hidatice de la nivelul pericardului parietal si visceral.

Postoperator pacientul a urmat tratament cu Albendazol, evolutia acestuia fiind favorabila.

Discutii:

Majoritatea pacientilor suferind de chist hidatic pericardic pot ramane asimptomatici perioade indelungate de timp sau pot relata acuze minore si nespecifice.

Tabloul clinic depinde in mare masura de localizarea si marimea chistului.

In cazul rupturii chistului hidatic inspre cavitatea pericardica pot aparea revarsatul pericardic, tamponada cardiaca si chisturi secundare (chisturi hidatice fiice).

In prezenta unei acumulari lichidiene pericardice ar trebui luata in considerare posibilitatea existentei unui chist hidatic pericardic deoarece acesta se poate rupe in cursul efectuarii pericardiocentezei.

EFICIENTA TRATAMENTULUI CU ALBENDAZOL IN TOXOCAROZA

Autor: Oros Stela

Coordonator: Dr. Butiurca Domnica

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE**

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE **LIGA STUDENTILOR TG.MURES**

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Scopul:Urmărirea eficienței tratamentului cu Albendazol în toxocaroză.

Materiale și metode:Am analizat 902 cazuri de parazitoze internate în Clinica Boli

Infectioase II Targu-Mures în perioada ianuarie 2001-ianuarie 2006.Am ales un lot de 23 cazuri de toxocaroză(17 viscerală și 6 oculară)la care am evaluat eficiența tratamentului pe baza simptomelor,semnelor clinice și paraclinice.

Rezultate:La lotul de 902 cazuri S-a constatat o incidență crescută a parazitozelor în mediul urban 60,96%(595),la sexul feminin 65,96%(595),grupul de vârstă 20-29 ani 27,71%(250).Cele mai frecvente parazitoze au fost:toxoplasmoza 39,91%(360),lambliaza 32,70%(295),himenolepidoza 11,42%(103).Frecvența toxocarozei din totalul parazitozelor studiate este de 2,55%(23).Manifestările clinice cele mai frecvente în forma viscerală sunt:hepatomegalia 64,7%,eczema 41,17%,prurit 41,17%,sindrom ganglionar generalizat 41,17%,iar în forma oculară:tulburări de vedere 50%,scăderea acuității vizuale 16,66%,scotom central 16,66%,strabism 16,66%.Incidența toxocarozei vizcerale raportată la totalul parazitozelor studiate este semnificativ mai mare față de toxocaroză oculară($p=0,0136$).Confirmarea diagnosticului s-a efectuat cu testul ELISA(IgG:0,79-3,58UI/l).Am remarcat o creștere semnificativ mai mare a eozinofiliei la pacienții sub 15 ani față de cei peste 15 ani($p=0,0181$).S-a administrat tratament cu Albendazol atât pentru forma viscerală cât și pentru cea oculară.Răspunsul complet la tratament s-a observat în 76,47%(13) cazuri de toxocaroză viscerală și 83,34%(5) cazuri de toxocaroză oculară.Am remarcat recaderi în 23,53%(4) cazuri toxocaroză viscerală și 16,66%(1) oculară.Nu am găsit o diferență statistic semnificativă între răspunsul la terapie în cazul formei vizcerale față de cea oculară ($p=0,73$).

EVALUAREA NEUROLOGICA A PACIENTILOR CU DEMENTA VASCULARA

Autor: Badea Ioana

Coordonator: Asist. dr. Nistor Raluca

UMF "Carol Davila" Bucuresti

Rezumatul lucrării:

Scop: descrierea unui pattern al deficitelor neurocognitive în demența vasculară.

Material și metoda: s-a efectuat un studiu retrospectiv în care au fost examinate modificările clinice neurologice pe care le-au prezentat 22 de pacienți diagnosticați cu demența vasculară în Clinica de Neurologie a Spitalului Universitar de Urgență București internați în perioada 2004-2005.

Rezultate: La examinarea nervilor cranieni se observă faptul că cel mai afectat este nervul facial (paralizie centrală). Semne extrapiramidale s-au pus în evidență la 60% din pacienți, cel mai frecvent apărând hipertonia, ceea ce sugerează o afectare subcorticală. Din probele de pareză și sensibilitate rezultă că ariile corticale motorii sunt mai frecvent afectate decât cele somestezice (lobul frontal este mai afectat decât cel parietal). 63% din pacienți au avut ROT modificate, iar 85% au avut reflexe patologice(cele mai frecvent-reflexul Marinescu-Radovici). Doar 1/3 din pacienți au avut mersul normal, restul au avut mersul afectat în diferite grade, pentru 15% fiind imposibil ortostatismul. Cele mai frecvente tulburări de limbaj au fost afazia (4), dizartria(2) și bradilalia(2). Praxia a fost modificată la 6 din pacienți. Cele mai frecvente tulburări psihiatrice au fost tulburările de memorie (21 pacienți) și dezorientarea temporospatială (6 pacienți).

Concluzii: Nu există semne clinice patognomonice pentru demența vasculară, dar unele pot fi acceptate fie ca susținând diagnosticul (ex. tulburări de mers), fie irelevante (perioade cu evoluție progresivă lentă), fie infirmând diagnosticul (afazie senzorială transcorticală în lipsa leziunilor focale corespunzătoare la examenul imagistic, absența semnelor neurologice focale).

INDICATIE NON-RENALA IN TERAPIA SINDROMULUI DE DETRESA RESPIRATORIE A ADULTULUI

Autor: Moraru Draghici Lucia

Coordonator: ASIST. UNIV. DR. IOANA GHITESCU

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării:

Obiectiv: Stabilirea efectelor hemofiltrării continue veno-venoase (CVVH) asupra raportului presiune parțială de oxigen/fracție inspiratorie de oxigen (P/F) și a mortalității la pacienții critici cu sindrom de detresă respiratorie a adultului (ARDS).

Material și metoda: Studiu retrospectiv, care cuprinde 26 pacienți cu ARDS supuși CVVH în clinica A.T.I. I a Spitalului Clinic Județean de Urgență Mureș. Am urmărit evoluția raportului P/F la 24 ore de la inițierea CVVH, mortalitatea la 28 zile și corelația acestora cu doza de dializă, bilanțul hidric end-terapeutic și momentul instituirii terapiei.

Rezultate: Evoluția P/F a fost în creștere la 88,46% din pacienți și în scădere la 11,54%. 50% au fost epurați cu doze sub 35 ml/Kg/oră, 50% cu peste 35 ml/Kg/oră. Între această doză și creșterea P/F nu există corelație statistică ($p=0,539$). 53,84% din pacienți au supraviețuit, iar 46,16% au decedat. Nu am decelat corelație statistică ($p=0,115$) între mortalitate și doză menționată. 10 pacienți au fost hemofiltrati cu bilanț hidric end-terapeutic zero, iar la 90% dintre aceștia P/F s-a ameliorat.

La 12 pacienți CVVH s-a inițiat la sub 12 ore de la diagnosticarea ARDS, dintre aceștia supraviețuind 83,33%. La 14 pacienți CVVH s-a inițiat tardiv, dintre aceștia supraviețuind 28,57%. Am decelat o corelație statistică între mortalitate și momentul instituirii terapiei ($p=0,005$).

Concluzii: Aplicarea CVVH pacientului critic cu ARDS ameliorează P/F independent de doză de dializă și de bilanțul hidric negativ, supraviețuirea corelandu-se cu precocitatea instituirii terapiei.

CORELATII INTRE ASPECTELE ECG DE REPAUS SI ASPECTELE CORONAROGRAFICE IN ANGINA PECTORALA DE NOVO

Autor: Baricz Eموke

Coautor: Baricz Jenő

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Voichita Ileana Sirbu

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării:

Obiectiv: Stabilirea unor corelații între aspectul ECG de repaus în angina pectorală de novo și aspectul coronarografic.

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE**

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE **LIGA STUDENTILOR TG.MURES**

Metoda. Material. Cazuistica: Studiu retrospectiv a 165 de pacienti cu ANGINA PECTORALA DE NOVO, internati in Clinica de Cardiologie Adulti, Institutul de Boli Cardiovasculare si Transplant, Targu Mures, in perioada 01 ianuarie 2005-31 dec. 2006.

Am inclus in lotul studiat pacienti fara antecedente cardiace cunoscute, care prezentau simptomatologie clinica tipica sugestiva pentru o boala coronariana (angina).

Simptomatologia avea un debut recent (<2-3 luni).

Au fost selectionati doar pacientii care aveau coronarografia efectuata.

Nu a existat o limita de varsta.

Rezultate:

1. Prima durere de origine cardica este un semn alarmant. Aceasta durere semnifica o situatie mult mai periculoasa decat o durere aparuta la un efort deja cunoscut, deoarece acest proces „de novo” este in evolutie.

2. Chiar daca aspectul ECG este nemodificat nu putem exclude existenta unui proces stenozant in evolutie.

3. Pacientii cu simptomatologie clinica sugestiva pentru angina de novo si cu stenoze semnificative, evidentiate coronarografic pot avea ECG nemodificat si test de efort negativ.

4. Totusi, intr-un numar important al cazurilor de angina de novo aspectul ECG poate indica existenta unei stenoze semnificative.

5. Un pacient cu simptomatologie clinica tipica pentru o boala cardiaca ischemica trebuie investigat, chiar daca explorarea electrocardiografica si proba de stres sunt negative!!!!

DIAGNOSTICUL HEMATOLOGIC AL BOLII MAY HEGGLIN. PREZENTARE DE CAZ

Autor: Bejinariu Alexandru-Gabriel

Coordonator: Conf. dr. Carmen Panzaru
UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Anomalia May-Hegglin, sindromul Fechtner si Sebastian au drept cauza mutatii alelice ce codifica miozina nonmusculara si sunt caracterizate prin trombocitopenie, prezenta trombocitelor gigante, prezenta incluziilor caracteristice in polinucleare (corpi Dohle). Diferentierea sindromului Sebastian de anomalia May-Hegglin este posibila doar prin caracterizarea ultrastructurala a incluziilor, in timp ce sindromul Fechtner prezinta manifestari clinice similare sindromului Alport (surditate, cataracta, nefrita).

Scopul studiului a fost acela de a stabili semnificatia incluziilor bazofile prezente in polimorfonuclearele unui pacient diagnosticat, initial, cu purpura trombocitopenica idiopatica. Investigatia hematologica a evidentiat: trombocitopenie (73.000/mm³), prezenta in polimorfonucleare a incluziilor bazofile, cat si a trombocitelor gigante, unele atingand dimensiunea unui limfocit.

Examenul hematologic de rutina a semnalat existenta unor granulatii anormale in seriile granulocitare si iniatiat diagnosticul diferential al acestor anomalii.

TRATAMENTUL CU BIFOSFONATI IN MIELOMUL MULTIPLU

Autor: Botianu Ana-Maria

Coautor: Dr. Moldovan C., Tincu Nina, Cocis Adriana

Coordonator: Prof. Dr. G. Oltean, Dr. Demian Smaranda, Dr. Macarie I.
UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Introducere: Leziunea osoasa din mielomul multiplu este rezultatul actiunii a multiple citokine al caror mecanism global de actiune nu este inca pe deplin cunoscut. Bifosfonatii , desi se credea ca actioneaza doar in sensul inhibitei puternice a resorbtiei osoase, s-au dovedit a avea si un oarecare efect in sensul cresterii de unitati osoase multicelulare. Ei sunt utilizati in sectia de Hematologie a Clinicii Medicale I din anul 2001.

Scop: compararea evolutiei din punct de vedere al afectarii osoase.

Material si metoda: Pe 87 de pacienti diagnosticati cu mielom multiplu in perioada 1990-2006, am urmarit comparativ evolutia a 2 subloturi de pacienti , in functie de urmare sau nu a unui tratament cu Bifosfonati. Leziunile osoase au fost evaluate clinico-radiologic de la 0 la 3 conform ghidurilor internationale. Am urmarit: aparitia evenimentului scheletal major , definit ca si fractura sau leziune vertebrala cu deficit neurologic; cresterea valorii creatininei serice peste 2 mg%. Testele statistice utilizate au fost curba Kaplan - Meyer si testul logrank.

Rezultate: Curbele Kaplan-Meyer pentru aparitia evenimentului scheletal major au fost diferite din punct de vedere statistic ($p=0.0034$), la sublotul care a primit tratament cu Bifosfonati, timpul mediu de aparitie a evenimentului scheletal major fiind de 2,5 ori mai lung decat la lotul netratat. Curbele de aparitie a disfunctiei renale nu au fost diferite din punct de vedere statistic. Am inregistrat un caz de osteonecroza mandibulara.

Concluzii: Bifosfonatii isi dovedesc utilitatea in tratamentul adjuvant al mielomului multiplu prin intarzierea aparitiei leziunilor osoase grave, ameliorarea durerii si imbunatatirea calitatii vietii pacientilor.

COMPLICATIILE ULCKERULUI VARICOS

Autor: Oanta Smaranda

Coautor: Chiperi Ramona

Coordonator: prof.dr.Oanta Alexandru, Prep. univ. Irimie Marius

Universitatea Transilvania Facultatea de Medicina Brasov

Rezumatul lucrarii:

Introducere: Ulcerul varicos reprezinta o pierdere de substanta; cutanat; care apare pe fond de staz; venoas; cronic, ulceratie ce nu are o tendinta; la vindecare spontan, avand o evolutie indelungata, grevata de numeroase complicatii.

Obiectiv: Determinarea principalelor complicatii ale ulcerului varicos precum si a prevalentei acestora.

Material si metoda: Studiu retrospectiv de tip observational asupra a 64 pacienti prezentand ulcere de gamb; de origine venoas;. Marea majoritate a pacientilor - 87,5% au avut varsta peste 50 de ani. Sex ratio M/F 0,77.

Rezultate: Am gasit o prevalenta a ulcerului venos complicat de 87,5%. 86% dintre ulcerele varicoase erau suprainfectate bacterian, cel mai frecvent germene izolat fiind Staphylococcus aureus; 67,3%. Ulcerele varicoase suprainfectate erau complicate frecvent cu infectii manifeste clinic si eczematozari: erizipel; 65,6%, hipodermita - 64%, eczem; varicoas; - 71,8%. Doi pacienti au avut in

antecedente hemoragie de la nivelul ulcerului varicos. Într-un singur caz a survenit transformarea maligna într-un carcinom spinocelular. 84% prezentau mai mult decât o complicație.

Concluzii: În concluzie se poate evidenta prevalenta crescuta a complicatiilor ulcerului varicos, in principal cele infectioase si eczematizarile secundare tratamentului aplicat local. Datorita recidivelor frecvente si complicatiilor la care sunt expusi acesti bolnavi, ulcerul varicos determina o incapacitate de munca; prelungit.

COLICA RENALA LA COPIL:STUDIU FARMACO-EPIDEMIOLOGIC

Autor: Lacramioara-Maria Dogaru

Coautor: Sandra Timohe

Coordonator: *ast.dr.Liliana Tartau,prof.dr.Ostin C Mungiu*

UMF"Gr T.Popa" Iasi

Rezumatul lucrarii:

Rezumat: Durerea din colica renala este una din cele mai intense tipuri de durere intalnite in patologie reprezentand o urgenta urologica si nefrologica. Acest studiu s-a bazat pe utilizarea unui chestionar efectuat la un numar de 19 pacienti cu varste cuprinse intre 10 si 18 ani, prezentand colica renala, internati intr-un interval de 2 luni in sectia de Nefrologie a Spitalului Clinic de Copii Sf. Maria, Iasi. Chestionarul a constatat intr-o serie de intrebari in legatura cu prezenta durerii abdominale, intensitatea sa apreciata pe o scala vizuala analoga cu valori de la 1 la 10, manifestarile de insotire, consultul medical, medicamente utilizate in mod frecvent. Analiza chestionarelor a aratat faptul ca durerea din colica renala, influenteaza semnificativ viata de zi cu zi a pacientilor. În legatura cu tratamentul medicamentos prescris bolnavilor cu colica renala se constata faptul ca predomina prescrierea spasmoliticele in asociere cu analgezice si/sau cu antiinflamatorii. Cuvinte cheie: colica renala, durere, analgezice, spasmolitice.

ABORDARI TERAPEUTICE IN ZONA ZOSTER

Autor: Naste Ramona Teodora

Coordonator: *asis.univ.dr. Simu Lia Maria*

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Introducere Herpesul zoster este o afectiune rezultata din reactivarea infectiei cu virusul varicelozosterian, agentul cauzal al varicelei ca primoinfectie. Aceasta afectiune beneficiaza de tratament conventional cu Aciclovir, agent antiviral inhibitor a ADN-polimerazei specifice si consecutiv a sintezei de ADN viral si a replicarii virale. În 2003 este inregistrat si autorizat un nou preparat cu actiune antivirala denumit Brival. Substanta activa continuta, brivudina, este unul dintre cei mai potenti analogi nucleozidici, ce inhiba replicarea virusului.

Obiective Studiu retrospectiv si partial prospectiv comparativ intre bolnavii internati diagnosticati cu zona zoster si tratati cu cele doua preparate : Aciclovir, Brival.

Material și metoda Analiza a 54 de bolnavi cu zona zoster internati în perioada 01.01.2005-30.11.2006 în Clinica de Dermatologie și Clinica de Boli Infecțioase din Targu-Mures. În cadrul studiului pacienții au fost repartizați în două loturi : primul lot de 39 de pacienți a urmat tratament cu Aciclovir, al doilea lot de 15 pacienți a fost tratat cu Brival. Pacienții nu prezentau o anamneza sugestivă pentru un imunodeficit marcat și nu urmau tratament cu citostatice.

Rezultate Se discută comparativ eficiența tratamentului administrat în cadrul fiecărui lot în funcție de : posologie, durata spitalizării, durata tratamentului, reacții adverse, intensitatea durerii, necesitatea asocierii altor preparate, starea la externare, aspect financiar.

Concluzie Brival reprezintă o alternativă superioară terapiei cu Aciclovir în cadrul afecțiunii zona zoster.

Discuții Prezentarea rezultatelor din studii similare.

Cuvinte cheie: zona zoster, Aciclovir, Brival.

STUDIUL FACTORILOR DE RISC ÎN RETINOPATIA DIABETICĂ

Autor: Nutiu Radu Cristian

Coordonator: sef.lucr. dr. Gina Camelia Suciu
UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării:

Scopul lucrării: constă în evaluarea factorilor de risc care influențează apariția și evoluția retinopatiei diabetice.

Material și metoda: a fost efectuat un studiu retrospectiv pe un esanșon de 808 persoane suferind de diabet zaharat, dintre aceștia 161 prezentând ca și complicație retinopatie diabetică. Pacienții au fost împărțiți în loturi în funcție de vârstă, sex, tipul de diabet zaharat de care suferă, de tipul retinopatiei diabetice. În continuare s-a realizat împărțirea pacienților în funcție de prezența sau absența următorilor factori de risc pentru apariția și evoluția formelor avansate de retinopatie: echilibrul glicemic precar, hipertensiunea arterială și dislipidemia, urmând compararea loturilor.

Rezultate: au demonstrat prevalența crescută a hipertensiunii (69%) și dislipidemiei (55%) în rândul pacienților diabetici; corelarea semnificativă a stadiilor avansate ale retinopatiei diabetice (stadiile III și IV) cu factorii de risc: hipertensiune arterială, dislipidemie, echilibru glicemic precar.

Concluzii: hipertensiunea arterială, dislipidemia și echilibrul glicemic precar constituie factori de risc importanți în apariția retinopatiei diabetice. Monitorizarea tensiunii arteriale, controlul lipidic și echilibrul glicemic reprezintă obiective terapeutice în managementul diabetului zaharat.

INTERRELATIA DINTRE TIPUL COMPORTAMENTAL ȘI PROFILUL BIOCHIMIC LA PACIENȚII CU STRES OCUPAȚIONAL

Autor: Lacramioara-Maria Dogaru

Coordonator: Conf.Dr.Manuela Ciocoiu
UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Factorii de risc ai hipertensiunii sunt reprezentati de tipul comportamental A, stresul ocupational, obezitatea, etc., a caror interactiuni determina dezechilibrul dintre un perete vascular deteriorat si un metabolism lipidic alterat.

Cercetarea s-a efectuat utilizandu-se o metodologie standard prin consemnarea in fisa tip a stresului ocupational (SO) si a stresului familial (SF), alaturi de examenul clinic si investigatiile de laborator. A fost semnalat SO la 46,8% din persoanele incluse in screening si asocierea acestuia cu SF la 43,2% din lotul studiat. Tipul comportamental A (TCA) s-a notat la 67,6% dintre persoanele studiate.

Factorii constitutionali (TCA, indicele de masa corporala; $IMC > 25 \text{ Kg/m}^2$) s-au corelat in mod semnificativ atat la persoanele cu SO si SF, cat si la cele cu SO exclusiv. Am urmarit interrelatia dintre tipul comportamental A si anumite lipoproteine la un grup populational din mediul urban pentru evaluarea caracteristicilor nutritionale si metabolice.

Prevalenta persoanelor cu valori patologice ale lipidelor totale a fost de 58,7%, a trigliceridelor de 35,7%, a colesterolului total de 12,7%, a LDL-colesterolului de 27% si a HDL-colesterolului de 44,4%. Modificarea acestor constante biochimice este puternic semnificativa atat la persoanele cu SO si SF, cat si la cele cu SO exclusiv. $IMC > 30 \text{ kg/m}^2$ s-a inregistrat la 23,8% dintre persoanele cu trigliceridele $> 150 \text{ mg\%}$ la care consumul de alimente aterosogene a avut o prevalenta de 62,2%.

Estimarea asocierii mai multor factori de risc cardiovasculari la persoanele cu stres ocupational a permis o evaluare globala, utila elaborarii unor programe.

ANEMIA HEMOLITICA AUTOIMUNA

Autor: Maxim Andreea

Coautor: Ciochina Cristina, Chiper Iulian, Maxim Eliza Beat

Coordonator: Conf. Dr. Miron Ingrid, Dr. Silvia Dumitras

UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Anemia hemolitica autoimuna cu anticorpi la rece este o anemie extracorporeala cu anticorpi anti eritrocitari indreptati impotriva proteinelor sistemului antigenic Rh.

Pacient B.A., sugar, sex feminin, in varsta de 5 luni, se interneaza la data de 28.08.2006 in spitalul "Sf. Maria" Iasi, in Clinica a IV a de Pediatrie pentru icter sclerotegumentar si paliditate. In urma examenului fizic se evidentiaza in afara icterului sclerotegumentar si paliditatea tegumentara, microadenopatie nedureroasa, agitatie si irascibilitate. Diagnosticul este bazat pe rezultatele analizelor de laborator hematologie, frotiu periferic, aspirat medular, imunologie si testul Coomb's direct si indirect.

Concluzii: Dupa tratamentul urmat cu corticosteroizi si imunoglobuline in doze mari si transfuzie, 2 exsanguinotransfuzii, 2 plasmafereze, evolutia a fost nefavorabila prin hemoliza constanta, splenomegalie cu diametrul de 92 cm ($N=90\text{cm}$) si aparitia unor complicatii precum sindrom Cushing, risc de alloimunizare si risc infectios.

URGENTA IN DIABET - CETOACIDOZA

Autor: Maxim Andreea

Coautor: Ionescu Anamaria, Dragomir Diana Ramona, Chiper I.

Coordonator: Prof. Dr. Graur Mariana, Asist. Univ. Dr. Lacatus

UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

DKA e una din cele mai serioase complicatii acute ale DZ. Aceasta urgenta hiperglicemica continua sa fie una din cele mai importante cauze ale morbiditatii si mortalitatii in randul pacientilor cu DZ.

Scopul lucrarii: In studiul nostru asupra cazurilor de DKA internate de-a lungul anului 2005, am urmarit ca principale obiective sa demonstram importanta continuitatii tratamentului si dietei in controlul DZ si sa evidentiem cele mai frecvente cauze de DKA.

Materiale si metode: In anul 2005 s-au internat un numar de 104 pacienti cu DKA de diferite grade, dintre care 12% erau la prima internare. Majoritatea pacientilor au prezentat episoade de DKA in antecedente, cu multiple internari. Am studiat urmatorii parametri: distributia DKA pe grupe de varsta si sex, pe tipuri de DZ, pe cauze declansatoare de DKA, distributia pacientilor cu DKA in functie de vechimea diabetului, in functie de tratamentul administrat.

Rezultate si discutii: din cei 104 pacienti cu DKA, 58 pacienti erau de sex feminine, dintre care 34 cu DZ tip 1 si 24 cu DZ tip 2. S-au inregistrat un numar de 46 barbati, dintre care 28 cu DZ tip 1 si 18 cu DZ tip 2. Am observat o crestere a incidentei DKA la pacientii tratati cu insulina: 62 pacienti cu DZ tip 1 si 30 cu DZ tip 2 insulinonecesitant. Cele mai frecvente cauze declansatoare au fost abaterile de la tratament (34 pacienti) urmate de infectii (28 pacienti).

Concluzii: DKA ramane una din cele mai frecvente cauze de spitalizare a pacientii cu DZ. Desi fiziopatologia DKA este cunoscuta intr-o masura destul de mare, raspunsul la tratament tine in mare parte de factorul individual.

TRATAMENTUL CU LEFLUNOMIDE ESTE SUPERIOR TRATAMENTULUI CU AZATIOPRINA IN CONTROLUL FORMELOR SEVERE DE POLIARTRITA REUMATOIDA

Autor: Livia Gheorghe

Coautor: Valentina Gabriela Cocos, Sanziana Belu

Coordonator: Ioana Agache, Liliana Duca

Facultatea de Medicina, Universitatea Transilvania din Brasov

Rezumatul lucrarii:

Background: Formele severe de poliartrita reumatoida (PR) necesita frecvent terapie imunosupresoare, cu reactii adverse semnificative.

Obiectiv: Comparatie intre azatioprina si leflunomide, imunomodulator cu profil de siguranta net superior azatioprinei, pentru controlul formelor severe de PR.

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE**

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE **LIGA STUDENTILOR TG.MURES**

Design: 31 pacienti cu PR forma severa (criterii ARA) au fost randomizati intre tratament cu leflunomide 20 mg/zi per os (cu incarcare 100 mg/zi 3 zile) - grup A (18 pacienti, sex ratio 4/14, varsta medie 63 ± 12 ani) si azatioprina 100 mg/zi per os - grup B (13 pacienti, sex ratio 2/11, varsta medie 57 ± 14 ani) si evaluati dupa 9 luni pentru evolutia cu scaderea cu $> 50\%$ a scorului DAS, titrului FR (imunoturbidimetric) si anticorpilor antiCCP (ELISA), concentratiei serice a CRP si beta2 microglobulinei (turbidimetric) si pentru necesarul de corticoterapie sistemica pentru controlul puseelor de activitate ale PR (miligrame metilprednisolon/luna). Evaluare statistica prin Chi test.

Rezultate: Grup A comparativ cu grup B: reducere scor DAS 16(88.88%) vs. 5(38.46%) ($p < 0.01$); reducere titru FR 14(77.77%) vs 8(61.53%); reducere titru anticorpi antiCCP 13(72.22%) vs. 1(7.69%) ($p < 0.001$); reducere CRP serica 15(83.33%) vs. 8(61.53%); reducere beta2 microglobulina serica 15(83.33%) vs. 4(30.76%) ($p < 0.01$); necesar de corticoterapie sistemica (miligrame metilprednisolon/luna) 929 vs. 1770 ($p < 0.001$).

Concluzii: Dupa 9 luni de tratament leflunomide, comparativ cu azatioprina, a diminuat semnificativ scorul DAS, titrul anticorpilor antiCCP, concentratia serica a beta2 microglobulinei si necesarul de corticoterapie sistemica pentru puseele de activitate ale PR. Leflunomide este superior azatioprinei in controlul formelor severe de poliartrita reumatoida.

NEOPLASMUL DE COL UTERIN – STUDIU CLINIC IN PERIOADA 2002-2006 LA CLINICA DE ONCOLOGIE TARGU MURES

Autor: Linca Elena

Coautor: Cocis Adriana

Coordonator: asistent universitar dr. R. Demian

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Studiul cuprinde neoplasmul de col uterin in perioada 2002-2006 in judetul Mures.

Incidenta cancerului de col uterin este mai redusa in 2002 (97 cazuri) si mai crescuta in 2005 (129 cazuri). In toti anii studiati, incidenta a fost mai ridicata in mediul urban (69,5%) fata de cel rural (30,5%), grupa de varsta cea mai afectata fiind intre 50 si 60 ani (42%). De remarcat afectarea crescuta a grupei de varsta 30-40 ani in perioada 2005-2006.

Eficienta tratamentului - radioterapie si interventie chirurgicala - este maxima in stadiile I si II. Administrarea citostaticelor potenteaza eficienta radioterapiei. Posibilitatea aparitiei recidivei este cu atat mai mare cu cat stadiul este mai avansat, chimioterapia avand eficienta redusa in aceasta situatie.

Campania de depistare precoce, greu acceptata de populatie, ar duce la diagnosticarea majoritatii cazurilor in stadiu incipient, cu cresterea ratei supravietuirii si calitatii vietii.

ASPECTE PRIVIND COMPLICATIILE SI SUPRAVIETUIREA LA PACIENTII CU MIELOM MULTIPLU

Autor: Botianu Ana-Maria

Coordonator: Prof. Dr. G. Oltean, Dr. I. Macarie, Dr. Smaranda Demian
UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Introducere: Mielomul multiplu este o boala incurabila cu un tablou clinic polimorf prin gama larga de complicatii posibile.

Scop: Evaluarea complicatiilor aparute in timp , stabilirea unor corelatii intre complicatiile aparute, indicii biologici ai activitatii boli si supravietuirea.

Material si metoda: Am urmarit 120 pacienti diagnosticati si tratati cu mielom multiplu in Clinica Medicala I- Hematologie (1982-1 octombrie 2006).

Datele au fost prelucrate statistic utilizand testele: Spearson, t nepereche, logrank si curba Kaplan-Meyer.

Rezultate:

1.Supravietuirea medie inregistrata a fost de 55 de luni.

2.Constituie factori nefavorabili in ceea ce priveste supravietuirea:

1.prezenta disfunctiei renale la momentul diagnosticului(supravietuire medie de 15 luni , $p=0.0004$).S-a corelat si cu principalii indicatori clinico-biologici de gravitate ai activitatii bolii($p<0.05$).

2.infectiile pulmonare (supravietuire medie :12 luni, $p=0.0166$);

3.aparitia sindromului de hipervascozitate (complicatie rara dar cu risc de deces iminent);

2.Afectarea osoasa este dominata de leziunile osteolitice, fractura reprezentand actualmente o complicatie evitabila (timp mediu de aparitie de 56 luni).Utilizarea bifosfonatilor prelungeste timpul mediu pana la aparitia fracturii de aproximativ 2,5 ori.

3.Anemia de diverse grade este cea mai frecventa complicatie.

4.Alte infectii decat cele pulmonare nu s-au corelat cu gradul de supravietuire ($p=0.8324$). Pe primul loc s-au situat infectiile aparatului renal si respirator,aproximativ la egalitate, iar ca si agenti etiologici:Pseudomoas Aeruginosa si Escherichia Coli .

5.Tulburarile hemostazei au fost in general usoare,cazurile grave (hematom cerebelar, hemoragie digestiva superioara, hemoptizie) fiind singulare.

Concluzii:Managementul complicatiilor constituie o veriga importanta in tratamentul pacientilor cu mielom multiplu datorita impactului puternic al acestora asupra sperantei de supravietuire dar mai ales asupra calitatii vietii.

OXIGENOTERAPIA LA NOU-NASCUT

Autor: Chitoran Alina-Roxana

Coautor: Angheluta Alina-Daniela, Buture Alina,Ghinea Andrei,Teodor Ina-Georgiana

Coordonator: Conf. Dr. Stamatin Maria, Asist. Univ. Dr. Paduraru Lum

UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Obiective: Oxigenul este medicament si ca orice medicament poate sa aiba si efecte secundare. Oxigenoterapia se utilizeaza in cazuri limita cand nou-nascutul nu respira dupa stimulare tactila, prezinta respiratii neregulate,ineficiente,frecventa cardiaca mai mica de 80/min.

Materiale utilizate: surse de oxigen, surse de aspiratie,balon cu rezervor,masca adaptata la nou-nascut,manometru interpus intre balon si masca. Tehnica consta in permeabilizarea cailor respiratorii pozitionarea nou-nascutului in hiperextensie sau decubit lateral iar masca se va plasa etans.

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE

LIGA STUDENTILOR TG.MURES

Rezultate: Se verifica eficienta ventilatiei pri observarea miscarilor toracice. Daca nu se initiaza respiratia in 2 min se practica intubatia oro-traheala.

Concluzii si discutii: Oxigenul administrat va fi incalzit si umidificat cu ajutorul unui umidificator atasat la o sursa electrica pentru incalzire. Administrarea oxigenului in cort sau sac de oxigen este indicata la nou-nascut cu detresa respiratorie usoara.

Cuvinte cheie: oxigenoterapie, nou-nascut, ventilatie, balon si masca.

DIAGNOSTICUL BOLII HODGKIN PRIN METODE IMUNOHISTOCHIMICE

Autor: Ciorba Ilie-Marius

Coordonator: Conf. Dr. Adriana Habor

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Studiul cuprinde 329 bolnavi cu limfoame maligne, din care 54 cu boala Hodgkin, ce intereseaza preponderent grupele de varsta 0-20 si 21-30 de ani, cu o scadere a numarului de imbolnaviri dupa decada a cincea de viata. In privinta sexului am observat o pondere mai mare la barbati (67%) decat la femei (33%).

Scaderea ratei incidentei la persoane in varsta reflecta imbunatatirea diagnosticului diferential cu LMNH, prin utilizarea metodelor imunohistochimice.

Multe studii au aratat ca celulele Reed-Sternberg pot fi caracterizate prin expresia antigenelor CD15 si CD30, pe fragmente incluse in parafina. CD15 poate fi exprimat in unele limfoame nonhodgkin iar CD30 este prezent in celulele limfoide normale sau limfoame anaplastice. S-a gasit expresia CD30 in limfomul anaplastic T si expresa CD15+/- in boala Hodgkin. Pentru ca a fost demonstrata in 30-50% din cazurile de boala Hodgkin asocierea cu virusul Epstein-Barr, este importanta detectia pe celulele Sternberg a proteinei de latentă a virusului, LMP-1, expresie ce se regaseste exceptional in limfoamele anaplastice. Studii recente indica faptul ca in limfoamele anaplastice se produc translocatii t(2;5), care antreneaza hiperexpresia proteinei p80, produs al rearanjamentului genei ALK. Utilizarea anticorpilor care recunosc p80 este deci utila pentru diagnosticul diferential dintre boala Hodgkin si limfoamele anaplastice.

HIPERTENSIUNEA DE HALAT ALB. FORMA DE HIPERTENSIUNE REZISTENTA LA TRATAMENT.

Autor: Cosmin Chiru

Coautor: Gabriela Cioara

Coordonator: dr. Lucia Bostan

Universitatea "Ovidius" Constanta

Rezumatul Lucrarii:

Anumiti pacienti prezinta valori tensionale ridicate cand tensiunea arteriala se masoara in mediu spitalicesc sau cabinet medical. In contrast, la monitorizarea Holter pe 24h, valorile tensiunii arteriale se incadreaza in limite normale.

Prezentam cazurile a doi pacienti, barbat si femeie, cu varsta de 62 si respectiv 68 de ani, care au prezentat in mod constant la determinari repetate tensiune arteriala sistolica mai mare de 180 mmHg. Pacientii nu prezentau semne de afectare ale organelor tinta, dar in ciuda tratamentului

antihipertensiv complex (diurectic tiazidic, inhibitori de enzima de conversie, beta-blocanti, blocanti ai canalelor de calciu), valorile tensionale se mentineau ridicate. Se exclud cauzele posibile de hipertensiune arteriala secundara (stenoza de artera renala, hipotiroidism, hiperaldosteronism).

La monitorizare pe 24h a tensiunii arteriale se constata incadrarea in limite normale a valorilor TA, exceptie facand valorile TA inregistrate la orele la care TA era masurata si de catre medic. Se emite diagnosticul de hipertensiune arteriala de halat alb, care totusi prezinta risc intermediar intre tensiunea arteriala normala si hipertensiunea sustinuta.

HERNIA HIATALA LA COPIL

Autor: Loredana Moldovan

Coautor: Oana Gavriloiu

Coordonator: Asist.univ.dr.Marcela Sigmirean

UMF Tg.Mures

Rezumatul lucrari:

Recunoasterea herniei hiatale la copil este de data recenta.Pana in 1957, literatura mondiala referitoare la hernia hiatala la copil a fost foarte saraca,dar studiile recente arata ca incidenta acesteia este mult mai mare decat s-a anticipat.Hernia hiatala nu este o afectiune rara,neobisnuita.De cele mai multe ori copiii sunt asimptomatici si nu pretind vreun tratament sau sunt atat de putin afectati incat nu se adreseaza unui spital.Putini copii diagnosticati cu hernie hiatala au varsta sub un an, majoritatea fiind diagnosticati dupa aceasta varsta,posibil datorita uneia dintre complicatii.

Material si metoda:

S-au studiat retrospectiv foile de observatie ale pacientilor internati la Clinica de Pediatrie II dinTg. Mures, in perioada 2002-2006 , evaluandu-se datele celor diagnosticati cu hernie hiatala.

Am studiat:numarul pacientilor internati cu acest diagnostic in acea perioada,incidenta pe sex, varsta de debut,mediu de provenienta,simptomatologie la debut si patologie asociata.

Concluzii:

Studiul releva importanta diagnosticarii corecte si cat mai precoce a herniei hiatale la copil,in vederea instituirii tratamentului cat mai urgent pentru evitarea complicatiilor ulterioare.

VALOAREA SEMIOLOGICA A DETERMINARII GROSIMII INTIMA - MEDIE IN EVALUAREA PACIENTULUI ARTERIOPAT ATEROSCLEROTIC

Autor: Ciorba Ilie-Marius

Coautori: Tilea Ioana Alexandra, Serban R, Torzsok T, Cozlea

Coordonator: Sef de Lucrari Dr. Ioan Tilea

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

In lumea moderna, bolile cardiovasculare de natura aterosclerotica au o incidenta in permanenta crestere.

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE**

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE **LIGA STUDENTILOR TG.MURES**

Scopul lucrarii de fata este familiarizarea studentului de anul III al Facultatilor de Medicina cu tehnologiile neinvazive pentru aprecierea aparitiei si extinderii aterosclerozei in faze incipiente la pacientii cu risc.

Masurarea neinvaziva a grosimii intima - medie (IMT) utilizand examinarea ultrasonografica bidimensionala este o procedura bine definita pentru obiectivizarea stadiilor precoce ale procesului aterosclerotic, precum si urmarirea in timp a evolutiei acestuia (catre placa instabila), data fiind reproductibilitatea si sensibilitatea constanta a procedurii ultrasonografice. Acest fapt este net superior metodelor invazive de diagnostic (arteriografii seriate ale diferitelor segmente arteriale), mult traumatizante pentru pacient si cu costuri mai mari, aparatura sofisticata.

Material si metoda: au fost studiati un numar de 20 de pacienti arteriopati consecutivi internati in perioada 1 octombrie 2006 - 31 decembrie 2006 in Clinica Medicala III - Compartiment cardiologie. Acestia au prezenta modificari aterosclerotice tipice la nivelul arterelor membrelor inferioare (incadrabili in stadiile clinice II - IV Fontaine) la care s-a determinat IMT la nivelul arterelor carotide. Datele obtinute au fost raportate la datele normale ecografice existente in literatura fata de IMT, fiind totodata comparate cele obtinute la un lot martor de pacienti fara afectare vasculara periferica.

Rezultate: la pacientii arteriopati se constata o crestere net semnificativa a grosimii intima - medie ($p < 0,005$) comparative cu lotul martor.

Concluzii: determinarea grosimii intima - medie reprezinta o metoda usor accesibila de diagnostic a procesului aterosclerotic si de urmarire in timp a evolutiei acestuia sub tratament medical si influentarea factorilor de risc.

PURPURA TROMBOCITOPENICA IDIOPATIA LA COPIL - BOALA WERLHOF

Autor: Ciortea Carmen Diana

Coautor: Deliu Alina, Komuves Elisabeta

Coordonator: Dr Chincesan Mihaela

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Introducere:

PTI se defineste ca o stare patologica de hiperdistructie trombocitara periferica, produsa prin scurtarea perioadei de viata trombocitara, prin mecanism imunologic.

Evolutia si prognosticul sunt favorabile, dar in formele severe, poate avea si o evolutie nefavorabila.

Material si metoda :

Lucrarea isi propune sa prezinte cazul unui bolnav de sex masculin, in varsta de 7 ani, internat in Clinica de Pediatrie I Targu-Mures, pentru sindrom hemoragipar cutanat si mucos, prezentand la debutul bolii trombocitopenie severa ($Tr = 3000/mm^3$).

Pe baza datelor clinice si paraclinice, s-a interpretat cazul ca o PTI forma severa.

Evolutia bolii sub tratamentul administrat a fost nefavorabila, dovedindu-se a fi vorba despre un PTI corticorezistent, dar care nu a raspuns nici la tratament imunosupresiv (Azotioprina), Danazol (hormon androgen sintetic), cu raspuns partial si de scurta durata la tratamentul cu imunoglobuline intravenos.

Concluzie: Ramane in discutie, ca varianta terapeutica efectuarea splenectomiei.

HEMORAGIILE DIGESTIVE SUPERIOARE: ASPECTE ETIOLOGICE, CLINICE SI TERAPEUTICE

Autor: Craciun Nicoleta

Coordonator: Conf. dr. Ligia Bancu

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Introducere: Hemoragiile digestive superioare(HDS) reprezinta urgente medico-chirurgicale. Scopul studiului este evaluarea complexa a cazurilor HDS.

Material si metoda: din 8345 de endoscopii digestive superioare (EDS) efectuate in perioada 2005-2006 in Laboratorul de endoscopie digestiva a Spitalului clinic Judetean de urgenta Mures, au fost atezazurile HDS, s-a analizat etiologia,aspectul endoscopic.gravitatea acesteia,prevalenta infectiei ci Helicobacter pylori si in cazurile indicate eficienta hemostazei endoscopice.

Rezultate: Din cei 8345 pacienti investigati am avut 934 cazuri de HDS,predominant la grupele de varsta 40-75 ani, cele mai frecvente date de ulcere duodenale(26.06)si gastrice(16.5). Au predominat formele usoare de HDS iar metodele de hemostaza si-au dovedit eficacitatea in 86% la cazurile cu ulcere hemoragice si in 93% in cazurile cu efracție variceala.

Concluzii:Predominanta HDS din ulcere duodenale si gastrice,a formelor usoare,in formele grave creste prevalenta infectiei cu Helicobacter pylori, eficienta metodelor de hemostaza endoscopica.

EVALUAREA FACTORILOR DE RISC AI OSTEOPOROZEI SI URMARIREA EFICIENTEI TRATAMENTULUI CU RISEDRONAT 35 mg

Autor: Niga Szasz Ecaterina

Coautor: Dr. Krausz Ludovic, Opra Timea Magdolna, Feurdean

Coordonator: Asist. univ .dr .med. Cristina Corina Radu

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Osteoporoza consta in afectarea generalizata si progresiva a scheletului osos, in care scaderea densitatii minerale osoase si modificarile microarhitecturii duc in final la o fragilitate osoasa exagerata, avand ca si complicatie fractura osoasa. Astfel, conform IOF World Congress on Osteoporosis 2004, in 1990 in lume 1,7 milioane de persoane au suferit fracturi de sold si se estimeaza ca in 2050 numarul acestor persoane sa depaseasca 6 milioane. Din aceste considerente se acorda o atentie din ce in ce mai sporita screening-ului osteoporozei si prevenirii fracturilor.

Scopul lucrarii este de a evalua factorii de risc implicati in etiopatogenia osteoporozei si corelarea acestora cu parametri obtinuti prin qUS (osteodensitometria cu ultrasunete). In a doua parte a lucrarii, se analizeaza modul in care variaza parametri qUS in timpul tratamentului cu risedronat 35mg o data pe saptamana.

Lotul de studiu a cuprins pacientele care s-au prezentat pentru screening la Cabinetul Individual de Fizioterapie din Miercurea-Ciuc, precum si din localitatile limitrofe. Monitorizarea factorilor de risc s-a efectuat prin date obtinute in urma unui chestionar de evaluare a factorilor personali, ereditari, a celor derivati din stilul de viata si a simptomatologiei. Pentru a doua parte a

lucrarii s-a studiat si aderenta pacientelor la tratament si eventualele efecte adverse constatate la administrarea bifosfonatului risedronat 35 mg. Osteodensitometria cu ultrasunete s-a efectuat folosind aparatul GE Lunar Achilles.

CONSIDERATII PATOLOGICE IN CARCINOAMELE RENALE

Autor: Ionita Ramona

Coautor: Pintican Monica

Coordonator: Andrada Loghin U.M.F. Tg-Mures. *Disciplina de Histologie*
UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Tumorile renale sunt clasificate la ora actuala de catre OMS(2004) pe baza aspectului lor histologic, precum si pe baza caracterelor citogenetice specifice fiecarui tip tumoral. Dintre tumorile epiteliale maligne, cele mai frecvente sunt carcinoamele renale cu celule clare.

Material si metoda:

Au fost studiate 228 de cazuri de tumori renale provenind de la Clinica de Urologie din Targu-Mures, examinate histopatologic in Laboratorul de Anatomie Patologica al Spitalului Clinic Judetean Targu-Mures, in perioada ianuarie 2001-decembrie 2006. Pieseile au fost fixate in formol 10%, iar dupa prelevare fragmentele au fost introduse in parafina, sectionate si colorate cu Hematoxilina-Eozina. Pe piesele astfel prelucrate au fost determinati factori prognostici cu importanta in evolutia ulterioara: tipul tumoral, stadiul pathologic (dupa OMS 2004), gradul Fuhrman(bazat pe aspectul nuclear).

Rezultate:

Din cele 228 de cazuri studiate, majoritatea au fost carcinoame renale cu celule clare, 142 de cazuri, 17 carcinoame papilare, 31 carcinoame cromofobe. Gradul Fuhrman predominant a fost gradul Fuhrman 2 in 90 cazuri, urmat de gradul Fuhrman 3 in 33 cazuri si gradul Fuhrman 4 in 21 cazuri.

Concluzii:

Din analiza statistica a datelor reiese ca cele mai frecvente tumori renale care au fost examinate sunt carcinoamele renale cu celule clare, date care sunt in concordanta cu cele din literatura. Evolutia ulterioara a acestor tumori depinde in mare masura de tipul histologic, stadiul pathologic si gradul Fuhrman.

DIAGNOSTICUL MOLECULAR AL PACIENTILOR CU ATROFIE MUSCULARA SPINALA DIN ROMANIA

Autor: Monica Stavarachi

Coautor: Pompilia Apostol

Coordonator: drd. Lucian Gavrilă

Facultatea de Biologie, Universitatea Bucuresti

Rezumatul lucrarii:

Atrofia musculara spinala (SMA) este o boala cu transmitere autozomal recesiva, caracterizata prin degenerarea motoneuronilor din coarnele anterioare medulare. Boala se manifesta printr-o hipotonie progresiva a musculaturii proximale, urmata de atrofiere. In Romania, nu sunt raportate date privind prevalenta, incidenta sau tipurile de SMA existente.

Prezentul studiu si-a propus diagnosticarea moleculara a pacientilor cu SMA, etapa esentiala in stabilirea diagnosticului de certitudine al bolii. Studiul a inclus 49 de subiecti ce s-au adresat Spitalului Al.Obregia din Bucuresti, dintre care 25 de pacienti si 24 de rude gradul I. Diagnosticarea clinica a pacientilor a suspionat, din punct de vedere al tipurilor de SMA existente, urmatoarea distributie: 9 pacienti tip I, 11 tip II, 5 tip III. Consecutiv extractiei ADN, prin tehnica PCR-RFLP, am analizat cele mai comune mutatii asociate cu SMA, prezente la nivelul exonilor 7 si 8 ai genei SMN1.

Cercetarile efectuate au evidentiat deletia homozigota a exonului 7 la 64 % dintre pacienti afectati de SMA. Desi aceasta mutatie este dupa cum ne-am asteptat, cel mai des intalnita la pacientii cu SMA, frecventa stabilita de noi este net inferioara raporturilor din literatura (95%). De asemenea, este de mentionat prezenta unui caz suspionat clinic cu SMA tip I, la care nu s-a identificat deletia homozigota a exonilor 7 si 8. Existenta altor mutatii in gena SMN1 ar putea fi cauza acestei necorelari genotip; fenotip. In lotul rudelor investigate, nu a fost identificata niciuna din mutatiile analizate. Studii suplimentare cantitative sunt necesare pentru identificarea conditiei de purtator.

AFECTAREA HEPATICA IN INFECTIA CU VIRUSUL IMUNODEFICIENTEI UMANE

Autor: Mosneag Carmen

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Carmen Chiriac

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Obiectiv: Evaluarea afectarii hepatice la pacientii infectati cu virusul imunodeficientei umane.

Material si metoda: Studiul retrospectiv a analizat 79 de cazuri internate pe parcursul anului 2006 la Clinica de Boli Infectioase I Tg. Mures. S-au monitorizat:

- markeri serologici de coinfectie HIV cu HBV, respectiv HCV (AgHBs, AgHBe, AchBc, AchCV);
- parametri biologici ai sindromului biochimic de citoliza si colestaza hepatica (GOT, GPT, FA, GT, LDH, Bi totala);
- investigatii paraclinice (ecografia abdominala si gastroscopia pentru evidentiarea prezentei varicelor esofagiene);
- tratamentul antiretroviral administrat;
- infectii oportuniste.

Rezultate: 55,7% din pacienți proveneau din mediul rural. Majoritatea (69,62%) a fost cuprinsă în grupa de vârstă 17-18 ani, iar 66,67% a pacienților se aflau în stadiul C3 clinico-imunologic al infecției cu HIV. Afectarea hepatică a apărut într-un procent mai ridicat la sexul masculin (51,9%). 34,61% a pacienților prezentau hepatopatie cronică. La 48 de cazuri (61,54%) s-a constatat asocierea infecției HIV cu hepatita virală cu virus B. 18,75% dintre aceștia prezentau replicare virală atestată de prezența în ser a AgHBe. Testele de citoliză și colestață hepatică au înregistrat valori crescute (de peste 5 ori valoarea normală) la 50,63%, respectiv 40,5% din pacienți. 72,15% a pacienților au beneficiat de terapie antiretrovirală, iar în 22 de cazuri (27,85%) tratamentul nu a fost urmat datorită hepatotoxicității sau lipsei de aderență. 46,83%, respectiv 13,92% din pacienți au fost pozitivi serologic pentru virusul citomegalic, respectiv toxoplasmoza.

Concluzii: La persoanele infectate cu HIV, afectarea hepatică este evidentă și este multifactorială:

- coinfectia HIV- virusuri hepatice;
- hepatotoxicitate post-terapie antiretrovirală;
- infecții oportuniste.

AFECTAREA SISTEMULUI NERVOȘ CENTRAL ÎN INFECȚIA CU VIRUSUL IMUNODEFICIENȚEI UMANE

Autor: Ioana Stoica

Coautor: Raluca Andrada Luca

Coordonator: șef de Lucrări dr. Carmen Chiriac

UMF Tg. Mureș

Rezumatul lucrării:

Afectarea sistemului nervos central în infecția cu virusul imunodeficienței umane

Rezumatul lucrării:

Obiectiv: Am evaluat afectarea SNC la pacienții infectați cu virusul imunodeficienței umane, în era HAART (highly active antiretroviral therapy).

Material și metoda: studiul retrospectiv s-a realizat în perioada 1 ianuarie-31 decembrie 2006 pe un număr de 56 de pacienți seropozitivi monitorizați în Clinica de Boli Infecțioase 1 Tg Mureș. S-au efectuat: examen clinic neurologic, examinare CT, examenul LCR și evaluarea statusului imun și virusologic.

Rezultate: marea majoritate a pacienților (80,35%) au fost încadrați în stadiul SIDA C3 (conform clasificării infecției HIV/SIDA CDC 1996). 35,71% din pacienți nu au beneficiat de terapie ARV din lipsa de complianță și aderență, iar 64,28% din pacienți au urmat terapie HAART.

Cele mai frecvente manifestări neurologice înregistrate au fost: encefalopatia HIV progresivă (62,5%), meningoencefalită cu *Cryptococcus neoformans* (42,85%), meningită TBC (1,78%), AVC (7,14%) și Toxoplasmoza cerebrală (5,35%).

Examenul CT a relevat atrofie corticală moderată/severă (20,68%), zone de demielinizare în substanța albă subcorticală (20,68%), edem cerebral difuz (10,34%) și leziuni vasculare (10,34%). Din totalul cazurilor studiate s-a înregistrat un procent de 21,42% decese.

Concluzii: encefalopatia HIV progresiva este cea mai frecventa manifestare a SNC in stadiul SIDA. Infectiile oportuniste ale SNC se coreleaza cu un deficit imun sever. HAART a redus substantial incidenta manifestarilor SNC corelate cu infectia HIV.

ALGOLAGNIA

Autor: Cristiana Ioana Cordun

Coautor: Andreea Roman

Coordonator: Asistent Dr. Victor Cojocaru

UMF "Gr.T.Popa" Iasi

Rezumatul lucrarii:

Desi intalnit in zone culturale diferite, fenomenul de algolagnie este majoritar incadrat ca parafilie in clasa tulburarilor sado-masochiste (resimtirea durerii ca placere). Conform altor surse, algolagnia, contrar masochismului, nu presupune plasarea in pozitie de submisivitate. Cautarea placerii dicteaza, se pare, directia fiecărei decizii comportamentale, constituind fundamentul constiintei.

Tendinta actuala in neurologie este reinterpretarea modului in care creierul uman declanseaza si intretine senzatia de placere.

Se descriu circuite neuronale implicate in procesele cerebrale de stabilire a actiunilor comportamentale: un circuit al recompensei, la nivelul banii prefrontale mediale(MFB), constituita din aria tegmentala ventrala, nucleul accumbens, amigdala, cortex prefrontal (mediatori chimici: dopamina-dorinta, motivatia placerii si opioidele endogene-crearea senzatiei propriu-zise de placere) si un circuit al pedepsei, sistemul periventricular(PVS), format din hipotalamus, substanta cenușie periaeductala, hipocampus, amigdala(mediatorul chimic:acetilcolina).

MFB este implicat in ciclul dorinta-actiune-satisfactie, iar PVS in reactia de fuga sau lupta.Impreuna constituie BAS(behavioural approach system). De activitate contrarie exista BIS(behavioural inhibition system), activat cand se constientizeaza ineficienta unei actiuni.

Un rol major au nucleul accumbens si cortexul orbitofrontal(OFC). Fiecare forma de placere e atasata unui anumit set de neuroni din structura OFC ("etichetare" a semnalelor senzitive cu grade diferite de placere). OFC stabileste si momentul in care e necesara intreruperea unei activitati furnizoare de placere prin "sensory specific satiety". Drogurile realizeaza un by-pass al OFC, determinand dependenta.

Durerea insasi provoaca analgezii prin stimularea sistemelor opiatidergice din accumbens si OFC, sub influenta modulatora a sistemului dopaminergic limbic, care asigura invatarea si anticiparea.

EVALUATION OF ACUTE PANCREATITIS OUTCOME BY CLINICO-BIOLOGICAL AND CT SEVERITY SCORES

Autor: Ingrid Alexandra Zamfir

Coautor: Loredana Ioneta Copaceanu

Coordonator: dr. Daniela Lazar

Universitatea de Medicina si Farmacie "Victor Babes" din Timisoara

Rezumatul lucrarii:

INTRODUCTION: Acute pancreatitis is an acute inflammation of pancreas and peripacreatic tissue due to activation of pancreatic enzymes by different etiologies. Those activated enzymes conduct to necrosis of pancreatic and peripacreatic tissue.

AIM: To assess the outcome of patients with acute pancreatitis in gastroenterology and surgical departments.

MATERIAL AND METHODS: We studied 123 patients, 66 men, 57 women, admitted for a first episode of AP over a 4 years period. All patients underwent ultrasound, CT-Balthasar scoring system and were classified according to the Ranson criteria: mild (75 cases), moderate (36 cases) and severe pancreatitis (12 cases).

RESULTS: The mean Balthasar score was 3,00 and the mean Ranson 2,51. The main etiology of AP was biliary -70 patients, followed by ethanol -34. For mild AP (mean Ranson 1,28 +/- 0,77), most frequent CT stages were A and B. 3 patients presented cysts and 3 minimal ascitis/peripacreatic collections. In the moderate AP group, 44,4% patients were Balthasar stage C, 11,1%-stage E. Mean Balthasar score. 6 patients presented cysts, 6 abdominal collection, 3 obstructive jaundice, 3 pancreatic necrosis, 3 dynamic ileus, 3 pyocolecistitis and 2 patient pancreatic abscess. Out of the group with severe AP 50% presented hypotension and shock. Mean Balthasar score was 6,5 +/- 4,2; 9 presented pancreatic necrosis. 50% patients had ascitis and peripacreatic collections, 6 pleural/pericardic effusions, 3 developed MOFS (2 death) and 3 needed resection of the infected necrosis (1 death).

Conclusions: The early evaluation of AP using clinical, biochemical and CT scoring systems can predict the outcome of the disease and helps taking the therapeutical decision.

MALNUTRITIA PROTEIN-CALORICA IN BOLILE MALIGNNE LA COPII

Autor: Istrate Elena-Raluca

Coordonator: Adrienne Horvath

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Scop:

- evaluarea dezvoltarii somatice a copiilor suferinzi de o boala maligna
- determinarea efectului bolii maligne asupra starii de nutritie

Material si metoda-Pediatric nr 1 Tg-Mures

-Perioada 2002ian-2006iunie

-Studiul a 37 bolnavi cu boli maligne din punctul de vedere al dezvoltarii somatice:-Masuri antropometrice: Greutate, Lungime

-Ex laborator: fier seric, proteine totale, glicemia, uree, creatinina, transaminaze

-Studiul longitudinal: debut, tratament intensiv, dupa terminarea tratamentului

Concluzii

1. La debutul bolii maligne 52% din bolnavi au greutate sub 25 de percentile, care se mentine sub tratament citostatic intensiv, apoi se amelioreaza treptat, chiar sub tratament citostatic de intretinere in cazul unei alimentatii corecte. Dupa terminarea tratamentului citostatic doar 25% din bolnavi au greutate sub 25 percentile

2. Inaltimea stagneaza sau chiar scade sub tratament intensiv, se amelioreaza sub tratament de intretinere si se normalizeaza dupa incheierea tratamentului citostatic

3. Examinarile de laborator (transaminaze, fier seric, glicemia, proteine totale, uree, creatinina) nu sunt utile in evaluarea nutritiei copilului cu cancer, ele se modifica secundar bolii de baza sau a tratamentelor antitumorale

-hipoproteinemia

-ureea, creatinina scazuta

4. Prevenirea respectiv corectarea timpurie a malnutritiei protein-calorice la copilul cu cancer este esentiala pentru supravietuire (malnutritia este un factor de prognostic nefavorabil pentru supravietuire in cancer).

EPILEPSIA SIMPTOMATICA IN MALFORMATIILE ARTERIO-VENOASE

Autor: Daniel Rotariu

Coautor: Siomona Paduraru

Coordonator: Dr. Hodorog Diana

UMF "Gr.T.Popa" Iasi

Rezumatul lucrarii:

Introducere: Malformatiile arterio-venoase (MAV) reprezinta o patologie frecventa a adultului tanar, cele mai frecvente manifestari sunt reprezentate de accidente hemoragice si crizele epileptice.

Material si metode: Pezint un caz al unei tinere ce prezinta crize pariale urmate de generalizare secundara. Crizele au aparut la varsta de nouasprezece ani (actualmente treizeci si trei), au avut un caracter evolutiv (de la crize morfeice la crize diurne) si au persistat sub tratament antiepileptic (multiterapie).

Rezultate: examenele paraclinice si imagistice au condus catre urmatorul diagnostic : malformatie arterio-venoasa cu localizare prefrontala, cu vase nutritive provenind din artera cerebrala medie si artera cerebrala anterioara, si drenaj in sinusul longitudinal superior.

Concluzii: Cauza epilepsiei la aceasta pacienta este o MAV, ceea ce catalogheaza acest tip de epilepsie ca epilepsie simptomatica. Tratamentul crizelor epileptice in acest caz o constituie o terapie asociata : metode chirurgicale de indepartare a MAV si terapie antiepileptica medicamentoasa pentru a preveni aparitia crizelor epileptice post interventie chirurgicala.

PATOLOGIA GENETICA A TROMBOCITULUI - ANOMALIA MAY-HEGGLIN

Autor: Danulescu Razvana

Coautor: Danulescu Raluca, Hutanu Raluca

Coordonator: Conf. Dr. Ingrid Miron, Dr. Antonela Ciobanu

UMF "Gr.T.Popa" Iasi

Rezumatul lucrarii:

Evaluarea unui pacient cu fenomene hemoragice este o problema frecventa in hematologia pediatrica. Exista insa cazuri cand trombopenia prezinta si alte caracteristici clinico-biologice, ce se constituie in boli genetice cu incidenta scazuta.

Prezentam cazul unui pacient de sex masculin, L.V., in varsta de 5 ani, care s-a internat pentru explorarea unui sindrom hemoragipar la traumatisme minore, insotit de epistaxisuri recidivante, dar fara manifestari purpuro-petesiiale.

La examenul clinic prezenta echimoze pe membrele inferioare si semnele si simptomele unui episod acut de infectie a cailor respiratorii superioare.

Din antecedentele heredo-colaterale retinem rudele paterne cu aceleasi manifestari.

Investigatiile efetuate au aratat trombopenie severa, cu macrotrombocite, dar cu functie normala. Audiograma si examenul oftalmologic sunt in limite normale.

S-a conturat diagnosticul de anomalie May-Hegglin, sustinut si de evidentiarea corpusculilor Dohle in granulocite. In cadrul diagnosticului diferential au fost luate in considerare: Sindromul Epstein, Sdr. Fechtner, Sdr. Sebastian, Sdr. Bernard-Soulier, Sdr. Alport.

Cazul prezentat a necesitat realizarea unui algoritm special de diagnostic, iar genetica moleculara este cea care confirma diagnosticul suspiciat pe baza elementelor clinice si de laborator patologice.

Patologia ereditara a trombocitului este o entitate rar intalnita in pediatrie. Investigarea ei complexa este necesara pentru diferentierea de alte trombopatii si acordarea terapiei adecvate.

TOXOPLASMOZA CONGENITALA - ASPECTE ALE SUFERINTEI FETO- PLACENTARE SI SECHELE NEURO-OCULARE

Autor: Dr. Barbu Iulia

Coordonator: Conf. dr. Lazar Lidia
UMF "Carol Davila", Bucuresti

Rezumatul lucrarii:

Toxoplasmoza este o infectie parazitara cu o prevalenta nebanuita, cu severe consecinte la femeia gravida si la bolnavii imunodeficienti. Prin urmare, masurile profilactice si diagnosticul precoce sunt esentiale in managementul infectiei.

Prezentul studiu s-a realizat in Clinica de Boli Parazitare a Spitalului Colentina Bucuresti pe un lot de 65 de paciente cu toxoplasmoza primara sau reactivata in timpul sarcinii. S-au urmarit parametrii demografici, factorii comportamentali la risc, antecedentele obstetricale, debutul si manifestarile bolii, kinetica anticorpilor specifici antiToxoplasma (IgM, IgG) determinati prin metoda ELISA. Depistarea anomaliiilor feto-placentare s-a realizat prin ecografie transabdominala trimestriala, iar postnatal prin examen anatomopatologic la noul-nascutul mort sau prin examene clinice, imagistice si imunologice la sugar.

Din analiza lotului s-a constatat ca cel mai afectat organ a fost SNC (35,3%). Anomalia malformativa frecvent intalnita a fost hidrocefalia (39,13%). Alte malformatii s-au decelat la nivelul cordului la 15,3%, ocular la 13,8%, pulmonar la 6,1% si renal. Factorii de risc identificati au fost contactul cu pisica (41,6%), alimentele incorect prelucrate termic (carnea, laptele) si gradinaritul. Majoritatea anomaliiilor s-au evidentiat in trimestrul II de sarcina (45,6%). In 24,5% modificarile s-au observat in trimestrul III si in doar 7,01% s-au decelat in trimestrul I. La 22,8% diagnosticul s-a stabilit postnatal prin examen anatomopatologic la noul-nascutul mort sau prin examene clinice, imagistice si imunologice la sugar.

Prin impactul multifocal asupra fatului, infectia cu T.gondii reprezinta o importanta cauza de handicap neuropsihic, limitand dezvoltarea intelectuala si ia sociala armonioasa. Screeningul ecografic si seroimunologic sunt atitudini preventive eficiente, concomitent cu educatia medicala a femeii.

NOI TEHNICI IRM PENTRU STUDIUL PATOLOGIEI CEREBRALE

Autor: Dr. Maria-Lucia Muntean

Coordonator: Conf. dr. Lazar Lidia

Clinica Neurologie, Cluj-Napoca

Rezumatul lucrării:

IRM (imagistica prin rezonanță magnetică) este privită în mod tradițional ca o metodă de obținere a imaginilor ce prezintă structura internă a corpului în scopuri medicale. Această lucrare descrie aplicații IRM care trec dincolo de simpla descriere a anatomiei până la imagineria parametrilor fiziologici și funcționali. Acestea pot fi utile atât pentru studii neurologice de bază cât și pentru scopuri clinice practice.

IRM de difuzie este utilizat în studii clinice pentru identificarea și vizualizarea relației spațiale între structurile substanței albe și leziunile cerebrale, cum ar fi tumorile.

Se considera că IRM de perfuzie aduce date importante în evidențierea țesutului cerebral implicat în evoluția stroke-ului.

IRM funcțional (fIRM) folosind contrast dependent de nivelul sangvin de oxigen (BOLD) identifică regiunile cerebrale ce devin active în timpul activităților mentale. El este folosit pentru analiza organizării creierului și pentru planificarea neurochirurgicală în tumorile cerebrale.

STUDIU ASUPRA FACTORILOR DE RISC ȘI FORMELOR DE GRAVITATE ALE RETINOPATIEI DIABETICE

Autor: Dragomir Diana Ramona

Coautori: Turcanu Elena Mirabela, Maxim Andreea

Coordonator: Prof. Dr. Mariana Graur, Asist. Univ. Dr. UMF Iași

Rezumatul lucrării:

Retinopatia diabetică (RD) este principala cauză de orbire în populația de vârstă activă din țările civilizate și principala complicație oculară pe termen lung a diabetului. Aceasta se datorează microangiopatiei, unul din primele semne ale afectării vasculare. Afectează atât pacienții cu DZ tip 1 cât și pacienții cu DZ tip 2.

Scopul lucrării: evidențierea factorilor de risc și studiul retinopatiei diabetice la un lot de pacienți cu DZ tip 2, lotul de pacienți cu DZ tip 1 fiind lot control.

Material și metodă: Lucrarea de față se bazează pe realizarea unui studiu retrospectiv pe un lot de 928 de pacienți care s-au prezentat în Stațiunea de Diabet, Nutriție și Boli Metabolice ale Spitalului „Sf. Spiridon”, Iași pentru controlul anual, în perioada 01.01.2005 - 30.06.2005.

Dintre aceștia 142 (15%) erau diagnosticați cu DZ tip 1, 756 (82%) cu DZ tip 2, 21 (2%) cu diabet secundar, 3 (0,3%) cu STG și 6 (1%) cu dislipidemie.

Am urmărit factorii de risc (obezitatea, fumatul, consumul de alcool și dislipidemiile), repartizarea formelor de gravitate în rândul pacienților incluși în studiu, precum și asocierea edemului macular.

Rezultate: Din totalul de pacienți cu DZ retinopatia a fost absentă la 672 pacienți (72%) și prezenta la 256 (28%), incidența fiind mai mare în rândul pacienților cu DZ tip 1.

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITĂȚII DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE**

TG.MUREȘ

NUMĂR EDITAT DE **LIGA STUDENȚILOR TG.MUREȘ**

Concluzii: Am observat un numar mai mare de cazuri de pacienti cu DZ tip 2 si RD bilaterala , comparativ cu cei cu DZ tip 1. Referitor la stadiile RD , se poate observa ca forma cea mai frecventa de RD este RDNP. Edemul macular se asociaza atat cu DZ tip 2 cat si cu DZ tip 1, cu o incidenta mai mare in cadrul DZ tip 2 de aproximati 4 ori mai mare .

Screening-ul periodic al pacientilor diabetici reprezinta modalitatea optima de depistare a RD in timp util .

REACTIVAREA HBV LA PACIENTII CU CANCER DUPA CITOSTATICE

Autor: Dragomir Roxana

Coautor: Zait Lavinia Maria

Coordonator: Dr. Macarie

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

La pacientii cu cancer care au hepatita B cronica(HBV),apare o rata foarte mare a complicatiilor hepatice in timpul chimioterapiei cu citostatice,si aceasta a fost atribuita reactivarii HBV. Acest studiu urmareste factorii de risc care apar in functie de varsta,sex si tipul de cancer.

Am studiat statistic cazuistica din Clinica de Oncologie si Clinica de Hematologie Targu Mures, din perioada 1998-2006.Din 128 de pacienti cu cancer si purtatori de HBV,dupa citostatice, la 36 de persoane virusul hepatic B s-a reactivat, iar la restul de 92 de persoane nu.In functie de sex:la barbati la 16 s-a reactivat,iar la 40 nu,la femei la 20 s-a reactivat ,iar la 52 nu.Media de varsta la care s-a reactivat a fost de 46,5ani. In functie de tipul de cancer:cancer de san -16 reactivari,23 nu;limfoame-7 reactivari.5 nu;cancer gastrointestinal-2 reactivari,27 nu;cancer de plaman-3 reactivari,10 nu;alte tipuri de cancer-3 reactivari,16 nu.

Concluzii :Cancerul de san si limfoamele sunt factori care favorizeaza reactivarea HBV.

ASPECTE CLINICO-MORFOLOGICE IN GASTRITELE CU HELICOBACTER PYLORI

Autor: Eftimie Lucian George

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Gastritele reprezinta o afectiune frecventa in randul populatiei generale, factorul etiologic cel mai frecvent implicat fiind infectia cu Helicobacter pylori.

Scopul studiului: evaluarea prevalentei gastritelor cu Helicobacter pylori, studiul simptomatologiei, aspectelor endoscopice si histopatologice precum si a evolutiei acestor afectiuni dupa eradicarea infectiei .

Material si metoda: 850 de pacienti cu gastrita care au efectuat endoscopie digestiva superioara in ultimii 4 ani au fost testati pentru infectia cu Helicobacter pylori. Au fost evaluati, dupa trierea prin criterii de includere si excludere clare, din punct de vedere al aspectului endoscopic, al simptomatologiei si al rezultatului histopatologic. Pacientii cu Helicobacter pylori pozitiv au fost repartizati in doua loturi, a cate 60, tratati lotul A cu Pantoprazol, Claritromicina si Amoxicilina, lotul B cu Sucralfat. La 2 si 6 luni dupa desavarsirea terapiei au fost reevaluati clinic, endoscopic si histopatologic.

Rezultate : prevalenta infectiei cu H.pylori a fost de 73,29%, media de varsta 48,2 ani. Aspectul endoscopic cel mai frecvent a fost de gastrita eritematoasa antrala, dg. histopatologic prevalent: gastrita

cronica superficiala activa, simptomul predominant: durerea epigastrica. Eradicarea infectiei cu *Helicobacter pylori* in lotul A (singurul tratat cu acest scop) a fost de 93,33%. În cazul pacientilor la care infectia a fost eradicata s-a observat remisiune simptomatologica, endoscopica si histologica in peste 75% din cazuri.

Concluzii :

1. rata crescuta de eradicare a infectiei
2. ameliorarea sau vindecarea macroscopica si microscopica a gastritelor in urma eradicarii infectiei cu *Helicobacter pylori*
3. necesitatea depistarii si tratamentului prompt al *Helicobacter pylori* in gastritele cronice

EFICIENTA TRATAMENTULUI HEMOREOLOGIC IN OBSTRUCTIILE ARTERIALE PERIFERICE ALE MEMBRELOR INFERIOARE - STUDIU CLINICO-RADIOLOGIC

Autor: Faur Alexandru

Coautori: Gergely Andrea, Fabian Mirela

Coordonator: asist. univ. dr. Fulop Eugen

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Obiectiv: Studiul isi propune sa identifice prin analize complexe angiografice, anatomice si clinice, vascularizatia membrelor inferioare, in ceea ce priveste realizarea de colaterale intre ramurile principalelor artere ale gambei, dupa cel putin doua cure de tratament hemoreologic.

Material si metoda: In cadrul acestui studiu am folosit un lot de 100 de pacienti de ambele sexe, cu afectiuni arteriale obliterante cronice ale membrelor inferioare, internati in Clinica Medicala II Targu-Mures, de cel putin doua ori in perioada octombrie 2005- octombrie 2006. Ca metoda de studiu, s-a folosit arteriografia membrelor inferioare, obtinuta in urma punctiei arterei femurale comune si injectarea de substanta de contrast de ultima generatie, urmata de efectuarea de clisee radiologice seriate dinspre proximal spre distal.

Rezultate: In urma evaluarii s-a observat - la 71% din pacienti s-a mentinut viabilitatea membrului afectat, in urma tratamentului hemoreologic, 18% din pacienti au necesitat interventie chirurgicala cu amputarea extremitatii distale a membrului inferior, la 10% din pacienti s-a practicat amputatia inalta de coapsa, 1 pacient care nu s-a prezentat la reevaluare.

Concluzii: din cei 100 de pacienti inclusi in studiu un procent foarte mare au dezvoltat colaterale in urma tratamentului vasodilatator si hemoreologic sustinut si continuu. Acest lucru are drept rezultat o imbunatatire semnificativa a indicelui Doppler, a indicelui disbazic si nu in ultimul rand al confortului psihic. Astfel se evita tratamentul chirurgical de amputatie a membrului afectat, ceea ce are ca urmare in mod inevitabil, scoaterea individului din circuitul social.

TRATAMENTUL CU INHIBITORI DE ENZIMA DE CONVERSIE IN INSUFICIENTA CARDIACA ISCHEMICA - STUDIU RETROSPECTIV AL CAZUISTICII CLINICII MEDICALE III TARGU MURES

Autor: Flavia Pintican

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE**

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE **LIGA STUDENTILOR TG.MURES**

Coautori: Theil A., Serban R, Cozlea D.L., Ciorba M.
Coordonator: *Sef Lucrari Dr. Ioan Tilea*
UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Introducere: O importanta consecinta a ischemiei miocardice este reprezentata de remodelarea ventriculara prin dilatare ventriculara si hipertrofieri miocardului neinfarctizat. Astfel apare insuficienta cardiaca, manifestata clinic prin scaderea tolerantei la efort, aparitia edemelor, dispneei.

Scop: stabilirea utilitatii inhibitorilor enzimei de conversie (IEC) in remodelarea cardiaca post infarct miocardic (IM), in asociere cu insuficienta cardiaca (IC).

Material si metoda: S-au inclus in studiu un numar de 190 de pacienti consecutivi internati in Clinica Medicala III Targu Mures in perioada 1 ianuarie 2002 - 31 decembrie 2006, cu simptomatologie NYHA I-IV a IC si disfunctie cardiaca obiectivizata ecografic. Datele anamnestice, clinice si paraclinice au stabilit ca substrat etiopatogenetic principal boala cardiaca ischemica (IM acut/vechi, transmural); un numar de 180 pts. (94,74%) au beneficiat de scheme de tratament care au inclus IEC; s-au studiat tipul si doza IEC administrati, precum si asocierea acestora cu alte medicamente. S-a urmarit modificarea incadrarii in clasificarea NYHA si parametrii clinici. Informatiile obtinute au fost introduse intr-o baza de date, prelucrarea lor facandu-se cu ajutorul Microsoft Excel.

Rezultate: eficienta IEC este indubitabila (reducerea simptomatologiei NYHA, ameliorarea statusului clinic). In stadiile avansate NYHA se remarca utilizarea inca larga a Enalaprilului (39 pts - 21,66%), Captoprilului (36 pts - 20%), si Trandolaprilului (28 pts. - 15,55%).

Concluzii: IEC reprezinta o medicatie de electie in tratamentul pacientilor cu IC secundar ischemica, dar tipul si dozajul acestora preteaza la multe interpretari.

TUBERCULOZA IN SPITALELE DIN ROMANIA

Autor: Florina-Steliana Racean

Coautor: Ioana-Alexandra Vadeanu

Coordonator: Sef Lucrari Dr. Golea Cristina

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Obiective: Evaluarea profilului national demografic de baza al pacientilor externati cu tuberculoza, analiza migratiei, diagnosticelor si aglomerarea pacientilor pe anumite spitale sau zone geografice din tara.

Metodologie: A fost analizat din punct de vedere statistic, un esantion de 100.000 de cazuri dintre cele externate in perioada anului 2005.

Rezultate: Mai putin de 1% dintre cazurile spitalizate au diagnostic de tuberculoza. 85% dintre bolnavii de tuberculoza se interneaza in spitale din judetul de domiciliu. Aproape jumatate dintre cazurile de tuberculoza spitalizate au varsta intre 40 si 60 de ani. 74% dintre cazurile de tuberculoza spitalizate sunt barbati. Forma pulmonara reprezinta marea majoritate (aproape 95%) a cazurilor de tuberculoza. Diagnosticul de tuberculoza este insotit in jumatate din cazuri si de comorbiditati, cea mai frecventa fiind insuficienta respiratorie cronica. 90% dintre pacienti sunt externati cu o stare ameliorata. Durata medie de spitalizare este de 39 de zile. Un sfert dintre cazuri au o durata de spitalizare de peste 2 luni.

Concluzii: Programele de combatere a tuberculozei, pentru a fi eficiente, trebuie sa se realizeze pe intreg teritoriul tarii, sa fie permanente, sa raspunda cerintelor populatiei si, de asemenea, trebuie integrate in structura sanitara a colectivitatii.

MANIFESTARI CLINICE SI PARACLINICE IN DERMATOPOLIMIOZITA

Autor: Gavriloiu Oana Maria

Coator: Latcu Roxana Miruna

Coordonator: prof. dr. Lia Georgescu, asist. univ. Biro Ana

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Dermatopolimiozita este o boala sistemica autoimuna cu etiologia necunoscuta ce cuprinde simptome musculare ,cutanate,articulare si uneori afectarea viscerelor.

Materiale si metode:statistica s-a efectuat pe un lot de 51 pacienti internati in Clinica de Reumatologie a Spitalului Judetean Mures pe perioada 2004-2007 Metode:anamneza,ex clinic,examinari paraclinice si de laborator.Din cei investigati 82,5 % au fost femei,7,6% barbati,pacienti cu varste cuprinse intre 24 si 74 ani.

Rezultate: din manifestarile cutanate predomina rash-ul heliotrop si semnul decolteului in 33.3%,din cele musculare:scaderea fortei centurii pelviene in 62,7%,sindromul inflamator apare prin cresterea PCR in 17,6% si a VSH-ului in 31,1%.Atc anti JO 1 crescuti in 3,92%,biopsia musculara cu traseul miogen 15,6 % , EMG semnificativa in 11,7% si enzimele musculare crescute:CK in 41%,GOT in 15,6% si LDH in 39,2%.

Concluzii: diagnosticul de dermatopolimiozita se bazeaza pe modificarile clinice cutanate si musculare si pe modificarea enzimelor musculare respectiv prezenta atc specifici,biopsia fiind utila in transarea diag in cazurile de DPM atipice din punct de vedere clinic si paraclinic.

EVALUAREA FACTORILOR DE RISC PENTRU BOLILE CU TRANSMITERE SEXUALA LA TINERI

Autor: Gergely Andrea Aureliana

Coautori: Muntean Catalin, Faur Alexandru

Coordonator: Sef de lucrari Dr. Golea Cristina

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Scop: Evaluarea factorilor de risc comportamentali pentru bolile cu transmitere sexuala la 2 grupuri de tineri din Tirgu-Mures.

Material si metoda: Am realizat un studiu transversal pe baza de chestionar pentru a investiga prezenta unor factori de risc comportamentali si nivelul cunostintelor legate de bolile cu transmitere sexuala la 2 grupuri de tineri din Tirgu-Mures: 67 studenti si 65 elevi de liceu.

Rezultate: Din totalul persoanelor de sex femeiesc chestionate, 47(58,75%) sunt active sexual, fata de 42(80,7%) dintre persoanele de sex barbatesc. Varsta inceperii vietii sexuale se situeaza in medie la 19 ani pentru studente, 17-18 ani pentru studenti, 16-17 ani pentru liceene si 17 ani pentru liceeni.

Dintre cei activi sexual, au relatie stabila 93,5% dintre studente, 69,5% dintre studenti, 56,25% dintre liceene, 73,6% dintre liceeni.

Persoanele de sex barbatesc au avut mai multe cunostinte legate de bolile cu transmitere sexuala si metodele de prevenire a acestor imbolnaviri.

Concluzii: Pentru a preveni eficient raspandirea bolilor cu transmitere sexuala este necesara introducerea masurilor de educatie pentru sanatate, inclusiv a celor de educatie sexuala inca din scoala, astfel incat la debutul vietii sexuale adolescentii sa beneficieze de un bagaj de cunostinte care sa ii protejeze fata de aceste imbolnaviri.

APRECIEREA NIVELULUI DE CUNOSTINTE AL MEMBRILOR DE FAMILIE IN LEGATURA CU PLANUL NATIONAL DE IMUNIZARI ÎN MEDIUL RURAL SI URBAN

Autor: Gheorghe Ioan-Catalin

Coordonator: prof. univ. dr. Monica Sabau

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Obiectiv: Estimarea ratei de acoperire vaccinala pe baza cunostintelor mamei sau apartinatorilor si pe baza datelor din registrele unice de vaccinari respectiv aprecierea nivelului de informare al populatiei privind necesitatea efectuarii vaccinarilor profilactice si a beneficiilor acesteia.

Metode: Aprecierea nivelului de cunostinte al mamelor sau a altor apartinatori din anturajul direct al copiilor s-a efectuat prin interogarea acestora pe baza unui chestionar emis la 200 de familii (un esantion reprezentativ format din 104 familii din mediul urban si 96 din mediul rural) care aveau copii cu varsta cuprinsa intre 1-2 ani.

Rezultate: Cunostintele mamei privind utilitatea administrarii de vaccin copiilor sunt bune. In acest sens, un procent foarte ridicat din interievati (95.83% din mediul rural respectiv 98.08% din mediul urban) considera ca vaccinurile sunt folositoare. Un procent foarte mic (1.04%) le considera nefolositoare in sensul ca s-au constatat unele lacune referitoare la numarul de doze ale vaccinurilor primare, mai ales pentru vaccinurile cu DTP, antipoliomielita si anti-hepatita B. Am constatat o acoperire vaccinala buna (91,34% si 100%) calculata atat pe baza declaratiilor apartinatorilor cat si pe baza Registrului Unic de Vaccinari. Indicele de acoperire vaccinala antihepatita B apreciat pe baza unei anchete retrospective si comparat cu cel obtinut din registrele de vaccinari a indicat o diferenta statistic semnificativa atat pentru mediul rural cat si pentru mediul urban (=15,61 respectiv 2,76)

Concluzii: Consideram relativ bune cunostintele mamelor despre vaccinuri si vaccinari ca mijloace majore de profilaxie a principalelor boli transmisibile ale copilarii, nivelul fiind asemanator la apartinatorii din mediul rural si urban. Totusi, sunt diferente statistic semnificative ($p < 0,0001$) intre ratele de acoperire vaccinala apreciate prin interogare si cele obtinute pe baza datelor din registrele de vaccinari. O mai buna informare a familiilor privind bolile pentru care se fac vaccinarile in masa schemele de imunizare, eventualele reactii adverse postvaccinale ar fi totusi necesara.

FUMATUL SI CANCERUL BRONHOPULMONAR

Autor: Gramada Tudor

Coautor: Irina Chiselita

Coordonator: dr. Irina Chiselita

UMF Iasi

Rezumatul lucrării:

În lume, 85 % din cancerul pulmonar la bărbați și 47 % din cancerul pulmonar la femei sunt considerate a fi consecința fumatului. Fumatul crește riscul de apariție a tuturor tipurilor histologice de cancer bronhopulmonar, dar este cu prioritate incriminat în apariția carcinomului scuamos, a carcinomului microcelular și adenocarcinomului.

S-a evaluat incidența diferitelor tipuri histologice de cancer bronho-pulmonar diagnosticate în clinica noastră prin fibrobronhoscopie urmată de biopsie, în ultimile 6 luni ale anului 2006.

Din totalul de 305 cazuri, 163 (53,44 %) au prezentat leziuni maligne: 75 (46%) carcinom scuamos, 26 (15,95%) adenocarcinom, 20 (12,26%) carcinom microcelular în bob de ovaz, 6 (3,68%) carcinom macrocelular nediferențiat și un caz (0,61%) de limfom malign non Hodgkin. În 35 de cazuri (21,47%) diagnosticul a fost de carcinom non-microcelular, fără a se putea preciza încadrarea histologică. În aceste cazuri ar fi fost utilă efectuarea reacțiilor imunohistochimice: citocheratina, CEA, chromogranin și synaptophysin.

Datorită efectului intens carcinogen al fumului de țigară, reducerea consumului conduce la prevenirea unui număr important de cancer uman, printre care și carcinomul bronho-pulmonar.

INTERRELATIA EXTRASISTOLE VENTRICULARE - TEST DE EFORT ELECTROCARDIOGRAFIC

Autor: Grigoras Oana-Maria

Coautor: Smaranda Marin

Coordonator: Șef Lucrări Dan Mircea Farcas; Conf. dr. Laurentiu

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării:

Aritmia extrasistolă ventriculară este una dintre cele mai frecvente tulburări de ritm în practica curentă. Practica de zi cu zi releva o largă adresabilitate la cardiolog a pacienților cu diverse tulburări de ritm, manifestate clinic sub forma palpitațiilor. Cu toate acestea de multe ori traseul ECG de repaus are un aspect normal, sau în cele mai fericite situații se surprinde aritmia extrasistolă ventriculară.

Scopul prezentului studiu este de a stabili semnificația extrasistolelor ventriculare aparute înainte, pe durata sau după testul de efort electrocardiografic la cicloergometru.

În perioada 1 ian 2006- 31 dec 2006, s-au avut un număr de 57 pacienți, 23 bărbați și 34 femei, cu o vîrstă medie de 43 +/- 7 ani, al căror motiv de prezentare la medic l-au constituit palpitațiile.

31 pacienți (18 femei, 13 bărbați) au prezentat diverse aspecte de ESV în repaus (12 ESV monofocale între 7 -12/min, 10 ESV sistematizate în bigeminism, 5 tri sau cvadrigeminate, 4 ESV politope, polifocale) aceștia constituind lotul 1.

La 26 pacienți traseul ECG de repaus a fost normal aceștia fiind incluși în lotul 2.

Întreg lotul a fost supus testului de efort ECG la cicloergometru înainte de a fi inițiată terapia antiaritmică.

Modificările constatate au fost următoarele:

Lotul 1. Din 31 pacienți la 21 (67,7%) dintre ei s-a constatat reducerea numărului sau chiar dispariția extrasistolelor în timpul efortului sau după terminarea acestora. La 10 pacienți (32,3%) s-a constatat apariția

în timpul efortului a creșterii frecvenței extrasistolelor sau apariția modificărilor complexe (salve de ESV, lambouri de tahicardie ventriculară, fenomene R/T, sau modificări ischemice).

Lotul 2. din 26 pacienți la 14 (54%) dintre ei nu s-a constatat nici o modificare ECG în timpul efortului sau după terminarea acestora. La 8 pacienți (30%) s-a constatat în timpul efortului apariția ESV cu dispariția acestora post efort. La 4 pacienți (16%) s-a constatat apariția modificărilor complexe (salve de ESV, lambouri de tahicardie ventriculară, fenomene R/T, sau modificări ischemice).

Concluzii:

1. aritmia extrasistolica ventriculara este frecvent intilnita in practica clinica
2. semnificatia patologica a extrasistolelor ventriculare este data de cresterea frecvenței acestora în timpul efortului.
3. apariția modificărilor complexe la efort a pacientului cu palpitații este un element clinic de gravitate, impunând continuarea investigațiilor în vederea asigurării terapiei adecvate.

EVOLUTIA BRONSIOLITEI ACUTE LA COPIL

Autor: Hoghea Livia

Coordonator: dr. Muntean Ioan

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării:

Scopul lucrării a constat în: identificarea și urmărirea aspectelor evolutive tardive ale bronșiolitei acute(BA) la copil, spre forme cronice de boală, cum este wheezingul recurent postbronșiolitic(WRPB), respectiv astm bronșic cu debut precoce(ABP).

Material și metoda. Lotul cercetat cuprinde o cohortă de 444 sugari și copii în vârstă de 1-4 ani care au avut diagnosticul de BA și au fost externati de la Clinica de Pediatrie I Tg. Mures în perioada 1.08.2001-31.05.2005 și care s-au reinternat ulterior cu WRPB și ABP.

Metoda de studiu a fost retrospectivă și s-a bazat pe datele existente în fișele de observație și sistemul informatizat al clinicii.

Rezultate și discuții. Din totalul cazurilor de BA, 25% s-au reinternat pentru WRPB, din care 36% au dezvoltat ulterior ABP. Evoluția tardivă a BA are ca factor de risc principal infecțiile respiratorii repetate(44%), comorbiditate anemia feripriva(36%) și complicația mai frecventă otita medie(42%)

Concluzii:

- efectuare profilaxiei BA cu scopul evitării unei evoluții spre forme cronice
- monitorizarea oricărei forme inaugurale de boală mai ales dacă sunt prezente antecedente personale patologice, deoarece riscul de a dezvolta WRPB și ABP există chiar și în formele medii de boală.

REMISIUNE SAU AMELIORARE - SCOP FINAL AL MANAGEMENTUL ARTRITEI REUMATOIDE

Autor: Ilie Oana Roxana

Coordonator: Dr. Monica Copotoiu

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării:

SCOP : evaluarea terapiilor biologice in remisiunea AR (artrita reumatoida)

METODA : am realizat un studiu multicentric, prospectiv si retrospectiv care a implicat doua grupuri de pacienti (incluzand 50 pacienti). Primul grup a fost format din pacienti aflati pe terapie de fond biologica, iar al doilea grup de pacienti care urmau terapie de fond cu DMARD's (disease modifying antirheumatic drugs). Prin acest studiu am dorit sa monitorizam remisiunea indusa de terapia biologica vs. DMARD's in artrita reumatoida; bazandu-ne pe rezultatele metaanalizelor si a ultimelor studii efectuate.

REZULTATE : am evaluat remisiunea utilizand DAS28 si ACR 50, 70, 90 la initierea terapiei biologice monitorizandu-le apoi la 3 luni, 6, 12, si 18 luni. Media de varsta a grupului fiind de 53.33 ani (22-72), 10 barbati si 40 femei. Rezultatele generale obtinute au fost : DAS28 initial : 5.28 ± 2.04 SD; DAS28 la 3 luni : 4.77 ± 1.44 SD; DAS28 la 6 luni : 4.96 ± 1.18 SD; DAS28 la 12 luni : 4.96 ± 1.41 SD; DAS28 la 18 luni : 4.29 ± 1.40 . 28 de pacienti au urmat terapie cu Infliximab, iar 22 pacienti au primit Etanercept.. La pacientii aflati pe Infliximab s-au obtinut urmatoarele modificari ale DAS28 initial : 5.15 ± 1.78 SD; DAS28 la 3 luni : 4.81 ± 1.67 SD; DAS28 la 6 luni : 4.81 ± 1.23 SD. Iar pe Etanercept rezultatele au fost urmatoarele : DAS28 initial : 6.31 ± 0.78 SD; DAS28 la 3 luni : 4.67 ± 0.71 SD; DAS28 la 6 luni : 5.4 ± 0.88 SD.

CONCLUZII : metaanaliza nu a relevat diferente semnificative din punct de vedere statistic (in ciuda rezultatelor diferitelor studii) in inducerea remisiunii celor doua grupuri implicate (monoterapia MTX vs. terapiile biologice plus MTX) - $p=0.006$, $z=2.469$, $OR=1.23$, 95%CI: 1.14-1.31. Rezultatele finale ale studiului nostru au fost similare metaanalizei publicate. Desi nu am putut demonstra inducerea remisiunii s-a obtinut o ameliorare a calitatii vietii pacientilor. Ne raliem astfel noilor tendinte postulate cu privire la scopul terapiilor de fond in AR (o ameliorare a calitatii vietii individului).

CRITERII ECOCARDIOGRAFICE DE DIFFERENTIARE A CARDIOMIOPATIEI DILATATIVE PRIMITIVE FATA DE CARDIOMIOPATIA DILATATIVA LA PACIENTII IN RITM SINUSAL

Autor : Panturu Andrei Radu

Coordonator : L. Cozlea, E. Panturu

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii :

S-au luat in studiu un nr de 52 pacienti(p) inrolati in loturile A:16p cu CMDi(varsta medie 48 ± 15 ani);B:18p cu CMDp(varsta medie 45 ± 10 ani)si C:18p indemni cardiovascular(varsta medie 41 ± 10 ani) internati in clinica incepand cu 1999.

Pacientii au fost examinati clinic si paraclinic screening, prin examinare echodoppler transtoracica (ETT) si echodoppler transesofagian(ETE) iar la un nr de 8p din lotul A si 6p din lotul B s-a efectuat cateterismul cardiac si coronarografia.

Rezultate:

Studiul parametrilor de functie sistolica a VS a permis incadrarea pacientilor din lotul A CMDi 16p si lotul B CMDp 18p in grupul generic al CMD.

Parametrii de functie mecanica a atrului stg (AS) in examinarea ETT: ul volumetric minim al AS $13,34 \pm 2,5$ ml/m² la lotul cu CMDi si $14,4 \pm 2,5$ ml/m² la lotul cu CMDp au fost net modificati fata de lotul martor $8,89 \pm 2,5$ ml/m² ($p < 0,0001$)dar nu au permis diferentierea pacientilor cu CMDi fata de CMDp. Singurul marker ETT semnificativ a fost fractia de golire activa a AS (ACTEF) definita ca ACTEF = (Volumul AS inainte de unda p - Volumul AS minim)/Volumul AS inainte de unda p; si care a fost

semnificativ scazuta la lotul CMDp(16+-2%) fata de CMDi(29+-2%) si fata de lotul martor (33+-2%)
 $p < 0,0001$

Concluzii:

Fractia activa de golire a AS in examinarea echodoppler transtoracica net diminuat la pacientii cu cardiomiopatie dilatativa primitiva fata de pacientii cu cardiomiopatie dilatativa ischemica si fata de lotul martor sugereaza afectarea miocardului atriului stang in cardiomiopatia dilatativa primitiva.

STUDIUL UNOR ASPECTE ALE STEATOZEI HEPATICE NONALCOOLICE LA PACIENTII DIABETICI.

Autor : Petre Nicoleta Diana

Coordonator : Asistent univ. Ciomos Daniela Elena

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii :

Material si metoda :

Au fost evaluati 271 pacienti internati in perioada 1 septembrie-31 decembrie 2006 in sectia Diabet Nutritie si Boli Metabolice a Spitalului Clinic Judetean Mures. Dintre acestia au fost ionati 94 de pacienti la care a fost efectuata ecografia abdominala. La pacientii cu diagnostic ecografic de steatoza hepatica (74 pacienti) au fost evaluate date anamnestice, de examen fizic general si date paraclinice.

Rezultate. :

Steatoza hepatica a fost diagnosticata la 79% dintre bolnavii diabetici, predominant la grupa de varsta 41-70 ani, la sexul feminin si la insulinotratati. Majoritatea pacientilor cu steatoza hepatica au fost obezi, cu dislipidemie prezenta si cu transaminaze hepatice normale. Aspectele ecografice cel mai des intalnite au constat in hepatomegalie cu hiperecogenitate omogena.

Concluzii :

Diagnosticarea steatozei hepatice la un bolnav diabetic impune urmarirea atenta a patologiei hepatice si eventuala intiere a unui tratament specific.

EFICIENTA ABORDARII STANDARDIZATE A PACIENTILOR CU SINCOPA CU AJUTORUL UNEI BAZE DE DATE

Autor : Petrisor Marius-Daniel

Coautori: dr. Petri Raluca, Muica Anamaria

Coordonator : dr. Podoleanu Cristian

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii :

Scopul lucrarii :

Evaluarea eficientei modului de abordare, diagnostic si terapeutic al pacientilor cu sincopa cu ajutorul unei baze de date destinata acestui scop.

Material si metoda :

In vederea gestionarii datelor clinice si paraclinice ale pacientilor luati in studiu a fost conceputa o baza de date relationala, in Microsoft Access, capabila sa stocheze informatii referitoare la pacient,

antecedentele acestuia, date referitoare la sincopa, investigatiile efectuate. Au fost luati in calcul un numar de 60 de pacienti evaluati pentru sincopa in conditii de ambulator si stationar in Clinica Medicala IV Targu-Mures. Din acestia, 52 au fost la primul episoade sincopal, 8 au avut sincope multiple, sincopa cu traumatism la 2 cazuri. Diagnosticul etiologic a fost stabilit prin anamneza si examen obiectiv in 8 % din cazuri, restul necesitand investigatii multiple. Electrocardiograma a fost sugestiva pentru diagnostic in 32 % din cazuri, HOLTER la 4 %, testul TILT la 40 %. Etiologia a ramas neprecizata in 16 % din cazuri.

Concluzie :

Sincopa este un simptom frecvent a carui etiologie ramane neprecizata, in ciuda unei abordari complexe a pacientului, iar utilizarea unei baze de date contribuie la imbunatatirea strategiei de diagnostic si tratament la pacientii cu sincopa.

SINDROMUL HEMOLITIC SI UREMIC

Autor : Pirvu Vlad

Coautori: Chiran Dragos, Bucsa Andrei, Bunduc Petru

Coordonator : Asist. Dr. Florentina Cucer

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii :

Sindromul hemolitic si uremic este de o boala care afecteaza in primul rand copiii, fiind cea mai frecventa cauza de insuficienta renala la acestia. Este caracterizat prin triada: anemie hemolitica microangiopatica, trombocitopenie si insuficienta renala acuta. Diareea si infectiile respiratorii superioare sunt cei mai frecventi factori declansatori ai afectiunii.

Lucrarea de fata prezinta cazul unui sugar de sex feminin in varsta de 6 luni, care se interneaza in Clinica de Pediatrie Iasi cu o stare generala foarte grava, anurie 24 de ore, scaune diareice, febra, varsaturi, pacienta fiind trimisa in urgenta de la Spitalul din Bacau, cu suspiciunea de sindrom hemolitic si uremic si observatie septicemie. Factorul de pronostic cel mai rau a fost trombocitopenia. In urma sedintelor de hemofiltrare efectuate, starea pacientei s-a ameliorat, evolutia fiind ulterior favorabila.

FROM MICE TO HUMANS : UNDERSTANDING HEART FAILURE THROUGH MOUSE MODELS

Autor : Prelipcean Adriana Dorina

Coautori: Hutan Maria Magdalena, Pamparau Florina

Coordonator : Lecturer Cristina Ghiciuc, Prof. Catalina Lupusor

UMF Iasi

Rezumatul lucrarii :

Heart failure (HF) is the main cause of mortality and morbidity worldwide, with over 10 million deaths each year. Although there are medical means to prolong the life of HF patients the treatment is associated with 50% survival at 5 years. HF is a complex condition in which multiple molecular mechanisms interact, resulting in compromised cardiac function and often death.

Material and method :

There were searched articles from databases Medline and PubMed, from up to 2007, containing the words : heart failure , ischemia animal models and transgenic animals.

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE**

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE **LIGA STUDENTILOR TG.MURES**

Results :

Traditional HF models are created by coronary artery ligation, cardiac pressure, or volume overload. 15 years ago the genetic apparatus of the mouse began to be manipulated, so that it was possible to mimic the abnormalities that occur in human heart failure and find new pharmacological and surgical strategies. There are models of many of the genetic mutations identified as causative for pediatric and/or adult cardiovascular disease and heart failure. Therefore, it is critical to be able to develop animal models that accurately recapitulate the pathogenic processes that ensue as a result of mutant gene expression or loss of protein expression.

Conclusion :

The most commonly used experimental model of heart failure is inducing ischemia. The use of animal models has provided a new insight into the complex pathogenesis of this syndrome, opened new therapeutic approaches and supplemented clinical experience. However, all of the animal models used have advantages and limitations, and the transfer from experimental to human heart failure needs critical evaluation.

CONTRIBUTII EPIDEMIOLOGICE LA STUDIUL RUJEOLEI IN JUDETUL MURES

Autor : Raduna Marian

Coordonator : Prof.Dr.Monica Sabau

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii :

Scopul studiului :

Determinarea morbiditatii prin rujeola in judetul Mures pe o perioada de 10 ani, cu evidentiarea eventualelor modificari ale procesului epidemiologic al bolii in conexiune cu acoperirea vaccinala.

Material si metoda , sursele de date:

Fisele de declarare a cazurilor de rujeola, cazuri confirmate de prezenta markerilor de faza acuta, si foile de observatie ale pacientilor spitalizati.

Datele privind acoperirea vaccinala au fost obtinute de la DSP Tg.Mures, iar aprecierea riscului de inducere a bolii la vaccinati si nevaccinati s-a facut prin cuantificarea riscului estimat (odds ratio).

Rezultate :

Gradul de afectare al populatiei prin rujeola a fost mare, media anilor studiati fiind 22,27%ooo, cu diferenta statistica nesemnificativa fata de cea pe tara ($p=0,37$).

Epidemia din 1997 s-a extins si in 1998 cu valori chiar mai ridicate (107%ooo in 1997 si 112,7%ooo in 1998).

Numarul cazurilor a fost superior in mediul rural (673 cazuri pentru perioada 1996-2005) fata de cel urban (669 cazuri), fara diferente statistice ($p=0,250$).

S-a remarcat stergerea caracterului sezonier al bolii, cresterea varstei medii a persoanelor afectate de la 6,5 ani la 11,2 ani, cu predominarea formelor clinice medii de boala (68%).

Acoperirea vaccinala a avut o medie de 96,6%.

Riscul estimat (OR) de inducere a bolii la copiii vaccinati comparativ cu cei nevaccinati a fost foarte mic, de 0,008 (0,017 - IC 95% - 0,04).

Concluzii :

In zona luata in studiu, afectarea populatiei prin rujeola a fost relativ mare datorita epidemiei din 1997-1998 care a acumulat un numar superior de cazuri comparativ cu situatia pe tara.

Acoperirea vaccinala a fost buna, au existat diferente statistice semnificative intre numarul de cazuri cu boala la nevaccinati fata de cei vaccinati, riscul estimat de inducere a bolii dovedind ca vaccinarea anti-rujeolica la acoperirea vaccinala existenta este un factor de protectie.

MANIFESTARI EXTRAHEPATICE IN HEPATITELE CRONICE VIRALE

Autor : Radu Razvan Ilie

Coautor : Paunescu Elena Cristina

Coordonator : Dr. I.C. Efrem

UMF Craiova

Rezumatul lucrarii :

Introducere :

Hepatitele cronice virale se pot asocia cu un spectru larg de manifestari extrahepatice, care pot cuprinde manifestari asimptomatice evidentiata prin prezenta autoanticorpilor si boli extrahepatice simptomatice, care il obliga pe pacient sa se adreseze medicului, influentandu-i negativ durata si calitatea.

Scopul lucrarii :

Ne propunem sa prezentam cateva manifestari extrahepatice la un lot de pacienti cu hepatita cronica virala, descoperite in timpul evolutiei suferintei hepatice.

Material si metoda :

Lotul studiat a fost alcatuit din 58 de pacienti cu hepatita cronica virala (37 femei si 21 barbati cu varste cuprinse intre 24 si 65 de ani), cu grade diferite de activitate. Pacientii din studiu au fost monitorizati astfel: clinic, explorarea ficatului si rinichiului, markeri virali, dozari hormonale (hormoni tiroidieni si sexuali), teste imunologice, explorarea metabolismului glucidic, examene dermatologice si neurologice.

Rezultate si discutii :

In lotul studiat am intalnit infectii cu virusurile hepatice astfel: HVB - 19 pacienti, HCV - 31 si 8 infectii mixte (VBH+VCH - 6, VBH+VDH - 2). Manifestarile extrahepatice intalnite in lotul studiat au fost reprezentate de: diabet zaharat la 2 cu HVB si 11 cu HVC; afectare renala la 2 pacienti cu HVB si 1 pacient cu HVC; manifestari hematologice: anemie - 1 caz si purpura trombocitopenica idiopatica, 4 cazuri cu HCV; manifestari dermatologice - urticarie la 3 pacienti cu HCV si 1 pacient cu HBV; manifestari endocrine: 2 pacienti cu hipotiroidism; modificari ale hormonilor sexuali la 2 barbati cu HCV; artralgii si mialgii la 32 pacienti, manifestari autoimune la 12 pacienti; manifestari neurologice la 11 pacienti.

Concluzii :

Manifestarile extrahepatice sunt destul de numeroase, fiind mai frecvente la pacientii cu HVC decat la pacientii cu HVB. Aceste manifestari impun evaluarea imunologica a tuturor pacientilor cu hepatite cronice virale atunci cand se are in vedere un tratament antiviral. Manifestarile extrahepatice se asociaza mai frecvent cu varsta inaintata, sexul feminin si fibroza hepatica extinsa, fiind reprezentate mai ales de diabetul zaharat si de manifestarile sistemului osteoarticular.

EVALUAREA FIZIOLOGIEI NODULUI ATRIOVENTRICULAR LA PACIENTII CU ABLATIE PENTRU TAHICARDIE ATRIOVENTRICULARA NODALA REINTRANTA

Autor : Rudzik Roxana

Coautor: Matyas Kincso

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

Coordonator : Conf. Dr. Dan Dobreanu
UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii :

Introducere:

Tahicardia prin reintrare nodala (TRNAV) este una dintre cele mai frecvente cauze ale tahicardiilor paroxistice supraventriculare, mult timp tratamentul farmacologic fiind unica modalitate de-a trata aceasta aritmie. În ultimii ani, posibilitatea efectuării studiilor electrofiziologice invazive (SEF) a permis o înțelegere mai precisă a fiziologiei nodului atrioventricular (NAV) iar ablatia de radiofrecvență (RF) s-a dovedit o alternativă sigură și eficientă a tratamentului medicamentos.

Metoda :

Studiul se bazează pe rezultatele evaluării electrofiziologice invazive la pacienții cu TRNAV studiați în cadrul Laboratorului de Electrofiziologie a IBCvT din Targu Mures, pentru care s-a efectuat ulterior și terapia prin ablatia de RF. Evaluarea electrofiziologică s-a făcut folosind trei catetere multipolare plasate la nivelul nodului AV, a sinusului coronar, un cateter fiind utilizat pentru mapping și ulterior pentru ablatie. Protocolul de studiu a cuprins studierea conducerii atrioventriculare atât în sens anterograd cât și retrograd prin stimulare programată cu extrastimul, cu inducția aritmiei și oprirea ei prin diverse protocoale de stimulare. Protocolul de studiu a fost repetat după terapia ablativă, inclusiv cu modularea farmacologică a NAV prin administrare de Atropina.

Rezultate. :

Evaluarea fiziologiei nodului atrioventricular în timpul protocoalelor de studiu a permis obținerea a mai multe pattern-uri de conducere: (1) dualitate de conducere nodală, ecou nodal și inducție de tahicardie; (2) dualitate de conducere nodală, ecou nodal, fără inducție tahicardie; (3) dualitate de conducere, fără ecou nodal; (4) „salturi” multiple de conducere. În majoritatea cazurilor, prin stimulare programată atrială cu extrastimul decrementat progresiv a fost demonstrată o curbă discontinuă de conducere nodală asociată cu batai ecou la nivelul NAV și inducția aritmiei. Existența însă și a unor pattern-uri diferite de cel tipic a ridicat uneori probleme de diagnostic diferențial a aritmiei sau în evaluarea eficienței terapiei ablativă. Întârzierea conducerii nodale la pacienți varstnici s-a demonstrat a fi un factor predispozant al apariției TRNAV.

În concluzie, înțelegerea fiziologiei NAV reprezintă elementul cheie al diagnosticului corect și evaluării eficienței terapiei ablativă în TRNAV.

APLICAREA STRATEGIILOR DE PREVENȚIE CARDIOVASCULARĂ ÎN ASISTENȚA PRIMARĂ ȘI AMBULATORIU DE SPECIALITATE

Autor : Rusu Adrian

Coordonator : Prof. Dr. Kikeli Pal, Dr. Preg Zoltan

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării :

Introducere :

Cunostintele actuale permit o prevenire eficientă a bolilor cardiovasculare în practica medicală.

Ghidurile preventive arată atitudinea de urmat în cazul existenței unor factori de risc cardiovasculari. La nivel mondial există o deficiență în aplicarea acestor ghiduri în practica zilnică. Asistența primară are un rol crucial în aplicarea strategiilor preventive.

Scopul :

Evaluarea comparativa a aplicarii strategiilor de preventie primara in cabinete de Medicina de familie si ambulatorul de specialitate de cardiologie.

Material si metoda :

Populatia studiata: 2863 de pacienti din cabinet de medicina de familie 3766 de pacienti din ambulatoriu de specialitate de cardiologie. Studiul de baza pe analiza retrospectiva a bazelor de date pe suport electronic existente. Pentru inregistrarea datelor respectiv pentru analiza statistica s-a utilizat sistemul Medprax.

Factorii de risc analizati au fost: tensiunea arteriala, diabetul zaharat, colesterolemia, trigliceridemia, indicele de masa corporala, indicele talie-sold.

Rezultate :

Date privind depistarea factorilor de risc in timpul consultatiei am gasit in baza de date in urmatoarele procente:

Tensiune arteriala: 94% in amb.; 89% cabinet MF.

Glicemie: 78% in amb.; 11% cabinet MF.

Colesterolemie totala: 79% in amb.; 10% cabinet MF.

Trigliceridemie: 76% in amb.; 9% cabinet MF.

Indice de masa corporala: 86% in amb.; 25% cabinet MF.

Indice talie/sold: 81% in amb.; 6% cabinet MF.

Concluzii :

Depistarea factorilor de risc cardiovasculari majori este inefficienta in cabinetul de medicina de familie analizat. Aceasta observatie este adevarata si in ceea ce priveste factorii de risc care necesita aparatura de laborator pentru depistare (colesterolemie, trigliceridemie, glicemie) cat si pentru factorii de risc simpli (indice de masa corporala, indice talie/sold)

TEHNICI NEINVAZIVE IN EVALUAREA DISFUNCTIEI ENDOTELIALE - EXPERIENTA INITIALA

Autor : Serban Razvan

Coautori: Cozlea D.L., Scridon Alina, Theil A., Pintican Flavia

Coordonator : Sef Lucrari Dr. Ioan Tilea

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii :

Scopul studiului actual :

Evaluarea neinvaziva a modificarilor structurale sau functionale localizate in alte teritorii vasculare arteriale la pacientii arteriopati.

Material si metoda :

S-au studiat un numar de 25 de pacienti arteriopati incadrati in stadiile II A/B Fontaine internati in Compartimentul de Cardiologie al Clinicii Medicale III Targu Mures in perioada 1 ianuarie 2004 - 31 decembrie 2006, asimptomatici cardiac in sensul lipsei totale a simptomelor si semnelor clasice de cardiopatie ischemica. Acestia au fost comparati cu un grup de control fara factori de risc aterogeni. S-au studiat doi parametri importanti: ingrosarea intima - media (IMT) si vasodilatatia mediata de flux (FMV) la nivelul arterei brahiale, utilizand un ecograf Doppler color dotat cu o sonda liniara cu frecventa variabila (5 - 10 MHz).

Rezultate :

La pacientii arteriopati s-a constatat o medie semnificativ crescuta a IMT fata de grupul de control ($1,2 \pm 0,2$ mm vs $0,7 \pm 0,1$ mm $p < 0,001$). Factorii de risc cel mai frecvent asociati au fost indicele brat - glezna scazut, indicele de masa corporala, colesterolul total, proteina C reactiva. Dilatarea mediata de flux a arterei brahiale se coreleaza linear cu IMT, indicele brat - glezna, indicele de masa corporala, colesterolul total si proteina C reactiva, fiind semnificativ mai reduasa comparativ cu grupul de control.

Concluzii :

Similar cu literatura de specialitate actuala, datele initiale ale studiului nostru obiectiveaza localizarea generalizata si totodata diferita a aterosclerozei in teritorii arteriale

**PAPILOMUL INTRADUCTAL : ASPECTE ECOGRAFICE SI MAMOGRAFICE.
PREZENTARI DE CAZURI**

Autor : Sincu Nina-Ioana

Coautori: Cocis Adriana, Botianu Ana-Maria

Coordonator : Podeanu Maria-Daniela, Stolnicu Simona

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii :

Papiloamele sunt leziuni benigne ale sanului, dezvoltate in urma proliferarii epiteliului intraductal si cauzeaza cele mai frecvente scurgeri mamelonare suspecte: spontane, uniporice, de obicei sanguinolente sau clare.

Papiloamele sunt markeri ai riscului crescut de cancer mamar. Papilomul solitar reprezinta circa 1,6-21% din toate leziunile benigne ale sanului, se localizeaza aproape intotdeauna in ductele mari subareolare si afecteaza mai frecvent femeile dupa instalarea menopauzei; in prezenta lui riscul relativ de cancer mamar creste de 1,5-2x. Papilomul multiplu intereseaza mai frecvent varsta tanara, se localizeaza in ductele terminale si poate fi bilateral.

Diagnosticul papiloamelor intraductale se bazeaza pe examenul clinic, mamografic (galactografic) si / sau ecografic, precum si pe citologia aspirativa. Prezentam aspectele ecografice si mamografice in cateva cazuri de papiloame intraductale (solitar si multiplu), confirmate anatomopatologic.

SINDROMUL METABOLIC X – PREZENTARE DE CAZURI

Autor : Stan Iulia Manuela

Coautori: Ghiorghita Carmen, Solomon Elena Adriana

Coordonator : Dr. Botezatu Dan

Facultatea de Medicina Galati

Rezumatul lucrarii :

Introducere :

Sindromul metabolic(X) are la baza insulino-rezistenta si hiperinsulinismul, cu consecintele lor metabolice (obezitatea abdominala, toleranta alterata la glucoza, dislipidemie, steatoza hepatica nonalcoolica, hipertensiune), complicate cu boli vasculare aterosclerotice, coronariene, cerebrale si periferice.

Material si metoda :

Se prezinta cazul unui pacient in varsta de 37 ani internat in Clinica de Medicala pentru o simptomatologie nespecifica:

cefalee occipitala atroce, ameteli, somnolenta diurna si episoade de apnee nocturna. In acest caz asocierea obezitatii abdominale, HTA, toleranta alterata la glucoza, valori crescute a acidului uric si a LDLc permite afirmarea diagnosticului de Sindrom X metabolic.

Rezultate si discutii :

In urma tratamentului medicamentos instituit pe parcursul internarii valorile TA se normalizeaza iar cefaleea se remite. Bolnavul se externeaza cu recomandari: regim igienico-dietetic hiposodat moderat, hipolipidic, hipoglucidic. Continuarea tratamentului medicamentos inceput in cursul spitalizarii. Consult de specialitate endocrinolog si diabetolog.

Concluzii :

Cazul de fata este complex prin multitudinea de criterii insumate, pe cand in literatura se mentioneaza asocierea a maxim 3 criterii la varste tinere. HTA desi descoperita la varsta tinara pare sa nu aiba o cauza secundara evidentiabila prin mijloace tehnice folosite. Hipercolesterolemia se adauga patologiei bolnavului, crescand astfel numarul factorilor de risc cardiovasculari. In contextul aspectului de nefroangioscleroza evidentiata ecografic functia renala se mentine in limite fiziologice

PROBLEME DE DIAGNOSTIC DIFERENTIAL IMAGISTIC IN CAZUL UNUI PROCES INLOCUITOR DE SPATIU LA NIVELUL COAPSEI DREPTE

Autor : Szocs Zsuzsanna

Coautori: Zamfir Carmen, Oprica Ana

Coordinator : Asist.univ.Dr. Ileana Muntea

Universitatea "Transilvania" Brasov

Rezumatul lucrarii :

Lucrarea de fata prezinta cazul unei paciente in varsta de 58 de ani investigata in serviciul de imagistica al Spitalului Judetean de Urgenta Brasov pentru stabilirea naturii unei formatiuni de pe fata dorsala a coapsei drepte, adiacent unei exostoze femurale, cu probleme de diagnostic pozitiv si diferential, care au aparut in cursul examinarii.

MANIFESTARI DERMATOLOGICE IN BOLILE AUTOIMUNE

Autor : Tancau Raluca

Coordonator : Sef de lucrari dr.Silviu Morariu

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii :

Obiectiv :

Studiul manifestarilor dermatologice in cadrul bolilor autoimune.

Material si metoda :

Am efectuat un studiu retrospectiv asupra a 80 cazuri de pacienti cu boli autoimune internati in Clinica de Dermato-Venerologie Targu-Mures, in perioada 2000-2006.

Rezultate :

S-au înregistrat 80 cazuri de boli autoimune, din care 46 (57,5%) aparțin lupusului eritematos, 28 (35%) sclerodermiei, 4 (5%) dermatomiozitei și 2 (2,5%) sindromului Scharp. Aceste boli apar cu o frecvență de aproximativ 3 ori mai mare la femei. Din cei 80 pacienți, 61 (76,25%) sunt femei, iar 19 (23,75%) sunt bărbați.

Din punct de vedere al formei clinice, mai mult de 50% sunt forme localizate, iar restul sunt forme sistemice.

În cursul perioadei 2000-2006 au avut loc mai multe internări ale pacienților cu colagenoză și am analizat numărul cazurilor internate lunar. Am constatat un număr minim de cazuri în luna decembrie - 9 cazuri internate - și un maxim de 24 cazuri în luna iunie.

Evoluția a fost favorabilă, după o durată medie de tratament de 6,5 zile.

Din datele din literatura de specialitate (SKINmed, 2003) și din acest studiu rezultă faptul că bolile autoimune în general sunt mai frecvente la sexul feminin.

Discuții :

Prin analiza antecedentelor heredo-colaterale ale pacienților cu colagenoză am constatat prezența a 2 pacienți cu sclerodermie, cu gradul întâi de rudenie.

Din punct de vedere al condițiilor de viață și muncă, am urmărit expunerea pacienților la acțiunea razelor ultraviolete, precum și fotosensibilitatea leziunilor dermatologice.

Concluzii :

Bolile autoimune trebuie suspectate în toate cazurile de manifestări dermatologice caracterizate prin pete sau plăci eritematoase localizate mai ales la nivelul regiunilor expuse luminii solare.

METODE FARMACOLOGICE DE RESTABILIRE A ACTIVITĂȚII NODULUI SINUSAL ÎN FIBRILAȚIA ATRIALĂ

Autor : Theil Arthur Claudiu

Coautori: Pintican Flavia, Serban R, Baceu Adriana, Ciorba Marius

Coordonator : Sef Lucrari Dr. Ioan Tilea

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării :

Scopul lucrării :

Analizarea metodelor farmacologice de restabilire a activității nodului sinusal în fibrilația atrială (FA) utilizate frecvent în practica medicală, compararea lor, precum și rezultatele imediate (menținerea ritmului sinusal - RS la externarea pacienților).

Material și metoda :

Au fost incluși în studiu un număr 86 de pacienți (48 bărbați - 55,81%, 38 femei - 44,19%), cu vârsta medie 63,45 ani, internați în Clinica Medicală III Târgu Mureș în perioada 1 ianuarie 2002 & #8211; 31 decembrie 2006 cu diagnosticul de FA și care au fost convertiți medicamentos la RS, respectându-se indicațiile actuale.

Rezultate :

53 de pacienți (63,09%) au fost convertiți la RS sub 24 de ore de la administrarea tratamentului antiaritmice, 21 de pacienți (25%) între 24 și 48 ore, iar la 10 pacienți (11,9%) RS s-a restabilit după 48 de ore de la inițierea tratamentului antiaritmice. Medicamentele utilizate au fost: Amiodarona (56 pts - 65,1%), Digoxin (21 cazuri - 24,4%), Chinidina (4 cazuri - 4,6%); 5 pacienți (5,8%) au beneficiat de alte tratamente.

Totodata s-a studiat si existenta factorilor de risc asociati. Dintre acestia valvulopatiile si insuficienta cardiaca au determinat o diferenta statistica semnificativa prin cresterea timpului necesar conversiei, fata de pacientii fara aceste afectiuni.

Concluzii :

In absenta unor contraindicatii certe am remarcat conversia tuturor pacientilor in RS la intervale variate de timp, cel mai frecvent sub 48 de ore (76 pts - 88,3%). Amiodarona reprezinta drogul de electie utilizat, care ulterior a reprezentat si optiunea terapeutica pentru ambulator.

APRECIEREA CUNOSTINTELOR PACIENTILOR CU TUBERCULOZA PRIVIND CONTROLUL SI PREVENTIA BOLII

Autor : Toader Madalin

Coordonator : Prof. .Dr.Monica Sabau

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii :

Obiectiv :

Incidenta ridicata a tuberculozei la noi in tara si mai ales cea inregistrata in judetul nostru la populatia 0-14 ani ,ne-a determinat sa initiem un studiu in care sa apreciem cunostintele privind epidemiologia si profilaxia bolii la pacientii internati intr-un serviciu de specialitate ,precum si cunostintele apartinatorilor pacientilor copii.

Metode :

Aprecierea nivelului de cunostinte referitoare la boala s-a realizat prin culegerea datelor pe baza de chestionar emis la doua loturi de persoane: 134 pacienti adulti care au avut o perioada de spitalizare in medie de 3-4 luni si la 26 apartinatori in cazul copiilor.

Rezultate :

Marea majoritate a respondentilor adulti (98.55%) admit ca au fost informati despre boala pentru care au fost spitalizati ,fata de 65.38% din apaortinatorii copiilor ($p=0,0001$). Un numar de 54 din totalul de 134 declara ca nu cunosc notiunea de „contagiu” ,nu considera ca sunt un pericol pentru anturaj.Referitor la semnele clinice de recunoastere a bolii, 92.53% au indicat cel putin un simptom ,1,49% toate cele 5 simptome , iar 5.97% nu cunosteau nici un simptom.Situatia este si mai grava la apartinatorii copiilor cu tuberculoza ,care in 46.15% nu cunosteau nici un simptom prin care s-ar putea decela boala in faza incipienta. Cunostintele privind preventia bolii au fost insuficiente: 11.19% respectiv 27.61% dintre pacientii adulti mentioneaza ca tuberculoza „nu” se poate prevenii sau raspund „nu stiu” ,Jumătate din respondentii apartinatori admit ca tuberculoza se poate preveni ,57.69% au mentionat vaccinarea BCG ca modalitate de preventie in schimb doar 1/3 au cunoscut antecedentele vaccinale (BCG) ale copiilor. Nu am inregistrat diferente statistice semnificative intre ponderea raspunsurilor afirmative privind preventia intre cele doua loturi ($p=0.2590$).

Concluzii :

Cunostintele atat a pacientilor adulti internati cu diagnosticul de tuberculoza , cat si a apartinatorilor in cazul copiilor referitoare la epidemiologia tuberculozei nu sunt suficiente,motiv pentru care consideram ca este nevoie de o intensificare a eforturilor de educatie pentru sanatate privind prevenirea si combaterea tuberculozei .Aceasta activitate va trebui sa se adreseze atat bolnavilor cat si apartinatorilor acestora in cazul copiilor cu tuberculoza declarata.

RELATIA DINTRE HEPATOTOXICITATEA INDUSA DE TRATAMENTUL CU CITOSTATICE IN BOLILE MALIGNE SI INFECTIILE CU VIRUSURI HEPATOTROFE

Autor : Todor Gheorghita Mihaela

Coautor: Puscas Gabriela

Coordonator : Dr. Horvath Adrienne

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării :

Scopul lucrării :

Studierea ipotezei conform careia infecțiile acute sau cronice cu virusuri hepatotrofe contribuie la accentuarea toxicității hepatice la copiii cu boli maligne tratați cu citostatice.

Materiale și metode :

S-a urmărit evoluția clinică a 38 de copii internați în Clinica Pediatrie nr. 1 secția oncohematologie din Tg-Mures în perioada 2000-2006.

Pentru determinarea epatotoxicității s-a urmărit evoluția transaminazelor, FAL, GAMA GT, Bilirubina totală și serologia la debut, 6 luni și 2 ani.

Rezultate și concluzii :

Cele 38 de cazuri au fost împărțite în două loturi. Un lot de copii cu boli maligne și celălalt de copii la care se asociază infecții cu virusuri hepatotrofe.

S-au comparat gradele de hepatotoxicitate și tipurile de injurii produse la cele două loturi în timpul tratamentului cu citostatice.

În funcție de protocolul urmat, ambele loturi au prezentat hepatotoxicitate de diferite grade pe o scară de la 0 la 4.

Protocolul cel mai incriminat în producerea hepatotoxicității este ALL-BFM-95.

La al doilea lot, transaminazele au crescut la debutul infecției și au revenit la valoarea inițială în convalescență.

Tipul de injurie predominant este leziunea mixtă la ambele loturi.

Funcția de sinteză a ficatului este afectată în 28,9 % din cazuri.

EFICIENȚA IMAGISTICII PE BAZA DE REZONANȚĂ MAGNETICĂ FUNCTIONALĂ ÎN STUDIAREA ȘI TRATAREA TUMORILOR

Autor : Tomuleasa Ciprian

Coordonator : Șef de Lucrări Dr. Kacso Gabriel

UMF Cluj - Napoca

Rezumatul lucrării :

Eficiența imagisticii pe baza de rezonanță magnetică funcțională în studierea și tratarea tumorilor.

Imagistica pe baza de rezonanță magnetică (IRM) reprezintă o tehnică prin care se pot produce reprezentări foarte detaliate ale diferitelor structuri ale corpului omenesc. Impactul ei diagnostic este major în diverse patologii, mai ales cele ale sistemului nervos central, precum tumorile, scleroza multiplă sau accidentele vasculare cerebrale.

Principiul IRM se bazeaza pe urmatoarele observatii fizice: in absenta unui camp magnetic extern, protonii dintr-un esantion tisular sunt orientati aleatoriu in toate sensurile iar suma vectorilor de magnetizare elementara microscopica este nula. Nu exista un vector de magnetizare macroscopica. Supusi unui camp magnetic extern, protonii se vor orienta dupa directia acestuia, cu aparitia unui vector de magnetizare macroscopic. In acest camp, ei nu pot avea decat doua orientari: paralela si antiparalela. Aparitia unui impuls de radiofrecventa provoaca tranzitia protonilor de la nivelul de energie E1(paralela) la E2(antiparalela) iar cand unda de radiofrecventa va inceta se revine la starea de echilibru stabil, eliminandu-se in mediu energie detectata de aparatul IRM. Cu ajutorul unor programe de calculator speciale vom interpreta imaginile astfel obtinute.

IRM functionala (IRMf) a aparut la inceputul anilor 1990 ca o ramura a IRM-ului clasic si foloseste asemenea tehnicii anterior mentionate un magnet foarte puternic si unde de radiofrecventa, dar se bazeaza pe vascularizatia structurii respective, oferind pe langa detalii morfologice si informatii functionale. Sangele are in componenta sa o anumita cantitate de fier, prezenta ca parte componenta a hemoglobinei din hematii. Acesti atomi de fier vor provoca o usoara variatie a campului magnetic inconjurator. Totodata, cand o anumita zona a creierului, de exemplu, este stimulata, capilarele responsabile cu irigarea respectivei zone se vor dilata si astfel apare un aflux suplimentar de hematii saturate cu oxigen. Se va reduce astfel concentratia de deoxihemoglobina.

Se pot observa modificarile hemodinamice de la nivelul tesutului in care se manifesta unele procese fiziopatologice. Tesutul tumoral extrage o cantitate suplimentara de sange din circulatie iar procentul de deoxihemoglobina va scadea. Datorita proprietatilor paramagnetice ale acestui derivat al hemoglobinei, numit in literatura de specialitate si agent contrastant endogen, se modifica semnalul T2, variatie amplificata de aparatul IRM si interpretata de medicul specialist.

In clinica este evident avantajul IRMf mai ales in chirurgia oncologica, unde delimitarea precisa a tesutului malign, mai ales cand se dezvoltă într-o regiune cu functie fiziologica complexa, precum ariile corticale de asociatie. Progresele realizate in ultimii ani in imagistica, farmacologie, anestezice si aparatura medicala fac posibila resectia unei tumori indiferent de profunzimea acesteia. Totusi, eliminarea completa a tesutului malign nu este intodeauna posibila iar in acest caz, scopul operatiilor citoreductive este de prelevare de tesut cat mai reprezentativ pentru examenul histopatologic, cu sechele minime.

Pentru a indeplini acest scop, utilizarea IRMf permite determinarea formei, pozitiei tumorii in interiorul unei cavitati precum si zonele cele mai intens metabolice (bine vascularizate, cu multe celule clonogene) caracteristici imposibil de aflat prin alte tehnici neinvazive. Rezolutia detaliilor morfologice este de ordinul 3- 6 mm. Asemănător, IRMf permite definirea precisa a volumelor tinta pentru iradierea tumorala, cu demarcarea ariilor functionale de protejat sau, din contra, iradierea suplimentara a celor intens clonogene.

In concluzie, aceasta lucrarea doreste sa demonstreze superioritatea IRMf fata de alte tehnici precum CT, tomografiile cu emisie de pozitroni sau IRM clasic in definirea precisa si optimizarea abordarii terapeutice individualizate, morfologice.

DATE EPIDEMIOLOGICE DE SANATATE A REPRODUCERII IN ROMANIA (1990-2004)

Autor : Vadeanu Ioana Alexandra

Cautor: Racean Steliana Florina

Coordonator : Sef lucrari dr. Golea Cristin

UMF Tg. Mures

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE
TG.MURES
NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

Rezumatul lucrarii :

Scop :

Evaluarea datelor demografice si de sanatate publica in domeniul Sanatatii reproducerii, evolutiv perioadei 1990-2004, la noi in tara.

Metodologie :

Am apelat la un studiu epidemiologic descriptiv si de analiza statistica a principalelor caracteristici demografice si de sanatate publica in domeniul Sanatatii reproducerii si trendul acestora pe perioada a 15 ani, in Romania. Ne-am bazat pe datele obtinute de la Centrul National de Statistica Sanitara Bucuresti.

Rezultate :

Distributia populatiei feminine de varsta fertila pe grupe de varsta pentru 2004 arata ca, cel mai bine reprezentata este grupa de varsta 25-29 ani. Femeile din mediul rural au o rata generala de fertilitate mai mare decat cele din mediul urban, iar varsta medie la nastere a mamei este mai mica. Numarul absolut de nascuti vii in 2004 a scazut cu 31% fata de 1990, in conditiile in care acesta nu a evoluat paralel cu numarul de femei de varsta fertila. Numarul intreruperilor de sarcina evolueaza descendent, adica scad cu 80,9% fata de anul de referinta

Concluzii :

Gradul de dezvoltare al unei tari este reflectat prin nivelul mai multor indicatori, printre care si mortalitatea materna. Aceasta arata pe de o parte starea generala de sanatate a femeilor si pe de alta parte calitatea sistemului medical, capacitatea lui de a face fata nevoilor si cerintelor populatiei.

TELENGIECTAZII CAPILARE – DESCOPERIRE INTAMPLATOARE IN CURSUL EXAMINARII IRM PENTRU ADENOM HIPOFIZAR

Autor : Zamfir Carmen

Coautori: Szocs Zsuzsanna, Oprica Ana

Coordonator : Asist.univ.Dr. Ileana Muntean

Universitatea "Transilvania" Brasov

Rezumatul lucrarii :

Lucrarea de fata prezinta cazul unei paciente in varsta de 48 de ani cu suspiciune clinica de adenom hipofizar la care in cursul examinarii IRM a regiunii hipofizare se evidentiaza o malformatie vasculara cerebrala rara, cu localizare in trunchiul cerebral.

BOLILE DE COLAGEN: SCLERODERMIA PREZENTARE DE CAZ

Autor: Moise Aura

Coautor: Moga Iuliana, Bogdanel Claudia

Coordonator: Dr. Lionte Catalina

UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Sclerodermia este o afectare sistemica caracterizata in special prin inflamarea tesutului conjunctiv subcutanat, urmata de fibroza progresiva ceea ce duce la atrofia si arterita vaselor pielii

putand sa afecteze totodata celelalte sisteme: tractul gastro-intestinal, respirator, cardio-vascular, renal si genito-urinar. Scleroderma este o boala rara cu debut intre 30-50 de ani, existand o preponderenta feminina, barbati/femei=1\4.

Prezentam cazul unei paciente in varsta de 56 ani diagnosticata in 1993 cu sindrom Raynaud si hipertensiune arteriala, care se interneaza in clinica medicala a Spitalului Urgente Iasi pt disfagie la solide, pirozis, dureri precordiale, edeme si hiperemie la nivelul extremitatilor membrelor superioare. La examenul clinic obiectiv modificarile patologice sunt reprezentate de: chip in icoana bizantina, ulceratii la nivelul degetelor, calcificare subcutanata la nivelul umarului stang. Probele biologice patologice: hipergammaglobulinemie, viteze de sedimentare a hematiilor, factor reumatoid si anticorpi antinucleari dublu catenari crescuti, proteinurie si cilindruerie. In aceasta faza ipotezele de diagnostic sunt: sclerodermie, lupus eritematos sistemic, reumatism articular acut. Pentru orientarea diagnosticului s-au mai efectuat ecografie abdominala: pancreas sclerotic si colecist cu pereti ingrosati; endoscopie: esofag cu depozite albicioase aderente, aspect de esofagita fungica, stomac cu mucoasa congestiva si eroadata la nivel antral; ecografie cardiaca: calcificari inel mitral si hipertrofie ventriculara stanga. Pentru diagnosticul de certitudine s-au realizat examene de specialitate: reumatologic care a evidentiat modificari osteoporotice si dermatologic cu punctie biopsie care a stabilit diagnosticul definitiv de sclerodermie sistemic. Se instaureaza tratament igienic-dietetic si medicamentos, prognosticul fiind rezervat, studiile la nivel international aratand ca supravietuirea la 10 ani este de 55%.

AVANTAJELE TRATAMENTULUI CU INSULINA ASPART IN DIABETUL ZAHARAT

Autor: Milea Iulia

Coordonator: Dr.Ciomos Daniela

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Scopul lucrarii: de a evalua avantajele folosirii insulinei Aspart(preparatul NovoRapid), comparativ cu insulina Lispro si alte insuline rapide in tratamentul diabetului zaharat.

Metoda: Studiul cuprinde 120 de bolnavi diabetici(108 DZ 1, 12 DZ 2), inregistrati la Ambulatorul Diabet-Spitalul Clinic Judetean, tratati astfel:40-insulina Aspart(lot A), 40-insulina Lispro(lot-B),40-alte insuline rapide(lot C),in 3 sau 4 prize zilnice, impreuna cu insuline cu actiune intermediara sau prelungita.

- pe perioada martie 2005-martie 2007

S-au urmarit :

- 1.gradul controlului glicemic
- 2.calitatea vietii pacientilor
3. incidenta complicatiilor cronice sub tratament.

Rezultate

1. - valorile glicemiei a jeun: lotA=138,7mg%, lot B =148,3 mg%, lotC=182,3mg%
- HbA1: lotA=8,03mg %, lot B=8,42 mg%, lot C=8,62mg%
2. frecventa hipoglicemiilor/luna: lotA=0,6/luna, lotB=0,9/luna, lotC=1,55/luna

3. -microalbuminuria, macroalbuminuria: lotA=20%, lotB=22,5%, lotC=27,5%
-FO retinopatie diabetica: lotA=25%, lotB=30%, lotC=35%
-simptome de polineuropatie diabetica difuza: lotA=30%, lotB=37,5%, lotC=42,5%
-colesterol: lotA=182,4mg%, lotB=185,5mg%, lotC=191,4mg%,
-trigliceride: lotA=161,3mg%, lotB=186,5mg%, lotC=243,6mg%,

Concluzii:

- controlul glicemic superior in lotul studiat, dar nesemnificativ statistic,
- calitatea vietii suferinta (hipoglicemii/luna, comoditatea administrarii), principalul avantaj al analogiilor de insulina,
- parametrii lipidici mai buni la lotul de studiat fata de cel de control,
- aparitia complicatiilor cronice, neevaluabila, datorita perioadei scurte a urmaririi

TRATAMENTUL PSORIAZISULUI

Autor: Marian Adela

Coordonator: Asist. univ. Dr. Simu Lia-Maria
UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Obiectiv : studiul diferitelor forme clinice de psoriazis

Materiale si metode : am efectuat un studiu retrospectiv a 58 de cazuri de psoriasis, in Clinica de Dermato-Venerologie Tg-Mures in perioada 2005-2007.

Rezultate : din analiza datelor clinico-statistice a rezultat ca din cele 58 de cazuri clinice 48 de cazuri au fost de psoriazis vulgar, 4 de psoriazis artropatic, un caz de psoriazis pustulos generalizat si 5 cu forma particulara de psoriazis gutat. Au existat 52 de recidive, iar 41 dintre pacienti au avut peste 3 episoade eruptive pana in prezent.

Discutii : debutul afectiunii are loc frecvent in decada a treia si a patra a vietii adica intre 20-40 de ani la 46,55% din pacienti. Se constata de asemenea raritatea debutului bolii la varsta de sub 10 ani fiind 4 cazuri adica 6,89%, iar peste varsta de 60 de ani 2 cazuri reprezentand 3,44%. In ceea ce priveste tratamentul local asociat cu fototerapia din 57 de pacienti candidati la aceasta forma de tratament 41 de pacienti au fost tratati local cu unguent cu acid salicilic 6-10% urmat de tratament cu reductoare Cignolin unguent 0.02-0,4% in 6 cazuri si in 35 de cazuri cu dermatocorticoizi.

Concluzii : din studiul evolutiei celor 58 de cazuri de psoriazis tratati cu retinoizi, UV, dermatocorticoizi, corticosteroizi, emoliente, am tras urmatoarele concluzii :

1. Fotochimioterapia asociata la tratamentele clasice imbunatateste viata bolnavilor prin cresterea confortului si prin posibilitatea continuarii tratamentului in ambulator.

2. Abordarea terapeutica se face in stransa corelatie cu forma clinica de psoriazis si cu factorii declansatori ai acestuia.

DIAGNOSTICUL DISFUNCTIE ENDOTELIALE LA PACIENTUL HIPERTENSIV PRIN FOTOPLETISMOGRAFIE DIGITALA SI FLUXMETRIE DOPPLER A ARTEREI RADIALE

Autor: Loredana Maria Ionescu

Coordonator: PROF.UNIV.DR. ALEXANDRU INCZE, ASIST.UNIV.DR. MONICA

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării:

Scopul lucrării:

Lucrarea de față își propune cuantificarea matematică a disfuncției endoteliale a peretelui arterelor mari, prin determinarea unor indici (indice de rigiditate – IR, unda de reflux Doppler) și urmărirea răspunsului la testul de provocare la nitroglicerina, la un grup de pacienți hipertensivi.

Material și Metoda:

Pentru determinări, am folosit un aparat de concepție originală - reograf cu reflexie de lumină - și un aparat Doppler bidirecțional de 10 MHz, HADECO-Bidop ES100V3. Studiul a implicat 28 de pacienți hipertensivi, cu vârsta medie de 54 de ani, din care, 14 în criza hipertensivă și un grup martor de 14 persoane, cu vârsta medie de 22 de ani. S-au efectuat măsurători: fotopletismografie digitală și flux mediu Doppler în artera radială, înainte și la 3 minute după administrarea a 0,4 mg NG sublingual. S-a definit indicele de rigiditate (IR), ca fiind înălțimea subiectului raportată la timpul de întârziere dintre vârful sistolic și cel diastolic.

Rezultate:

S-a înregistrat o creștere a mediei valorilor indicelui de rigiditate la pacienții hipertensivi (775 cm/s), ($p < 0,01$) și a celor aflați în criza hipertensivă (1170 cm/s), ($p < 0,01$), față de lotul martor (690 cm/s), ($p < 0,01$). După testul de provocare la nitroglicerina, indicele de rigiditate scade: 430 cm/s la hipertensivi, respectiv 635 cm/s la cei în criza hipertensivă, față de 520 cm/s la lotul martor.

În ceea ce privește viteza undei de reflux Doppler, s-a obținut o medie de 4,6 cm/s înainte de NG, respectiv 8,5 cm/s după administrare la bolnavii hipertensivi, față de 4,7 cm/s și 11,8 cm/s la pacienții în criza ($p < 0,01$).

Concluzii:

Fotopletismografia digitală și tehnica Doppler, prin determinarea indicelui de rigiditate și a vitezei maxime a undei de reflux, permit aprecierea disfuncției diastolice a peretelui arterial la pacientul hipertensiv, în faza preclinică.

POLUAREA AERULUI ȘI EFECTUL ACESTEIA ASUPRA APARATULUI RESPIRATOR

Autor: Illyes Eva

Coordonator: dr. ÁBRÁM ZOLTÁN

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării:

Studiul are ca scop evidentiarea efectelor nocive ale poluarii aerului asupra aparatului respirator.

Material si metoda:

Culegerea datelor privind patologia aparatului respirator sa realizat din mai multe cabinete medicale din zona urbana centrala si periferica a municipiului Targu Mures respectiv si din municipiul Brasov. Datele referitoare la poluarea aerului au fost furnizate de Agentia Protectia Mediului Brasov si respectiv Targu Mures privind perioada anului 2006.

Metoda urmareste efectuarea evaluarii statistice a datelor culese in programul EXCEL si evidentiarea importantei factorilor nocivi din aer asupra sanatatii umane.

Concluzii:

Contactul cu tesuturile organismului determina o serie de efecte mai mult sau mai putin grave in raport cu insusirile agresive ale toxicului, cu doza si cu durata de actiune. Acestea se exercita incepand de la simpla prezenta, manifestata prin perceperea sub forma de miros a organului olfactiv, pana la intoxicatii grave si deces. Exista insa si efecte indirecte provocate prin modificarea conditiilor meteorologice, reducerea radiatiilor solare etc.

In practica se intalnesc toate categoriile de efecte nocive, dar frecventa cea mai mare o au efectele cronice, determinate de doze relativ mici, dar repetate pe perioade de mai multi ani.

Patologia cronica datorata poluarii aerului constituie o problema de sanatate care a castigat importanta prin extinderea tehnicii si cresterea proportiei populatiei expuse la noxe in ariile industriale urbane.

MANIFESTARI HEMORAGICE IN STARILE CRITICE LA COPII

Autor: Munteanu Liana

Coordonator: Asist.univ. Sigmirean Marcela
UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Obiectiv: Sepsisul este o cauza semnificativa de morbiditate si mortalitate la copiii. Lucrearea de fata isi propune studiul manifestarilor hemoragice la copilul critic cu sepsis.

Material si metoda: Am initiat un studiu retrospectiv asupra unui numar de 16 cazuri internate in sectia ATI copiii, in cursul anului 2005.

Rezultate: Din analiza studiului au reiesit urmatoarele: din totalul de 16 cazuri, 9 cazuri (68,75%) au decedat, iar 5 cazuri (31,25%) au supravietuit. In ceea ce priveste sexul copiilor, 9 cazuri (56,25%) au fost fete si 7 cazuri (43,75%) au fost baieti. Varsta copiilor este cuprinsa intre 12 zile si 15 ani. Studiul manifestarilor hemoragice arata prezenta melenei la 1 caz (6,25%), 2 cazuri (12,5%) cu hemoragie digestiva superioara, 1 caz (6,25%) elemente petesiale, 1 caz (6,25%) hemoragii la nivelul mucoasei bucale, 3 cazuri (18,75%) hematom intracerebral si 3 cazuri (18,75%) cu hemoragie subarahnoidiana. Analiza sangelui releva ca in 11 cazuri (68,75%), nivelul Hgb. era scazut, 8 cazuri (50%) cu trombocitopenie si 4 cazuri (25%) cu numar trombocitar crescut. Frecventa cardiaca a fost crescuta in 9 cazuri (56,25%). Examenul bacteriologic a aratat: 1 caz (6,25%) cu Acinetobacter, 1 caz (6,25%) cu Enterobacter faecalis si Klebsiella pneumoniae. 1 caz

cu *Sternotrophomonas maltophilia* si *Staphylococcus aureus* iar la alte 2 cazuri (12,5%) bacil Koch. Restul cazurilor fara examen bacteriologic.

Concluzii: Sepsisul poate avea modalitati diferite de prezentare si o etiologie diversa, uneori greu sau imposibil de demonstrat. Desi nivelul de cunostiinta a crescut in ultimul timp, sepsisul ramane principala cauza de mortalitate in unitatile de terapie intensiva.

CORELATII ANATOMO-CLINICE SI IMAGISTICE ALE HERNIILOR DISCALE

Autor: Opincariu Mihaela Iulia

Coautor: Stancu Sergiu Stefan

Coordonator: Prof. Dr. Ana Nadia Schmidt

Facultatea de Medicina si Farmacie Iuliu Hatieganu Cluj Napoca

Rezumatul lucrarii:

Degenerescenta discala este un proces natural si complex care asociaza mai multe fenomene: alterarea fibrelor colagene ale discului intervertebral, deshidratarea nucleului pulpos, fisuri ale inelului fibros, alterarea portiunii cartilaginoase discale ca si ramolirea secundara a platourilor vertebrale. Alterarea articulatiilor discovertebrale pot antrena aparitia unor protuzii discale ce se poate complica frecvent cu o hernie discala.

Hernia discala constituita ca si complicatie evolutiva frecventa a imbatrinirii discale, antreneaza in numeroase cazuri o cruralgie sau o lombosciatica. Examinarea CT si RMN evidentiaza conflictul discoradicular definit printr-o diminuare semnificativa a tesutului gras epidural sau foraminal, permitind comprimarea radacinilor nervoase cu sau fara deplasarea sacului dural.

Sindroamele dureroase postoperatorii de tip lombosciatic prin hernie discala cu reaparitia simptomatologiei dureroase face obligatorie suspiciunea unei alte protuzii discale supra/subjacente, recidiva etajului operat sau al unui fragment discal segmentar exclus, cu aparitia sindromului de stenoza de canal vertebral sau foraminal. In diagnosticul herniei discale radiologia conventionala are un rol limitat, orientativ, evidentiat prin semne radiologice indirecte cum ar fi: ingustarea de spatiu intervertebral, osteocondensarea platourilor vertebrale, deformarea gaurilor de conjugare, modificarea curburilor fiziologice ale coloanei vertebrale, etc.

In schimb, examinarile CT si RMN cu sau fara injectarea substantei de contrast reprezinta examinari de electie in diagnosticul precis al herniei discale, permitind diagnosticul diferential corect cu: discopatia degenerativa, stenoza canaliculata sau cu sindroamele dureroase postoperatorii.

DUALITATEA RELATIEI MEDIC- PACIENT

Autor: Iustina Diacu

Coordonator: Sef de lucrari dr. Maria Dorina Pasca

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

19-22 aprilie 2007

a XI – a Editie

În ansamblul ei, spitalizarea este un proces definit de numeroase atitudini, reacții și interacțiuni ce implică individul, grupurile sociale din care face parte, corpul medical și societatea, în general. Spitalul ca organizație supune bolnavii unor proceduri cu caracter impersonal, determinat de exigentele aplicării metodei științifice, ținând seama nu atât de cerințele personale ale indivizilor, cât mai ales de necesitatea îndeplinirii scopurilor instituției.

Starea de disconfort, de boală, diagnosticul, confruntarea cu tratamentul, cu mediul străin, cu o evoluție incertă, cu suspendarea, cel puțin temporară, a planurilor de viitor, declanșează o gamă largă de emoții negative.

Lucrarea de față studiază atât ansamblul factorilor ce determină stările atitudinal-comportamentale ale pacientului, declanșate în perioada spitalizării, cât și punctul de vedere al medicului referitor la modul de abordare a acestuia, în vederea stabilirii unor elemente comune, ce trebuie să se constituie în puncte de plecare în îmbunătățirea calității actului medical, cei doi formând, în final, o echipă.

MEIDCALE

Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti

MARISIENSIS

19-22 aprilie 2007

a XI – a Editie

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE
TG.MURES
NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

19-22 aprilie 2007

a XI – a Editie

SECTIUNEA III

DISCIPLINE CHIRURGICALE

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE
TG.MURES
NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

DIAGNOSTIC IMAGISTIC IN COLICA RENO-URETRALA

Autor: Adela Coltofean

Coautor: Maximilian Hogeia

Coordonator: Dr. Liviu Ghervan

UMF Cluj-Napoca

Rezumatul Lucrării:

Material și metode: Au fost luați în studiu 167 de pacienți (78 de sex masculin și 69 de sex feminin), cu vârste cuprinse între 16 și 82 de ani care s-au prezentat la Institutul de Urologie din Cluj cu colica renală, în perioada aprilie-noiembrie 2007. Aceștia au fost evaluați ecografic și fluoroscopic, valoarea diagnostică a acestor investigații stabilindu-se prin calculul sensibilității și al specificității.

Rezultate: Din cei 167 de pacienți 148 au avut calculi, 78 la nivelul rinichiului și 70 la nivelul ureterului.

Sensibilitatea ecografiei este 62,16%, cea a fluoroscopiei 55,40%; pentru combinația ecografie-fluoroscopie sensibilitatea este de 83,78%.

Concluzii: Utilizând izolat ecografia sau fluoroscopia vom vizualiza calculul la doar 62,16% respectiv 55,40% din pacienți, în timp ce prin combinarea celor două metode se poate diagnostica litiaza reno-ureterală la 83,37% din pacienți. Astfel scade numărul pacienților care trebuie supuși altor investigații (uneori invazive), tratamentul poate fi instituit mai repede.

METASTAZELE GANGLIONARE LIMFATICE AXILARE ÎN CANCERUL MAMAR - CORELATII ANATOMO-CLINICE

Autor: Adela Palasan

Coautor: Turcan Constantin

Coordonator: Sef lucrari Dr Coros Marius

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrării:

Cancerul mamar se situează pe primul loc în ierarhia cazurilor noi de cancer, reprezentând 30% din totalitatea afecțiunilor maligne la femei.

Studiul analizează retrospectiv 425 bolnave operate pentru cancer mamar cu scopul de a stabili incidența metastazelor ganglionare limfatice axilare și corelații anatomico-clinice cu tumora primară.

Material și metoda:

Datele obținute din evidența Spitalului Clinic Județean de Urgență Mureș au fost analizate în funcție de anumiți parametri: vârsta pacientelor, mărime, localizarea formațiunii tumorale/ san și cadran, tipul histopatologic, stadiul tumorii, timpul scurs de la depistarea tumorii până la intervenția chirurgicală.

Rezultate:

Din totalul pacientelor operate de cancer mamar, 24.70% (105 bolnave) au prezentat metastaze ganglionare la nivel axilar: N1- 54%, N2- 31%, N3- 15%.

Cele mai frecvente cancere cu metastaze ganglionare axilare s-au aflat in stadiul 4- 40%, stadiul 3- 30%, stadiul 2-20%, stadiul 1-10%.

Corelatia dimensiunii tumorii primare - incidenta metastazelor ganglionare axilare omolaterale a fost : T1- 10%, T2- 33%, T3- 37%, T4- 20%.

S-a observat ca tumorile localizate in cadranul supero-extern la nivelul sanului stang, dau cele mai frecvente (52%) metastaze ganglionare axilare omolaterale.

Concluzii: Din punct de vedere anatomic, tumorile din cadranul supero-extern dau cele mai multe metastaze ganglionare. Din totalul tumorilor care metastazeaza majoritatea sunt cele care au diametru peste 5 cm. Cele mai multe cancere - 56% care dau metastaze sunt cele invaziv ductale.

Numarul crescut de evidari ganglionare cu axile negative este o pledoarie pentru depistarea ganglionului santinela.

In pofida programelor de screening medical, datorita lipsei de adresabilitate, de accesibilitate si de cultura medicala a pacientelor acestea ajung in stadiile avansate ale bolii la clinica de chirurgie.

NASTEREA VAGINALA PE UTER CICATRICEAL IN CLINICA DE OBSTETRICA SI GINECOLOGIE II INTRE ANII 1997-2006

Autor: Adriana Cocis

Coautor: Nina Sincu, Ana-Maria Botianu

Coordonator: Conf. Dr. Carmen Radulescu

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Evaluarea nasterilor pe uter cicatricial si area gravidelor care vor si pot sa nasca pe cale vaginala dupa operatii cezariene efectuate pentru indicatii nepermanente, relative sau la cerere.

Material si metoda: Am folosit studiul clinic, de tip retrospectiv, care a inclus 496 de paciente cu uter cicatricial. Prelucrarea datelor s-a facut din foile de observatie si registrele de consultatii apartinand Clinicii de Obstetrica II. perioada de studiu aleasa a fost 1997-2006.

Rezultate: In intervalul studiat au avut loc 15108 nasteri dintre care 1703 de cezariene (11,27%). In aceeasi perioada au fost internate 496 de gravide cu uter cicatricial. Dintre acestea 75 au nascut pe cale vaginala iar la 421 s-a practicat operatia cezariana iterativa. Principalele indicatii de cezariana au fost riscul si iminenta de ruptura uterina, suferinta fetala, distocia si hemoragiile in travaliu. Nasterile pe cale vaginala au fost mai frecvente la femeile de etnie roma si cu conditii socio-economice precare.

Concluzii: Gravidele cu uter cicatricial constituie un grup cu risc materno-fetal major care trebuiesc urmarite riguros in sarcina si internate profilactic inainte de travaliu. Introducerea aparaturii moderne de monitorizare in sarcina si la nastere ar trebui sa permita area cat mai riguroasa a pacientelor candidate pentru operatii cezariene de cele care pot naste pe cale naturala. Nasterea pe cale vaginala, cand este posibila, comporta cele mai putine costuri; urmeaza cezariana electiva iar operatiile cezariene de urgenta au costurile cele mai ridicate.

CANCER MAMAR EXULCERAT - ATITUDINE TERAPEUTICA

Autor: Bambergher Roxana Andreea

Coautor: Ionescu Loredana Maria

Coordonator: Prof. Dr. Copotoiu Constantin, dr. Molnar Calin

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrării:

Obiectul studiului: forma exulcerata a cancerului mamar pe o perioada de 21 ani in cazuistica Clinicii Chirurgie I, Tg. Mures.

Material si metoda:

In perioada 01. 01. 1986 - 27. 12. 2006 au fost internate in Clinica Chirurgie I, Tg. Mures si au beneficiat de tratament chirurgical 1568 paciente prezentand neoplasme mamare, confirmate anatomo-patologic; dintre acestea 128 cazuri (8,16%) au fost exulcerate.

Rezultate :

Repartitia pe ani a cazurilor de neoplasm mamar si neoplasm mamar exulcerat a fost variabila, maxime inregistrandu-se in anii 1995, 1996, 2003 si 2005. Incidenta maxima a formei exulcerate de cancer mamar raportata la varsta bolnavelor este in decadele 6 - 7 de viata (31,37%), iar din totalul cazurilor de neoplasm mamar majoritatea (78,43%) se intalnesc la femei in varsta de peste 50 ani. Mediul social de provenienta al bolnavelor examinate nu ofera o diferenta semnificativa intre cele doua medii: 44,53% cazuri mediul urban si 55,47% cazuri mediul rural. Paciente incluse in studiu s-au prezentat in clinica la intervale de timp cuprinse intre 4 luni si 5 ani de la aparitia formatiunii tumorale. Localizarea tumorii a fost depistata preponderent in cadranele supero-extern (43,9%), infero-extern (25,61%) si central (19,5%). Dimensiunile formatiunii tumorale au fost cuprinse intre 3/2 cm si 18/7 cm, iar cele ale exulceratiei intre 2/1 si 7/5 cm. Din cele 128 de cazuri de neoplasm mamar exulcerat, 70 (54,68%) se aflau in stadiul IV, iar 58 (45,32%) in stadiul III B. Din totalul numarului cazurilor de neoplasm mamar exulcerat doar 8 cazuri nu prezentau adenopatie axilara, restul de cazuri fiind surprinse in diferite stadii clinice precum: N1-35, N2-57, N3-28. Analizand tipurile anatomopatologice cele mai frecvent intalnite in cadrul formei exulcerate, se constata incidenta maxima a carcinomului ductal invaziv clasic NOS asociat cu cel intraductal. Bolnavele au fost supuse unor diferite interventii chirurgicale dupa cum urmeaza: mastectomie simpla 44 (35%) cazuri; operatia Madden 39 (30%) cazuri; operatia Patey 30 (23%) cazuri; operatia Halsted 15 (12%) cazuri. Alte tipuri de interventii chirurgicale utilizate insa mai rar: mastectomia radicala modificata cu limfadenectomie axilo-transpectorala (Tehnica Institutului Oncologic Bucuresti), mastectomia radicala modificata (tehnica Chiricuta), chirurgia conservatoare (rezectie segmentara, lumpectomie, tylectomie, sampling axilar), procedura QU.A.R.T. (quadrantectomie, disectie axilara si radioterapie), castrarea chirurgicala, suprarenalectomia si chirurgia ganglionilor axilari. Dintre tratamentele complementare interventiilor chirurgicale amintim chimioterapia sistematica, radioterapia si terapia hormonală. Postoperator se poate realiza reconstructie mamara imediata sau intarziata folosind una din modalitatile de reconstructie: cu implant sau cu tesuturi proprii (lambouri).

Concluzii :

Forma exulcerata a neoplasmului mamar reprezinta un procent ridicat in cadrul cancerului de san (8,16%). Cancerul mamar exulcerat se intalneste mai frecvent dupa decada a 5 a de viata, fiind rar intalnit sub varsta de 30 ani si dupa varsta de 80 ani. Examenul histopatologic al pieselor operatorii demonstreaza incidenta crescuta a carcinomului ductal invaziv clasic fata de carcinomul intraductal. Cancerul exulcerat al sanului constituie o forma complicata (local si sistemic) a bolii, devenind uneori o urgenta prin sangerarile sau septicitatea locala. Exereza tumorii primare ca prima etapa de tratament este impusa de complicatia locala. Morbiditatea crescuta prin forma exulcerata a neoplasmului mamar reprezinta stigmatul educatiei sanitare insuficiente a populatiei.

COMPLICATIILE PREECLAMPSIE

Autor: Biculescu Agatha

Coordonator: dr. Ciuchina Septimiu

UMF Cluj-Napoca

Rezumatul Lucrarii:

Preeclampsia este cea mai freventa complicatie medicala din cursul sarcinii. Preeclampsia este caracterizata prin aparitia hipertensiunii arteriale dupa saptamana 20 de gestatie, asociata cu o proteinurie mai mare de 0,3 g/l de urina pe 24 ore, sau peste 1 g/l pe esantion randomizat, sau/si cu edeme persistente dupa repaos decliv de 12 ore. Desi preeclampsia a fost studiata pe larg, cauza ei ramane neclara. Cele mai citate teorii sunt: teoria imunologica, alterarea perfuziei placentare, alterarea reactivitatii vasculare, modificarea concentratiei eicosanoizilor, factori genetici si dieta. Incerc sa demonstrez prin aceasta lucrare importanta diagnosticarii preeclampsiei datorita riscurilor foarte mari pe care le are asupra mamei si fatului.

Material si metoda:

Am facut un studiu retrospectiv de cohorta care analizeaza rata de mortalitate materna si fetala din clinica universitara ginecologie 2 Stanca din Cluj-napoca, Romania intre anii 2003-2006.

Rezultate:

Rezultatele arata ca in anul 2003 din aproximativ 3000 de gravide luate in evidenta clinicii 5 au fost diagnosticate cu preeclampsie, rata crescand pana in 2006 la 61 de cazuri din aproximativ 3600 de gravide. Intre acesti ani s-a inregistrat un deces matern si un deces fetal datorate preeclampsiei.

Concluzii:

Rata preeclampsiei este in continua crestere, fiind important de diagnosticat si tinut sub observatie si tratament corespunzator aceasta boala pentru a evita eventualele complicatii sau decese. Un rol important il joaca si educatia gravidelor in ceea ce priveste factorii de risc ai preeclampsiei precum si complicatiile pe care aceasta le poate determina asupra mamei si a fatului.

REZULTATELE FUNCTIONALE PE TERMEN SCURT ALE ARTROPLASTIEI TOTALE DE GENUNCHI

Autor: Caraman Remus

Coautor: Beileu Bianca

Coordonator: Conferentiar Pop Tudor Sorin, Dr. Russu Octav

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Gonartroza reprezinta o afectare degenerativa localizata la nivelul genunchiului si caracterizata prin dezechilibrul dintre structurile articulare si solicitarile mecanice la care acestea sunt supuse, cu evolutie dureroasa cronica si impotenta functionala. In studiul nostru am evaluat rezultatele functionale pe termen scurt ale artroplastiei totale de genunchi.

Material si metoda:

In studiul nostru am evaluat un numar de 60 de persoane cu varste cuprinse intre 57 si 72 de ani, pacienti diagnosticati cu gonartroza in stadii avansate (Ahlback III-IV) si tratati in clinica de Ortopedie si Traumatologie III Tg. Mures, in perioada ianuarie 2004-ianuarie 2007. La toti pacientii s-a practicat artroplastia totala de genunchi cu o endoproteza cimentata posterior stabilizata. Pacientii au fost urmariti pe o perioada de timp cuprinsa intre 6 si 36 de luni. Pentru analiza post operatorie a rezultatelor functionale a fost folosit scorul HSSS (Hospital for Special Surgery Score)

Rezultate:

Din cele 60 de cazuri luate in studiu 25 au inregistrat rezultate excelente (85-100 puncte), 25 cazuri rezultate bune (70-84 puncte), 9 satisfactoare (60-69 puncte); un singur caz a prezentat rezultate slabe (<60 puncte)

Concluzii:

Artroplastia reprezinta o metoda eficienta in tratamentul gonartrozei, cu rezultate functionale bune pe termen scurt. Decizia trairii de la tratamentul conservator la cel chirurgical trebuie luata de pacient in colaborare cu medicul ortoped, acesta fiind obligat sa-l informeze de beneficiile, complicatiile si limitele procedurii.

INCIDENTA LEZIUNILOR CARTILAGINOASE LA PACIENTII EXAMINATI ATROSCOPIC IN CLINICA DE ORTOPEDIE- TRAUMATOLOGIE SIBIU

Autor: Catrina Ionut

Coautor: Suciu Cristina, Yassin Marwa

Coordonator: Prof. univ. Dr. I. Baier, R. Fleaca, M. Roman, T. Fles

UMF Sibiu

Rezumatul Lucrarii:

In patologia articulatiei genunchiului, leziunile meniscale si condro-ligamentare sunt frecvent intalnite.

Scopul lucrarii: evaluarea comparativa a pacientilor cu leziuni condrale si meniscale in chirurgia artroscopica a genunchiului pe sectia Ortopedie & Traumatologie Sibiu in perioada 2003-2006.

Material si metode: Lotul de studiu a cuprins 110 pacienti (M/F 74/36), cu varsta medie cuprinsa intre 40 si 50 de ani. Pacientii au fost evaluati clinic, imagistic si RMN (in cateva cazuri), efectuandu-se apoi interventia artroscopica (cu scop explorator si terapeutic). Criteriile urmarite au

SG. MURES

NUMAR EDITAT DE

REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

LIGA STUDENTILOR TG. MURES

fost: incidenta pe sexe, pe grupe de varsta, genunchiul afectat, incidenta leziunilor de menisc intern, menisc extern, ligament incrucisat anterior, leziuni cartilaginoase.

Rezultate: Pacientii au fost incadrati astfel: 79 cu leziuni de menisc intern, 33 cu leziuni de menisc extern, 39 cu leziuni de ligament incrucisat anterior, 59 cu leziuni de cartilaj. Leziuni asociate s-au constatat in 79,7% (Leziuni de cartilaj si menisc intern), 33,9% (leziuni de cartilaj si menisc extern) si 35,6% (leziuni de cartilaj si ligament incrucisat anterior). La nivel leziunilor de cartilaj am obtinut : 24 pacienti cu leziuni asociate de rotula, 30 cu leziuni trohleare, 30 cu leziuni de platou tibial, 39 cu leziuni de condili.

Discutii si concluzii: Am observat in urma cercetarilor: o frecventa mai mare la sexul masculin si in decada a 5a de viata, o incidenta mai mare la nivelul genunchiului drept (66 de cazuri), o predominanta a leziunilor de menisc intern, o asociere mai frecventa a leziunilor de cartilaj cu leziuni de menisc intern si cele mai afectate sunt cartilajul platoului tibial intern si condilul femoral intern.

CARCINOM EPIDERMOID AL BRATULUI : MANIFESTARE CLINICA NEOBISNUTA

Autor: Ciornohuz Anca Loredana

Coautor: Dr.Malos Adela

Coordonator: Dr. Popoviciu Corina

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Carcinomul epidermoid (spinocelular, scuamos, pavimentos) este o forma relativ frecventa de cancer dezvoltata la nivelul epiteliului pavimentos din cheratinocite. Incidenta este mai mica decat a carcinomului bazocelular, dar invazia locala si metastazarea rapida ii confera un prognostic mai nefavorabil. Riscul de metastazare este mai mare in cazul plagilor cronice (arsuri vechi, osteomielita cronica). Interventia chirurgicala este terapia recomandata in cazul tumorilor ce depasesc 1 cm, marginile de securitate ale exciziei chirurgicale fiind verificate prin examen histopatologic. Tumorile cu invazie osoasa necesita tratament mai agresiv din cauza recidivelor frecvente, iar limfadenectomia regionala trebuie efectuata inaintea aparitiei metastazelor evidentiabile clinic. Localizarea carcinomului epidermoid la nivelul bratului este mai rara, iar tabloul clinic care mimeaza un proces inflamator poate intarzia stabilirea diagnosticului, agravand prognosticul.

Lucrarea prezinta cazul unui pacient de 69 de ani, internat in Clinica Ortopedie I Tg.Mures cu diagnosticul unei osteite fistulizate la nivelul cotului stang, evoluand de circa 2 ani cu fenomene inflamatorii initial localizate in treimea distala a bratului care apoi s-au extins cuprinzand antebratul si mana. Sub masca procesului inflamator s-a descoperit un carcinom epidermoid cheratinizat, extins in articulatia cotului, cu distructia humerusului si a ulnei, pentru care s-a practicat amputatia bratului in treimea proximala.

In continuare este discutata atitudinea terapeutica actuala in tratamentul formelor invazive de cancer cutanat, factorii prognostici si rezultatele postoperatorii precoce si tardive.

EFFECTUL REMEDIULUI HOMEOPATIC ARNICA ASUPRA TIMPULUI DE VINDECARE A PLAGILOR OPERATORII

Autor: Cojocaru Adriana

Coordonator: Dr. Alecu Adrian, Dr. Brezeanu Romeo

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Scopul lucrarii este verificarea ipotezei conform careia remediul homeopatic arnica reduce timpul necesar vindecarii plagilor.

Material si metoda: am utilizat 3 loturi de cate 15 sobolani la care am practicat o incizie urmata de sutura, in regiunea antero-laterala a coapsei, cu lungimea de 15 mm si adancime pana la nivelul femurului, sub anestezie cu eter.

Lotul 1 a fost tratat cu Arnica CH7 prin gavaj cu incepere imediat postoperator si administrare zilnica ulterior. Lotul 2 a primit Arnica CH30 dupa aceeasi schema terapeutica. Lotul 3 a constituit lotul martor si a primit placebo sub forma de apa cu zahar, administrata in acelasi mod ca si Arnica.

S-a masurat zilnic lungimea plagii si s-a urmarit evolutia ei.

Rezultate: loturile tratate homeopatic cu Arnica CH7 si CH30 au prezentat un timp de vindecare mai scurt decat lotul martor, cu o diferenta semnificativa statistic ($p < 0,001$).

Concluzii: remediul homeopatic Arnica in dilutiile CH7 si CH 30 a avut un semnificativ efect de reducere a timpului de vindecare a plagii operatorii la sobolani.

Rezultatele obtinute in prezentul studiu precum si in studiile anterioare ale autorilor pe animale, coroborate cu date din practica homeopatica curenta sustin oportunitatea administrarii cat mai precoce a tratamentului homeopatic cu Arnica la pacientii supusi interventiilor chirurgicale sau altor traumatisme.

CHIRURGIA IN TRATAMENTUL INSIFICIENTEI CARDIACE

Autor: Crina Manole

Coordonator: Prof.Dr. Radu Deac

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Cresterea debitului cardiac reprezinta scopul urmarit in tratamentul insuficientei cardiace. Poate fi acest lucru realizat prin metode chirurgicale? Se pare ca da: 1.prim inlaturarea afectiunii primare ventriculare, permitand astfel recuperarea, 2.ameliorarea ventriculului afectat prin cresterea debitului cardiac(chirurgia remodelarii ventriculare).

Tehnici: inlaturarea afectiunii de baza, revascularizarea, chirurgia remodelarii ventriculare, balonul de contrapulsatie aortica, rezectia tractului de ejectie al VS, Myo-splint, dispozitivul Acom CorCap, rezectia partiala de VS, anevrismectomia de VS, repararea mitralei pentru insuficienta mitrala secundara, terapia de resincronizare cardiaca, VADs, mioplastia cardiaca,

transplantul cardiac, transplantul de cellule STEM, terapia genica, promovarea cailor naturale de refacere.

Concluzii: toate operatiile pe cord pot fi privite ca operatii ale insuficientei cardiace. Abordarea directa a remodelarii unui ventricul dilatat si insuficient pare a fi mai putin eficienta decat in cazul identificarii afectiunii de baza si inlaturarea acesteia. In cazul in care niciuna din aceste metode nu poate fi folosita se pare ca singura posibilitate de tratament a insuficientei cardiace ramane transplantul cardiac.

ASISTAREA CIRCULATORIE CU IABP IN CHIRURGIA CARDIACA

Autor: Crina Manole

Coautor: Gabrielli Szimeda

Coordonator: Prof.dr. Radu Deac

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

IABP(balonul de contrapulsatie intraaortica) este un ajutor mecanic al circulatiei si functiei inimii asigurat de catre contrapulsatia intraaortica in sincron cu ciclul cardiac.

Material si metode: S-au luat in studiu doua loturi de pacienti: Lotul I(control) si Lotul II(studiu). S-a comparat evolutia clinica si paraclinica a celor doua loturi. Lotul I cuprinde pacienti diagnosticati si tratati de insuficienta cardiaca acuta, respective soc cardiogen in perioada 1995-1996, cand inca nu s-a utilizat IABP. Lotul II cuprinde pacienti in al caror tratament s-a utilizat si IABP.

Concluzii: Folosirea IABP la pacientii cu risc duce la imbunatatirea fluxului coronarian, fluxului sanguin sistemic, scade rezistenta vasculara si creste debitul cardiac fara a creste necesarul de oxigen al miocardului. Astfel, cu ajutorul tratamentului cu IABP se scade mortalitatea postoperatorie.

SPLENECTOMIA LAPAROSCOPICA IN EXPERIENTA CLINICII DE CHIRURGIE I TARGU MURES

Autor: Olaru Bogdan

Coautor: Cucoreanu Raluca

Coordonator: Asist.Univ. Dr.Moldovan Bogdan

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Splenectomia laparoscopica reprezinta una dintre tehnicile avansate de chirurgie laparoscopica presupunand dotari tehnice deosebite si o echipa anesteziico-chirurgicala antrenata.

Lucrarea isi propune prezentarea experientei Clinicii Chirurgie I Tg-Mures in ceea ce priveste splenectomia laparoscopica in intervalul 1996-2007. In intervalul studiat in clinica noastra s-au efectuat un numar de 98 splenectomii pentru diverse afectiuni dintre care 6 laparoscopica. De remarcat este faptul ca 5 dintre ele au fost efectuate in intervalul a12-a.2005-a03-a.2007. Principalele

indicatii au fost: Purpura Trombocitopenica Idiopatica, Anemia Hemolitica Autoimuna. Dimensiunile splinei au variat intre 12-7 cm si 20-12 cm.

S-a folosit abordul cu 4 trocare in hipocondrul stang cu pacientul in decubit lateral drept (pozitia pentru suprarenalectomia stanga). Tehnica aleasa a fost prin abord posterior si anterior folosind in 4 cazuri hemostaza cu clipuri si in 2 cazuri asociere de clip si ligasure. Extragerea specimenului s-a realizat in 5 cazuri prin morselare si un caz cu splenomegalie importanta (19*20 cm) printr-o minilaparotomie (tehnica asistata laparoscopic). Rata de conversie a fost zero, morbiditatea si mortalitatea zero. Durata de spitalizare cuprinsa intre 3-5 zile postoperator.

CARCINOMUL BAZOCELULAR AL PLEOAPEI: CORELATII CLINICO-HISTOPATOLOGICE

Autor: Doroftea Bianca Simona

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Horvath Karin

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Material si metoda

In intervalul 2001-2006 a fost operat, in Clinica de Oftalmologie Tg. Mures, un lot de 59 de pacienti cu carcinom bazocelular al pleoapei. Dintre acestia 31 au fost barbati, 28 femei, 34 au fost din mediul rural, 25 din mediul urban. In privinta varstei, 3 pacienti au avut varsta cuprinsa intre 20-40 ani, 8 intre 40-60 ani, 48 intre 60-90 ani. In urma examinarii histopatologice, s-a observat ca forma predominanta este cea nodulara, neulcerata. Metoda folosita a fost excizia chirurgicala, cu respectarea marginilor de siguranta oncologica.

Rezultate

Se observa predominanta carcinomului bazocelular la sexul barbatesc, aparitia lui mai frecventa in mediul rural, predominanta in cadrul grupei de varsta intre 60-90 ani, iar forma cea mai frecventa este cea nodulara, fara existenta metastazelor sau a recidivelor.

DIAGNOSTICAREA SURDITATII LA COPILUL MIC

Autor: Cristian Marius Martu

Coautor: Vlad Comendant; Gabriel Salbaticu

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Luminita Radulescu

UMF Iasi

Rezumatul Lucrarii:

Hipoacuzia reprezinta cea mai frecventa boala prezenta la nastere, afectand de la 1 pana la 3 din 1000 de nou nascuti. In conditiile prezente in Romania se nasc pana la 600 de copii cu handicap auditiv de diferite grade, dintre care 1/3 vor avea hipoacuzie neurosenzoriala profunda bilaterala. In functie de gradul afectarii auditive, tulburarile in dezvoltarea limbajului vor merge de la intarzierea in dezvoltarea vorbirii pana la mutitate. Lucrarea isi propune sa prezinte experienta clinicii ORL Iasi

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE**
TG.MURES
NUMAR EDITAT DE **LIGA STUDENTILOR TG.MURES**

in diagnosticarea copiilor cu hipoacuzie, varsta la care s-a realizat diagnosticarea, motivele prezentarii in clinica, modalitatea de examinare si atitudinea parintilor in ceea ce priveste aceasta afectiune. Prin evaluarea audiologica si medicala a 48 de copii internati la Compartimentul de Implant Chochlear au fost diagnosticati 30 de copii cu surditate neurosenzoriala de diferita grade. Pentru o dezvoltare normala se impune diagnosticarea surditatii neurosenzoriale pana la varsta de 3 luni si protezarea pana la varsta de 6 luni. In conditiile in care diagnosticarea surditatii neurosenzoriale a copilului se realizeaza relativ tarziu, dupa implinirea varstei de 2 ani, se impune existenta unui program national de screening pentru ca diagnosticarea hipoacuziei si educarea parintilor, care trebuie sa accepte purtarea protezei auditive de catre copilul lor.

LOCUL FENESTRATIEI IN TRATAMENTUL MULTIMODAL AL CHISTULUI RENAL SOLITAR

Autor: Csiszer Iren

Coordonator: Asist. Univ. Vass Levente

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Scopul lucrarii: Lucrarea de fata isi propune evidentierea importantei si eficientei fenestratiei in tratamentul chistului renal solitar

Material si metoda: Studiul este unul retrospectiv, in perioada 1995-2004, se refera la un lot de 211 de persoane avand virsta cuprinsa intre 18-88 de ani internati si tratati cu diagnosticul de chist renal solitar. Din acest lot 98 din cazuri au prezentat chist renal de pol inferior, 52 mediorenal, 45 polul sup, 10 parapielic si 6 retroperitoneal, din aceste cazuri au beneficiat 46 de tratament prin fenestratie.

Rezultate: Evaluarea rezultatelor s-a facut pe criterii clinice si ecografice efectuate dupa 6 si 12 luni de la interventie. S-a constatat la cei 46 cazuri rezolvate prin aceasta metoda recidiva la 7 persoane (15,21%).

Concluzii: In concluzie fenestratia chistului renal este o metoda de electie pentru chisturi renale situate pe hemivalva posterioara a rinichiului, mediorenal si chisturilor situate pe polul inferior a rinichiului, fenestratia este o metoda endourologica minim invaziva foarte eficienta, prezentind riscuri si complicatii minime daca „legile” sale sunt respectate cu strictete.

HETEROCROMINA FUCHS – PREZENTARE DE CAZ

Autor: Danulescu Raluca

Coautor: Danulescu Razvana, Frasinescu Ciprian

Coordonator: Dr. Alina Apostol

UMF Iasi

Rezumatul Lucrarii:

Pacienta A.L., 41 ani, mediu urban se prezinta la clinica de oftalmologie Iasi pentru scaderea acuitatii vizuale de aproximativ 2 ani si diferenta de culoare intre cei doi ochi. La consultul

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE**
TG.MURES

NUMAR EDITAT DE **LIGA STUDENTILOR TG.MURES**

oftalmologic se constata AVOD=pmm, pioc=41mmHg. Examenul polului anterior este semnificativ, OD prezentind precipitate keratice mici, rotunde sau stelate, gri albicioase pe endoteliul cornean si heterocromie iridis, iar gonioscopic unghi camerular deschis grad 4, trabecul hipopigmentar. Diagnosticul a fost de Heterocromie Fuchs, cataracta complicata, glaucom secundar inflamator. Ca tratament s-a efectuat focoemulsificare si implant acrilic in camera posterioara, fiind preferat celui de silicon, care poate accentua inflamatiile postoperator. Evolutia e lent favorabila, marcata de cresterea presiunii intraoculare. Dupa calmarea procesului inflamator, s-a efectuat chirurgie filtranta cu utilizarea de antimetaboliti. Managementul glaucomului e dificil in asociere cu Heterocromia Fuchs, doar 25% din pacienti recupereaza $> \frac{1}{2}$; AV fata de 75% din cei fara glaucom. Particularitatea cazului consta in intarzierea precizarii diagnosticului si tratamentul adecvat, pacienta primind corectie optica 2 ani.

TIVA-OTCI PENTRU COLECISTECTOMIE LAPAROSCOPICA PROPOFOL-FENTANYL VS. PROPOFOL REMIFENTANYL

Autor: Daraban Timea

Coordonator: Sef Lucrari Dr. Daniela Ionescu
UMF Cluj-Napoca

Rezumatul Lucrarii:

Utilizand tehnica Optimized Target Controlled Infusion, obtinem un beneficiu suplimentar de siguranta. Aceasta tehnica permite estimarea concentratiei de propofol la nivel cerebral (Ce) si ajustarea concentratiei plasmatice (Cp) in functie de Ce.

Studiul si-a propus evaluarea comparativa a efectului a doua substante opioide asupra necesarului de propofol, utilizand tehnica TIVA-OTCI.

Material si Metoda:

S-a efectuat un studiu prospectiv, randomizat, urmarind 47 de pacienti (ASA I/II) supusi colecistectomiei laparoscopice in anestezie generala. Lotul I (n=22 pacienti) a inclus pacientii carora li s-a administrat propofol-fentanyl, iar lotul II (n=25 pacienti) a primit combinatia propofol-remifentanil. Pe durata anesteziei valorile BIS au fost intre 40-60. In cursul mentinerii anesteziei s-au monitorizat: Ce pentru hipnoza, Cp minima, si Cp medie a propofolului. S-a urmarit reactia la IOT, intervalul de trezire, si consumul total de propofol.

Rezultate:

Ce estimata a propofolului la atingere hipnozei nu difera semnificativ la cele doua loturi, inasa este semnificativ mai mica decat Cp setata la inductie (4ug/ml). Administrarea remifentanilului in contextul TIVA-OTCI a dus la scaderea semnificativa a Cp minima (2,17 comparativ cu 2,47ug/ml) si Cp medie (2,74 vs 3,15ug/ml) pe durata anesteziei. Astfel s-a redus consumul de propofol (472 comparativ cu 562,8 mg) si s-a obtinut diminuarea efectelor secundare.

Concluzii:

Ambele combinatii sunt adecvate pentru TIVA-OTCI. Aceasta tehnica permite o adaptare mai buna a dozelor fiecarui pacient. Folosirea remifentanilului a redus Cp minima, Cp mediu si

LIGATURA DE RAM PORTAL IN CHIRURGIA HEPATICA. STUDIU CLINIC SI EXPERIMENTAL

Autor: Decebal Romulus Fodor

Coordonator: Prof.Dr. Constantin COPOTOIU, Dr. Bogdan MOLDOVAN,P
UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Insuficienta hepatica post hepatectomie reprezinta complicatia cea mai de temut dupa rezectiile hepatice extinse,avand o mortalitate de 80-100%.Din aceste considerente inaintea hepatectomiilor de peste 70% din parenchim se recomanda ligatura sau embolizarea ramului portal tributar hemificatului afectat cu inducerea fenomenului de atrofie/hipertrofie si realizarea unei hepatectomii mai economicoase in timpul II.

Material si metoda:Lucrarea cuprinde un studiu anatomopatologic al pieselor bioptice obtinute de la animalele de experienta dupa ligatura de ram portal,atat din hemificatul ischemiat respectiv din cel controlateral,urmarindu-se modificarile histologice (procesul de atrofie si hipertrofie).Urmaram de asemenea evolutia constantelor biochimice la animalele de experienta.

Studiu clinic cuprinde pacientii operati in Clinica Chirurgie I la care s-a practicat ligatura de ram portal.Incepand din anul 2005 s-a practicat ligatura de ram portal urmata de hepatectomie in timpul II la un numar de 3 pacienti dintre care 2 cu metastaze voluminoase,multiple de cancer colorectal si unul cu hemangioame gigante bilobare.

Discutii si concluzii: Studiul experimental obiectiveaza modificarile histologice ale procesului de atrofie/hipertrofie dupa ligatura de ram portal unilaterala la animalele de experienta.

Studiul clinic prezinta rezultatele postoperatorii ale pacientilor cu ligatura de ram portal.Tehnica ligaturii de ram portal este bine codificata,sigura,cu mortalitate zero, permitand convertirea la operabilitate a cazurilor considerate in trecut inoperabile.

CANCERUL PAPILAR TIROIDIAN IN EXPERIENTA CLINICII CHIRURGIE I TG MURES

Autor: Duca Ramona Andreea

Coautor: Merlusca Ana-Maria

Coordonator: Prof.Dr. C.Copotoiu, Dr.Popa Daniel
UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Introducere. Cancerul tiroidian desi cu o incidenta redusa din totalitatea tumorilor maligne, reprezinta afectiunea maligna predominanta a sistemului endocrin. Tumorile bine diferentiate (cancer papilar sau folicular) au un prognostic terapeutic bun, fiind considerate curabile. Sunt afectate predominant sexul feminin si varstele cuprinse intre 25 si 65 de ani. Din totalul cancerelor tiroidiene 60-70% sunt reprezentate de cancerul papilar, incidenta acestuia pare a fi in crestere.

Material si metoda. Lucrarea analizeaza comparativ incidenta, repartitia pe sexe, grupele de varsta si tipurile de operatii, pe un lot de 2468 pacienti, internati in Clinica Chirurgie I Tg.Mures cu

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE**
TG.MURES

NUMAR EDITAT DE **LIGA STUDENTILOR TG.MURES**

afectiuni chirurgicale ale glandei tiroide, din care 284 cazuri au reprezentat afectiuni maligne (11,5%). Pacientii au fost grupati in doua loturi: primul analizeaza perioada 1986-1996 (82 afectiuni maligne din 901 cazuri), iar al doilea pacientii internati in perioada 1997-2006 (202 tumori maligne din 1567 cazuri). S-a constatat o crestere a incidentei cancerului papilar in cel de al doilea grup (77,68% vs. 57,20%), precum si afectarea predominanta a varstelor intre 40-60 ani. Punctia biopsie preoperatorie pozitiva, examenul histopatologic extemporaneu au fost urmate de tiroidectomie totala, reinterventia pentru totalizarea tiroidectomiei, fiind mai frecventa in lotul 2 (37,6%) comparativ cu primul lot (35,3%) .

Concluzii. Studiul confirma tendinta de scadere a varstei la care se manifesta cancerul tiroidian, aratand o crestere usoara a ratei reinterventiilor pentru completarea tiroidectomiei, cauzate de discordanta dintre punctia biopsie si examenul histopatologic extemporaneu comparativ cu examenul histopatologic definitiv. Tiroidectomia totala reprezinta in continuare metoda de electie in tratamentul chirurgical al cancerului papilar tiroidian.

LIGAMENTOPLASTIA ARTROSCOPICA A LIGAMENTULUI INCRUCISAT ANTERIOR CU TENDON PATELAR SI SEMITENDINOS - ASPECTE PARTICULARE POSTOPERATORII SI DE RECUPERARE

Autor: Fodor Pal

Coordonator: Sef de Lucr. Dr. Bataga Tiberiu
UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Ligamentoplastiile artroscopice ale ligamentului incrucisat anterior-LCA- operatii cu grad mare de succes au evoluat foarte mult , astazi existand o multitudine de optiuni in ceea ce priveste alegerea grefei osteo-tendinoase- Tendon Patelar-TP, Tendoanele Semitendinosului si Gracilisului-ST/Gr. sau Allo-grefe .

Material si Metoda: intre 2004-2007 in Clinica ortopedie Trauma I Tg Mures ,s-au realizat 128 de Ligamentoplastii artroscopice ale LCA, 40 cu SEMITENDINOS/GRACILIS. si 88 cu TENDON PATELAR metoda os tendon os.

Rezultate :pe parcursul urmaririi bolnavilor sa constatat in prima Etapa dureri mai mari la grupul operat cu TP datorita unei recoltari mai agresive (plaga mai mare , recolatarea a doua pastile osoase) ,cat si o impotenta functionala usor crescuta . In Etapa a II-a in afara de faptul ca unii dintre pacienti din grupul ST/Gr. au demonstrat o usoara instabilitate statistic nu sa constatat diferente majore intre grupuri iar in Etapa a III nu au existat diferente semnificative statistic intre cele doua grupe Concluzii: sa considerat ca la ora actula nu exista diferente semnificative statistic intre modul si dinamica recuperarii postoperatorii ,a reintegrarii socio-profesionale si a intoarcerii la activitati sportive de inalta si medie performanta intre pacientii care beneficiaza de o ligamentoplastie artroscopica cu TP sau ST/Gr .

INTERVENTII CHIRURGICALE PALEATIVE IN ICTERELE MECANICE

Autor: Gabriel Lostun

Coautor: dr. Dragos Pop

Coordonator: Sef Lucrari Dr Coros Marius, Dr Hintea Alexandru

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrării:

Tehnica Florcken este foarte asemanatoare cu tehnica Finsterer și Jurasz doar că decolarea duodenului pe planul CBP este mai redusă.

Coledocoduodenostomia terminolaterală este foarte rar indicată și constă în implantarea de necesitate a coledocului sectionat, de obicei accidental, în duoden. Se evidențiază cu atenție coledocul, fat anterioară și marginile, apoi se eliberează de planul portal, cu mare atenție datorită riscurilor de leziuni vasculare, se sectionează, se eliberează pe 1 cm închizându-se capatul distal. La nevoie se mobilizează duodenul pentru a ajunge la bontul coledocian. Se practică duodenostomia, între 2 fire de reper, și se realizează anastomoza coledoco-duodenală, cu fire separate neresorbabile, mai întâi planul posterior, apoi cel anterior.

PNEUMOTORAXUL TUBERCULOS SPONTAN-PROBLEME DE DIANOSTIC SI TRATAMENT

Autor: Gal Adrian Robert

Coordonator: Prof.Dr.Botianu Alexandru

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrării:

Scopul: În acest studiu se analizează declanșarea pneumotoraxului spontan în cadrul evoluției naturale a tuberculozei pulmonare, accentuând pe diferențele majore comparând cu alte tipuri de pneumotorace spontane.

Metode: Am analizat retrospectiv pacienți cu pneumotorax spontan tratați în clinica chirurgie IV, între anii 1985 și 2006 și am at acei pacienți cu tuberculoză pulmonară ca fiind o cauză pentru prezența aerului în cavitatea intrapleurală. Diagnosticul pozitiv al tuberculozei s-a bazat pe istoricul, pe aspectul radiologic și CT, iar după reexpansiunea plamanului a fost confirmat de examinările bacteriologice și de evoluția bolii după tratamentul cu tuberculostatice. Dintr-un număr total de 272 pacienți cu pneumotorax spontan 67 au avut tuberculoză pulmonară. Protocolul de tratament s-a bazat pe drenajul imediat al cavității toracice, tratament complet cu tuberculostatice și toracotomie în cazuri de pierderi de aer prelungite și lipsa de reexpansiune pulmonară.

Rezultate: a fost o creștere alarmantă a incidentei a pneumotoracelui spontan cauzat de tuberculoză pulmonară. În primii ani a studiului această entitate a fost foarte rară (mai puțin de 3% din numărul total al pacienților cu pneumotorace) dar incidentele au avut o evoluție ascendentă care a crescut la aproape 30% din numărul total al pacienților cu pneumotorace în ultimii ani. Toți parametrii luați în considerare arată o evoluție mult mai dificilă în cazul acestor pacienți pierderea de aer în timp îndelungat și drenaj, complicații frecvente, spitalizări prelungite și recuperare îndelungată.

Concluzii: pneumotoraxul spontan din cauza tuberculozei are o incidență în creștere care este în paralel cu incidența tuberculozei. Acești pacienți sunt foarte fragili și necesită o abordare diferită față de celelalte tipuri de pneumotorace.

TRATAMENTUL CHIRURGICAL AL METASTAZELOR HEPATICE. STUDIU RETROSPECTIV ÎN CAZUISTICA CLINICII DE CHIRURGIE I TG MURES

Autor: Kadar Anna Maria

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Moldovan Bogdan

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrării:

Rezecția chirurgicală reprezintă singura metodă terapeutică cu intenție curativă la pacienții cu metastaze hepatice asigurând o supraviețuire la 5 ani de 25-40% față de 0% la 1 an în absența sancțiunii chirurgicale. Din punct de vedere al istoriei naturale metastazele hepatice se clasifică în 2 categorii: metastaze cu evoluție favorabilă - metastaze colo-rectale și neuroendocrine unde ficatul este de obicei unicul situs de metastază și metastaze cu evoluție nefavorabilă - din celelalte neoplazii unde cel puțin în lumina datelor de până acum tratamentul chirurgical nu este justificat.

Materiale și metoda:

În intervalul studiat au fost operați în clinica Chirurgie I 46 de pacienți cu metastaze hepatice reprezentând 31% din totalul rezecțiilor hepatice realizate. Dintre acestea 26 au fost pentru metastaze de cancer colo-rectal, 2 pentru metastaze de cancer neuroendocrin, 11 pentru metastaze de cancer gastric, 2 pentru metastaze de cancer de pancreas, 1 pentru metastaze de vezică biliară, 2 pentru metastaze ale unui cancer esofagian, 1 pentru metastaze ale unui cancer renal, 1 pentru metastaze ale unui cancer col uterin.

Intervenția chirurgicală a constat din metastazectomie multiplă în 37 cazuri, precum și din rezecții regulate, majore în 9 cazuri.

Rezultate:

Rata de rezecabilitate a fost de 65 % în cancerul colo-rectal, 100% în cancerul neuroendocrin, 10% în cancerul gastric, 25% cancerul de vezică biliară, 3 % în cancerul de pancreas.

TRATAMENTUL ȘI SPERANȚA DE VIAȚĂ A COPIILOR CU HIDROCEFALIE CONGENITALĂ

Autor: Kiss István

Coautor: Szalai Anna-Szidónia

Coordonator: Prof. Dr. Alexandru Lupșa

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrării:

Introducere: În lucrarea noastră am căutat informații despre tratamentul și speranța de viață a copiilor cu hidrocefalie congenitală, respectiv, care sunt factorii care influențează evoluția.

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITĂȚII DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE**
TG.MURES

NUMĂR EDITAT DE **LIGA STUDENȚILOR TG.MURES**

Material si metoda: Am adunat date referitoare la interventiile chirurgicale si mortalitatea acestor copii, de la Clinica de Neurochirurgie Tg- Mures intre anii 1995-2006, a copiilor cu varsta cuprinsa intre 0- 5 ani. Datele le- am analizat prin metode statistice.

Rezultate: In cei 12 ani examinati am gasit ,din totalul bolnavilor cu hidrocefalie (312) de origine congenitala, un numar de 124. Sansele unui copil cu hidrocefalie congenitala depind de gravitatea starii copilului. Daca starea lui este mai putin grava, se poate interveni chirurgical si cu foarte bune rezultate, insa, daca starea este agravata nu se poate interveni chirurgical.

Concluzii: Daca boala este diagnosticata in timpul vietii intrauterine, cu atat mai bine pentru fat, fiindca sansele sunt foarte bune pentru recuperare dupa nastere, in cazul in care nu exista alte malformatii, care sa puna in pericol viata sugarului.

SURGICAL TREATMENT OF THE TONGUE BASE NEOPLASM THROUGH TRANSYOID PHARYNGOTOMY APPROACH

Autor: Loredana Ioneta Copaceanu

Coautor: Ingrid Alexandra Zamfir

Coordonator: Prof.Dr. Stan Cotulbea, dr. Nicolae Balica
UMF Timisoara

Rezumatul Lucrarii:

Introduction: There is an aprox. $\frac{1}{14}$ incident rate between malign tumors of the tongue base and the malign tumors of the tongue's mobile part.

Material and methods: The study was made in the ENT Clinic Timisoara, over a period of four years. It presents the therapy of 15 patients treated for neoplasm with tongue-base localization. The initial symptoms were: mass in the throat, odinofagia, referred otalgia. Clinically positive cervical node at the initial visit was found in 13 (86,6%) of those patients at the moment of examination. The diagnosis was based on the clinical examination followed by video-endoscopy, CT, MRI, cervical echography and histopathologic exam. Treatment for all patients was initial surgery followed by postoperative radiation.

Results: The postoperative evaluation factors were: the healthiness of the resection borders; postoperative complications (fistulae, wound infections); the level of postoperative dysphagia; long term evaluation after surgical treatment. At 13 of 15 patients the postoperative evolution was positive without signs of loco-regional or ganglionic recidives. One patient died after one and half-year from the operation. Death was caused by an abdominal tumor. Another patient died after eight months with local recurrence. The nasopharyngeal nutrition catheter was suppressed after three weeks for all the patients. None of the cases required postoperative gastrostomy.

Conclusions: The resections of the neoplasms using the transhyoidian approach is a useful procedure that permits postoperative deglutition and comparable rate of the tumor control for a long time, with lower postoperative morbidity.

PREVENIREA NASTERII PREMATURE IN SARCINA GEMELARA SI MULTIPLA

Autor: Marc Tiberiu

Coordonator: Prof. Dr. Szabo Bela

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Sarcina gemelara este incadrata in categoria sarcinilor cu risc obstetrical crescut. Avand in vedere valoarea ridicata a indicelui de prematuritate in nasterile gemelare (70,6%) fata de cele unice (11,2%) s-a incercat evidentierea factorilor de risc si identificarea masurilor care trebuie instituite pentru a scade incidenta nasterii premature in sarcinile multiple.

Material si metoda: S-a efectuat un studiu retrospectiv pe durata a 6 ani, in perioada 2001-2006, insumand 198 cazuri. Au fost prelucrate statistic cazurile de la Clinica de Obstetrica-Ginecologie I Tg. Mures.

Concluzii: Prognosticul matern nu difera semnificativ de cel din nasterile unice, insa prognosticul fetal este mult mai rezervat. E foarte important diagnosticul precoce, recunoasterea si evaluarea elementelor de risc ale nasterii premature, depistarea, urmarirea si combaterea complicatiilor posibile in sarcinile multiple.

TRATAMENTUL HERNIILOR INGHINO-CRURALE PRIN FOLOSIREA PLASELOR SINTETICE

Autor: Mardari Bogdan Catalin

Coordonator: Dr. Arvatescu Dan Gabriel

UMF Iasi

Rezumatul Lucrarii:

Locul plastiei cu plasa (poliester sau polipropilena) e astazi unanim recunoscut. Totusi datorita dificultatilor legate de costuri sau de acceptarea ei de catre chirurgi, ea nu este folosita in proportia pe care simplitatea metodei si valoarea superioara a rezultatelor ar impune-o. Lucrarea prezinta experienta sectiei de chirurgie a Spitalului Municipal Roman in utilizarea plaselor sintetice in tratamentul chirurgical al herniilor inghinale si crurale. In ultimii 6 ani, dintr-un total de 1338 de hernii inghinale si crurale au fost operate 241 de cazuri (18%) prin procedee protetice tip tension-free. Rezultatele obtinute au fost comparabile cu cele din literatura. Lucrarea recomanda folosirea acestui tip de rezolvare chirurgicala a herniilor, procedeu simplu si cu rata cea mai mica de recidiva.

INLOCUIREA VALVULARA MITRALA LA PACIENTII CORONARIENI

Autor: Mihaela Loghin

Coordonator: Dr. Sorin Balos

UMF Tg. Mures

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE**
TG.MURES
NUMAR EDITAT DE **LIGA STUDENTILOR TG.MURES**

Rezumatul Lucrării:

Studiul cuprinde pacienții din perioada ian. 2004- dec. 2006 care au beneficiat de tratament chirurgical, constând din înlocuire de valvă mitrală și revascularizare coronariană.

S-au analizat parametrii obținuți atât din examinarea ecocardiografică preoperatorie, cât și postoperatorie, constând în: dimensiunile atriului stâng și ventriculului stâng, morfologia valvei mitrale și aria acesteia, gradul de insuficiență sau de stenoza mitrală, presiunea în artera pulmonară și fracția de ejeție a ventriculului stâng. S-au luat în calcul și bolile asociate ale pacienților și investigațiile paraclinice specifice: uree, creatinina, colesterol, trigliceride, glicemie. Din datele intraoperatorii am reținut durata clampajului aortic și a by-pass-ului și necesitatea folosirii balonului de contrapulsatie intraaortic, iar datele postoperatorii au cuprins și numărul de zile în terapie intensivă coronariană, necesarul și dozele de inotropic.

S-au evaluat complicațiile postoperatorii constând în tulburări de ritm, infarct miocardic acut, complicații septice, insuficiență renală.

Studiul urmărește identificarea eventualelor factori de risc cardiaci și extracardiaci pentru înlocuirea de valvă mitrală și revascularizare coronariană.

CAUZE DE CONVERSIE ÎN COLECISTECTOMIA LAPAROSCOPICĂ

Autor: Oprica Ana-Georgia

Coodronator: Prof. Dr. Alin Cucu

Facultatea de Medicină, Universitatea Transilvania, Brașov

Rezumatul Lucrării:

Am considerat necesar studiul colecistectomiei laparoscopice și a cauzelor de conversie pentru a optimiza acest tip de tratament. Aceasta metodă este limitată de morbiditățile asociate pe care le prezintă bolnavul, de variațiile anatomice ale fiecărui pacient, de tipul de leziune care apare la nivelul cailor biliare extrahepatice.

Lucrarea am realizat-o printr-un studiu retrospectiv pe 5 ani în secția de Chirurgie II a Spitalului Județean Brașov. Lotul de studiu conține 1217 pacienți care au avut indicație de colecistectomie. Dintre aceștia 706 pacienți au fost indicați pentru metoda laparoscopică, însă 40 dintre ei au necesitat conversie spre celiotomie.

**SURGICAL TREATMENT IN ACUTE SEVERE PANCREATITIS
COMPLICATED WITH ABDOMINAL COMPARTMENT SYNDROME**

Autor: Petrea Cecilia Maria

Coordonator: Dr. Radu Iulian

UMF Iași

Rezumatul Lucrării:

Acute severe pancreatitis (ASP) represents a disease with multiple complications and a high mortality rate.

Aim of study:

Our study aimed to determine patient factors associated with the development of intra-abdominal hypertension (IAH), (> 15 mmHg) and the incidence of organ failure associated with intra-abdominal hypertension, in patients with acute severe pancreatitis.

Methods:

The study group included patients diagnosed and admitted to Third Surgical Clinic, Iasi for acute severe pancreatitis between 2002 and 2006. The incidence of intra-abdominal hypertension and the subsequent occurrence of organ dysfunction were recorded.

Results:

The analysis included 31 patients. Intra-abdominal pressure measurements were obtained from 8 patients. Intra-abdominal hypertension was found in 5 patients (20-40 mmHg). Ranson scores on admission were higher in patients who developed intra-abdominal hypertension. The incidence of organ dysfunction was in patients with IAH: respiratory failure 92%, cardiovascular failure 88% and renal failure 86%. Four patients underwent abdominal decompression and laparostomy because of abdominal compartment syndrome, 3 of whom died in the early postoperative course.

Conclusion:

Mortality is high in intra-abdominal hypertension, and because the direct causal relationship between intra-abdominal hypertension and organ dysfunction is not proven in patients with severe acute pancreatitis, surgical decompression should not routinely be performed.

Keywords: abdominal compartment syndrome, acute severe pancreatitis, surgical decompression

EVALUAREA PACIENTILOR CU IC, IN VEDEREA STABILIRII INDICATIEI DE TRANSPLANT CARDIAC

Autor: Ratiu Roxana

Coautor: Baluta Andrei; Irimia Elena Ramona

Coordonator: Prof.D. Radu Deac, Dr. Ispas Mihaela

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Insuficienta cardiaca este un sindrom clinic care exprima incapacitatea inimii de a asigura un regim circulator adecvat necesitatilor organismului. Printr-o evolutie nefavorabila, orice cardiopatie poate ajunge la un moment dat intr-un stadiu decompensat, cand functia de pompa a inimii este deteriorata. Ne-am propus in aceasta lucrare sa evaluam clinic si paraclinic pacientii cu IC din Clinica de Chirurgie Cardiovasculara Tg Mures. Vom urmari pas cu pas evolutia pacientului din momentul diagnosticarii pana in momentul indicatie de transplant cardiac, ca si ultima posibilitate de tratament.

Ne-am axat pe 2 categorii de pacienti:

1. pacienti cu IC secundara unei afectiuni cardiace de baza (cardiopatia ischemica, miocardite, valvulopatii, cardiopatii congenitale) si
2. pacienti cu cardiomiopatie dilatativa idiopatica (diagnostic pus in urma biopsiei endomiocardice).

SUPLIMENT LA

REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE

LIGA STUDENTILOR TG.MURES

Criteriile de stabilire a indicatilor de transplant sunt: varsta, evolutia IC, afectarea reversibila a celorlalte organe (plaman, ficat, rinichi), lipsa infectiilor si a neoplasmelor, starea psihica si materiala (asigurare medicala) a pacientului, precum si histocompatibilitatea cu donatorul.

Rezultatele releva un procent de 30% pacienti cu indicatie de transplant din totalul pacientilor cu CMP de diverse etiologii, din care 20% au fost transplantati in perioada 2000-2007 in Institutul de Boli Cardiovasculare si Transplant Tg Mures, 10%/an au decedat in asteptarea unui donator compatibil si 70% sunt inca pe lista de asteptare.

In concluzie transplantul cardiac este o metoda chirurgicala de success a secolului nostru, care ofera o sansa de supravietuire de 88,8% pacientilor cu IC in stadiul terminal. In acest sens ar trebui initiate programele de informare si educatie a populatiei.

COLECISTECTOMIA LAPAROSCOPICA IN COLECISTITA ACUTA - FACTORI DE RISC

Autor: Rugina Cosmin

Coordonator: Dr. Popa Daniel

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Colecistectomia laparoscopica, in prezent metoda de electie in tratamentul colecistitei litiazice, tinde sa inlocuiasca complet colecistectomia clasica. Lucrarea prezinta experienta Clinicii Chirurgie nr. I Tg Mures in intervalul 1995-2007.

Studiul prezentat include 11562 colecistectomii laparoscopice, dintre care 2976 de colecistectomii (25,73%) au fost efectuate pentru colecistite acute litiazice (91,67%) sau nelitiazice (8,33%). Raportul pe sexe a lotului a fost de F/B=2.15:1, varsta pacientilor variind de la 18 ani la 84 de ani, cu incidenta maxima in decada a VI-a.

Rezultate: Din punct de vedere anatomo-patologic a predominat forma flegmonoasa a colecistitei (56,71%), fiind urmata de cea gangrenoasa (28,19%) si de cea edematoasa (15,01%). S-au realizat 157 de conversii la operatia clasica (rata de conversie de 5,27%), cauzele fiind reprezentate de anatomia dificila locala, de coledocolitiza, fistule biliare si de hemoragia intraoperatorie. S-au efectuat reinterventii in 62 de cazuri (2,30%). Durata de spitalizare a fost in medie de 3,7 zile variind intre 2 si 7 zile, durata interventiei fiind in medie de 82 de minute (limite intre 40 si 120 de minute). Am inregistrat o mortalitate de 0,3% (9 cazuri) cauzata de complicatii postoperatorii nechirurgicale.

Concluzii: Cunoasterea factorilor de risc privind evolutia postoperatorie si posibilitatea de conversie impune o are precoce a pacientilor si o alegere judicioasa o momentului operator reducand la minim complicatiile intra si postoperatorii, asigurand o reinsertie sociala si profesionala precoce a pacientilor.

COMPARAREA A 3 DOZE DIFERITE DE MISOPROSTOL ADMINISTRAT DUPA MIFEPRISTON PENTRU INDUCEREA MEDICAMENTOASA A AVORTULUI-UN STUDIU MULTICENTRIC, RANDOMIZAT, CONTROLAT, DUBLU-ORB

Autor: Sandoiu Laura-Andreea

Coordonator: Sef De Lucrari Dr.Lucian Puscasiu

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Obiectiv: Compararea eficacitatii unei scheme de tratament care include o doza unica orala de 200mg mifepriston, urmata de administrarea orala sau vaginala de misoprostol.

Design: Studiu dublu orb, controlat, randomizat, multicentric

Material si metoda: grupul de studiu a fost alcatuit din 150 de paciente care au solicitat intrerupere legala de sarcina la care s-a administrat 200 mg mifepriston oral in ziua I-a, urmat de administrarea a 0,8 mg misoprostol, oral sau vaginal in ziua a III-a. Pacientelor la care s-a administrat oral precum si unul din grupurile cu administrare vaginala au continuat cu 0,4 mg misoprostol oral, de 2 ori pe zi, pentru 7 zile.

Principalul efect urmarit: avortul complet a fost efectul principal urmarit. S-au mai investigat efectele secundare, momentul expulziei produsului de conceptie si durata sangerarii.

Rezultate: rata avortului complet a fost de 92,3% in cazul grupului cu administrare orala de mifepriston, urmata de continuarea administrarii orale, respectiv 93,5% in grupul cu administrare exclusiv vaginala si 94,7% in grupul cu administrare initial orala urmata de continuarea administrarii pe cale orala de misoprostol. La lotul studiat in centrul nostru rata esecului a fost de 0,68% (din cele 146 de paciente inrolate intr-un singur caz a fost necesara evacuarea chirurgicala a uterului dupa regimul medicamentos administrat)

Concluzii: pentru sarcinile in care amenoreea este mai lunga de 57 de zile administrarea vaginala de misoprostol este mai eficienta decit administrarea orala cind se continua cu administrarea de 0,4 mg misoprostol oral, de 2 ori pe zi, timp de 7 zile. Continuarea administrarii de misoprostol creste eficacitatea in acest grup de amenoree comparativ cu o singura doza vaginala de misoprostol in ziua a III-a, dar nu scurteaza perioada de sangerare. Nu s-au inregistrat diferente in privinta eficacitatii daca amenoreea a fost sub 57 de zile.

IMPORTANTA BANDINGULUI ENDOSCOPIC AL VARICELOR ESOFAGIENE

Autor: Solomon Elena Adriana

Coautor: Gheorghita Carmen, Stan Iulia Manuela, Cristian Cri

Coordonator: Dr. Constantin Iulian

Facultatea de Medicina si Farmacie Galati

Rezumatul Lucrarii:

Introducere: Varicele esofagiene reprezinta o complicatie de temut a cirozei hepatice, datorita potentialului acestora de a dezvolta HDS grave. Tratamentul chirurgical al varicelor esofagiene

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE

REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

LIGA STUDENTILOR TG.MURES

comporta riscuri mari, tinand seama de complexitatea actului chirurgical cat si de riscul operator al pacientului cirotic. Spre deosebire de tratamentul chirurgical, este de preferat tratamentul endoscopic prin bandingul varicelor esofagiene, deoarece se pot realiza in conditii de siguranta cu risc minim pentru pacient.

Scopul lucrarii: Se realizeaza un studiu de caz atat retrospectiv cat si prospectiv a unor pacienti carora li s-au practicat banding esofagian al varicelor esofagiene.

Material si metoda: Studiul a fost realizat in clinica de Chirurgie II a Spitalului Clinic Sf. Ap. Andrei, in perioada 2005-2007, pe un lot de 632 de pacienti carora li s-au practicat bandingul endoscopic al varicelor esofagiene necomplicate cat si in HDS.

Rezultate: In urma acestui studiu, am evidenciat evolutia favorabila a pacientilor tratati prin bandari endoscopice. In acest interval de timp inregistrandu-se doar 2 decese a unor pacienti cu HDS a caror hemoragie nu a putut fi oprita.

Concluzie: Consideram utila lucrarea, deoarece acesta tehnica a bandarii reprezinta un mijloc minim invaziv endoscopic de tratament al varicelor esofagiene.

CORECTIA CHIRURGICALA A TETRALOGIEI FALLOT. EXPERIENTA SECTIEI DE CHIRURGIE CARDIOVASCULARA PEDIATRICA A INSTITUTULUI DE BOLI CARDIOVASCULARE SI TRANSPLANT TARGU- MURES

Autor: Stroe Valentin Ionut
Coodronator: Dr. Suciu Horatiu
UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Tetralogia Fallot este o cardiopatie congenitala ce afecteaza 5:10.000 nou-nascuti, caracterizata prin stenoza pulmonara, comunicare interventriculara, dextropozitia aortei si hipertrofia ventriculara dreapta. Tabloul clinic este dominat de cianoza generala, mai evidenta la extremitati, accentuata la efort, degete hipocratice, subdezvoltare. Radiologia si cateterismul precizeaza diagnosticul, tratamentul fiind chirurgical. Lucrarea are ca scop evidentierea tehnicii chirurgicale originale de tratament a tetralogiei Fallot in cadrul Sectiei de Chirurgie Cardiovasculara Pediatrica a Institutului de Boli Cardiovasculare si Transplant Targu-Mures. Corectia chirurgicala a fost aplicata la 38 pacienti cu varsta cuprinse intre 6 luni si 17 ani, in perioada aprilie 2004-aprilie 2007. Unicitatea tehnicii consta in corectia stenozei pulmonare cu un petec de pericard si valvula monocuspa de GORE-TEX. Rezultatele au fost exceptionale, mortalitatea la 30 zile fiind nula, iar la 6 luni 2 cazuri au suferit complicatii de natura infectioasa. Tetralogia Fallot esre o cardiopatie congenitala complexa care poate fi "invinsa" de un tratament chirurgical corespunzator ce poate oferi o viata normala pacientului.

CANCERUL MAMAR - CALITATEA VIETII BOLNAVELOR TRATATE PENTRU CANCER MAMAR

Autor: Casandra Man

Coautori: Marius Coros , Simona Stolnicu, Daniela Podeanu , Rares Georgescu , Sorin Sorlea,
Cristian Iloaie , Stella Hanusz

Coordonator: Dr. Marius Coros

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Cancerul Mamar - Calitatea Vietii Bolnavelor Tratate Pentru Cancer Mamar

Universitatea de Medicina si Farmacie Targu-Mures

Spitalul Clinic Judetean de Urgenta Mures (SPJUM)

Romania

1; Clinica Chirurgie III Targu-Mures

2; Departamentul Morfopatologie SPJUM

3; Departamentul Radiologie si Investigatii Imagistice SPJUM

4; Asociatia Romana de Cancer;Destine Comune

Rezumat.

Studiul analizeaza calitatea vietii a 250 bolnave tratate pentru cancer mamar. Material si metoda: Cele 250 de cazuri provin din cazuistica clinicilor chirurgicale I,II siIII ale Spitalului Clinic Judetean de Urgenta Mures si din evidentele Asociatiei de Cancer „Destine Comune” care ne-a furnizat informatii despre 100 bolnave. Pentru obtinerea rezultatelor tardive am trimis fiecărei bolnave cate o scrisoare de invitatie la un consult de specialtate si un chestionar modificat dupa modelul european de calitate a vietii: EORTC-QOL-BR23. Rata de raspuns a fost sub 50%. Rezultate: varsta medie a fost de 55,2 ani. 62% din bolnave proveneau din mediul urban. Mai mult de jumătate (62,8%) erau in stadii avansate de boala (IIB,III,IV). Cea mai utilizata interventie chirurgicala (84%) a fost mastectomia modificata cu evidare ganglionara axilara. Numai 7,6% din cazuri au beneficiat de operatii conservatoare. Complicatia tardiva postoperatorie cea mai frecventa a fost limfedemul membrului superior (35,6%). Exista deficiente majore in monitorizarea tardiva a bolnavelor. Foarte putine au beneficiat de consult medical in anii urmatori finalizarii tratamentului. Doar 14% au efectuat mamografiile anuale pe sanul contralateral. Calitatea vietii a fost afectata la majoritatea bolnavelor (fizic -50%, socioprofesional; 77% si psihosocial; 45,4%) Concluzii: cancerul mamar este o problema majora de sanatate in Romania. Îmbunatatirea acestei situatii presupune mai multe programe de screening mamografic, infiintarea unor centre de mamologie, aplicarea pe scara mai larga a biopsiei nodulului santinela si infiintarea unui Registru National de Cancer Mamar.

Cuvinte cheie: Cancer Mamar, Case-Management, Calitatea Vietii.

FRACTURA-LUXATIE DE CAP FEMURAL

Autor: Suciu Cristina

Coautor: Catrina Ionut, Yassin Marwa

Coordonator: Prof.univ.dr.I Baier, R. Fleaca, M. Roman, T. Fles

Facultatea de Medicina, Victor Papilian, Sibiu

SUPLIMENT LA

REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE

LIGA STUDENTILOR TG.MURES

Rezumatul Lucrarii:

Fractura; luxatie de cap femural reprezinta o patologie rar intalnita si frecvent asociata cu un rezultat functional slab si care pune probleme de tratament si evolutie postoperatorie datorita multiplelor complicatii care pot surveni (necroza avasculara a capului femural, artroza posttraumatica, leziuni nervoase).

Materiale si metode: Lucrarea prezinta cazul unui pacient politraumatizat in urma unui accident rutier, in varsta de 31 ani, internat in serviciul de urgenta Sibiu in iunie 2006, diagnosticat cu fractura-luxatie coxo femurala iliaca dreapta. S-a efectuat reducerea de urgenta a luxatiei si s-a fixat membrul in extensie trans-tibio-tuberozitar, urmata apoi de radiografii si CT de control, care au evidentiat reducerea luxatiei. Ulterior se intervine chirurgical cu abord anterior Smith Peterson in jurul soldului dr. pentru reducerea sangeranda a fragmentului capului femural si fixarea cu 4 pini rigidfix bioresorbabili. Postoperator s-a mentinut extensia continua TTT pana la 5 sapt, control radiologic dupa interventie, si examen RMN la 6 luni postoperator care au evidentiat o reducere buna.

Discutii si concluzii: Pacientul va fi reevaluat periodic din 6 in 6 luni pana la 2 ani si apoi la 1 an pentru a surprinde modificarile incipiente de necroza avasculara de cap femural. Fracturile de cap femoral pun probleme deosebite de tratament, cu o rata mare a complicatiilor pe termen lung motiv pentru care pacientul trebuie reinvestigate.

VARIATII ANATOMICE ARTERIALE ALE PEDICULULUI HEPATIC

Autor: Szabo Anita

Coautor: Fustos Annamaria

Coordonator: Dr. Gyorgy-Fazakas Istvan

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Artera hepatica prezinta numeroase variante anatomice atat in traiectul sau extrahepatic, cat si in ce priveste ramificatiile sale intrahepatice, avand rol important in abordul chirurgical al elementelor pediculului hepatic in patologia hepato-biliara. Prezentam aceste variatii pe poster.

**DIAGNOSTICUL SI TRATAMENTUL NEOVASCULARIZATIILOR
COROIDIENE (NVC) IN DEGENERESCENTA MACULARA LEGATA DE
VARSTA (DMLV)**

Autor: Szakacs Simon Izabella

Coordonator: Dr. Sisak Stefan, Conf. Dr. Csiszar Anna Adrienne

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Introducere: NVC sunt vase nou formate care se dezvoltă sub retina. Aceste membrane produc scaderea severa a AV.

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE
TG.MURES**

NUMAR EDITAT DE **LIGA STUDENTILOR TG.MURES**

Scopul lucrării este de a prezenta: importanța stabilirii precoce al diagnosticului, modul de stabilire al diagnosticului, modalități de tratament, rezultatele tratamentelor și evoluția la câteva cazuri speciale.

Material simetoda: În acest studiu retrospectiv am folosit datele pacienților diagnosticați cu DMLV, aflate în evidența cabinetelor Neurofta-Ocusan, Brașov între anii 2001-2005.

Rezultate: Dintre cei cu NVC asociat cu DMLV tratați: la 24 de cazuri AV s-a ameliorat după tratament, la 25 de cazuri AV a rămas la fel ca valoarea măsurată înainte de tratament și la restul de 26 de cazuri AV a scăzut.

Concluzii: Deși în urma cu câțiva ani nu a existat nici o modalitate de tratament pentru leziunile subfoveale care de multe ori evoluează spre cecitate din punct de vedere legal, în prezent există tratamentul PDT care poate opri scăderea AV sau chiar ameliora AV al pacienților.

TRATAMENTUL CHIRURGICAL AL MALADIEI DUPUYTREN

Autor: Mihoci Eduard Cristian

Coautor: Mosescu Alexandra Laura, Pantea Ioana, Serban Dana

Coordonator: Dr. Stratila Ramona

UMF Iasi

Rezumatul Lucrării:

TRATAMENTUL CHIRURGICAL AL MALADIEI DUPUYTREN

Scop: Prezentarea metodelor chirurgicale de tratament a maladiei Dupuytren.

Material și metode: Tratamentul chirurgical este singura terapie capabilă să restabilească funcția mâinii. Este indicat în formele cu retractor articular. Tipurile de tratament chirurgical efectuate sunt: bridotomia, aponevrectomia parțială ivă, aponevrectomia totală, dermofasciectomia, fixatorul extern, amputația.

De asemenea s-a efectuat un studiu pe un lot de pacienți, efectuându-se astfel o statistică privind repartitia după vârstă a lotului de pacienți precum și repartitia după sex a pacienților, condiții în care s-a aratat că 11% sunt femei și 89% bărbați.

Alt studiu releva faptul că la 70% din pacienți gradul de afectare al bolii este unilateral, iar la 30% din pacienți este bilateral.

Concluzii: Tratamentul chirurgical trebuie să înlăture retractor și să prevină recidivele.

Aponevrectomiile ivă și subtotale sunt de preferat în majoritatea cazurilor. Aponevrectomiile totale nu previn întotdeauna recidivele și sunt grevate de complicații frecvente. De asemenea tratamentul chirurgical asigură o recuperare optimă a funcției mâinii.

REPLANTAREA MEMBRULUI SUPERIOR AVULSIONAT – PREZENTARE DE CAZ ȘI DISCUȚII

Autor: Cristi Trambitas

Coordonator: dr. D. Dorobantu, dr. Corina Popoviciu

UMF Tg. Mures

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE**
TG.MURES
NUMAR EDITAT DE **LIGA STUDENTILOR TG.MURES**

Rezumatul Lucrării:

Prima replantare reusita de membru superior a fost realizata in anul 1962 de Malt si McKhann. De-a lungul timpului, progresele traumatologiei si ale microchirurgiei au permis modificarea definitiei unei replantari "reusite", de la supravietuirea unei extremitati viabile, vascularizate, la existenta unui membru functional si sensibil (inervat). Replantarea unui membru este o interventie laborioasa, care necesita o activitate coordonata, interdisciplinara si ingrijiri postoperatorii si recuperatorii speciale. Decizia efectuării unei replantari se ia in functie de mecanismul de producere, leziunile asociate (politraumatisme), varsta, ocupatia si motivatia pacientului. Rezultatul replantarii depinde de nivelul, numarul si complexitatea leziunilor, timpul de ischemie, traumatismul producator (taiere, strivire sau avulsie).

Lucrarea prezinta cazul unei femei de 50 de ani, cu avulsia membrului superior drept, de la nivelul 1/3 medii a bratului, la care s-a practicat replantarea membrului. Sunt prezentate etapele interventiei chirurgicale, evolutia postoperatorie si sunt discutate indicatiile, contraindiciile si rezultatele replantarilor de membru superior.

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS
19-22 aprilie 2007
a XI – a Editie

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE
TG.MURES
NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

19-22 aprilie 2007

a XI – a Editie

SECTIUNEA IV STOMATOLOGIE

IMPORTANTA RADIOGRAFIILOR RETROALVEOLARE CU ACE ENDODONTICE IN CURSUL TRATAMENTULUI ENDODONTIC

Autor: Dr. Zsigmond Albert

Coordonator: Dr. Soltész Nagy Attila

Dentalsoft - Miskolc - Ungaria

Rezumatul lucrarii:

Scopul: Evidentiera importante radiografiilor sus amintite in practica stomatologica. Radiografiile retroalveolare efectuate pe parcursul tratamentului endodontic sunt indicate in urmatoarele etape :

1. Inainte de inceputul tratamentului pentru diagnostic si plan de tratament.
2. Radiografie cu ace endodontice pentru verificarea canalelor depistate.
3. Radiografie cu acee endodontice pentru verificarea lungimii canalelor radiculare.
4. Radiografie pentru verificarea obturatiei radiculare.

In cursul prezentarii voi pune accent pe importanta radiografiilor retroalveolare cu ace endodontice pentru verificarea depistarii canalelor radiculare exemplificand din cazuistica proprie. Pe langa principala indicatie a radiografiilor din aceasta faza, acestea ne ajuta si la:

- diagnostic si plan de tratament daca am emis efectuarea radiografiei in prima faza.
- control, daca executand tratamentul endodontic prin alte metode (ex. apex locator)avem dubi asupra traseului endodontic urmat.
- verificarea canalelor pe care urmeaza sa le tratam.
- depistarea cu aproximatie a canalelor nedepistate de noi (in acest caz repetarea radiografiei retroalveolare cu ace endodontice este indicat in urma gasirii tuturor canalelor).
- depistarea si prevenirea greselilor.

Concluzie: Radiografia retroalveolara este indispensabila pentru tratamentul endodontic corect.

IDENTIFICAREA SI CORECTAREA PROBLEMELOR APARUTE IN TIMPUL AMPRENTARII

Autor: Insuratelu Liliana

Coordonator: Dr. Molnar Cristina

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Utilizarea unor tehnici de amprentare de mare precizie este de o importanta critica pentru a asigura succesul terapiei restaurative.

Frecvent, in etapa de amprentare pot sa apara deficiente, cum ar fi : inregistrarea incorecta, fara acuratete a detaliilor marginale, aparitia bulelor de aer, a porilor, lipsa materialului de amprentare, alegerea incorecta a portamprentelor, distorsionarea amprenteii, malaxarea incorecta, etc.

Daca aceste aspecte nu sunt corectate, se ajunge la pierderea preciziei adaptarii marginale sau chiar a integritatii piesei protetice.

Aceste aspecte negative pot fi evitate in procesul de amprentare pt a imbunatati si calitatea amprentelor dar si a lucrarii finite.

Atunci cand realizam o proteza, amprenta poate ridica multe probleme, dar si abilitatea clinica a medicului este importanta. Poate fi si o etapa frustanta, atat pentru medic cat si pentru tehnicianul dentar.

Lipsa de fidelitate la nivelul detaliilor marginale este cea mai frecventa critica adusa de tehnicieni amprentelor.

Incercam sa prezentam cateva situatii precum si posibilitatea de a corecta aceste erori sau chiar penru a le evita.

STOMATOLOGIA SI INFORMATICA IN SPRIJINUL IDENTIFICARII PERSOANELOR IN MEDICINA LEGALA

Autor: Soaita Liana Claudia

Coordonator: Prof. Dr. Popsor Sorin

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

In lucrarea de fata se prezinta o metoda moderna - computerizata de identificare a persoanelor pe baza radiografiilor dentare, care vine sa inlocuiasca metoda clasica – metoda greoaie ce necesita foarte mult timp de cautare si comparatie „ manuala ” a numeroase date.

Material si metoda. Materialul utilizat a constat din imagini achizitionate cu ajutorul unui sistem de radiografiere digitala de tip RadioVisioGraph compus din: sursa de radiatii, senzor digital, convertor analog-digital (ADC), un calculator PC si programe de achizitie de date.

Esenta metodei de identificare consta in compararea automata a imaginilor radiologice postmortem (PM) cu cele antemortem (AM) memorate intr-o baza de date. Sistemul informatic realizat se compune din 3 module de baza. Primul modul extrage din fiecare imagine conturul dentar. Al doilea modul realizeaza corespondenta intre imagini, adica "potriveste" conturul extras din imaginea cercetata cu cele din baza de date, iar ultimul modul informatic ierarhizeaza rezultatele in ordinea gradului de potrivite cu imaginea data.

Rezultate si concluzii. Aplicatia informatica a fost testata pe 12 imagini care simuleaza cazuri clinice. Toate aceste cazuri au fost regasite intre primele 3 imagini din lista de rezultate, pentru 9 imagini, rezultatul corect fiind in topul acestei liste. Rezultatele experimentale indica faptul ca abordarea propusa este fezabila, iar erorile care pot proveni sunt frecvent erori de tehnica radiologica.

Cu ajutorul unui asemenea program computerizat de identificare a persoanelor munca medicului legist este facilitata, iar timpul de cautare si comparare a radiografiilor dintr-o baza mare de date este mult scurtat.

DENS IN DENTE – CARACTERE MORFOLOGICE DIFERENTIALE

Autor: Bechir Edwin Sever

Coautor: Emi Eda Cherim

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Anamaria Bechir

Universitatea Ovidius Constanta

Rezumatul lucrarii:

Dens in dente apare in cazul unei anomalii de dezvoltare a mugurelui dentar, ca rezultat al invaginarii sau exvaginarii organului dentar in papila dentara. Aceasta anomalie poate fi localizata la nivel coronar, sau/si radicular.

Anomalia "dens in dente" se clasifica, in functie de adancimea invaginarii, in trei tipuri:

- tipul 1: se limiteaza doar la coroana dintelui
- tipul 2: se extinde pana la limita jonctiunii amelo-dentinare
- tipul 3: cuprinde si zona radiculara, prezentand o zona de discontinuitate spre parodontiul dintelui sau un foramen in regiunea apicala a radacinii dintelui.

Lucrarea prezinta, individualizat, caracterele morfologice diferentiale ale acestei anomalii, dupa localizarea dintelui afectat.

Cuvinte cheie: dens in dente, localizare, caractere morfologice diferentiale.

CONCEPTE ERGONOMICE ISO ÎN EFICIENTIZAREA ACTIVITĂȚII MEDICULUI DENTIST

Autor: Emi Eda Cherim

Coautor: Bechir Edwin Sever

Coordonator: S.L. Dr. Petrovici Doru, Conf. Dr. Anamaria Bechir

Universitatea Ovidius Constanța

Rezumatul lucrării:

Conceptele ergonomice ISO reprezintă o clasificare a modalităților de lucru, bazată pe o anumită relație între operator și mediul său de lucru, aceste concepte fiind consecința standardizării internaționale.

Variatatea aranjamentelor și a designului unitului dentar permite adoptarea unui stil individual, în condiții ergonomice, de lucru la scaun a medicului dentist. Pentru fiecare concept în parte, sunt caracteristice atât plasarea diferită a echipamentelor în spațiul fiziologic de lucru, cât și designul diferit al unitului dentar și alegerea unui anumit concept este determinată de stilul de lucru și integrarea unitului dentar în cadrul cabinetului. De asemenea, gradul de specializare a ajutorului medicului poate influența, la rândul său, această alegere.

Cele două tendințe de lucru, solo-work și duo-work, implică o poziție posturală diferită a medicului dentist la unitul dentar, însă și diferențe în gradul de specializare a asistentei dentare.

În acest studiu sunt prezentate avantajele fiecărui concept în parte, în vederea eficientizării activității medicului dentist.

Cuvinte cheie: concepte ergonomice ISO, avantajele conceptelor ergonomice, eficientizarea activității medicului dentist.

PREVENIREA REFLEXULUI DE VOMA

Autor: Girneata Roxana

Coautor: Bogdan Vilcu

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Molnar Varlam Cristina

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării:

Reflexul de greață este un reflex de apărare pe care pacientul nu îl poate stăpâni și care apare frecvent în terapia stomatologică. Cunoașterea aspectelor etiologice este benefică pentru combaterea, abolirea sau atenuarea acestei senzații neplăcute. Mecanismele apariției senzației de greață, dacă sunt cunoscute, se poate evita stimularea acesteia.

Reflexul de greață și voma apare natural sau poate fi indus iatrogen. Acest reflex innăscut sau condiționat de apărare apare pregnant la amprentarea câmpului protetic, odată cu ia protezelor totale în cavitatea bucală și în perioada de adaptare imediată la aceste piese protetice.

Combaterea reflexului de greață și voma este o problemă pentru orice medic stomatolog. Metodele de atenuare și abolire ale reflexului de greață și voma sunt jalonate după diverse protocoale terapeutice de complexitate variabilă, adaptabile individual, pornind de la manevre simple la cele complicate.

Majoritatea pacienților care nu își pot trata dantura din cauza unui reflex de voma exagerat pot fi tratați sub sedare sau antivomitivă (emetical) care asigură reducerea reflexului de voma, dispariția fricii.

În timpul amprentărilor secreția salivară poate să fie mai redusă, dar în general amprentările produc hipersalivație și declanșează reflexe de voma mai ales la amprentările câmpului protetic maxilar, ceea ce

ingreuneaza amprentarea, executarea corecta a amprentarii si apare disconfortul pacientului. De aceea amprentarea se va executa cu blandete, stratul de material va fi cel corect, fara material de amprentare in exces, cu manevre ferme, pacientul va inspira pe nas.

IMPACTUL PROBLEMATICII IMPLANTOLOGIEI IN RANDUL POPULATIEI PENTRU CARE IMPLANTUL POATE FI O SOLUTIE

Autor: Vilcu Bogdan

Coautor: Girneata Roxana Gabriela

Coordonator: Sef. Lucr. Dr. Petrovan Cecilia

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Am realizat un studiu privind importanta implanturilor in randul populatiei. In studiul meu am dorit sa aflu parerile oamenilor despre implanturi, dar nu toti au fost cooperanti, unii chiar s-au gandit foarte mult pentru completarea unui simplu chestionar.

IMPLANTOLOGIE MINIM INVAZIVA CU AJUTORUL SISTEMELOR DE NAVIGARE GHIDATA IMAGISTIC

Autor: Botezatu Alexandra Nina

Coautor: Botezatu Nicolae Alexandru, Rediu Stefania Cristina

Coordonator: Dr. Stamin Ovidiu, Prof. Dr. Burlui Vasile

UMF Iasi

Rezumatul lucrarii:

Introducere:

Chirurgia ghidata imagistic, numita si chirurgie asistata de calculator a fost introdusa recent in practica. Principiul ce guverneaza aceste sisteme este similar cu cel din Sistemul Global de Localizare: se bazeaza pe utilizarea tehnologiei de detectie si a unei harti extrem de exacte a anatomiei pacientului astfel incat chirurgul poate naviga virtual in interiorul campului operator. Implantarea ghidata imagistic foloseste un sistem de navigare bazat pe tehnologie optica, special proiectat pentru a facilita stabilirea planului interventiei chirurgicale si executarea practica a insertiei implantelor dentare.

Scop:

Scopul acestei lucrari este de a efectua o sinteza a studiilor realizate pana in prezent care au urmarit analiza avantajelor si dezavantajelor folosirii acestei metode in cadrul implantologiei moderne.

Materiale si metode:

La ora actuala, la nivel mondial, au fost dezvoltate numeroase sisteme de acest fel. Principiul de functionare se bazeaza pe o tehnologie optica ce foloseste, pentru a monitoriza obiectele situate intr-un perimetru definit, o camera detectoare in spectrul infrarosu si LED-uri. Chirurgul foloseste soft-ul atasat pentru a stabili pozitia implantelor, beneficiind de datele oferite de tomografia computerizata. De asemenea, evalueaza osul alveolar si apoi identifica si marcheaza structurile anatomice importante ce trebuie evitate.

Rezultate:

Principalul avantaj al acestei tehnici este concordanta optima intre schema de implantare stabilita initial si rezultatul interventiei chirurgicale.

Concluzii:

Aceasta abordare promoveaza "implantologia de precizie" si elimina factorul de relativitate specific metodelor chirurgicale traditionale de realizare a implantelor.

SUPLIMENT LA

REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE TG.MURES
NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

EVOLUTIA PROTEZELOR PARTIALE MOBILIZATE

Autor: Grigoras Andreea-Irina

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Sorin Popsor

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării:

Preocuparea oamenilor pentru estetica a existat din cele mai îndepărtate timpuri, pierderea dinților de pe arcadele dentare fiind unul din motivele pentru care aceștia au încercat găsirea unor soluții de recăpătare a frumuseții.

În evoluția proteticii dentare se disting perioadele: protetica dentară de la începuturi până în Evul Mediu, protetica dentară în Evul Mediu, protetica dentară modernă.

Cea mai veche lucrare dentară descoperită în Egipt, datând din mileniul III î.C. este reprezentată de o ligatură de imobilizare din sarma de aur. Sirienii, romanii, etruscii utilizau ligaturi din sarmă, benzi din aur ce fixau dinții din os de bovine, hipopotam și fildes.

Evul Mediu nu aduce schimbări majore în domeniu. Ambroise Pare vorbind despre rolul funcțional al protezelor.

Epoca modernă se impune printr-o revoluție în protetică: recunoașterea den-tistilor, realizarea primelor croșete dentare, inventarea protezelor din porțelan, utilizarea maselor acrilice pentru confecționarea dinților artificiali și a bazelor protezelor, descoperirea alginatelor, siliconilor, confecționarea sistemelor speciale de ancorare a protezelor. Ultimele decenii au impus trecerea de la caracterul restaurator la cel profilactic, factorul estetic ocupând un rol important.

Nu se poate să nu zămbim, văzând protezele parțiale realizate în secolele trecute comparându-le cu cele moderne prevăzute cu sisteme speciale, reprezentând bijuterii ale artei stomatologice.

TRATAMENTUL PROTOTETIC CHIRURGICAL ADJUVANT ÎN TERAPIA PROTETICĂ

Autor: Samota Ramona Daniela

Coautor: Nagy Romeo

Coordonator: Dr. Drasoveanu Constantin

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării:

Subiectul acestei lucrări îl reprezintă rezolvarea unui caz clinic, o pacientă în vârstă de aproximativ 30 ani cu o oarecare handicap psihic. Pacienta s-a prezentat la Clinica de Protetică din cadrul FMD pentru tratament: înlocuirea unei proteze parțiale fixe din zona frontală superioară. După îndepărtarea lucrării protetice și extracția dinților fără prognostic și a resturilor radiculare, s-a ajuns la un câmp protetic edentat total superior și edentat subtotal mandibular. În urma înregistrării relației intermaxilare s-a depistat inexistența unui spațiu suficient necesar protezării. Atunci s-a intervenit chirurgical și s-a practicat regularizare de creastă alveolară atât maxilar cât și mandibular. S-a excizat astfel din osul crestei alveolare în limita permisă de raportul cu sinusul maxilar, canal mandibular, urmata apoi de îndepărtarea mucoasei gingivale ramase în exces. După vindecare s-a trecut la tratamentul endodontic al restului radicular 4.3 păstrat pentru asigurarea creșterii stabilității protezei inferioare. S-a realizat un dispozitiv corono-radicular Richmond și apoi amprentarea preliminară, realizarea lingurilor individuale, amprentarea funcțională a câmpului protetic, realizarea sabloanelor de ocluzie. A urmat înregistrarea relațiilor intermaxilare, a machetelor, proba acestora și inserarea pe câmp a protezelor acrilice totale.

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

19-22 aprilie 2007
a XI – a Editie

STOMATOLOGIE

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

19-22 aprilie 2007

a XI – a Editie

SECTIUNEA V

FARMACIE

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE TG.MURES
NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

NOI SISTEME NANOSTRUCTURATE UTILIZATE PENTRU ELIBERAREA CONTROLATA A KETOPROFENULUI ADMINISTRAT ORAL

Autor: Alina Micu

Coautor: Paula Raluca Cucu, Gianina Rusu

Coordonator: *prep. dr. Bogdan Tamba*

UMF Iasi

Rezumatul lucrării:

Sistemul de transport al medicamentelor nu este un concept recent, dar o dată cu descoperirea noilor polimeri și nanoparticule s-au făcut importante progrese în ceea ce privește aplicabilitatea acestuia în practica medicală. Nanoparticulele au fost propuse ca transportori de medicamente încă de acum 30 de ani, capătând din ce în ce mai multă atenție datorită stabilității lor, capacității crescute de înglobare și control al proprietăților fizico-chimice ale medicamentelor. Principalele tipuri de sisteme de transport care utilizează nanoparticule au la bază polimeri obținuți prin diverse metode fizico-chimice dependente de natura polimerului și caracteristicile medicamentelor înglobate. Nanoparticulele oferă avantaje net superioare comparativ cu formele convenționale de dozaj ale medicamentelor: eficacitate crescută, toxicitate scăzută, complianța crescută a pacienților la tratament și mai ales posibilitatea direcționării medicamentelor către un organ sau leziune țintă. Acest sistem de transport a fost studiat pentru diferite sisteme medicament-polimer, unele dintre ele axându-se pe ketoprofen, antiinflamator nesteroidian cu efect puternic analgezic folosit la scară largă. Deși calea orală de administrare este cea mai utilizată și cea mai convenabilă pentru pacient, prezintă totuși numeroase dezavantaje întrucât nu garantează livrarea medicamentului la organul țintă în cantitatea potrivită la momentul optim și are importante efecte adverse gastro-intestinale. Realizarea unui sistem de transport controlat al ketoprofenului cu eliberare prelungită este o opțiune care permite îmbunătățirea terapiei prin reducerea intervalului de timp dintre administrările orale și a efectelor adverse la nivel gastro-intestinal.

Prezenta lucrare se dorește a fi un review sistematic al direcțiilor de cercetare asupra utilizării nanoparticulelor ca sisteme de transport a ketoprofenului.

MEDICATIA IMUNOSUPRESIVA POST-TRANSPLANT – POSIBILITATI SI RISURI IN MEDICINA DE VARF

Autor: Besoiu Anca Elena

Coordonator: *Sef de lucrari Dr. Vari Camil*

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrării:

Medicatia imunosupresoare reprezintă o clasă terapeutică indispensabilă pentru prevenirea rejektului post-transplant.

Lucrarea prezintă categoriile de medicamente imunosupresoare utilizate, precum și profilul lor farmacotoxicologic, cu evidențierea bilanțului beneficiu-risc.

Sunt evidențiate modalitățile de monitorizare post transplant privind medicatia imunosupresivă, inclusiv normele OMS impuse unor medicamente de acest tip (monitorizare după criteriul farmacocinetic, stabilirea profilului individual).

CARACTERISTICILE ANALITICE ALE UNOR NOI LIGANZI BIODEGRADABILI

Autor: Cosarca Sanda Liliana
Coautor: Farcas Ruxandra
Coordonator: Prof.dr. Dusa Silvia
UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Necesitatea imbunatatirii relatiei om-natura prin cercetari chimice, fitochimice si toxicologice a impus introducerea de noi liganzi biodegradabili care sa contribuie semnificativ la atingerea acestui scop. Liganzii biodegradabili prezinta o multitudine de aplicatii, ceea ce justifica interesul tot mai mare al chimistilor de a introduce noi liganzi, afirmatie demonstrata prin numarul mare de lucrari publicate pe aceasta tema in ultimele decenii. Numarul mare de lucrari de specialitate aparute pe plan mondial releva preocuparea crescuta a cercetatorilor pentru sinteza de noi liganzi a caror sfera de aplicabilitate sa fie cat mai larga, cu implicatii multiple in domenii de interes stiintific, dar si in domenii ce vizeaza imbunatatirea calitatii vietii (medicina, protectia mediului, industria alimentara).

Cercetarile intreprinse in cadrul unei teme de colaborare interdisciplinara au vizat stabilirea unor constante analitice importante in caracterizarea acestor liganzi : constante de protonare, constante de formare

În lucrare sunt prezentate rezultatele obtinute la determinarea acestor constante pentru un numar de 5 liganzi in reactie cu 8 ioni, s-a studiat repetabilitatea si reproductibilitatea metodei aplicate. Pentru caracterizarea constantelor obtinute s-a studiat corelatia acestora in functie de potentialul ionic, raza ionica.

Material si metoda În mod practic pentru determinarea constantelor de formare s-a utilizat o metoda potentiometrica utilizand un electrod indicator de sticla combinat cu un electrod de calomel .

Solutiile de liganzi in amestec cu ioni metalici in diferite rapoarte molare au fost titrate cu solutie de KOH, s-au masurat pH-urile, inregistrand curbele corespunzatoare (pH, ΔvKOH).

Rezultate. Reprezentand grafic n in functie de pH se obtine curba de formare care permite determinarea valorilor constantelor de formare citind pe axa absciselor valorile $\lg K$ corespunzatoare valorilor $n > n-0,5$. Calcularea constantelor de formare s-a facut pe baza metodei Bjerrum, datele experimentale au fost prelucrate printr-un program Excel.

UTILIZAREA UNOR NOI ACIZI POLIAMINO POLICARBOXILICI IN DETERMINAREA IONILOR METALICI PRIN TITRARI POTENTIOMETRICE

Autor: Farcas Ruxandra
Coautor : Cosarca Sanda Liliana
Coordonator: Prof.Dr.Silvia Dusa
UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii:

Importanta liganzilor de tipul EDTA subliniata in lucrarea Caracteristicile analitice ale unor noi liganzi biodegradabili releva faptul ca sunt tot mai numeroase studiile care se preocupa de sinteza de noi si noi liganzi, mai ales cu proprietati biodegradabile care sa micsoreze la maxim efectul poluant al unor ioni metalici. Din aceasta categorie fac parte si acizii studiati de noi.

Studiile ulterioare intreprinse de noi au vizat stabilirea unor metode analitice de determinare a unor ioni metalici, prin titrarea acestora cu noi liganzi de tip poliamino policarboxilic. Valoarea ridicata a constantelor de formare de complexi cu diferiti ioni metalici indica faptul ca metoda analitica in care acesti liganzi pot fi folositi ca solutii titrate va conduce la rezultate relevante. În cercetarile noastre am abordat titrarea complexometrica a ionilor metalici: Ca^{2+} , Mg^{2+} , Zn^{2+} , Cu^{2+} , Mn^{2+} , Fe^{2+} , Fe^{3+} cu 5 compusi poliaminocarboxilici :

- 1) MDTA-H4- acidul metilen diamintetraacetic
- 2) DMTEA-H4- acidul N-hidroxi etil dimetilen triamin NN tetraacetic
- 3) DMTPA-H5- acidul dimetilen triamin pentaacetic
- 4) METTA-H4- acidul metilen triamin tetraacetic
- 5) HOMDTA-H3- acidul N-OH-etil metilen diamin NN triacetic

Materiala si reactivi: Acizii poliaminocarboxilici utilizati au fost de puritate analitica.

Acetatul de Ca, sulfatul de Mn, sulfatul de Cu, sulfatul de Fe, sulfatul de Zn, FeCl_3 folosite au fost produse comerciale de puritate analitica. KCl utilizata pentru asigurarea fortei ionice constante a fost uscata la 140°C . KOH utilizat la titrare s-a preparat din produs Merck, factorul acestuia fiind determinat cu acid oxalic. Toate solutiile au fost preparate cu apa bidistilata.

Aparatura si modul de lucru

Masuratorile potentiometrice au fost realizate cu un sistem Multiparametru model CONSORT 835, un electrod de sticla combinat P10NB prevazut si cu un electrod de temperatura. Precizia estimarii sistemului a fost de $\pm 0,1\text{mV}$. Toate masuratorile au fost realizate la $T=25 \pm 0,1^\circ\text{C}$. Vasele de sticla utilizate au fost de gradul A.

TERAPIA COMBINTA INTERFERON-RIBAVIRINA

Autor: Carabulea Karina

Coordonator: seflucr. Curticeanu Augustin

UMF Tg. Mures

Rezumatul Lucrarii:

Interferonii (IFN) reprezinta un grup de glicoproteine produse de celulele nucleate stimulate viral sau prin inductori ce apartin clasei citokinelor; ei manifesta proprietati antivirale, imunoreglatorii si antiproliferative. IFN sunt desemnati ca alfa, beta si gama.

Peg Interferonul este un interferon pegylat, ceea ce permite degradarea si eliminarea lenta a acestuia si deci posibilitatea mentinerii unui nivel plasmatic crescut chiar in conditiile administrarii lui saptamanale.

Pegylarea este procesul de atasare a uneia sau mai multor molecule de polietilen glicoli (PEG) unei alte molecule cum ar fi o proteina terapeutica. Pegylarea are potential de a imbunatati farmacocinetica si farmacodinamica IFN si, de aceea, se pot evita fluctuatiile concentratiilor plasmatice si regimurile de dozaj incomode ale IFN conventional.

Ribavirina este un analog nucleotidic ce inhiba virusurile ARN si ADN prin depletia guanosin trifosfatului (GTP) intracelular ca urmare a inhibitei inosin monofosfat dehidrogenazei (IMPDH), blocarii sintezei ARN viral mesager si inhibitei directe a polimerazelor virale.

Exista doua metode posibile de tratament:

- monoterapia cu Interferon pegylat alfa
- terapia combinata cu Interferon pegylat alfa si Ribavirina

Terapia combinata creste consistent ratele de raspuns sustinut fata de monoterapie. Terapia combinata este mai costisitoare si are mai multe efecte adverse fata de monoterapie, dar, in cele mai multe situatii, este de preferat. In prezent, monoterapia este rezervata pacientilor care au contraindicatii pentru administrarea ribavirinei.

Studiile efectuate pe pacienti au arat ca terapia combinata Interferon-Ribavirina este mult mai eficienta decat terapia standart cu Interferon simplu.

INDEX DE AUTORI

Evulet Andreea Elena	8
Farcas Ana Maria Priscila	8
Gatu Alina-Andreea	9
George Ilas	10
Gogeneata Alexandra Maria	11
Grajdeanu Emil	11
Ibanescu Irina	12
Ilies Mirela	13
Imre Agnes	13
Iuhos Noemi Claudia	14
Laurentiu Ene	14
Lazar Ioanina Sorana	15
Lupse Mihaela	15
Maria Angela Borsas	16
Mariana Pavel	17
Mihail Marian Varga	17
Millig Laura	18
Minea Nicoleta Georgiana	18
Murza Rebeca	19
Oana Dogaru	20
Oanta Smaranda	21
Onofras Ana Maria	21
Opra Timea Magdolna	22
Paraiac Madalina Elena	23
Petrache Ilinca	23
Petrea Cecilia Maria	24
Ustuca Andreea Camelia	25
Vasiliu Daniela	26
Vatau Dan	26
Victor Neagoe	27
Zaharia Katy	27
Zamfirescu Ioana	28
Petrisor Anca Larisa	29
Popa Alina, Carasca Cosmin	29

Raluca Ioana Floristeanu	30
Riciu Magda-Elena	31
Silaghi Ciprian	32
Simionescu Florin	33
Smaranda Marin	34
Szalai Anna-Szidónia	35
Szep Iuliana Andreea	35
Tamas-Szora Attila	36
Todea-Moga Ciprian	37
Tompa Ionela	37
Trifan Aurelian Catalin	38
Trutia Cristina Georgeta	38
Turcea Elena Sidonia	39
Urdas Daniel Ioan	40
Serbea Dorina	40
Adriana Dorobat	41
Alexandrescu Raluca-Iustina	42
Amati Anca Laura	43
Amihaesii Dana Gabriela	44
Anca Cretu	45
Andrei Cucu	45
Angheluta Raul	46
Antoce Mihaela	47
Asaftei Raluca	47
Balogh Rozalia	48
Bitir Elena	49
Bota Adriana Maria	50
Breazu Alina	50
Bucur Alina	51
Bucur Dana Ramona	51
Bului Alexandra	53
Burszan Barabas Andrei	54
Caba Bogdan	55
Carmen Feurdean	55
Chitu Alexandru	56
Ciobanu Liliana Daniela	57
Cristina Stanciu	57

Dina Constantin	58
Dr. Andrei Faca	59
Erdelyi Tibor	59
Adina Tudor	63
Alecu Tiberius Razvan	64
Andrei Luca	65
Iliese Vasile	65
Badarau Oana	66
Oros Stela	66
Badea Ioana	67
Moraru Draghici Lucia	68
Baricz Eموke	68
Bejinariu Alexandru-Gabriel	69
Botianu Ana-Maria	69
Oanta Smaranda	70
Lacramioara-Maria Dogaru	71
Naste Ramona Teodora	71
Nutiu Radu Cristian	72
Lacramioara-Maria Dogaru	72
Maxim Andreea	73
Livia Gheorghe	74
Linca Elena	75
Botianu Ana-Maria	75
Chitoran Alina-Roxana	76
Ciorba Ilie-Marius	77
Cosmin Chiru	77
Loredana Moldovan	78
Ciorba Ilie-Marius	78
Ciortea Carmen Diana	79
Craciun Nicoleta	80
Niga Szasz Ecaterina	80
Ionita Ramona	81
Monica Stavarachi	81
Mosneag Carmen	82
Ioana Stoica	83
Cristiana Ioana Cordun	84
Ingrid Alexandra Zamfir	84
Istrate Elena-Raluca	85

Daniel Rotariu	86
Danulescu Razvana	86
Dr Barbu Iulia	87
Dr Maria-Lucia Muntean	88
Dragomir Diana Ramona	88
Dragomir Roxana	89
Eftimie Lucian George	89
Faur Alexandru	90
Flavia Pintican	90
Florina-Steliana Racean	91
Gavriloiu Oana Maria	92
Gergely Andrea Aureliana	92
Gheorghe Ioan-Catalin	93
Gramada Tudor	93
Grigoras Oana-Maria	94
Hoghea Livia	95
Ilie Oana Roxana	95
Panturu Andrei Radu	96
Petre Nicoleta Diana	97
Petrisor Marius-Daniel	97
Pirvu Vlad	98
Prelipcean Adriana Dorina	98
Raduna Marian	99
Radu Razvan Ilie	100
Rudzik Roxana	100
Rusu Adrian	101
Serban Razvan	102
Sincu Nina-Ioana	103
Stan Iulia Manuela	103
Szocs Zsuzsanna	104
Tancau Raluca	104
Theil Arthur Claudiu	105
Toader Madalin	106
Todor Gheorghita Mihaela	107
Tomuleasa Ciprian	107
Vadeanu Ioana Alexandra	108
Zamfir Carmen	109

Moise Aura	109
Milea Iulia	110
Marian Adela	111
Loredana Maria Ionescu	112
Illyes Eva	112
Munteanu Liana	113
Opincariu Mihaela Iulia	114
Iustina Diacu	114
Adela Coltofean	118
Adela Palasan	118
Adriana Cocis	119
Bambergher Roxana Andreea	120
Biculescu Agatha	121
Caraman Remus	121
Catrina Ionut	122
Ciornohuz Anca Loredana	123
Cojocaru Adriana	124
Crina Manole	124
Olaru Bogdan	125
Doroftea Bianca Simona	126
Cristian Marius Martu	126
Csiszer Iren	127
Danulescu Raluca	127
Daraban Timea	128
Decebal Romulus Fodor	129
Duca Ramona Andreea	129
Fodor Pal	130
Gabriel Lostun	131
Gal Adrian Robert	131
Kadar Anna Maria	132
Kiss István	132
Loredana Ioneta Copaceanu	133
Marc Tiberiu	134
Mardari Bogdan Catalin	134
Mihaela Loghin	135
Oprica Ana-Georgia	135
Petrea Cecilia Maria	136
Ratiu Roxana	136

Rugina Cosmin	137
Sandoiu Laura-Andreea	138
Solomon Elena Adriana	138
Stroe Valentin Ionut	139
Casandra Man	140
Suciu Cristina	140
Szabo Anita	141
Szakacs Simon Izabella	141
Mihoci Eduard Cristian	142
Cristi Trambitas	142
Dr. Zsigmond Albert	146
Insuratelul Liliana	146
Soaita Liana Claudia	147
Bechir Edwin Sever	147
Emi Eda Cherim	148
Girneata Roxana	148
Vilcu Bogdan	149
Botezatu Alexandra Nina	149
Grigoras Andreea-Irina	150
Samota Ramona Daniela	150
Alina Micu	153
Besoiu Anca Elena	153
Cosarca Sanda Liliana	154
Farcas Ruxandra	154
Carabulea Karina	155

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

19-22 aprilie 2007

a XI – a Editie

- NOTE -

SUPLIMENT LA **REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE**
TG.MURES

NUMAR EDITAT DE **LIGA STUDENTILOR TG.MURES**

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

19-22 aprilie 2007

a XI – a Editie

- NOTE -

SUPLIMENT LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE
TG.MURES
NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

